

Tam Saha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Temmuz 2011

● Sayı: 81

**AVANTAJ BİZDE
İPLER ELİMİZDE**

Türkiye Futbol Federasyonu

Adına Sahibi:

Mahmut Özgener

Yayın Yönetmeni:

Zeki Çol

Sorumlu Yazışları Müdürü:

Mazlum Uluç

Yazışları:

Bağış Erten

İlker Uğur

Barış Tarık Mutlu

Nihat Özten

Türker Tozar

Gürsel Kuru

Aydın Güvenir

Görsel Tasarım:

Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü:

Haydar Tanışan

Baskı:

Elma Basım

Halkalı Caddesi

No: 164 B-4 Blok

Sefaköy/İstanbul

Tel: (212) 697 30 30

Faks: (212) 697 70 70

Yazışma Adresi:

Türkiye Futbol Federasyonu

Medya İletişim

Departmanı

İstinye Mahallesi

Darüşşafaka Caddesi

No: 45 Kat: 2

34460

Sarıyer/İstanbul

Telefon: (212) 362 22 22

Dahili: 22 70 / 22 71

e-mail: tamsaha@tff.org.tr

Web Sitesi:

<http://www.tff.org>

YEREL SÜRELİ YAYIN

Para ile satılmaz

Bu sayıya fotoğraf katkısı sağlayan
foto muhabiri dostlarımız

Erdal Aşırmacı,

Fehim Kayacan ve

Süleyman Gültekin'e

teşekkür ederiz.

TFF'nin yeni başkanı Aydınlar

Türkiye Futbol Federasyonu Olağan Genel Kurul'u Ankara Sheraton Otel'de yapıldı. 237 delegenin katılımıyla yapılan genel kurula tek aday olarak giren Mehmet Ali Aydınlar, kullanılan 204 oydan geçerli olan 201'ini alarak Türkiye Futbol Federasyonu'nun 39. Başkanı oldu. Aydınlar, seçimden sonra yaptığı ilk açıklamada, "Federasyonda birçok değişikliğe gideceğiz. Eğer değişime ihtiyaç olmasaydı, ben burada olmazdım" dedi.

Türkiye Futbol Federasyonu'nun yeni dönemdeki başkanı Mehmet Ali Aydınlar oldu. Geçmiş yönetim kurulunda da üye olarak yer alan Aydınlar, tek aday olarak katıldığı genel kurulda, Türkiye Futbol Federasyonu'nun 39. Başkanı seçildi. Ankara Sheraton Otel'de gerçekleştirilen 2011 yılı Olağan Genel Kurulu'na 237 delege katıldı. Genel Kurul'da çoğunluğun tutanakla tespitinin ardından Divan Kurulu oluşturuldu. Divan Başkanlığına

Başkan

Mehmet Ali Aydınlar

Başkanvekilleri

1956 Malatya Arapgir doğumlu. İşletme Fakültesi mezunu. Acıbadem Sağlık Grubu Yönetim Kurulu Başkanı, Acıbadem Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı, TÜSİAD ve bir önceki TFF'nin Yönetim Kurulu üyesi. Bir çok özül ödülün yanı sıra 2010 Yılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Üstün Hizmet Ödülü sahibi.

Gökselem Gümüşdağ

1972 İstanbul doğumlu. B. Belediyespor Kulübü Başkanı, Kulüpler Birliği Başkan Vekili. Gümüşdağ Elektronik San. Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı ve TFF eski yöneticisi.

Lutfi Arıboğan

1961 Adana doğumlu. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi mezunu. Eski milli basketbolcu. TFF'nin eski Genel Sekreteri ve bir önceki dönemin TFF Başkan Vekili.

Av. Dr. Levent Bıçakçı seçildi. İmzalanan önergeyle seçilen divanın üyeliklerine Nihat Özdemir, Metin Keçeli ve Sevda Karaali getirildi. Futbol Federasyonu Olağan Genel Kurulu'nda, Başkan Mahmut Özgener döneminin faaliyet ve denetim kurulu raporlarıyla gelir-gider tablosu ibra edildi. Genel kurul delegeleri, 1 Haziran 2010 ile 31 Mayıs 2011 tarihlerini kapsayan faaliyet ve denetim kurulu raporları ile gelir-gider tablosunun okunmasının ardından, raporları oyçokluğu ile kabul etti.

Yeni bütçe 245 milyon lira

Gelir-gider tablosunda, federasyonun bir yıllık gelirler toplamının, öngörülen 206 milyon 478 bin 694 TL'yi geçerek 213

milyon 63 bin 88 TL olarak tahakkuk ettiği belirtildi. Buna karşılık giderlerin de aynı dönemde 206 milyon 478 bin 694 TL olarak gerçekleştiği açıklandı. Genel Kurul'da TFF Başkanı, Yönetim Kurulu ve Denetleme Kurulu'nun 01.06.2010-31.05.2011 dönemi hesap ve faaliyetlerinden ötürü ayrı ayrı ibra edildi. 01.06.2011-31.05.2012 dönemi bütçe tasarısı ile talimatı ve bütçe uygulama esasları görüşülerek 245 milyon 213 bin 170 liralık TFF bütçesi kabul edildi.

Özgener helâlleşti

Başkanlık görevinden ayrılan Mahmut Özgener, Genel Kurul'da yaptığı konuşmayla futbol ailesine veda etti. Spor Toto 2. Lig ve 3. Lig kulüpleri, Mahmut Özgener'e hizmetlerinden

dolayı teşekkür plaketi verdi. Özgener konuşmasında, görev süresi içinde hep uzun vadeli projeler üzerinde durduklarını vurgulayarak, futbolun en önemli sorunu olarak gördüğü şiddetli önlem için yaptıkları çalışmaları anlattı. Hakemlere güvenmenin üzerinde duran Özgener, "Bir insana güvenmeden ondan adalet bekleyemezsiniz. Biz hakemlerimize güvendik. Onların uluslararası alanda başarılı olacağına inandık. Yeni dönemde bu çalışmaların süreceğini biliyoruz. İlerleyen yıllarda çok daha fazla elit hakemimizin uluslararası karşılaşmalarda görev alacağına inancımız sonsuz" diye konuştu ve futbolun önemli sorunlarından birisi olarak da istikrar eksikliğinin altını çizdi. Türk futboluna hizmet etmekten duyduğu gururu da anlatan Özgener, "Şimdi bu büyük onuru yeni gelen

A. Hüsnü Güreli

1952 İstanbul doğumlu. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu. Yeminli Mali Müşavirlik ve Denetim Şirketleri Yönetim Kurulu Başkanı. Türkiye Millî Paralimpik Komitesi Başkan Vekili.

M. Kemal Olçaç

1952 İstanbul doğumlu. Boğaziçi Üniversitesi Makine Mühendisliği mezunu. Koç Allianz Sigorta ve Koç Allianz Hayat şirketlerinde Genel Müdürlük yaptı. Allianz Yönetim Kurulu üyesi.

Erhan Kamışlı

1964 Adana doğumlu. California State University İşletme Fakültesi mezunu. Esas Holding Yönetim Kurulu üyesi, Medline Sağlık Grubu Başkanı, BSK Hastaneleri Yönetim Kurulu Başkanı.

M. Cüneyt Tanman

1957 Isparta doğumlu. Marmara Üniversitesi İşletme Fakültesi mezunu. Galatasaray ve A Millî Takım'ın eski futbolcusu, kaptanı. Galatasaray Kulübü Sportif Direktörü.

Yunus Egemenoğlu

1962 Ankara doğumlu. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu. Egemenoğlu Hukuk Firmasının kurucu ortağı. Türk Spor Hukuk Enstitüsü ve bir önceki dönemin TFF Yönetim Kurulu üyesi.

Servet Yardımcı

1957 Rize doğumlu. Metropolitan University London Ekonomi Bölümü'nden mezun. Yardımcı Şirketler Grubu Yönetim Kurulu Başkanı ve bir önceki dönemin TFF Başkan Vekili.

Mehmet Baykan

1964 Konya doğumlu. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu. Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Federasyonu Genel Başkanı ve bir önceki dönemin TFF Yönetim Kurulu üyesi.

M. Akif Üstündağ

1963 Malatya doğumlu. İktisat Fakültesi mezunu. Genç ve A Millî Voleybol Takımları'nın eski antrenörü. 2005-2011 döneminde Türkiye Voleybol Federasyonu Asbaşkanı.

Ergün Tekin

1962 Kırıkkale doğumlu. İnşaat ve turizm alanında şirketleri var. 1994-1998 yılları arasında MKE Kırıkkale Spor Kulübü Başkanlığı yaptı.

Erdal Atalay

1945 Trabzon doğumlu. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Mezunu. İstanbul Erenköy Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Hastanesi Başhekimliği'nden emekli. TFF'nin eski yöneticisi.

Arif Koşar

1960 Manisa doğumlu. Manisa Ticaret Borsası Başkanı. Manisaspor'un eski yöneticisi. Bir önceki dönemin Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu Üyesi.

Hakan Kanık

1972 Ankara doğumlu. Yıldız Teknik Üniversitesi mezunu. İnşaat ve taahhüt şirketi sahibi. İstanbul BŞB'de 3 yıl yöneticilik yaptı. Bir önceki dönemin TFF Ümit Millî Takımlar Sorumlu üyesi.

Güle güle Mahmut Başkan

Mahmut Özgener, Genel Kurul'da aday olmayarak TFF Başkanlığı'nı bıraktı. 3.5 yıllık görev süresinde yaptıklarını bir basın toplantısıyla anlatan ve görevini bırakma nedenlerini açıklayan Özgener, Türk futbolunun rahat yönetilmesiyle ilgili bir reçete sundu.

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanlığı'nı 19 Ağustos 2008 tarihinden bu yana sürdüren Mahmut Özgener, son Genel Kurul öncesi aday olmadığını açıkladığı basın toplantısında çarpıcı ifadeler kullandı. Konuşmasının başında Türk futbol ailesi kavramına geniş yer ayıran ve ön plandaki parıltılı hayatların arkasında bu oyunun kahrını çeken tüm emekçilere teşekkür eden Özgener, 3.5 yıllık görev süresinde futbolu "dürüstlük, profesyonellik, tarafsızlık, insanîyet" gibi değerlerden oluşan evrensel kurallarla yönettiklerini anlattı. Görev dönemi boyunca, bu kuralları hiçe sayanları gördüklerinden şikayet eden Özgener, "Özellikle bazı yöneticilerimizin kişisel hırslarını öne çıkararak görev yapmaya çalıştıklarını gözlemledik. Bu yöneticilerin sayısı çok az... Maalesef olduklarından daha büyük görünüyorlar. Bazı kulüp yöneticileri ise arkalarındaki taraftar desteğiyle ne yaptıklarını bilemiyor, toplum psikolojisi ve tehlikeli kalabalıkları olumsuz etkilemenin ucunun nerelere uzanabileceğini hayal edemiyor. Arkalarındaki büyük ve sessiz çoğunluğun gösterdiği emeğin önünü kapatıyorlar. Her sezon sergiledikleri tiyatrolarla, sessiz çoğunluğun ve futbola gerçekten emek veren insanların takdir edilmesini engelliyorlar. Yerli yersiz, çoğunlukla kişisel hedefleri için yapmış oldukları açıklamalarla, Türk futbolunun tartışmasız en büyük sorunu olan şiddeti süreklileştiriyorlar" ifadelerini kullandı. Öncelikle kulüpcülük ve yöneticilik anlayışının mutlaka değiştirilmesi gerektiğinin altını çizen Özgener, "Ülke sporunun, ülke futbolunun en denetimsiz bölümünün yöneticiler olduğunu üzüler söylemem gerekiyor. Yöneticilerimizin kendilerini geliştirmek adına çaba sarf ettiklerine şahit olamıyoruz. Ve bu yüzden sistem doğru işlemiyor. Bazı yöneticilerimiz mikrofonların arkasına geçince, maalesef kendilerini durduramıyor. Medyada da ülkenin en popüler edebiyatçısı Orhan Pamuk'tan da yetiştirdiğimiz en değerli sanatçılardan biri olan Fazıl Say'dan bile fazla yer buluyorlar" göndermesini yaptı. Bırakacağıma dair söylentilerin dolaşmaya başladığı andan itibaren kendisine destek veren

Veda yemeği

Mahmut Özgener, spor medyasının yayın yönetmeni ve müdürleriyle bir veda yemeğinde bir araya geldi. TSYD Genel Sekreteri Ahmet Çakır, Başkan Özgener'e Türk futboluna olan hizmetleri ve TSYD'ye katkılarından dolayı teşekkür plaketi verdi. Özgener, yemekte yaptığı konuşmada da "Bazen mücadelede koltukta oturarak değil, koltuktan kalkarak da verilir. Federasyon başkanlığı'nı bırakmam futboldan uzaklaşacağım anlamına gelmez. Ben hiçbir zaman pes etmedim. Karakterimde pes etmek yoktur" dedi.

herkese teşekkür eden Özgener, "Başta Başbakanımız Recep Tayyip Erdoğan ve Spordan Sorumlu Devlet Bakanımız Faruk Özak'ın desteklerini her zaman yanımda hissettik. Hepsine buradan bir kez daha teşekkür etmek istiyorum" dedi. Yayıncı kuruluş Digitürk'e, 3.5 yıl boyunca birlikte çalıştığı yönetim kurulu üyeleri ve tüm TFF personeline ayrı ayrı teşekkür eden Özgener, bu konuda ailesine de geniş bir paragraf ayırdı. Özgener'in konuşmasının en çarpıcı bölümü ise TFF Başkanlığı'nı sonlandırma kararını açıkladığı cümlelerdi. "Bu kararı almamın arkasında iki temel neden yer alıyor" diyen Mahmut Özgener, "Bunlardan biri, yaşadığım yer ile görev makamım arasındaki zorunlu uzaklık ve bunun aile yaşantıma yapmış olduğu olumsuz etkilerdir. Diğeri ise geçen süre zarfında yaşadıklarımla tespit ettiğim, sistemin içerisine yerleşmiş, kişisel hırs ve egoları ile Türk futbolunu perde arkasında yönetme hevesine sahip, hegemonya kurma hayali taşıyan zaaf sahibi kişiliklerdir. Sorunlarla mücadelede, her zaman makamlarda oturarak yapılamaz. Bazen bir hamle, kalıcı algılar yaratmaya, önemli başlangıçları tetiklemeye sebebiyet verebilir. Sonuçta, bu makamdan kendi isteği ile ayrılan bir başkan olarak, önemli bir ilke hayata geçirdiğimi düşünüyorum. Umarım bugün yaptığım bu veda ve konuşma, yeni bir harekete öncül olur

ve bu camia bu sorunla mücadele konusunda yol almaya karar verir. Bu veda, bazılarınca bir geri adım, geri çekilme olarak algılanacaktır. Ancak ben bu yaptığımı, Türk futbolu adına ileriye atılmış bir adım olarak görüyorum... Umarım vermek istediğimiz mesajlar doğru algılanır. Türk futboluna olan hizmetim tabii ki sona ermeyecek. Deneyimlerimle, uzun yıllara dayanan bilgi birikimimle, yardım ve katkı isteyen herkesin bundan sonra da yanında olacağımı, buradan özenle belirtmek isterim. Türk futboluna olumlu katkı yapacak her atılımı, bütün gücümle destekleyeceğim de bilinmesini isterim" ifadelerini kullandı. Özgener, konuşmasının son bölümünde ise bir futbol yöneticisinin en önemli görevinin "kendini görünmez kılmak" olduğunu anlatarak, "Futbol, sadece onun gerçek sahipleri ile anılır, o da futbolcular, teknik adamlar ve hakemlerdir. Lütfen egolarınızı, kişisel hırs ve beklentilerinizi bu güzel oyunun üzerinden çekin. Gerektiğinde görünmez olmayı bilin. Bırakın yalnızca ama yalnızca futbolun kuralları futbola yön versin" çağrısında bulundu. Konuşmasının ardından çalışma arkadaşları Özgener'i ayakta alkışlarken, kürsüden inen Mahmut Özgener, yönetim kurulu üyeleri ve kurul başkanları, federasyon yetkililerinin yanı sıra gazetecilerle sarılarak veda etti.

Yönetim Kurulu Yedek Üyeler

Sedat Artukoğlu
Mehmet Öztürk
Asım Atmaz
Yemen Ekşioğlu
Ali Düşmez
Adem Yılmaz
Aydoğan Cevahir
Emre Alkin
Cevat Ay
Ahmet Çelebi
Mehmet Hanifi Işık
Gökhan Ayaydın
Ziya Erbaş
Yusuf Kenan Yılmaz

Denetleme Kurulu

Hamdi Topçu
İsmail Gerçek
Hakkı Koçak
Mehmet Ali Kaynar
Kenan Özsarac
Yedek Üyeler
Bırol Acar
Kazım Çalışkan
Mustafa Öcalan
Tayyip Yaşar
Rafet Kalkan

çalışma arkadaşlarımıza devretme zamanı geldi. Hepsinin sonsuz başarılarına ulaşmalarını, Türk futbolu adına çok büyük mutluluklar yaşamalarını diliyorum. Türkiye Futbol Federasyonu Genel Kurulu üyelerine, futbol hayatımın en anlamlı ve mutlu yıllarını yaşama şansını bana verdikleri için bir kez daha teşekkür ediyorum. Tüm futbol ailesini huzurlarınızda son kez selamlıyorum. Hakkınızı helâl edin" diyerek sözlerini tamamladı.

Aydınlar "Futbolu sorunlardan arındıracağız"

Türkiye Futbol Federasyonu Başkan Adayı olarak kürsüye çıkan Mehmet Ali Aydınlar, adaylığını açıkladığı andan itibaren tüm kulüplerin büyük desteğini gördüğünü söyledi. Aydınlar, Genel Kurul'da yaptığı konuşmada, uzun süreden beri Türk futbolunun içinde yer aldığını belirterek, "Türk futbolunda yöneticilik de dâhil olmak üzere çeşitli kademelerde görev aldım. TFF Başkanlığı'na seçilsem, 3.5 yıllık görev

süresi içinde Türk futbolunu sorunlardan arındırarak, kurumsal bir kimliğe kavuşturabilmek için çalışacağım. Yönetime ve diğer kurullara aldığımız arkadaşlar da bu sorumluluğu taşıyan ve yerine getirebilecek kapasitede isimler" dedi. Türk futbolunun en büyük sorunlarından birini hakem hataları olduğuna dikkati çeken Aydınlar, "Bu tür hataların her zaman olabileceğini kabul etmekle birlikte, en aza indirilmesi için çaba harcayacağız. Güven, adalet ve eşitlik ilkeleri doğrultusunda görevlerimizi yerine getireceğiz" diye konuştu. Aydınlar, futboldaki şiddeti bitirmeye kararlı olduklarını vurgulayarak, yasaya uymayan herkesin ayırt edilmeksizin cezalandırılacağını söyledi.

Geçerli oyların tümünü aldı

Konuşmaların ardından oy verme işlemine geçildi. Rey hakkı olan 300 delegeden 204'ünün katıldığı oylamada 3 oy boş çıktı. Mehmet Ali Aydınlar, geçerli 201 oyun tamamını alarak TFF'nin 39. Başkanı oldu. Aydınlar'ın bir gün önce açıkladığı yönetim kurulu listesinde de değişikliğe

gidildi ve Önder Karaduman'ın yerine Erdal Atalay listede yer aldı. Trabzonspor Kulübü ise oylamaya katılmadı. Sonuçların açıklanmasının ardından Başkan sıfatıyla konuşan Mehmet Ali Aydınlar, "Federasyonda birçok değişikliğe gideceğiz. Eğer değişime ihtiyaç olmasaydı, ben burada olmazdım" dedi. Şu an için ilk iş olarak federasyonun rutin işlerine yöneleceklerinin altını çizen Aydınlar, "Yapacağımız birçok iş var. Öncelikle yönetici arkadaşlarımla bir araya gelerek, bir yol haritası belirleyeceğiz. Çok zorlu bir göreve geldik. Futbol ailesinin her zaman yanında olacağız. Onların da bizim yanımda olmalarını diliyorum" diye konuştu.

Ankaraspor geri döndü

TFF Genel Kurulu'nda, daha önce üyeliği askıya alınan Ankaraspor yeniden üyeliğe kabul edildi. Bu kararla Başkan kulübü gelecek sezon Bank Asya Birinci Lig'de mücadele etme hakkını kazandı. TFF Genel Kurulu'nda gündemde yer alan Ankaraspor'un yeniden üyeliğe kabul edilmesiyle ilgili madde, tartışmalara neden oldu. Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı ve Ankaraspor Onursal Başkanı Melih Gökçek, Mahmut Özgener

başkanlığındaki TFF yönetimini suçlayarak, delegeleri Ankaraspor lehine oy kullanmaya davet etti. Oylamanın açık mı gizli mi yapılacağı konusu da tartışmalara yol açtı. Genel kurula 20 dakika ara verilirken, Melih Gökçek, Kulüpler Birliği Başkanı Aziz Yıldırım ve TFF Başkan Adayı Mehmet Ali Aydınlar bir araya gelerek kısa bir değerlendirme yaptı. Verilen aradan sonra başlayan Genel Kurul'da söz alan Aziz Yıldırım, yaşanan olaylar dolaylı rahatsız

olduklarını ifade ederek, "Yaşanan tartışmalar buranın birleştirici özelliğini ortadan kaldırıyor. Bugün burada bir beyaz sayfa açalım ve Ankaraspor'un askıya alınan üyeliğinin devamını sağlayalım" çağrısında bulundu. Yıldırım'ın konuşmasının ardından yapılan oylamada, Ankaraspor'un askıya alınan üyeliği, oy çokluğuyla kaldırıldı. Başkan temsilcisi, bu kararla yeniden Bank Asya 1. Lig'de mücadele etme hakkını elde etti.

Belçika'nın penaltı kaçırdığı maçta elde edilen beraberlik, Millî Takımımıza Euro 2012 finallerinin kapısını araladı...

Altın değerinde 1 puan

Euro 2012 elemelerinde grup ikinciliği için Belçika ve Avusturya ile çekişen Millî Takımımız, 3 Haziran'da Brüksel'de oynadığı maçtan stratejik bir beraberlik çıkardı. Karşılıklı birer golün atıldığı maçta Belçika'nın Witsel'le kaçırdığı penaltı, son düzlüğe girilirken iplerin Millî Takımımızın elinde kalmasını sağladı. Grupta oynanan diğer maçlarda elde edilen tüm sonuçlar da ekmeğimize yağ sürdü.

Belçika- Türkiye: 1-1

Roi Baudouin Stadı - 3 Haziran 2011

Hakemler

Nicola Rizzoli, Andrea Stefani, Renato Faverani (İtalya)

Belçika

Simon Mignolet-Toby Alderweireld, Vincent Kompany, Nicolas Lombaerts, Jan Vertonghen (Thomas Vermaelen dk. 46)- Eden Hazard (Dries Mertens dk. 60), Timmy Simons, Steven Defour (Jelle Vossen dk. 88), Nacer Chadli-Axel Witsel, Marvin Ogunjimi

Türkiye

Volkan Demirel-Sabri Sarıoğlu, Serdar Kesimal, Servet Çetin, Çağlar Birinci-Selçuk İnan (Mehmet Topal dk. 79), Selçuk Şahin, Emre Belözoğlu-Burak Yılmaz (Mehmet Ekici dk. 76), Kazım Kazım, Arda Turan (Semih Şentürk dk. 84)

Goller

Ogunjimi (dk. 4), Burak Yılmaz (dk. 22)

Sarı Kartlar

Defour (Belçika), Kazım Kazım (Türkiye)

Çok değil, bundan 8 ay kadar önce kapkaranlık bir tünelin içinde bulmuştu kendisini Millî Takımımız. 2010 yılının Ekim ayında art arda uğranılan Almanya ve Azerbaycan yengileri, Euro 2012 finalleri yolunda uğranılan ağır kazalardı. Gruplarda daha dört maç oynayarak birincilik hedefine havlu atılması gerçek bir travmaydı ama daha da kötüsü Polonya-Ukrayna sınırına kapı aralayacak grup ikinciliğinin de tehlikeye girmesiydi. Her gün futbolla yatıp futbolla kalkın 74 milyon nüfuslu bir ülke için 2010 Dünya Kupası'nın ardından 2010 Avrupa Şampiyonası finallerine de katılmamak pek de kabul edilebilir gibi durmuyordu açıkçası. Üstelik daha yolun başında adımlar dikkatli atılmış, Millî Takım, dünyanın

sayılı teknik adamları arasında gösterilen Guus Hiddink'e emanet edilmiş ve Hollandalıdan istenen ilk şey, bizi Euro 2012 finallerine götürmesi olmuştu. Ancak eleme grubu maçlarının başlamasının üzerinden

1 ay geçmeden ortaya çıkan tablo, anlatmaya çalıştığımız gibi hiç de iç açıcı değildi. Mart ayının sonuna kadar geçen süre, sancılı, heyecanlı ve endişeli bir bekleme dönemi. Grup ikinciliği için çekişeceğimiz rakiplerden biri konumuna gelen Avusturya'yı 29 Mart günü Kadıköy'de ağırlayıp 2-0 yendiğimiz maçla birlikte o

A Grubu Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Almanya	7	7	0	0	22	3	21
Belçika	7	3	2	2	15	10	11
Türkiye	6	3	1	2	9	7	10
Avusturya	6	2	1	3	10	10	7
Azerbaycan	6	1	0	5	5	18	3
Kazakistan	6	1	0	5	2	15	3

kapkaranlık tünelin sonunda bir ışık görünürdü. Artık yeni hedef Belçika'ydı. 3 Haziran günü Brüksel'in Roi Baudouin Stadı'nda oynanacak maç adeta bir grup ikinciliği finali niteliğine bürünmüştü.

O güne kadar 6 maç oynayan ve 10 puan toplayan Belçika'ya karşı, 5 maçta 9 puana ulaşan Türkiye. Millî Takımımızın 1 maç eksikliğiyle sadece 1 puan geride bulunması, Brüksel'deki maçta beraberlik marjını da bizim kefemize koyuyordu. İşte Millî Takımımızın Belçika yolculuğu, akılların bir köşesine kaydedilen bu "Beraberlik bizim

işimize yarar" düşüncesiyle başladı. Belçika yolculuğu diyoruz ama ay-yıldızlılar bu karşılaşmadan önce Hollanda'nın Tegelen kasabasında kampa girdi.

Beraberlik kabul edilebilir bir sonuç

Teknik Direktör Guus Hiddink'in Tegelen'de düzenlediği ilk basın toplantısının satır aralarında da "beraberliğin bizim işimize yarayacağı" fikri rahatlıkla okunuyordu. Gruptaki duruma bakıldığında beraberliğin kabul edilebilir bir sonuç olarak ortaya çıktığını ifade eden Hiddink, "Belçika'nın gücünü ve bizim şu anda gruptaki pozisyonumuzu düşündüğümüz zaman, hâlâ başkalarının alacağı sonuçlara bakmaz bir

durumda olmamız, beraberliğin kötü bir sonuç olmayacağını gösteriyor. Ama beraberlik bizim başlangıç noktamız olmayacak. Tabii ki hedefimiz galibiyet. Göze hoş gelen, atak bir oyun tarzıyla bu başarılabılır, galibiyet gelebilir. Çünkü geriye çekilmektense hücumu düşünmek hem daha iyi bir oyun getirir hem de iyi bir puan almamızı sağlar" diyordu.

Chelsea gölgesi

Açık söylemek gerekirse Belçika karşılaşması öncesi en az millî maç kadar konuşulan ve hatta bazen onu bile gölgede bırakan bir konu daha vardı; Chelsea'nin patronu Roman Abramovich'in eski göz ağrısı Hiddink'e attığı çengel. Millî

Takım'ın kampı bu nedenle özellikle İngiliz medyasının da akınına uğramıştı ve basın toplantılarında sadece Belçika-Türkiye maçı değil, Hiddink'in Chelsea'den gelen teklifi kabul edip etmeyeceği de konuşuluyordu. Hiddink ise basın toplantısında konuyla ilgili olarak, "Spekülasyonlar hayatın içinde olduğu gibi futbolun da bir parçası. Yorum yapmayacağım, yaparsam kişilere girmiş olurum. Oynanacak maça konsantre olmak istiyorum. Tamamen

2 Eylül 2011
Türkiye-Kazakistan
Azerbaycan-Belçika
Almanya-Avusturya

6 Eylül 2011
Avusturya-Türkiye
Azerbaycan-Kazakistan

7 Ekim 2011
Türkiye-Almanya
Belçika-Kazakistan
Azerbaycan-Avusturya

11 Ekim 2011
Türkiye-Azerbaycan
Kazakistan-Avusturya
Almanya-Belçika

oyunumuza odaklanmış durumundayım. Başka bir yaklaşımım, bakış açım yok. Eğer yaptığınız işe odaklanmaz, kazanmayı hedeflemez, aklınıza başka şeyler getirseniz, bu geleceğe dair sizin değerinizi büyük ölçüde düşürür” açıklamasında bulunuyordu.

Oyunculara övgü

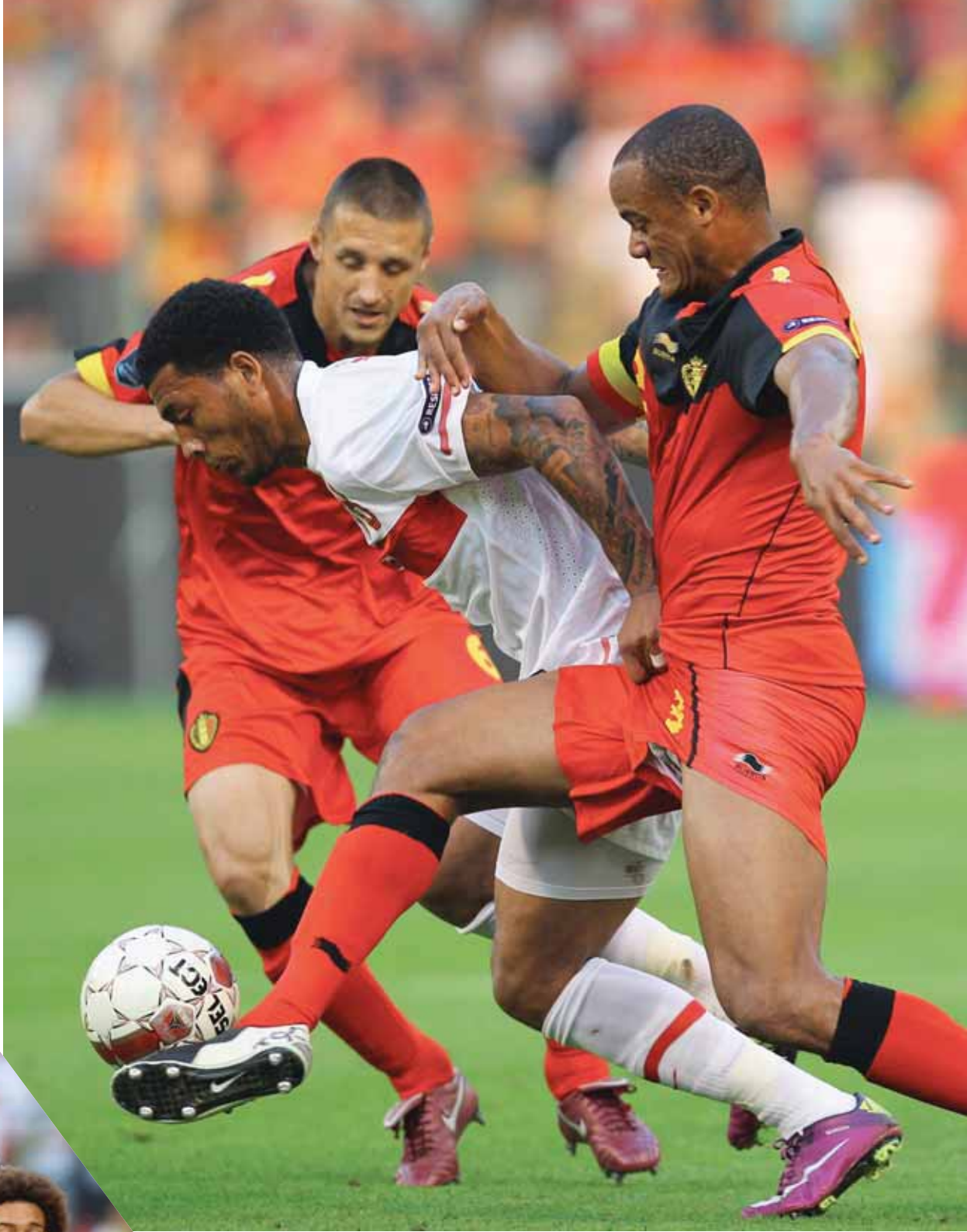
Basın toplantısında oyuncularıyla ilgili yorumlara da giren Hollandalı teknik adam, Burak Yılmaz için, “Onda sevdiğim özellik kararlılığı. Modern ve çalışkan bir oyuncu. Bugünlerde çok sık göremeyeceğiniz bir oyuncu tarzı. Takıma güç veren bir yapısı var. İyi bir profesyonel, idmanlardan asla şikayet etmeyen, çalışan bir futbolcu” ifadelerini kullanırken, “İsim vermeyeceğim ama takımımızda Avrupa’nın en büyük 6 takımı denilen takımlarda forma giyecek kapasitede oyuncular var. Mesut Özil, zaten bir Türk olarak Real Madrid’e transfer oldu. Nuri Şahin’in Real Madrid’e gidişi çok iyi. Genç yaşında bunu ispat etti. Onun için önemli bir adım olacak. Hamit’in transferi sürpriz olarak değerlendirilebilir, o da pozitif. Her iki futbolcunun da transferi Real Madrid’e katkı sağladı. İki tehlikeli ismi kadrolarına katmış oldular” diyor ve Avrupa’nın büyük takımlarında oynama şansı bulunan oyunculara bu imkanın sağlanması gerektiği tavsiyesinde bulunuyordu.

Hamit şanssızlığı

Millî Takım’ın Real Madrid’e transfer olan iki oyuncusu vardı ancak bu iki oyuncu da Belçika maçında oynayamayacaktı. Borussia Dortmund’un Bundesliga’yi şampiyonlukla tamamlamasına büyük katkı sağladıktan sonra Real Madrid’e imza atan Nuri Şahin, sakatlığı nedeniyle zaten kadroya alınmamıştı. Bayern Münih’ten Real Madrid’e geçen Hamit Altıntop ise kampa sakat olarak katılmış ve hep bir iyileşme ümidiyle beklenmişti. Ancak 30 Mayıs günü doktorların kararı kesinleşti; Hamit’in Belçika maçında oynayabilmesi tıbben mümkün değildi. Bu rapor üzerine Hamit de kadrodan çıkartılmak zorunda kaldı.

Belçika’da da üç önemli eksik

Ancak Belçika cephesinde de sakatlıklar can sıkıyordu. Maç öncesinde bir basın toplantısı düzenleyen Teknik Direktör Georges Leekens, puan kaybının kendilerini çok kötü bir duruma düşüreceğini vurgularken, sözlerine Türkçe “Hoş geldiniz arkadaşlar” diye

başlıyor ve “Türkiye’nin bir maç eksiki var. Yenersek avantajlı pozisyona geçiyoruz. Aksi takdirde çok kötü bir duruma düşebiliriz. Son antrenmanda Lukaku sakatlandı. Böylesine önemli bir mücadelede, Fellaini ve Dembele’den sonra bu futbolcudan da yoksun kaldık” bilgisini veriyordu. Hiddink’in çok iyi bir

dostu olduğunu belirten Leekens, sahaya kazanmak için çıkacaklarını, bu nedenle futbolda dostluğun olmayacağını da sözlerine ekliyordu.

Sürücü koltuğu

Hiddink de maçtan önceki son basın toplantısı Roi Baudouin Stadı’nda düzenledi. Karşılaşma için “Anahtar maç” ifadesini kullanmak istemediğini söyleyen Hollandalı teknik adam, “Biz sürücü koltuğundayız. Bu pozisyonumuz devam ediyor. Ekim ve Eylül aylarında oynanacak karşılaşmalarda rakiplerimizin puan kayıplarını beklemek istemiyoruz” diyordu. Belçika’dan korkmadığını ifade eden Hiddink, rakiplerinin de geçiş süreci yaşadığını belirterek, “Genç bir takım kurdular. İyi performans gösteriyorlar. Performanslarına şapka çıkartmak lazım” diyor, Millî Takımımızın yeniden yapılanmasıyla ilgili olarak da “Eleme turlarının başında takımımızda bazı değişiklikler yaptık. Ne tür oyuncuların oynayabileceğini gördük.

Avusturya - Almanya: 1-2

Ernst Happel Stadı - 3 Haziran 2011

Hakemler

Massimo Busacca, Matthias Arnet, Manuel Navarro (İsviçre)

Avusturya

Gratzei-Klein, Scharner, Pogatzetz, Fuchs-Ekrem Dağ (Junuzovic dk. 66), Baumgartlinger, Kulovits, Alaba-Harnik (Royer dk. 81), Hoffer (Janko dk. 88)

Almanya

Neuer-Lahm, Friedrich, Hummels, Schmelzer-Müller, Khedira (Badstuber dk. 69), Kroos (Aogo dk. 90), Podolski (Schürrle dk. 67)-Mesut Özil, Gomez

Goller

Gomez (dk. 44 ve 90), Friedrich (dk. 50 kendi kalesine)

Kazakistan - Azerbaycan: 2-1

Astana Arena - 3 Haziran 2011

Hakemler

Euan Norris, James Bee, Alasdair Ross (İskoçya)

Kazakistan

Nesterenko-Logvinenko (Rozhkov dk. 65), Mukhtarov, Nurdauletov, Schmidtgal-Smakov, Geteriyev, Khairullin (Kirov dk. 82), Konysbayev-Gridin, Ostapenko (Khizhlichenko dk. 79)

Azerbaycan

Agayev-Melikov, Rashad F. Sadygov, Medvedev, Levin-Aliyev (Murad Huseynov dk. 89), Rashad A. Sadygov, Abushev, Ismayilov-Cevad Huseynov (Nadirov d. 61), Javadov

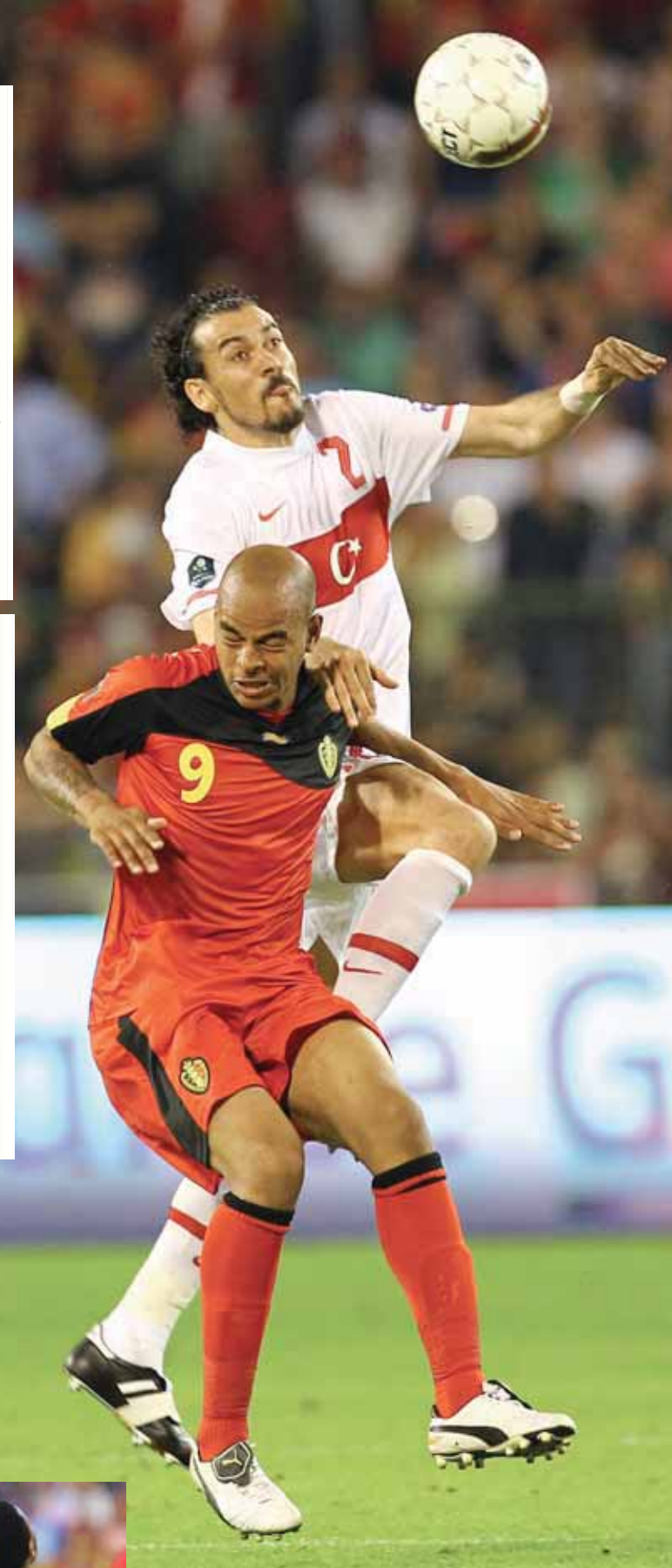
Goller

Gridin (dk. 57 ve 68), Nadirov (dk. 63)

Bunu öyle bir dönemde yaptık ki, daha önce yapmamız imkansızdı. Çok önceden yapabilseydik, şu andakinden daha iyi olabilirdik” değerlendirmesinde bulunuyordu.

Şoke eden gol

3 Haziran günü geldiğinde Millî Takımımızı kötü bir sürpriz daha bekliyordu. Sağ bek Gökhan Gönül yoğun tedaviye rağmen oynayacak

duruma gelememiş ve kadrodan çıkartılmıştı. Millî Takımımız, Hamit Altıntop ve Gökhan Gönül’ün yokluğunda Volkan Demirel - Sabri Sarioğlu, Serdar Kesimal, Servet Çetin, Çağlar Birinci - Selçuk İnan, Selçuk Şahin, Emre Belözoğlu - Burak Yılmaz, Kazım Kazım, Arda Turan on biriyle sahadaydı. Bu takım kurgusu daha çok “beraberlik” isteyen bir takımın görüntüsüydü. Mutlaka galibiyete ihtiyaç duyan Belçika ise iki orta saha oyuncusuyla oynarken, hücum bölgesinde ağırlıklı olarak dört adam görev vermişti.

Maç, şoke eden bir golle başladı. Oyuna hızlı giren, sağ kanattan Hazard, sol kanattan da Chadli ile ataklar geliştiren Belçika, henüz 4. dakikada öne geçmeyi başardı. Bu dakikada Volkan Demirel’in uzaklaştırmak istediği top Çağlar’a geliyor, genç oyuncunun kontrol ettikten sonra ıskaladığı top dönüp kaleme giriyordu. Bu pozisyonda Çağlar’dan topu kapatan Hazard, Defour’u görmüş, bu oyuncunun ortasında ise Ogunjimi altı pastan yaptığı vuruşla ağlarmızı havalandırmıştı: 1-0. Bu golün Millî Takımımızı kendisine getirmesi beklenebilirdi ama işler hiç de beklendiği gibi gitmiyordu. İki Selçuk ve Emre Belözoğlu’ndan kurulu orta sahamız, kendilerinden beklenen topa sahip olma ve oyunu yönlendirme görevini bu bölümde yerine getiremiyor. Top sürekli Belçikalıların ayağındaydı ve kaleimiz ciddi tehlikeler yaşıyordu. Çünkü maç öncesi düşünülen sistemimiz saha içinde işlemiyordu. Üçlü orta sahada Selçuk Şahin neredeyse üçüncü bir stoper gibi savunmanın arasında girenken, iki bek öne çıkarak orta sahayı çoğaltma fonksiyonunu yerine getiremiyor, bu durumda Belçika oyunu istediği gibi yönlendiriyordu. 8. dakikada Hazard’ın pasıyla soldan ceza alanına giren Ogunjimi’nin yerden sert şutunu Volkan’ın önlemesi, 15. dakikada ise soldan gelen kornere atışında Vertonghen’in vuruşunu Selçuk Şahin’in son anda kornere çelmesi, farkın açılmasını önleyen hareketlerdi.

Yıldız farkı

İşler Millî Takımımız için hiç de iyi gitmiyordu ama saha içinde bu gidişatı değiştirebilecek yıldız oyuncularımız vardı. Nitekim 22. dakikada ilk kez organize bir atak geliştirdik ve topu sağ kanatta Arda ile buluşturduk. Sıfıra inip karşısındaki Verthongen’i auta çıkardıktan sonra, topu golü atacak Burak’ın önüne yollamak için Arda Turan olmak gerekiyordu.

Tabii o noktaya koşu yapıp topu ağlarla buluşturmak için de Burak Yılmaz... Skorun 1-1’e gelmesi demek, avantaj ibresinin yeniden Millî Takımımızın lehine dönmesi anlamına geliyordu. Golün ardından oyuncularımız klaslarını sahaya koyuyor, topu istedikleri gibi dolaştırıyor ve oyunun kontrolünü eline geçiriyordu. Bu kontrol Millî Takımımıza pozisyon üstünlüğü getirmese de Belçika takımı eskisi kadar rahat fırsat bulamıyor ve devre 1-1 sona eriyordu. Türk Millî Takımı’nın ikinci yarıda da kontrollü oyun anlayışını sürdüreceğini bekleyenler ne yazık ki yanıldı. Sahada oyun üstünlüğünü dakika dakika Belçika’ya terk eden ve oyundan düşen bir

Türkiye vardı. Ev sahibi ekip özellikle Eden Hazard'ın sürüklediği ataklarla kalemizde tehlikeli oluyor, hem tribündeki seyircilerin hem de kulübedeki Hiddink'in yüreğini ağzına getiriyordu.

O penaltı iyi ki kaçtı

Oyunun 60. dakikası geldiğinde Georges Leekens oyuna ilk müdahalesini yaptı. Fransa'nın Lille takımında oynayan ve o ana kadar savunmamızı en fazla zorlayan oyuncu olarak dikkati çeken 1.70'lik Eden Hazard'ın oyundan alınması, Türkiye'ye verilmiş bir müjde gibi görünüyordu. Açıkçası Hazard'ın yerine oyuna giren 1.69'luk Dries Mertens'in neler yapabileceği konusunda o ana kadar hiç kimsenin bir fikri yoktu. Ama Mertens topla ilk bulunduğu pozisyonda Millî Takımımızın başına bela olacağını sinyali verecekti. Hollanda'nın Utrecht takımında forma giyen 24 yaşındaki oyuncu, 64. dakikada ceza alanının dışından çok sert bir şut çıkartıyor, kaleci Volkan topu güçlükle kontrol ediyordu. Ardı arkası kesilmeyen Belçika ataklarından birinde,

ikinciliği" konusunda bir avantaj sağlıyordu.

Hemen hatırlatalım, en iyi ikinci takım Euro 2012 finallerine tıpkı grup birincileri gibi direkt katılacak. Millî Takımımızın da yer aldığı 6'lı gruplarda ikinci sıradaki takımın puanı hesaplanırken, son sırada yer alan takımla oynadığı maçlar hesap dışında tutulacak. Yani Azerbaycan son sırada yer alırsa, Millî Takımımızın Bakü'de uğradığı yenilgi "kadük" kalacak. Rövanşta da yenmemiz halinde Kazakistan'dan alacağımız 6 puan hanemize yazılacak.

Tabii bu hesapların tutması için Millî Takımımızın kalan maçlarında bir kazaya uğramaması ve Kazakistan'ın da Azerbaycan'ı arkasında bırakması gerekiyor. Bu arada 7 Haziran günü grupta bir maç daha oynandığını ve Almanya'nın deplasmanda Azerbaycan'ı 3-1 yenerek bu hesapları güçlendirdiğini de ekleyelim. Tabii Almanya'nın Hollanda ve İspanya ile birlikte grup maçlarında henüz puan yitirmeden

yoluna devam eden üç takımdan birisi olduğunu da...

Hiddink "Mutlu olmalıyız"

Şimdi yeniden stada dönelim ve Teknik Direktör Hiddink'in maç sonunda neler söylediğine kulak verelim: "Bence beraberlikle mutlu olmalıyız. Savruk başladık, konsantrasyon bağlamında maçtan uzaktık. Rakibimiz kornerlerle tehlike yaratmaya başladı. Bireysel bir hatadan golü yedik. Arda'nın hareketi orta alandaki direnci, goldeki becerisi mükemmel bir gol getirdi. İkinci yarıda üstün gelmeye gücümüz yoktu. Fiziksel güç manasında sıkıntımız vardı. Penaltının gol olmaması nedeniyle şanslıydık. Genel anlamda orta alanda üstündük ama gol bulmamız anlamında yeterli olmadı." Evet, Haziran ayındaki tek sınavımızda futbol anlamında tatmin olmasak da stratejik bir beraberlik aldığımızı söyleyebiliriz. Bu beraberlik Belçika ve Avusturya'nın alacağı sonuçlara bakmadan kendi rotamızı kendimizin çizmesine yetecek bir skor. Yeter ki 2 Eylül'de Kazakistan, 6 Eylül'de Avusturya, 7 Ekim'deki Almanya ve 11 Ekim'deki Azerbaycan maçlarından hasarsız çıkalım.

sürdüren Belçika'nın karşısında Volkan Demirel sağlam duruyor ve 1-1 sona eren maçtan Türkiye avantajlı çıkıyordu. Grubun o gün oynanan diğer maçlarında elde edilen sonuçlar da gönlümüze göreydi. Lider Almanya, Avusturya'yı her iki yarının sonlarında attığı gollerle 2-1 yenerek komşusunun ikincilik umutlarının yeşermesine izin vermiyor, Kazakistan ise Azerbaycan'ı aynı skorla mağlup ederek Türkiye'ye "en iyi grup

Azerbaycan - Almanya 1-3

Tevfik Behramov Stadi - 7 Haziran 2011

Hakemler

Michael Koukoulakis, Leonidas Vasileiadis, Christos Baltas (Yunanistan)

Azerbaycan

Agayev-Melikov, Vurgun Hüseyinov, R. F. Sadigov, Allahverdiyev-İsmailov (İsaev dk. 57), Amirgulyev, Abushev, Nadirov-Chertoganov (R. A. Sadigov dk. 86), Cevadov (M. Hüseyinov dk. 71)

Almanya

Neuer-Höwedes, Hummels, Badstuber, Aogo-Müller (Holtby dk. 88), Lahm, Kroos, Podolski (Schürrle dk. 75)-Mesut Özil (Götze dk. 81), Gomez

Goller

Mesut Özil (dk. 29), Gomez (dk. 49), M. Hüseyinov (dk. 89), Schürrle (dk. 90)

Firesiz üç takım var

B Grubu

Müthiş bir çekişme

Favorisi Rusya, plaseleri ise İrlanda Cumhuriyeti ve Slovakya olarak başlayan grupta müthiş bir çekişme yaşanıyor. Bu grup H Grubu'yla birlikte zirvedeki üç takımın eşit puanla sıralandığı iki gruptan birisi. Haziran ayında üç maç oynandı ve zirvedeki üç takım da bu maçları kazandı. İrlanda Cumhuriyeti deplasmanda Makedonya'yı, Rusya evinde Ermenistan'ı, Slovakya'da yine iç sahada Andorra'yı mağlup ederek 13'er puanla yarışı sürdürdü. Bu grupta averajla ilk sırada yer alan İrlanda Cumhuriyeti, çektiği iki takıma da puan yitirdi. Evinde Rusya'ya yenildi, deplasmanda Slovakya ile berabere kaldı. 2 Eylül'deki İrlanda Cumhuriyeti-Slovakya, 6 Eylül'deki Rusya-İrlanda Cumhuriyeti ve 7 Ekim'deki Slovakya-Rusya maçları son derece kritik. Ancak tek yenilgisini evinde Slovakya'dan alan Rusya'nın deplasmanda Ermenistan'la berabere kaldığını, Slovakya'nın da Ermenistan'a yenildiğini unutmamak gerekiyor. Öyle görünüyör ki 8 puanlı Ermenistan, grubun anahtarını büyük ölçüde elinde tutacak.

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İrlanda Cum.	6	4	1	1	11	6	13
Rusya	6	4	1	1	9	4	13
Slovakya	6	4	1	1	6	4	13
Ermenistan	6	2	2	2	10	7	8
Makedonya	6	1	1	4	5	8	4
Andorra	6	0	0	6	1	13	0

Haziran maçları

Rusya-Ermenistan:	3-1
Slovakya-Andorra:	1-0
Makedonya-İrlanda Cum:	0-2

D Grubu

Fransa'ya huzur yok

Grubun favorisi Fransa'nın başına Belarus bela oldu. Fransızları gruptaki ilk maçta Paris'teki Stade de France'da 86. dakikada Kislyak'ın tek golüyle mağlup etmeyi başaran Belarus, rakibine bir çelme daha taktı. İlk maçta Belarus yenilgisinden sonra önüne geleni yenerek dörtte dört yapan Fransa, Minsk'teki rövanşta 1-1'lik beraberliğe razı oldu. Karaciğerinden tümör alındıktan çok kısa bir süre sonra sahalara dönerek Barcelona ile şampiyonluk kupasını kaldıran Abidal, bu maçta o kadar şanslı değildi. Fransız oyuncunun kendi kalesini vurduğu maçta eşitliği Malouda sağladı. Belarus, bu beraberliğin ardından Lüksemburg'u yenerek puanını 12'ye yükseltti ve ikinci sıraya oturdu. Fransa ise bir maç eksikliğiyle 13 puanda. Haziran ayında Romanya yenilgisine sarsılan Bosna-Hersek, Arnavutluk galibiyetiyle 10 puana ulaştı. Onların da lider Fransa ile aralarında sadece 3 puan bulunuyor. Ancak liderlik için çekiştikleri Belarus ve Fransa ile deplasmanda oynayacaklarını da unutmamak gerekiyor. Tabii Bosna-Hersek galibiyetiyle 8 puana gelen Romanya'nın ve her şeye rağmen aynı puan yer alan Arnavutluk'un da en azından ikinci sırayı sonuna kadar zorlayacağını da akıldan tutmalı.

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Fransa	6	4	1	1	9	2	13
Belarus	7	3	3	1	6	2	12
Bosna-Hersek	6	3	1	2	8	7	10
Romanya	6	2	2	2	8	6	8
Arnavutluk	6	2	2	2	4	6	8
Lüksemburg	7	0	1	6	1	13	1

Haziran maçları

Romanya-Bosna Hersek:	3-0
Belarus-Fransa:	1-1
Belarus-Lüksemburg:	2-0
Bosna Hersek-Arnavutluk:	2-0

E Grubu

İsveç bırakmıyor

Son Dünya Kupası'nın finalisti ve grubun favorisi Hollanda, Haziran ayını maç yapmadan geçti ve 6'da 6 yaparak ulaştığı 18 puanla koltuğunda oturmayı sürdürdü. Tek yenilgisini Hollanda'dan hem de 4-1 gibi ağır bir skorla alan İsveç ise deplasmanda Moldova'yı 4-1, evinde de Finlandiya'yı 5-0 yenerek ikinci sırada yer aldı. 20 gol atıp kalesinde 6 gol gören İsveç'in bu 6 golden 4'ünü de Hollanda'dan yediğini hatırlarsak, gruptaki diğer rakiplerine oranla ne kadar ağır bastığını da vurgulamış oluruz. Galatasaray'ın yeni transferi Johan Elmander, İsveç'in iki maçında da ilk on birde yer alırken, Moldova karşılaşmasında da iki gol birden kaydetti. Finlandiya karşılaşmasında ise Zlatan Ibrahimovic hat-trick yaptı. Vikinglerin 11 Ekim'de Hollanda ile Solna'daki Rasunda Stadı'nda oynayacağı rövanş maçı grup liderinin de kim olacağını belirleyecek gibi görünüyor. Bu grubun ikincisinin Euro 2012 finallerine direkt gidecek "en iyi ikinci"lik için güçlü bir aday olduğunu da hatırlatalım. İki Hollanda ve bir İsveç maçını kaybeden, diğer rakipleriyle oynadığı 4 maçı da kazanan Macaristan ise ikincilik için adeta pusuda bekliyor. Macarlar 2 Eylül'deki İsveç maçını kazanıp, sonra da Hollanda'nın Vikingleri bir kez daha yenmesi için dua edecek.

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Hollanda	6	6	0	0	21	5	18
İsveç	6	5	0	1	20	6	15
Macaristan	7	4	0	3	18	13	12
Finlandiya	6	2	0	4	11	11	6
Moldova	6	2	0	4	7	9	6
San Marino	7	0	0	7	0	33	0

Haziran maçları

San Marino-Finlandiya:	0-1
Moldova-İsveç:	1-4
İsveç-Finlandiya:	5-0
San Marino-Macaristan:	0-3

F Grubu

Kıyasıya bir yarış

İşte müthiş çekişme yaşanan bir grup daha. Zaten kuralar çekildiğinde de bu grubun bir favorisi yoktu. Denk güçlerin bir araya geldiği grup, bu düşünceye olanları yanıltmadı. Birincilik için çekişen Yunanistan, Hırvatistan ve İsrail, Haziran ayında oynadıkları maçları kazanarak kıyasıya yarışı sürdürdü. Liderlik koltuğunda oturan Yunanistan, Otto Rehhagel'den sonra göreve gelen Portekizli Teknik Direktörü Fernando Manuel Santos yönetiminde gençleştirdiği kadrosuyla, Malta'yı da 3-1 yenerek 6 maçta 14 puana ulaştı. Yunanistan, grubun yenilgisi olmayan tek takımı özelliğini de koruyor. Gürcistan'ı 2-1 yenerek yoluna devam eden Hırvatistan ise hemen 1 puan geriden geliyor. Grupta Yunanistan'la berabere kalıp İsrail'i deplasmanda yenen Hırvatlar, 26 Mart'ta uğradıkları Gürcistan yenilgisine yanıyor. İsrail ise deplasmanda elde ettiği Letonya galibiyetiyle puanını 13'e çıkardı. Ancak Yunanistan ve Hırvatistan'dan bir maç fazlası olduğunu da hatırlatalım.

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Yunanistan	6	4	2	0	8	3	14
Hırvatistan	6	4	1	1	10	3	13
İsrail	7	4	1	2	10	7	13
Gürcistan	7	2	3	2	5	5	9
Letonya	6	1	1	4	5	9	4
Malta	6	0	0	6	2	13	0

Grubun kilit maçları 6 Eylül'de Hırvatistan-İsrail ve 7 Ekim'de Yunanistan-Hırvatistan arasında oynanacak.

Haziran maçları

Hırvatistan-Gürcistan:	2-1
Letonya-İsrail:	1-2
Yunanistan-Malta:	3-1

H Grubu

Mahşerin üç atlısı

Tıpkı B Grubu gibi bu grupta da zirvedeki üç takım eşit puanlarla ve averajla sıralanıyor. Başlangıçta Danimarka ve Norveç'e oranla bir adım günde gibi duran Portekiz, grup maçlarına çok kötü bir giriş yapmış, Kıbrıs Rum Kesimi beraberliği ve Norveç yenilgisinin ardından Teknik Direktör Carlos Queiroz'la yollar ayrılmıştı. Paulo Bento'nun göreve gelmesiyle kendisini bulan ve liderlik için çekiştiği takımlardan Danimarka'nın ardından İzlanda'yı da mağlup eden Portekiz, Haziran ayını da Norveç galibiyetiyle geçti. Cüneyt Çakır'ın yönettiği bu maçta Portekiz'i grup liderliğine taşıyan golü Helder Postiga kaydetti. Tek sarı kartın bile çıkmadığı maçı kaybeden Norveç ise üçüncü sıraya geriledi. Bu karşılaşmada Beşiktaş'ın Portekizli yıldızlarından sadece Hugo Almeida 18 kişilik kadroda yer aldı ancak o da oynamaya şans bulamadı. Fırat Aydınus'un yönettiği grubun diğer kritik maçında İzlanda'yı deplasmanda 2-0 yenen Danimarka da 10 puanla ikinci sıraya çıktı.

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Portekiz	5	3	1	1	11	7	10
Danimarka	5	3	1	1	7	4	10
Norveç	5	3	1	1	6	4	10
Kıbrıs R. K.	4	0	2	2	5	8	2
İzlanda	5	0	1	4	2	8	1

Bu grubun kilit maçları 6 Eylül'de Danimarka-Norveç ve 11 Ekim'de Danimarka-Portekiz arasında oynanacak.

Haziran maçları

İzlanda-Danimarka:	0-2
Portekiz-Norveç:	1-0

G Grubu

İngiltere ucuz kurtuldu

2010Dünya Kupası'nda büyük bir hayal kırıklığı yaşayan İngiltere, Euro 2012 elemelerinde G Grubu'nun tartışmasız favorisiydi. Ancak işler de İngilizlerin istediği gibi gitmiyor. Başlangıçta maçlarını kazandı ama hiç umulmadık bir takım, tarihinde ilk kez Avrupa Şampiyonaları elemelerinde yer alan Karadağ da tıpkı onlar gibi kazanarak peşlerini bırakmayacağını gösterdi. Üstelik 12 Ekim 2010 günü Wembley'de oynanan maçta da Karadağlılar gollerle öne geçti ve Adalılara büyük korku yaşattı ama Capello'nun öğrencileri Lampart ve Young'un gollerıyla 2-2'lik beraberliği kurtardı. İngilizlerin puan kaybettiği gün Karadağ'ın lider olmasını ise Bulgaristan engelledi. İlk maçta rakibine evinde 1-0 yenilen Bulgaristan, bu defa deplasmandan 1-1'lik beraberlikle döndü. Djalovic'in golüyle bir süre de olsa liderlik koltuğunda oturan Karadağ'ın hevesini Gaziantepsporlu Popov kursakta bıraktı. Görünen o ki bu gruptaki yarış da sonuna kadar devam edecek. Kilit maç ise 7 Ekim'de Karadağ ile İngiltere arasında Podgorica'da oynanacak.

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İngiltere	5	3	2	0	11	3	11
Karadağ	5	3	2	0	4	1	11
İsviçre	5	1	2	2	7	7	5
Bulgaristan	5	1	2	2	2	6	5
Galler	4	0	0	4	1	8	0

Haziran maçları

İngiltere-İsviçre:	2-2
Karadağ-Bulgaristan:	1-1

I Grubu

İspanya'nın kaybı yok

Bu grubun favorisi hiç şüphesiz İspanya. Son Avrupa ve dünya şampiyonu İspanya Haziran ayında maç yapmadı ama 5 maçta 5 galibiyetle elde ettiği 15 puanla koltuğunu da korudu. Zaten grubun son durumu itibarıyla onları tehdit edebilecek bir takım da yok. "İspanya'yı zorlayabilir" denilebilecek tek takım olan Çek Cumhuriyeti, 5 maç sonunda 9 puan toplayabildi ve Matadorların 6 puan gerisinde kaldı. Tıpkı İspanya gibi Haziran ayını maç yapmadan geçen Çekler, Litvanya yenilgisine rağmen başladıkları grupta diğer yenilgilerini de İspanya'dan aldı. Ancak İskoçya ve iki Liechtenstein galibiyetleri 9 puana ulaşmalarını sağladı. Bu grupta sadece ikincilik mücadelesinin sonucu merak ediliyor. Bir maçı eksik İskoçya 4 puanda ama Çekleri yakalamaları çok da uzak bir ihtimal gibi durmuyor. 3 Eylül günü Glasgow'da oynanacak İskoçya-Çek Cumhuriyeti maçı grup ikinciliği finali gibi olacak. İskoçya ile berabere kalıp deplasmanda Çek Cumhuriyeti'ni yenen Litvanya ise arkasını getiremedi. Haziran ayına girildiğinde 4 puanları vardı ve rakipleri de henüz puan alamayan ve 4 maçta tek gol atabilen Liechtenstein'dı. Bu maçı sürpriz bir biçimde 2-0 kaybetmeleri, ikincilik ümitlerinin de sona ermesi anlamına geldi.

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İspanya	5	5	0	0	15	5	15
Çek Cum.	5	3	0	2	6	3	9
İskoçya	4	1	1	2	4	5	4
Litvanya	5	1	1	3	3	8	4
Liechtenstein	5	1	0	4	3	10	3

Haziran maçı

Liechtenstein-Litvanya:	2-0
-------------------------	-----

Aklı daha fazla kullanılmak gerek

Türkiye’de futbol oynadığı 2 yıl boyunca pozitif karakteri ve olgun kişiliğiyle taraflı tarafsız tüm futbolseverlerin sevgilisiydi. Attığı frikik golleri, takım arkadaşlığını pekiştirmesi ve oyun kalitesi gibi özellikleriyle ülkemizde derin izler bıraktı. Şimdi ise A2 Millî Takımı Antrenörü olarak ülkemize dönüş yaptı. Futbol sevgisi nedeniyle hâlen ülkesindeki bir amatör takımın oyuncusu olan Hollandalı yıldızla çok samimi, bir o kadar da keyifli bir sohbet gerçekleştirdik.

Aydın **Güvenir**

▼Öncelikle A2 Millî Takımı’na geliş hikâyenizle başlayalım. Türkiye’den gelen teklifi kabul etmenizdeki etkenler nelerdi?

▲Hiddink, Ekim ayında aradı ve beni ekibinde görmek istediğini söyledi. Millî Takımlar bünyesinde yeni bir oluşuma gidildiğini ve benim de bu oluşumda yer almamı istedi. Ben de herkesin bildiği gibi Türkiye’yi çok seviyorum. Burada çok güzel yıllar geçirdim. O yüzden Hiddink görev teklif ettiğinde Türkiye ve TFF için çalışmayı anında kabul ettim.

▼Gus Hiddink niye sizi seçti?

▲Her şeyden önce Hiddink insan olarak beni çok yakından tanıyor. Çünkü 1995-1998 yılları arasında Hollanda Millî Takımı’nı çalıştırırken ben de kadroydaydım. Beni seçmesindeki en önemli etken, karakterimi yakından tanımasıydı yani. Ayrıca benim Türkiye’yi iyi tanımam ve teknik direktör olma isteğim de Hiddink’in tercihinde etkili oldu diye düşünüyorum.

▼Avrupalılar Millî Takımımızın teknik kapasitesi yüksek ve ofansif oynamayı seven bir ekip olduğunu söylüyor. Siz bu

Pierre Van Hooijdonk

konuda neler düşünüyorsunuz?

▲Bana göre de Türkiye ofansif futbol anlayışını benimsemiş bir takım. Fiziki mücadele açısından da rakiplerinden geri kalır yanı yok. Ancak oyuncuların akıllarını daha çok devreye sokarak ve daha çok düşünerek tekniklerini kullanması lâzım. Hollanda’da tüm oyunculara anlatılır ve uygulanır bu durum. O yüzden Hiddink ve ekibi olarak oyunculara maç içinde daha çok düşünceleri gerektiğini söylüyoruz hep. Ayrıca oynayacakları maç hakkında daha çok kafa yormaları gerektiğini belirtiyoruz. Mesela antrenmanlarda ve kampa sürekli soruyoruz her oyuncuya, “Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?” diye. Bu, oyuncuymen de Hollanda’da hocalarımdan gördüğüm bir şeydi. Oyuncuların düşünmesini sağlamak, Hollandalı hocaların dünyanın çoğu yerinde çalışmasının ve başarılı olmasının bir nedeni aslında. O yüzden sadece duyguları değil, aynı zamanda akli de kullanmak gerekiyor. Eğer Türkiye de oyun içinde sakin kalabilir ve aklını kullanabilirse daha başarılı olur. Çünkü Türkiye’de oyuncuların futbol tutkusu çok fazla ve bu da soğukkanlı kalıp, maç hakkında kafa yormayı biraz zorlaştırıyor. Futbolda duygular

ve akıl arasında denge kurabilirsiniz her zaman bir adım önde olursunuz.

▼Son senelerde bitirici forvet yetiştirme konusunda çok da başarılı olduğumuz söylenemez.

Bu kategorideki genç ve umut vaat eden Türk adaylara ne gibi tavsiyeler verebilirsiniz?

▲Şu zamanda bir 9 numara olmak gerçekten çok ama çok zor. Benim oyunculuk dönemimde kanat oyuncuları yaptıkları koşularla santrforu fazlaca besler ve ona gol yollarında çok yardımcı olurlardı. Ama günümüz futbolunda çoğu sol kanat oyuncusu sağ ayaklı, sağ kanat oyuncusu da sol ayaklı. Bu da santrfor için çok olumsuz bir ortam oluşturuyor. Çünkü kanat oyuncuları eskisi gibi santrforu beslemeyi değil, gol atmayı daha ön plana koyuyor taktik gereği. Bu oyuncular da ters ayaklı olunca santrforların işi iyice zorlaşıyor. Bu sorun Türkiye’nin değil, günümüz futbolunun sorunu. Bir forvetin bitirici olabilmesi için öncelikle tecrübeye ihtiyacı var. Ancak bu durum sadece yaşla ilgili de değil. Mesela ben başka oyuncuların attığı golleri gözlemleyerek çok şey kattım kendime zamanında.

Türkiye’de oyuncuların akıllarını daha çok devreye sokarak ve daha çok düşünerek tekniklerini kullanması lâzım. Oynayacakları maç hakkında da daha çok kafa yormaları gerekiyor. Duygular ve akıl arasında denge kurabilirsiniz her zaman bir adım önde olursunuz.

Gol vuruşunda bitirici olmak, bir kumarhaneye gittiğinizde kazanmanız için oluşacak şansları çok iyi düşünüp değerlendirmeniz gibi bir şey aslında. Gol atmak için en çok şansın nerede olacağını tahmin edebilmelisiniz. Bunun için de kalecinin hareketlerini iyi gözlemlemelisiniz.

Hollanda’nın nüfusu 17, Türkiye’ninki ise 77 milyon. Futbola yeteneği olan kişi sayısı, nüfusun yüzde 1’idir. Ama 77 milyonun yüzde 1’i ile 17 milyonun yüzde 1’i arasında büyük fark var. Bu potansiyele baktığımızda Türkiye her Dünya Kupası’na katılmalı ve son 8’e kalabilmeli.

▼Hangi oyuncuların gollerini mesela?

▲Platini’nin ve Zico’nun. Özellikle de frikik gollerini (gülüyor). Ama onları izlerken sadece golü atmadan önce toplu buldukları zamana bakmazdım. Bu şans kendilerine nasıl yaratırlar, ona bakardım. Her zaman da bunu kendi kendime sorardım. Ayrıca şut sırasında kalecileri de takip ederdim. Hem izlerken hem de oynarken kalecilerin genelde aynı yöne uçtuğunu fark ettim çoğu kez. Gol vuruşunda bitirici olmak, bir kumarhaneye gittiğinizde kazanmanız için oluşacak şansları çok iyi düşünüp değerlendirmeniz gibi bir şey aslında. Gol atmak için en çok şansın nerede olacağını tahmin edebilmemiz lâzım. Bunun için de kalecinin hareketlerini iyi gözlemlememiz gerekiyor. Hangi yöne uçar, kaleden ne zaman çıkar, topa ne zaman atlar... Bunlara dikkat edip gözlemlediğinizde, yani kalecinin ne yapacağını bildiğinizde de kendinize gol atmak için en büyük şans yaratmış olursunuz. Bu da dediğim gibi önce izleyerek, sonra da tecrübe kazanarak edindiğim bir şey.

▼Son Dünya Kupası’nı saymazsak, Cruyff zamanından beri Hollanda futbolu Türk futbolunun kimliğini bulması için örnek aldığı oyun tarzlarının başında gelmiştir hep. İki ülke futbolu arasındaki taktik, fizik ve oyun anlayışı farkını nasıl değerlendiriyorsunuz?

▲Oyun tutkunuzu aklınızla daha çok birleştirirseniz, futbolunuzu daha ileriye götürmüş olursunuz. Tamamen duygularınızla ve kalbinizle oynarsanız bazen kaybedersiniz. Çünkü oyun içinde hislerinizle kapılırsanız hata yapma payınız artar. Futbol kalple beyin arasındaki bir denge oyunudur aslında. İkiisi arasındaki iletişimi iyi kurmanız lâzım. Futbol tutkunuz ağır basar da aklınızı kullanmazsanız başarısız olursunuz. Ve bu oyunu 11 kişiyle oynadığınızı hiçbir zaman unutmamanız lâzım. Türkiye’de futbol ağırlıklı olarak duygularla oynanıyor. Hollanda’da ise futbol tutkusu kadar oyun içinde düşünmek de önemli bir etkidir.

Taktiksel ve sistematik faktörleri bir kenara bırakırsak, aradaki en önemli

fark bu aslında. Bunun dışında iki ülkenin de kendine has oyun tarzları olduğunu düşünüyorum. Ama iki ülkede de oyun anlayışı gücün çok yeteneğe dayanıyor aslında. Bir de şöyle bir gerçek var. Hollanda’nın nüfusu 17 milyon, Türkiye’ninki ise 77 milyon. İki ülke de futbolla yatıp kalkıyor. Tabii ki futbola yeteneği olan kişi sayısı, nüfusun yüzde 1’lik kesimi kadardır. Ama 77 milyonun yüzde 1’i ile 17 milyonun yüzde 1’i arasında büyük sayı farkı var. Bu potansiyele baktığımızda öncelikle Türkiye her Dünya

Kupası’na katılmalı ve her turnuvada mutlaka son 8’e kalabilmeli. Bunu ülke nüfusundan yola çıkarak söylüyorum. Çünkü insan sayısından dolayı Türkiye’nin daha başarılı olmak için

potansiyeli oldukça fazla. Türkiye’nin insan potansiyelini futbola başarı olarak daha çok yansıtması gerektiğini düşünüyorum.

▼Dediğiniz gibi Türkiye’deki potansiyel oldukça fazla. Ama bir de işin altyapı ve oyuncuların genç yaşta eğitilmesi boyutu var. Türkiye bahsettiğiniz potansiyeli daha iyi kullanabilmek için altyapıda ne gibi çalışmalar yapmalı?

▲Öncelikle altyapıda eğitim veren antrenörler sıkı bir eğitimden geçmeli. Eğitimi iyi almış bu antrenörler de genç oyuncuları özellikle taktiksel yönde eğitmeli. Çünkü dediğim gibi topa vurmak, top kontrolü yapmak vb. şeyler bir yetenektir ve zaten bu yetenek sizde varsa bu gibi şeyler çabuk öğrenilir. Ama asıl olan oyunun taktiklerini iyi bilmektir. Türk oyuncular teknik olarak mükemmel. Ancak taktiksel açıdan daha sıkı eğitim şart. Mesela takım tek forvet ve hücumda dönük iki kanat oyuncusuyla oynadığı zaman ne yapmak lâzım ya da iki forvetle oynadığı zaman takımın oyun anlayışında ne değişir... Bir forvet oyuncusu orta sahadan ne bekler ya da bir orta saha forvetten ne bekler... Bunun gibi oyunla ilgili şeyleri futbolcuların öğrenmesi için genç yaşta itibaren eğitilmesi lâzım. Hollanda futbolunun altyapısındaki temel uygulamayı anlatıyorum size aslında aynı zamanda. Oyun içinde de futbolcular birbirleriyle sürekli konuşup “Sen şöyle yap, sen böyle yap” diye birbirlerini uyarmalı. Bu Hollanda’da her zaman serbest olan bir uygulamadır mesela. Futbolcular oyun içindeki değişiklikleri kendi kendilerine sorgulayıp anlayacak kıvama gelmelerine bu şekilde. Kısacası oyunu iyi bilmeliler.

Her şey dürüstçe tartışılmalı

▼Futbolcuların kendilerini sorgulamasından bahsettiniz.

Hollanda’da oyuncular kendi düşüncelerinin rahatlıkla teknik direktörlerine söyleyebilirler.

Bu durum ülke kültüründen geliyor aslında. Türkiye’de ise bunun tam tersi bir durum var. Bu yüzden Türk futbolunun gelişimi açısından oyuncuların teknik adamlara kendilerini daha fazla ve özgür bir şekilde ifade etmesi gerektiğini düşünüyor musunuz?

▲Bence bir teknik direktör olarak oyuncularınızın düşüncelerini her zaman öğrenmek istersiniz. Bir antrenör olarak sürekli benim dediklerimi yapan ve bunun üzerinde düşünmeyen oyuncuları sevmem. Oyuncuma “Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?” diye sorduğumda, bana gerçekten ne düşündüğünü söylemeli. Mesela bunu maçtan önce sorduğumda, “Hava güzel, zemin oynamaya müsait” gibi klişe şeyler söylemesini istemem. Bir oyuncu gelip bana “Bugün hava çok sıcak” diyebilmesi, yani dürüst olabilmeli. Bu asla bir saygısızlık değildir. Tam tersine iyi bir şeydir. Çünkü böylece bu düşüncenin kimden geldiğini bilmiş

olursunuz. Futbolda takımdaki her bireyin birbirine gerçekten inanması, güvenmesi gerekir. “Benden yaşlısın, sana ters bir şey söyleyemem, bu yüzden sana göre ters olan fikrim varsa bunu savunamam” gibi bir düşünce kesinlikle doğru değil.

Hollandalıların görüşü de benim gibidir aynen. O yüzden herkes fikrini beyan etmeli. Türkiye’de soruyorlar oyuncuya, “Bu konuda bir şey söylemek istemiyorum” diyor saygıdan dolayı. Tabii teknik adam olarak sizin de karşı görüşlere açık olmanız lâzım. Bu bahsettiğim şeyler tenis oynarken önemli değildir mesela. Oyunda teksinizdir ve karşınızdakinin düşüncelerini bilmek başarıyı etkilemez. Ama futbol bir takım oyunudur. Bu yüzden başarılı olmak için herkesin birbirine bağlı olması gerekir. Bu da insanların ne olursa olsun herkese düşüncelerini özgürce ifade edebilmesiyle olur. 10 kişi konuşup 1 kişi susuyorsa da olmaz. Tüm takımın konuşması lâzım. Burada çok önemli bir şey var; o da konuşurken gerçeği söylemek yani dürüst olmak. “Bu sorunu nasıl çözebiliriz?”den öte, kişinin kendi düşüncesini ne olursa olsun savunması çok önemli. Bu da karşılıklı saygıyla olur. Ama oyun sırasında olmamalı tabii ki bu çatışma. Oyundan sonra olmalı. Önemli olan karşıt görüşleri açıkça ifade ettikten sonra hâlâ fikir ayrılığı olsa bile uzlaşabilmek, yani dağılmamak. O yüzden Türk futbolunun gelişimi için böyle bir yapıya sahip olmak çok önemli.

▼Almanya ağırlıklı olmak üzere yurtdışında yetişen birçok Türk oyuncu var. Millî takım tercihlerinde bir kısmı Türkiye’yi, bir kısmı ise yetiştikleri ülkeyi seçiyor. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

▲Bu tamamen futbolcuların kişisel tercihine bağlı. Oyuncunun kararına saygı duymak gerekir. Ancak bu tercihleri nasıl lehinize çevirebilirsiniz, bunları düşünmek lâzım. O yüzden şimdi Türkiye için konuşmaya başlıyorum… Yurtdışında oynayan oyuncuların bazıları yetiştği ülkelerde kalmak istiyor. Fakat Türkiye’nin yeni bir Mesut Özil vakası yaşamaması gerekiyor. Yurtdışında oynayıp iki şıktan birini seçme durumunda olan birkaç oyuncuyla konuştuktan sonra biliyorum ki, oyuncular kalplerinin sesini dinleyince Türkiye için oynamak istediklerine karar veriyor genelde. Gökhan Töre bu örneklerden biri mesela. Yurtdışından gelen oyuncular millî takım için de bir çeşitlilik ve kalite getiriyor. Bu durum da o takımın uluslararası turnuvalara katılmasına kolaylaştırıyor. Mesela böyle bir imkân Almanya veya Hollanda’nın elinde olsaydı bunu çok efektif kullanırlardı. Sonuç olarak, yurtdışında yetişen Türkiye’yi seçmiş oyuncuları takımlara katıldıkları zaman bir yabancı olarak görmemek lâzım. Bu takımı gönülden seçtiklerinin, bu takım için oynadıklarının farkında olmak lâzım. Kendilerini yabancı gibi hissettiklerinde yetiştikleri ülkeyi seçerler bu sefer; çünkü onlar millî takımı seçseler de ilk geldiklerinde burada yabancılık çekiyorlar doğal olarak. O yüzden onlara bu ülkenin millî takımına ait olduklarını hissettirmeliyiz. Bu hissiyatı verebilerseniz bu durum yurtdışında yetişen ama daha kararını vermemiş futbolcular açısından da etkili olacaktır. Çünkü dışarıda gerçekten çok yetenekli Türk oyuncular var. Bu şekilde onların ileride tercihlerini Türkiye’den yana kullanma ihtimali artar.

Alex birlikte oynadığım en iyi oyuncu

▼Bu sezon liginin gol kralı olan Alex’le bir sezon birlikte oynadınız. Size göre Alex nasıl bir oyuncu?

▲Alex tüm kariyerim boyunca kulüp düzeyinde birlikte oynadığım en iyi oyuncu. Bunu anlamam için 1 sene yetti de arttı bile. Türkiye’ye benden bir sene sonra yani 7 yıl önce gelmişti. Ve 7 yıldır da her sezon bu ligin en iyi oyuncusu o bence. Fenerbahçe bu sezonlarda şampiyon olamasa bile… Bunu yaptığı her hareketle kanıtladı bu 7 senede. Fener’deyken yaptıklarıyla takımda fark yaratmıştı ben de orada oynarken. Özellikle bu sezon Galatasaray ve Beşiktaş deplasmanlarında büyük işler yaptı. “Büyük maçlar, büyük oyuncular içindir”; bunu her zaman söyledim. O çok ayrıcalıklı bir oyuncu. Bunu oyuncuyen de çok iyi anlayabiliyordum. Asla bencil değildir ve her zaman diğer oyunculardan farklı olarak ekstra bir gözü vardır. Bu yüzden benim oynadığım en iyi oyuncuydu. Çünkü bildirdim ki hangi açıdan ve nereden olursa olsun, ondan istediğim topları alabilirim. Bunda Benfica’da geçirdiğim 1 senede öğrendiğim Portekizceyi de az çok konuşabilmemin etkisi vardı tabii. Çünkü Avrupa’ya gelen Brezilyalılar genelde İngilizce bilmiyor ve bu da onlar için iletişim açısından büyük bir handikap oluşturuyor. Ancak benim onunla aynı dili konuşmam, anlaşabilmemiz açısından etkili olmuştu. Hâlâ da

Futbolcular oyun içinde konuşup “Sen şöyle yap, sen böyle yap” diye birbirlerini uyarmalı. Bu Hollanda’da her zaman serbest olan bir uygulamadır. Futbolcular oyun içindeki değişiklikleri kendi kendilerine sorgulayıp anlayacak kıvama gelmeli, kısacası oyunu iyi bilmeli.

Bir antrenör olarak sürekli benim dediklerimi yapan ve bunun üzerinde düşünmeyen oyuncularını sevmem. Oyuncuma “Bu konu hakkında ne düşünüyorsun?” diye sorduğumda bana gerçekten ne düşündüğünü söylemeli. Tabii teknik adamın da karşı görüşlere açık olması lâzım.

Türkiye’yi seçmiş oyuncuları yabancı olarak görmemek lâzım. Kendilerini yabancı gibi hissettiklerinde yetiştikleri ülkeyi seçerler bu sefer. Onların bu ülkenin millî takımına ait olduğunu hissettirmeliyiz. Bu durum henüz kararını vermemiş futbolcular açısından da etkili olacaktır.

Alex tüm kariyerim boyunca kulüp düzeyinde birlikte oynadığım en iyi oyuncu. Bunu anlamam için 1 sene yetti de arttı bile. Türkiye’ye benden bir sene sonra yani 7 yıl önce gelmişti. Ve 7 yıldır da her sezon bu ligin en iyi oyuncusu o bence.

70’lerin Hollanda’sı dâhil hayatım boyunca Barcelona gibi futbol oynayan bir takım görmedim ve göreceğimi de hiç sanmıyorum. 11 yaşındaki oğlum Real Madrid futbol okulunda oynuyor. Tahmin ediyorum ki bir Realli olarak ileride çok üzgün seneler geçirecek.

Mourinho Benfica’da teknik direktörümdü. Medya önündeki görünüşünden tamamen farklı biridir. Bence Mourinho bu taktiğiyle Barcelona’yı yenebilir. Ama 10 maç yapsalar bunlardan sadece 1’ini kazanabilir.

kendisiyle diyalog halindeyim. Sık sık haberleşiriz. Onunla oynamak kesinlikle ayrıcalıktı benim için. Ancak şundan oldukça endişeliyim; Alex ayrıldığı zaman Fener ne yapacak? Çünkü onun oyun içindeki liderliği, oyunu domine etmesi, en kritik anlarda sahneye çıkıp gemisin kurtarması gibi şeyleri çok arayacak Fenerbahçe ileride.

▼Barcelona son yıllarda dünya futbolunda giderek artan bir hegemonya kurdu. Katalan takımının oyun sisteminin arkasında ise aslında Rinus Michels ve Cruyff’tan başlayarak Hollandalılar var. Bir Hollandalı olarak Barcelona futbolu sizin için ne anlama geliyor?

▲Oyunculugum sırasında her takıma eşit şekilde yaklaşmaya çalışır ve takımların oyun anlayışları hakkında fazla bir yorum yapmazdım. Şimdi de öyleyim. Ama Barcelona’nın oynadığı futbolu görünce yorum yapmamak için kendimi tutamıyorum (gülüyor). Barça’nın oynadığı futbol beni aşırı derecede mutlu ediyor. Onlar başka bir gezegende oynuyor. Nasıl açıklayabilirim ki, açıklaması çok zor. Ama diyebilirim ki şov yapıyorlar ve futbolu çok basit oynuyorlar aslında. Bir takım kendi ülkesinin oyun tarzının dışında bir futbol oynamaya kalkarsa kendi oynaması gereken ideal futbolu hiçbir zaman bulamaz. Sürekli başka takımların taktiklerini izleyip, onları taklit etmek ve ona göre kendi taktiğini yapmak felâket bir şeydir. Şu an 41 yaşındayım. Bugüne kadar birçok takım izledim. Dediğim gibi de hiçbir takım hakkında olumlu-olumsuz yorum yapmadım. Ama Barcelona’yı izledikten sonra şunu söylemek istiyorum ki, 70’lerin Hollanda’sı dâhil hayatım boyunca böyle futbol oynayan bir takım görmedim ve göreceğimi de hiç sanmıyorum.

Futbolda star oyuncularla fark yaratırsınız. Ama bu star oyuncular aynı zamanda normal bir takım oyuncusu olabiliyorlarsa bu çok farklı bir şeydir. 11 yaşındaki oğlum şu an Real Madrid futbol okulunda oynuyor. Real Madrid’deki oyuncuları çok seviyor çünkü. O yüzden ben de onu buraya yazdırdım. Ama tahmin ediyorum ki bir Real Madridli olarak çok üzgün seneler geçirecek ileride (gülüyor).

▼Sürekli altyapılarından yetiştirdiği oyuncuları oynatmaları, yani kendi starlarını kendilerinin yaratmaları bu başarıda ne kadar etkili?

▲Bu harika bir şey ama ne olursa olsun iyi bir altyapı sisteminiz ve genç yetenekleriniz olsa da yetiştirdiğiniz oyuncuları takımınızda tutabilmek için gereken paraya sahip değilseniz yapacak hiçbir şeyiniz yoktur. Oyunculara standartların altında para vererseniz, onlar da gider. Eminim ki Barcelona gibi

harika altyapısı olan birçok kulüp vardır Avrupa’da. Ama bunların yetiştirdiği oyuncuların ne kadar başarılı olacağını bilemiyoruz. Çünkü oyuncular kendilerine daha yüksek para verildiği zaman başka takıma gider. Normal bir şey bu. O yüzden Barça’nın maddi olarak zenginliği de çok önemli bu konuda.

▼Mourinho, Inter’deyken Barça’yı durdurmayı başarmıştı. Ancak aynı şeyi Real Madrid’de yapamadı. Bu durum, “Bir takımın ideal futbolu bulması için, başka ülke ve takımların oyun anlayışlarını taklit etmemesi lâzım” sözünüzle de eşdeğer aslında…

▲Barcelona’yla mücadele etmek için onlardan oyuncu satın almanız gerekiyor (gülüyor). Manchester City böyle yapmaya çalışıyor mesela. Mourinho ben Benfica’da oynarken teknik direktörümdü. Dolayısıyla onu tanıma fırsatı buldum. Kendisiyle mükemmel bir diyalogumuz vardı. Şu anda da çok iyi arkadaşımdır. Medya önündeki görünüşünden tamamen farklı biridir. Herkes onu Barcelona’ya karşı oynattığı futbol hakkında eleştiriyor. Bence Mourinho, Real Madrid’e geldiği zaman iki takım arasında çok büyük fark olduğunu anladı. Bunu fark ettiği zaman da Inter’de başarılı olduğu taktiği onlara karşı oynatmayı seçti. Peki hata mı yaptı? Bence değil.

unutulmazdı?

▲Öncelikle şu iki durumu ayırmak lazım. Çok iyi performans gösterdiğiniz bir zaman vardır, bir de hatırladığınız veya sizin de unutmadığınız anlar vardır. Yani hatırlanmakla yüksek başarı göstermek aynı değildir aslında. Örneğin, kariyerimdeki ikinci kulüp olan NAC Breda’da oynadığım yıllar hem bakım olarak çok başarılıydık hem de çok başarılı bir performans göstermiştim. Genç yaşta 4 sezon oynadığım bu kulüpte 80 civarında gol attım ve yine benim oynadığım dönemde takım 2. Lig’den 1. Lig’e yükseldi. Ertesi yıl, ligi 7. olarak bitirdiğimiz sezon da kulüp için tarihi bir başarıydı. Ancak bu kendi kariyerim için o kadar da önemli bir başarı değildi. NAC Breda’dan transfer olduğum Celtic’le ise İskoçya Kupası’nı kazandım ve finaldeki tek gol benden geldi. Bu, kulübün 6 sene sonra herhangi bir turnuvada kazandığı ilk kupaydı. Bu başarı köklü bir kulüp için sıradan bir şey olsa da, benim için çok önemliydi. Çünkü benim attığım golle kupayı kazanmıştık. Çılgınlar gibi sevinmiştim bunun için. İşte o kupa finali benim unutmadığım anlardan biriydi. 2002’de Feyenoord’la UEFA Kupası’nı kazandığımız sezon da unutulmazdı. Sezon boyu takımın önemli oyuncularından biriydim ve evimizdeki final maçında da Borussia Dortmund’a 2 gol atmıştım. Hatta taraftarlar da “Put Your Hands Up For Pi-Air” uyarlamasını o dönemlerde yapmışlardı. Aynı şekilde Fenerbahçe’de ilk sezon yaşadığım şampiyonlukta da önemli final maçları oynamıştık. Millî takımda oynamak da benim için en üst seviyeydi.

▼Çok başarılı kariyerinize rağmen 34 yaşınıza kadar hiç lig şampiyonluğu yaşamadınız. Ta ki Fenerbahçe ile art arda iki şampiyonluk kazanana kadar. Bu yüzden bakınca sizin için hep hatırlanacak, asıl altın yılların Fenerbahçe’de geçtiğini söyleyebilir miyiz?

▲Türkiye’de 2 yıl oynadım. Aslında 1.5 yıl da diyebiliriz, çünkü ikinci sezonumda gerek sakatlık gerekse de başka nedenlerden dolayı oynamadım. Bu iki sene boyunca sadece saha içinde değil, saha dışında da çok mutluydum. Takım arkadaşlarımla çok iyi vakit geçirdim. İnsanlar bana çok sıcak davrandığı için halkla iletişimim çok iyiydi. Ayrıca da İstanbul gibi bir şehirde yaşamak harika bir şeydi. Bu gibi oyun dışı faktörlerin yanı sıra, ikinci sezonumun ikinci yarısında hemen hemen hiç forma giymemek beni oldukça üzmişti. Oynamamaya alışık bir futbolcu değilim çünkü. 2 ay sakatlığımdan dolayı sahalardan

uzak kalmıştım. Ama iyileştikten sonra Daum beni sezonun geri kalanında oynatmadı. Bu benim çok moralimi bozmuştu. Ancak bu olumsuzluğu bir kenara bırakırsak, Fenerbahçe’de fantastik 2 yıl geçirdim diyebilirim. Bu yıllar benim için çok değerliydi çünkü, “Burada bulunduğunuz 2 sene boyunca elinizden gelen her şeyi yaptınız mı?” diye sorarsanız buna cevabım kesinlikle “Evet” olur. Fenerbahçe’deki yıllarımda takım için her şeyimi ve tüm kapasitemi ortaya koyduğumu düşünüyorum. O yüzden “Şunu da yapsam iyi olurdu” diyebileceğim hiçbir şey yok. Her şeyi yaptım çünkü. İkinci senenin yarısında oynamamak Daum’un yüzündendi. Bunun verdiği rahatlık ve gururla da Türkiye’den çok mutlu bir şekilde ayrılmıştım.

▼8 farklı takımda oynadınız ve birçok teknik direktörle çalıştınız. Üzerinizde en çok iz bırakan teknik adam hangisiydi?

▲Genç yaştaayken, daha çok şey öğrenirsiniz. Bu gayet normal bir şeydir. Çünkü öğrenmeniz gereken çok şey vardır ve hocalarınız size bilmediğiniz pek çok şeyi öğretir. Ayrıca şimdiki yaşınıza göre öğrenmeye daha açıksınızdır o dönemlerde (gülüyor). Ama bu tabii ki gençleri iyi bir şekilde eğitmeyi bilen kişilerle mümkündür. İşte ben de NAC Breda’da oynadığım yıllardaki teknik direktörüm Ronald Spelbos’tan çok şey öğrendim. Onun bana öğrettiği en önemli şey futbolun sadece sizin oyununuz olmadığıydı. Yani takım olabilme olgusuydu. Takım arkadaşının oyun içinde ne yapabileceğini iyi bilmek, onu iyi tanıyarak yapacağı koşuları veya hamleleri önceden tahmin etmek gibi şeylerin Spelbos sayesinde farkına vardım. Hani takım olabilme olgusunun ne kadar önemli olduğundan bahsettim ya... İşte ben de bunu genel olarak Ronald Spelbos sayesinde öğrendim.

▼A2 Millî Takımı antrenmanlarında gördüğümüz kadarıyla frikiklerde hâlâ bir numarasınız. Bize iyi bir frikik nasıl atılır anlatır mısınız? Bu işin formülü nedir?

▲Bir futbolcu, kariyerini tamamladıktan sonra seneler itibariyle hız veya fizik gücü gibi özelliklerini yitirebilir ancak tekniğini asla kaybetmez. O teknik seneler boyu devam eder. O yüzden frikiklerim hâlâ iyi. Ama tabii ki bununla bitmiyor. İyi frikik atmak için öncelikle topa vurma kabiliyetinizin üst seviyede olması lâzım. Ben size iyi frikik şöyle atılır, böyle atılır diye çeşitli tanımlamalar yapabilirim ancak bu dediklerim sadece topa iyi vurabilen oyunculara söyledüğimde işe yarar. Çünkü iyi vuruş yapamayan bir

oyuncuya bir şeyler anlatarak iyi frikik atıramazsınız. O yüzden topa iyi vuranla vuramayan arasındaki fark büyüktür. Antrenmanlarda oyuncular soruyor bana sık sık, “Bunu nasıl yaptın, nasıl oraya attın?” diye. Ben de onlara az önce bahsettiğim gibi anlatmaya çalışıyorum. Ancak topa iyi vuran bir oyuncu sadece birini izleyerek ya da gözlemleyerek de iyi frikik atamaz. Bol bol şut antrenmanı yapmalı. Bu çalışmayı yaptıktan sonra da “Tamam, ben artık iyi frikik atıyorum, çalışmama gerek yok” dememeli. Böyle dediği an, topa iyi vurabilse bile iyi bir frikikçi olamaz. Çünkü bir frikik sadece onun üzerine konuşmakla, yorum yapmakla iyi atılamaz. Zaten siz de görüyorsunuzdur, antrenör olmama rağmen antrenman aralarında ve sonralarında ne kadar çok frikik çalıştığımı. O yüzden bu işin sırrı öncelikle topa iyi vurabilmek, sonra topa iyi vurabilen oyuncuların gözlemleyip onlardan tavsiye almak, sonra da iyi bir frikikçi olduğunu anlasa bile bol bol egzersiz yapmaya devam etmek.

Şu an dünya futbolunda iyi bir frikikçi yok

▼Size göre oynadığımız yıllarda frikik konusundaki en büyük rakipleriniz kimlerdi? Şu anki frikikçilerden kimleri beğeniyorsunuz? Mesela Türkiye’de böyle bir potansiyeli olan oyuncu var mı?

▲Türkiye’de iyi frikikçi olmaya aday bir çok oyuncu var aslında. Ancak bu oyuncuların sadece iyi frikik atmaya değil, iyi koşular yapmaya, duran topları ve kornerleri iyi kullanmaya da potansiyelleri var bence. Bana göre böyle olan birden fazla oyuncu olduğu için tek bir isim veremeyeceğim Türkiye’den. Futbolculuk yıllarımda Juninho Pernambucano, Sinisa Mihajlovic ve David Beckham en iyi frikikçilerdi. Beni de dâhil edersek bu 4 oyuncu kariyerleri boyunca frikiklerden sayısız gol attı. Hepimizin tarzı farklı, hepimizin farklı frikik golleri vardı. Şu an ise bana göre bu isimler kadar iyi bir frikikçi yok

dünya futbolunda. Ama ileride muhtemelen olacaktır. Çünkü dediğim gibi iyi bir frikikçi öyle bir anda olmaz. Çok çalıştıktan sonra frikikten çok sayıda gol atması gerekir ki, dünya futbolunda iyi bir frikikçi olarak kabul edilsin.

▼Pozitif, konuşmaya açık ve herkese eşit yaklaşan bir karaktere sahip olmanız oyunculuk döneminizde hemen hemen herkesin kabul ettiği bir şeydi. Teknik adam olarak da bu özelliklerinizi gösteriyorsunuz. Oynadığınız takımlardaki liderlik konunuzu bu özelliklerinize borçlu olduğunuzu düşünüyor musunuz?

▲Futbola asıl başlama nedenim sosyalleşmek ve insanlarla iletişim kurmayı desem inanır mısınız? Bu yüzden futbolu çok seviyorum diyebilirim. Futbolculuk zamanımda soyunma odası konuşmalarını, o odadaki atmosferi koklamayı ve burada iyi vakit geçirmeyi çok sevdim. Takım arkadaşlarım benim kardeşlerim gibiydi. Hayatta kardeşinizi seçme şansınız var mıdır? Hayır yoktur. Ama takım içinde kardeşlerinizi seçme şansı size aittir. Siz insanlara ne kadar yakın ve açık olursanız, o kadar fazla kardeşiniz olur. Hiç yalnız kalmazsınız. Pozitif bir yapıya sahip olarak tanımlanmanın nedeni insanlara karşı duvarlarımın bulunmamasından kaynaklanıyor. Kim olursa olsun yanına gelebilir ve her şeyini bana anlatabilir, benimle her konuda konuşabilir. Buna her zaman açık bir insan oldum. İşte böyle yaptığım zaman da karşımdaki insan kendini değerli, önemli ve kabul edilmiş hissediyor. Mesela eğer siz işinizi iyi yapıyorsanız, bunu hiç çekinmeden hemen söylerim. İşte takım arkadaşlarıma da aynen böyle davranırdım. Şu an antrenörüm ve takımdaki oyunculara “benim oyuncularım” gözüyle bakıyorum. Futbolcuymken de “benim takım arkadaşlarım” şeklinde bakardım hep. Yani takım içindeki hiçbir arkadaşımı kendimden ayrı tutmazdım ve sahiplenirdim. Çünkü bir oyuncunun daha iyi performans sergileyebilmesi için takım arkadaşlarının manevi desteğine ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Mesela aynı takımdan

iki oyuncu kaleciyle karşı karşıya kalıyor ve ikisi de “Golü ben değil arkadaşım atmalı” diyebiliyorsa bu harika bir şeydir. Emin olun, bu durum karşı takım oyuncularının da size ve ekibinize saygı duymasını sağlar. Bu yüzden oyunculugum ve antrenörlüğümde insanlarla bu kadar yakın ve iletişim halinde olmamın sebebi buydu. Şu an takımdaki çocuklara topa nasıl vurulur, top nasıl kontrol edilir diye öğretmeme gerek yok. Çünkü onlar zaten bunları şu an benden daha iyi biliyor. Ancak tecrübelerimden yola çıkarak onlara birbiriyle sürekli iyi iletişim halinde olarak takım arkadaşlığını oluşturmalarını ve bunun ne kadar önemli bir şey olduğunu anlamlarını sağlayabilirim.

Futbol oynamak antrenörlükten daha zevkli

▼Gördüğümüz kadarıyla hâlâ kendinizi bir futbolcu gibi hissediyorsunuz. Sanki futbolculuk günlerinizi özler gibisiniz.

▲Futbol oynamaya çok küçükken başladım. Kendimi futbol oynamak için doğmuş gibi hissediyordum, hâlâ da öyleyim. O yüzden futbol oynamayı çok ama çok seviyorum. Daha sonra müthiş keyifle yaptığım bu şey için insanlar bana para ödemeye başladı. Yani futbol benim mesleğim oldu. Kariyerim sona erdiğinde ise para ödeyen kalmadı. Ama işte mesele para değil, o yüzden ben gene oynamaya devam ettim. Şu anda da Hollanda’da amatör bir takımda düzenli olarak futbol oynuyorum. Takımın bir parçasıyım, soyunma odasında maça hazırlanıyorum, formamı giyip sahaya çıkıyorum. Bunları yapmayı bırakamam. Performansımın eskisi gibi olup olmadığını bilmiyorum ama hâlâ oynuyorum, çünkü bu oyunu çok seviyorum. Tamam, artık bir antrenörüm ama antrenman aralarında futbolcularla top oynadığımda hâlâ bundan çok zevk alıyorum. Fizik olarak da sürekli futbol oynadığım için iyi durumdayım. Şunu itiraf etmeliyim ki; futbol oynamak, teknik direktörlük yapmaktan çok daha zevkli. Ama tabii ki yaşınız ilerleyip, bir yaş sınırına geldiğinizde benim gibi futbolu çok seviyor olsanız da oyundan kopmamak için teknik direktör olma yolunu seçiyorsunuz. **▼Teknik direktörlük yolculuğunuzdaki hedefleriniz neler?**
▲Burada A2 Millî Takımıyla deneyim kazanmak istiyorum. Öncelikli isteğim bu. Tecrübelerikten sonra da ileriki yıllarda da bir kulüp takımı çalıştırmak istiyorum. Hollanda’da bir ekip çalıştırabilirim. Ama bu bir Türk takımı olursa niye olmasın?

Kondisyon ve

TamSaha olarak 2007-2008 sezonundan itibaren her sezon atılan ve yenilen gollerin analizini detaylı bir biçimde önünüze koymaya çalışıyoruz. Fenerbahçe'nin şampiyonluğuyla sona eren 2010-11 sezonunun ikinci yarısında atılan 439 golü de inceledik ve yine çarpıcı sonuçlara ulaştık. Sezonun ilk yarısında, duran toplardan atılan gollerde patlama yaşanırken, ikinci yarıda en dikkat çekici durum, maçların ikinci 45 dakikalarındaki gol sayılarının artmasıydı. İlk yarılarda 176 gol ağları bulurken, ikinci yarılarda atılan gol sayısı 263'e ulaştı. Sezonun ilk yarısında bu sayılar ilk yarılar için 186, ikinci yarılar için ise 208'di.

Mürşid Memioğlu

Spor Toto Süper Lig'in 2010-2011 sezonu Fenerbahçe'nin şampiyonluğuyla noktalandı. Ligde bu sezon toplam 833 gol atıldı. TamSaha olarak geleneksel hale getirdiğimiz "gollerin analizi" araştırmamızda, sezonun ilk yarısında atılan 394 golü, Ocak sayımızda merccek altına almıştık. Bu defa da sezonun ikinci yarısında atılan 439 golü inceledik. Sezonun ilk yarısında en dikkat çekici sonuç, duran toplardan atılan gollerin sayısında bir patlama yaşanmasıydı. Bu defa ise maçların her iki yarısında atılan gollerin arasında ciddi bir farkla karşılaştık. Şimdi gollerin nasıl atıldığı ve nasıl yenildiği konusundaki analizimize geçip detaylı incelemelere bakabiliriz.

analizlerin hiçbirinde her iki yarıda atılan gollerin arasında bu derecede yüksek bir farkla karşılaşmadık. Bu sezon ilk yarıda atılan gollerin oranı yüzde 40, ikinci yarıda atılan gollerin oranı ise yüzde 60. Sezonun ilk yarısında ise maçların ilk yarılarında 186, ikinci yarılarında ise 208 gol atıldığını görüyoruz. Oran ise ikinci yarı lehine yüzde 53'e 47. Aynı kıyaslamayı geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında atılan gollerle yaptığımızda da karşımıza yüzde 57.6'ya, 42.4'lük bir oran çıkıyor. Araştırmanın en çarpıcı sonucu da bu farklılık zaten. Sezonun ikinci yarısında, takımların ve oyuncuların hem fiziksel hem de zihinsel yorgunlukları iyice ortaya çıkıyor. Kondisyon ve konsantrasyon eksikliği de özellikle maçların ikinci yarılarında kendisini daha fazla belli ediyor ve gol sayısında ciddi bir artış gözleniyor.

Gollerin atılış biçimi

İncelememize gollerin nasıl atıldığıyla başlayalım. Bu konuyu her zamanki gibi 10 ana başlık altında inceliyoruz. Bu ana başlıkları "Atağın başladığı bölge, atak başlangıç şekli, atak başlangıç yönü, gol öncesi yapılan pas sayısı, atak bitiş yönü, gol öncesi topa temas sayısı, golün atıldığı bölge, golün atılış şekli, duran toplar ve kendi kalesine atılan goller" biçiminde sıralanıyor. Şimdi gelin bu ana başlıklar altında 2010-2011 sezonunun ilk yarısında atılan gollerini inceleyelim.

İkinci yarı gollerinde patlama

Bu sezonun ikinci yarısında ağlarla buluşan gol sayısı 439. Bu gollerin 176'sı maçların ilk yarısında kaydedilmiş. İkinci yarılarda atılan gol sayısı ise 263'e ulaşmış. Bugüne kadar yaptığımız

Orta saha ağırlığı artıyor

İkinci parametremiz, atakların hangi bölgelerden başlayarak gole dönüştüğü. Takımların kendi ceza sahası çevresini birinci bölge, orta alanı ikinci bölge ve rakip ceza alanı çevresini de üçüncü bölge olarak değerlendirdik. Bu bakış açısıyla incelediğimizde, gollerin ağırlıklı olarak yine ikinci bölgede

hazırladığımızı gördük. Orta sahadan başlayan ataklarla 221 gol atıldı ki, bu rakam sezonun ilk yarısında 185'ti. İkinci sırada ise 138 golle üçüncü bölge olarak adlandırdığımız rakip ceza sahası çevresi yer alıyor. Bu bölgeden başlayan ataklarla sezonun ilk yarısında atılan gol sayısı 125'ti. Birinci bölgeden, yani savunmadan başlayan ataklarla ise 78 gol kaydedildi ki sezonun ilk yarısında da bu bölgeden aynı sayıda gol atılmıştı. Oranlara gelirse, atağın başladığı bölgelerde orta sahanın ağırlığı yüzde 48'den yüzde 50'ye yükselirken, üçüncü bölgenin yüzde 32'lik payla sabit kaldığını, savunma bölgesinin ise yüzde 18'lik payla 2 puan gerilediğini gözlemleyebiliriz.

konsantrasyon sorunu!

Kazanılan toplar değerlendirildi

Gollerin atılışını değerlendirdiğimiz bir başka parametre de "atak başlangıç şekli." Bu parametreyi kendi içinde "top kazanarak, normal hücum, rakibin bilinçli ataklarda kaybettiği toplar, rakibin bilinçsiz ataklarda kaybettiği toplar, dönen-seken toplar ve taç atışı" şeklinde sınıflandırdık. Top kazanarak atılan goller tıpkı ilk yarıda olduğu gibi sezonun ikinci yarısında da en büyük dilimi kapsıyor. Ancak bu defaki dilim biraz daha büyük. Sezonun ilk yarısında top kazanılarak atılan gollerin toplamı 140'ken, rakam ikinci yarıda 164'e yükselmiş. Oranlarda ise yüzde 29'dan yüzde 33'e bir artış söz konusu. Sezonun ilk yarısında, organize ataklarla atılan gollerde ciddi bir azalış gözlemlenmişti. Bu şekilde atılan gollerin oranı yüzde 24'ten yüzde 19'a gerilemişti. İkinci yarıda ise organize ataklarla atılan gollerde yüzde 1'lik bir artış ortaya çıkıyor. Dönen-seken toplar, rakip bilinçli ataklar, rakip bilinçsiz atak ve taç atışından gelen gollerde ise küçük azalışlar söz konusu.

Kanatlar etkinleşti

Atılan gollerini değerlendirirken seçtiğimiz parametrelere bir diğeri de atağın başlangıç yönü. Sezonun ilk yarısında ortadan yapılan ataklarla kaydedilen gollerin oranı yüzde 43'ü bulmuş, kanatlardan geliştirilen

ataklerden gelen gollerin oranı ise yüzde 57'ye gerilemişti. İkinci yarıda ise her iki kanattan atılan gollerin toplamı 271'i bulurken, oranı ise yüzde 62'ye ulaştı. Ortadan gelişen ataklarla 166 gol atılırken, oran da yüzde 38 olarak gerçekleşti. Gollerin hangi kanatlardan atıldığına baktığımızda ise sağdan 147, soldan ise 124 golün atıldığı gerçeğiyle karşılaşıyoruz. Hangi kanadın diğerine oranla baskın çıktığına

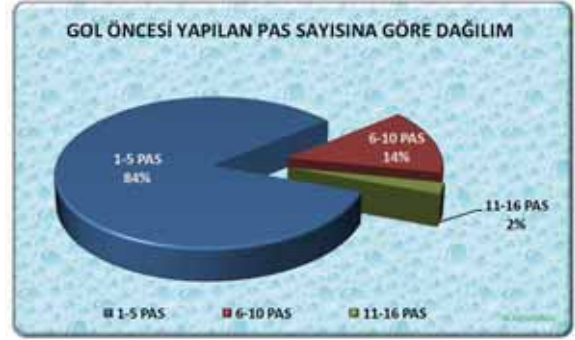
Hafta	Golün Atıldığı Bölge		Atağın Başladığı Bölge		Atağın Başlangıç Şekli										Atak Başlangıç Yönü		Gol Öncesi Yapılan Pas Sayısı		Atak Bitiş Yönü		Gol Öncesi Topa Temas Sayısı		Gol Pasının Şekli			Golün Atıldığı Bölge			Golün Atılış Şekli			Duran Toplar		Kendi Kalelerine Atılan Goller																
	1. Devre	2. Devre	1. Bölge	2. Bölge	Top kazanarak	Normal Hücum	Rakip Bilinçli Atak	Rakip Bilinçsiz Atak	Rakipten	Kaleciiden	Tam Kaleciiden	Direkten	Taç Atışı	Sağdan	Soldan	Ortadan	1-5 Pas Arası	6-10 Pas Arası	11-16 Pas Arası	17 Pas ve Sonrası	Sağdan	Soldan	Ortadan	Bir Temas	İki Temas	Üç ve Daha Fazla Temas	Kısa Pas	Uzun Pas	Yerden	Havadan	Ayak Hizasında	Bel Hizasında	Kain Hizasında		Sağdan	Soldan	Ortadan	Altı Pas İç	Altı Pas Dış	Sol Ayak	Sağ Ayak	Kafayla	Diğer	Penaltı	Korner	Direkt	Endirekt			
	10	13	8	10	5	5	8	4	7	3	6	1	0	0	3	6	7	10	17	5	0	0	7	5	11	17	1	5	8	5	7	6	3		0	4	2	1	0	8	12	12	7	4	0	2	2	1	0	
19	13	7	5	11	4	7	4	0	6	3	2	4	0	0	1	9	5	5	18	0	0	0	7	9	4	12	4	4	6	6	3	2	1	6	0	1	4	6	9	9	8	3	0	0	2	5	0			
20	7	18	8	12	5	11	3	3	3	3	9	2	0	0	1	6	3	15	16	6	0	1	8	5	12	18	6	1	10	1	8	3	5	1	4	0	1	0	6	18	9	11	4	1	1	1	1	0		
21	13	13	4	13	9	5	6	6	3	2	5	0	0	0	0	7	7	12	21	2	0	0	6	12	8	19	4	3	9	2	7	4	3	0	8	0	3	1	4	18	15	5	5	1	2	2	4	1		
22	10	18	4	10	14	4	6	5	4	2	3	1	0	1	2	10	11	7	20	1	1	0	9	11	8	20	3	5	6	4	7	3	3	0	8	0	1	1	7	18	10	9	9	0	3	4	5	0		
23	10	24	8	14	12	1	11	7	4	1	7	2	0	0	1	10	12	12	26	0	0	1	11	9	14	25	7	2	14	3	12	5	3	1	7	2	1	3	8	20	12	15	6	1	3	2	7	0		
24	11	15	5	14	6	8	4	6	1	3	7	1	0	1	4	12	5	9	15	6	2	0	8	8	10	18	4	4	8	5	6	7	3	0	4	1	2	0	4	17	11	8	7	0	1	2	5	0		
25	11	5	2	8	6	2	5	3	1	0	2	0	1	1	1	5	7	4	12	3	0	0	5	8	3	11	5	0	3	2	4	1	2	0	5	0	1	0	4	11	8	5	3	0	1	2	1	0		
26	7	16	2	18	3	3	7	2	2	1	1	1	0	1	2	8	5	10	19	1	0	0	9	8	6	17	2	4	2	3	2	3	6	0	7	2	1	1	3	16	9	6	8	0	1	1	6	0		
27	8	16	3	14	7	3	6	6	1	3	4	2	3	1	1	5	11	8	18	2	0	0	8	5	11	15	4	4	11	1	8	4	3	0	5	0	0	4	6	14	14	6	3	1	1	3	3	0		
28	10	17	7	12	8	3	8	5	4	1	5	1	1	0	0	10	3	14	17	5	1	0	9	8	10	15	7	4	5	3	4	4	6	1	6	0	0	3	3	20	10	10	5	1	1	3	4	0		
29	10	21	5	14	12	4	4	5	3	1	4	1	1	1	6	16	5	10	21	3	1	0	13	6	12	21	1	9	7	2	8	1	2	1	10	2	0	8	8	12	13	8	10	0	2	3	7	0		
30	13	15	5	13	10	2	2	10	1	2	6	3	0	1	3	9	10	9	24	2	0	0	9	10	9	20	4	4	9	4	7	6	6	2	5	1	0	2	0	2	8	17	12	10	6	0	2	4	3	0
31	9	15	2	14	8	0	6	9	1	1	4	2	0	0	1	7	5	12	12	6	1	1	9	8	7	17	3	4	3	1	3	1	3	0	11	0	2	0	5	17	9	8	7	0	2	1	4	0		
32	7	12	1	12	6	0	4	7	0	2	6	1	0	0	3	5	9	5	16	2	0	0	6	6	7	12	4	3	6	2	7	1	2	1	5	0	0	1	6	12	10	6	3	0	1	3	0	0		
33	13	23	7	14	15	4	9	10	3	6	5	3	0	0	1	11	10	15	20	8	2	0	10	14	10	18	11	7	8	6	6	8	9	0	5	1	2	3	6	24	14	17	5	0	4	1	8	1		
34	14	15	2	18	8	1	8	13	1	2	3	0	0	0	3	11	9	9	23	1	1	0	9	7	13	13	9	7	9	7	10	6	1	0	7	1	1	6	5	16	13	11	5	0	1	3	3	0		

baktığımızda ise sağ kanattan gelen gollerin oranının yüzde 54'ü bulunduğunu, sol kanat gollerinin ise yüzde 46'da kaldığını görüyoruz.

Pas rekoru Trabzonspor'da

Ana kriterlerimizden birisi de gollerin kaç pasla atıldığı. Bu parametreyi de 1-5 pas arası, 6-10 pas arası, 11-16 pas arası ve 17 pastan sonrası olarak

4 ayrı kategoriye böldük. Bu defa 17 pasın üzerinde tam 3 gol bulunuyor. Bu gollerden birisi tam 22 pasla atıldı. Golü atan ise Trabzonspor'du. Bordo-mavili takım, 31. haftadaki Gaziantepspor karşılaşmasında Pawel Brozek'in kaydettiği ikinci gol öncesinde tam 22 pas yaparak sezonun rekorunu kırdı. Fenerbahçe ise 20. haftada Manisaspor'a 73. dakikada Niang'la attığı gol öncesi 20 pas yaptı. Ancak bu istisnalar dışında yine de 1-5 pas arasında atılan goller ezici bir yekûn tutuyor. Sezonun ilk yarısında yüzde 82 olan 1-5 pas arasındaki gollerin oranı ikinci yarıda yüzde 84'e yükseldi. 6-10 pas arasındaki goller yüzde 16'dan 14'e gerilerken, 11-16 pas arasındaki goller yüzde 2'de sabit kaldı.

Tek vuruşçular değişiyor

Ana parametrelerimizden biri olan gol öncesi temasta, golü atan oyuncunun topa kaç kez dokunduğunu kriter olarak belirledik. Bu parametreyi, 1 temas, 2 temas, 3 veya daha fazla temas şeklinde üç ayrı kategoriye böldük. Goller bu açıdan baktığımızda son derece istikrarlı bir tablo çıkıyor ortaya. Bu konuda hemen hemen sabitleşmiş rakamlar söz konusu. Geçtiğimiz sezon tek temasla atılan gollerin oranı ilk yarıda

yüzde 66, ikinci yarıda ise yüzde 65'ti. Bu sezonun ilk yarısında yüzde 68'e yükselen bu oran, ikinci yarıda yüzde 66 olarak gerçekleşti. Topa iki temasla atılan gollerin oranı yüzde 18'de kalırken, üç veya daha fazla temas ederek atılan gollerin oranı yüzde 14'den yüzde 16'ya çıktı.

Ceza sahası dışı etkinleşiyor

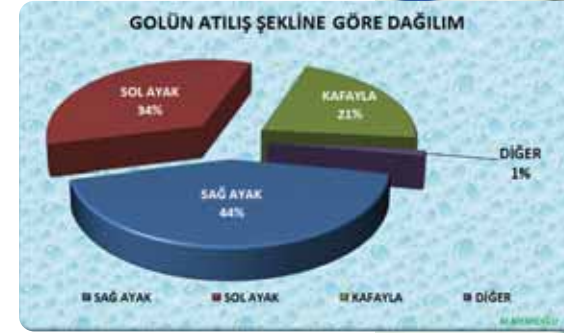
Ana parametrelerimizden biri de gollerin hangi bölgelerden atıldığı. Bu parametreyi de altı pas içi, ceza sahası içi ve ceza sahası dışı olarak sınıflandırdık. Doğal olarak ceza sahası içinden atılan gollerin oranı her zamanki gibi ağır basıyor. Ancak bu sezon ceza sahası dışından atılan gollerdeki artış da gözden kaçmıyor. Sezonun ilk yarısında ceza sahası dışından atılan gollerin oranı yüzde 14'ken, bu rakam sezonun ikinci yarısında yüzde 16'ya yükseldi. Ceza sahası dışından

kaydedilen golleri merkezden, sağdan ve soldan atılan şutlar olarak değerlendirdiğimizde ise merkezin yüzde 9, solun yüzde 4, sağın ise yüzde 3'lük ağırlığı bulunuyor. Ceza sahası içinden atılan goller ise altıpas içinden yüzde 22, altıpas dışından da yüzde 62 olmak üzere toplam yüzde 84'lük bir bölümü kapsıyor.

Sol ayak golleri arttı

Gollerin atılış şeklini, ayak ve kafa şeklinde sınıflandırdık. Ayakla atılan gollerin sayısı ilk yarıda 311'ken ikinci yarıda 330'a yükseldi. Oranda ise gerileme var. Sezonun ilk yarısında ayakla atılan gollerin oranı yüzde 80'ken, ikinci yarıda bu oran yüzde 78'e geriledi. Kafa golleri ise 76'dan 93'e yükseldi. Oransal olarak ise bu rakam yüzde 1'lik bir artışa tekabül ediyor. Ayakla atılan goller sağ ve sol olarak kategorize ettiğimizde, sağ ayakla 190, sol ayakla ise 150 gol atıldığını görüyoruz.

Sezonun ilk yarısında sağ ayakla atılan gollerin oranı yüzde 53'ken, bu oran ikinci yarıda yüzde 44'e geriledi. Sol ayak gollerinin oranı ise yüzde 27'den yüzde 34'e yükseldi.

Duran toplar yine arttı

Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında duran toplarla 83 gol atılmıştı. 2010-11 sezonunun ilk yarısında ise duran top gollerinin sayısı 127'ye yükselmisti. İkinci yarıda da rakamsal bir artış söz konusu. Çünkü bu defa duran toplarla 136 gol atılmış. Duran toplarla atılan gollerin oranı ise yüzde 31'i buluyor.

Sezonun ilk yarısında penaltı gollerinin sayısı 23'ken, ikinci yarıda 28 penaltı golü atıldı. Korneerden atılan gollerin sayısı 38'den 39'a yükseldi. Sezonun ilk yarısındaki en çarpıcı sonuç, direkt vuruşlarla atılan gollerin sayısındaki artışı. Bir önceki sezon direkt vuruşlarla 35 gol atılırken, 2010-11 sezonun ilk yarısında bu sayı 64'e çıkmıştı. Sezonun ikinci yarısında ise duran toplarla 67 gol atıldı ve yükseliş az da olsa devam etti.

Duran topları kendi içinde oranladığımızda ise direkt vuruşlardan gelen goller yüzde 49'a, korneerlerden gelen goller yüzde 29'a,

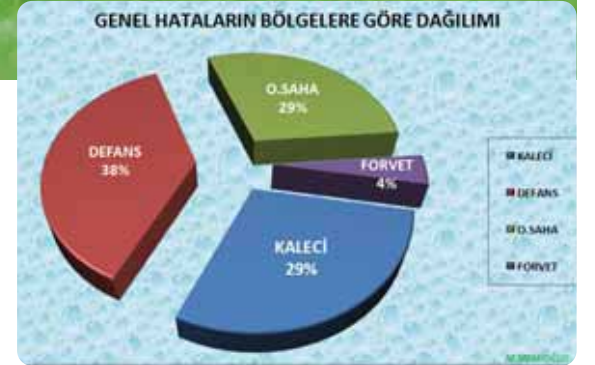
penaltılardan gelen goller yüzde 21'e ve indirek vuruşlardan gelen goller de yüzde 1'e tekabül ediyor.

Goller nasıl yenildi?

Golleri, atılış şekillerinin yanı sıra nasıl yenildikleri açısından da incelemeye tâbi tuttuk. Bu konuda kaleci, defans, orta saha ve forvet hataları olarak dört sınıflandırmaya gittik. Tablolardaki rakamlarda, yapılan hata sayısının, gol sayısından fazla olduğunu göreceksiniz. Bunun nedeni, atılan gollerin büyük bölümünde "kombine" hatalar yapılması. Yani bir takımın yediği her bir golde bazen kaleci, defans, orta saha ve forvet oyuncularının ortaklaşa hatalar yapabiliyor. Dolayısıyla böyle bir gol, hem kalecinin hem defansın hem orta sahanın hem de forvetin hatası olarak değerlendirmeye tâbi tutuluyor. Ayrıca tablolarda örneğin sadece defans hatalarının bile atılan gol sayısından fazla olduğu dikkat çekebilir. Bu da yenilen gollerin bazılarında defans oyuncularının birden fazla hata yapmasından kaynaklanıyor. Ya da bir kaleci, yediği bir golde birden fazla hata yapmış olabiliyor. Şimdi gelelim yenilen gollerdeki hataların incelenmesine.

Genel dağılım

394 golün yenilmesinde kalecilerin hata sayısı 644, defans oyuncularının hata sayısı 824, orta saha oyuncularının hata sayısı 642 ve forvetlerin

Genel Hata Tablosu

Hafta	Kaleci	Defans	O.Saha	Forvet
18	34	42	37	8
19	34	36	24	3
20	34	49	32	8
21	31	46	25	3
22	37	52	35	3
23	51	60	42	6
24	42	48	44	7
25	26	34	16	1
26	34	45	35	4
27	37	46	34	6
28	39	55	50	7
29	46	53	51	7
30	41	57	44	7
31	30	40	38	8
32	30	35	31	0
33	55	69	51	6
34	43	57	53	8
Toplam	644	824	642	92

hata sayısı ise 92. Bu rakamları yüzdelerle dilimlere paylaşırsak, yenilen gollerde kalecilerin yüzde 29, defans oyuncularının yüzde 38, orta saha oyuncularının yüzde 29 ve forvetlerin yüzde 4 hatalı olduklarını söyleyebiliriz. Geçtiğimiz sezonla kıyasladığımızda bölgeler arasındaki hata paylaşımının hemen hemen aynı olduğunu görüyoruz. En çarpıcı değişim, orta sahalarda yenilen gollerdeki hata payının yüzde 2'lik bir yükseliş göstermesi.

Kaleci hataları

Takımların yediği 439 golde kalecilerin toplam 644 hata yaptığını belirtmiştik. Şimdi bu hataların niteliklerini kategorilere ayıralım. Kaleci hatalarının pozisyon hatası, zamanlama hatası, pas hatası, bireysel taktik hata ve bireysel teknik hata olarak

5 başlık altında inceledik. Öncelikle bu başlıkları ne anlama geldiklerine bir göz atalım. Pozisyon hatası, kalecinin pozisyon sırasında bulunması gereken yerde olmadığı durumları belirtiyor. Zamanlama hatası, kalecinin kaleye yaklaşan topa hamle yapmakta gecikmesini ifade ediyor. Pas hatası, kalecinin topu oyuna sokarken yaptığı hataya karşılık geliyor. Bireysel taktik hata, kalecinin takım oyununda arkadaşlarından farklı bir davranış sergilemesini tanımlıyor. Bireysel teknik hata ise kalecinin kalecilik tekniği açısından yaptığı yanlışlar anlamına geliyor. Bu açıklamayı yaptıktan sonra hataların hangi sayıda ve hangi oranlarda yapıldığını görelim. Kalecilerin yenilen gollerde yaptığı 644 hatanın paylaşımında bu defa bir farklılık gözlemliyoruz. Sezonun ilk yarısında bireysel teknik hatalar yüzde 39'la ilk sırayı alırken, bu hataların

oranının yüzde 28'e gerilediğini gözlemliyoruz. Kaleci hatalarında bu defa en yüksek payı pozisyon hataları kaplıyor. Sezonun ilk yarısında kalecilerin pozisyon hataları sebebiyle yenilen gollerin oranı yüzde 29'ken, bu oran sezonun ikinci yarısında adeta patlayarak yüzde 38'i buluyor. Zamanlama hatalarında ise fazla bir değişiklik yok. Geçtiğimiz sezonun iki yarısında da yüzde 23 olan zamanlama hataları, bu sezonun ilk yarısında yüzde 24'e çıkmıştı. İkinci yarıda ise oranın yüzde 25'e yükseldiğini görüyoruz. Bireysel taktik hatalar ise yüzde 7'den yüzde 8'e küçük bir artış gösteriyor. Pas hataları ise yüzde 1'lik bir oranla göz ardı edilebilecek bir pay tutuyor. Son dönemlerde azaldığını

gözlemlediğimiz pozisyon hatalarında bu sezonun ikinci yarısında ortaya çıkan yüksek artış, kaleci antrenörlerinin dikkatinden kaçmamalı. Son dönemde kaleci antrenmanlarının birebir çalışmalar üzerinde yoğunlaştırılmasının, kalecilerin takımla birlikte yapılan taktik antrenmanlarda daha az yer alması gibi bir sonucu doğurduğu ve pozisyon alma hatalarının da bundan kaynaklandığı düşünülebilir.

Defans hataları

Defans hatalarını da kaleci hatalarında olduğu gibi pozisyon hatası, zamanlama hatası, pas

hatası, bireysel taktik hata ve bireysel teknik hatanın yanı sıra adam paylaşımı olarak 6 başlık altında topladık. Analizlerimizde her zaman adam paylaşımı hataları ilk sırayı alırdı ancak bu defa tıpkı kalecilerde olduğu gibi pozisyon hatalarının öne çıktığını görüyoruz. Bugüne kadar yaptığımız incelemelerde yüzde 25 civarında seyreden pozisyon alma hatalarının sezonun ikinci yarısında yüzde 29'a yükselmesi oldukça çarpıcı bir veri. Buna karşılık adam paylaşımı hatalarında da bir gerileme gözlenmiyor. Tıpkı sezonun ilk yarısında olduğu gibi defans oyuncularının adam paylaşımı hataları, yenilen gollerde yüzde 28'lik bir orana tekabül ediyor. Bireysel taktik hatalarda ise son araştırmamızda giderek artan bir trendden söz etmiştik. Bir önceki sezonun ilk yarısında yüzde 17 olan bu oran ikinci yarıda yüzde 22'ye, 2010-11 sezonunun ilk yarısında da yüzde 25'e yükselmişti. Yenilen gollerde savunma oyuncularının bireysel taktik hataları, 1 puanlık artışla yüzde 26'yı bulmuş durumda. Bireysel teknik hatalarda ise az da olsa giderek azalan bir eğilim söz konusu. Son iki araştırmamızda yüzde 12.5'ten yüzde 11'e düşen bireysel teknik hataların yüzde 9'a gerilediğini gözlemliyoruz. Zamanlama hatalarının yüzde 9'dan yüzde 7'ye inmesini ise bir kez daha oynayarak tecrübe kazanmakla açıklamak mümkün.

Orta saha hataları

Yenilen gollerdeki orta saha hatalarında kullandığımız mihenk taşları, defans hatalarındakiyle aynı. Sezonun ilk yarısıyla kıyasladığımızda orta saha oyuncularının yenilen gollerde yaptıkları hataların oranlarında ciddi bir fark görünmüyor. Özetle söylemek gerekirse, pozisyon hatalarının toplam içindeki payı sezonun ilk yarısında yüzde 35'ken ikinci yarıda yüzde 36'ya yükselmiş. Adam paylaşımı hataları yüzde 23'te sabit kalmış.

Bireysel taktik hatalar yüzde 24'ten yüzde 26'ya, pas hatalarının yüzde 7'den yüzde 8'e yükseldiğini, bireysel teknik hataların yüzde 8'den yüzde 6'ya, zamanlama hatalarının ise yüzde 3'ten yüzde 17'ye gerilediğini söylemek mümkün.

Forvet hataları

Forvet oyuncularını için de defans ve orta sahalarda olduğu gibi aynı anahtarları kullandık. Tıpkı kaleciler ve defans oyuncularında olduğu gibi forvetlerde de pozisyon hatalarında ciddi bir artış söz konusu. Sezonun ilk yarısında yüzde 52 olan forvetlerin pozisyon hataları, ikinci yarıda yüzde 61'e ulaşmış durumda. Bu oranın yüksekliği, forvetlerin takım savunmasındaki isteksizliğini ve bilgisizliğini çok net bir biçimde ortaya koyuyor. Pozisyon hatalarının yüzde olarak bu derece artışı, diğer hata kategorilerinde otomatik olarak azalmaları da beraberinde getiriyor. Taktik hatalar yüzde 24'ten yüzde 23'e, pas hataları yüzde 13'ten yüzde 11'e, teknik hata yüzde 5'ten yüzde 2'ye düşerken, adam paylaşımı yüzde 3'te sabit kalıyor.

Türkiye'de futbol oynamak çok zor

Mehmet Topal

Futbol kariyeri boyunca dev adımlarla sıçramayı başaran bir oyuncu o. Önce Dardanelspor'dan gelip Galatasaray'da parladı ve ay-yıldızlı formayı kaptı, ardından da Türk futbolcusu için kâbus gibi görünen bir sınırı aşıp İspanya'nın en önemli takımlarından Valencia'ya transfer yaptı. Nihat dışındaki bütün Türk oyuncuların neredeyse senesini doldurmadan geri döndüğü İspanya'da, Valencia gibi büyük bir takımın banko isimleri arasına girmeyi başardı. Genç oyuncu, Türkiye ve İspanya'daki futbol felsefelerini kıyaslarken, çok çarpıcı tespitlerde bulunuyor.

— Türker Tozar

▼2010-11 sezonu senin için nasıl geçti İspanya'da? Adaptasyon sorunu yaşadın mı? Takım arkadaşlarının ve hocanın sana yaklaşımı nasıldı ilk başlarda?

▲Kendi açımдан çok iyi geçtiğini söyleyebilirim. İki ay süren bir sakatlık dönemi dışında hemen hemen tüm maçlarda forma giyme şansını buldum. Sezon başlamadan önceki hedefimiz şampiyonluk, bu olmazsa ligi ilk üç sıra içerisinde bitirmektir. Koyduğumuz hedefe ulaşmayı başardık. Bundan dolayı da mutluyuz. Valencia'ya gittiğim ilk iki ay çok zorluk çektiğimi söyleyebilirim. Fakat hem hocamız hem de takım arkadaşlarım bana çok yardımcı oldu. Hemen hemen her sıkıntıyı çözmeye çalıştılar, benimle hep ilgilendiler. Yakaladığımız başarıda onların da payı olduğunu düşünüyorum.

▼Geçmişte İspanya'ya giden Nihat dışındaki Türk oyuncuların önemli bir bölümü ilk sezonlarını tamamlayamadan geri döndü, sense Valencia'da oldukça başarılı bir sezonu tamamladın. Senin İspanya'da tutunmanı sağlayan fark neydi? Sence diğer Türk oyuncular neden çok çabuk geri döndü?

▲Eşimin benim hayatımda önemli bir yeri var. Her konuda eşimin çok yardımını gördüm. Zorlandığımız konularda birbirimize hep destek oluruz. Benim yaşam felsefem ve karakterimde şu özellik vardır; eğer bir yola çıkarsam, sonunda başarıyı getirirsem o işi kesinlikle bırakmıyorum. Zaman zaman olumsuzluklar, büyük sıkıntılar yaşadık. Bunlar da hayatın içinde olan şeyler. Eşimin desteğiyle İspanya'daki ilk sezonumda zorlukları aştığımı düşünüyorum.

▼La Liga için dünyanın en teknik ve pas yapılan ligi diyebiliriz. Sen de iki ayağı kullanabilen, oyunun iki yönünü de oynayabilen bir futbolcusun. Bu özelliklerinin işini kolaylaştırdığını düşünüyor musun bu ligde?

▲Evet, bu özelliklerimin büyük etkisi oldu. Futbola başladığım ilk dönemlerde, sadece sağ ayağımı kullanıyordum, sol ayağımı neredeyse hiç kullanmıyordum. Çanakale Dardanelspor'da oynarken hocalarımla yaptığım bir görüşmeden sonra artık sol ayağımı da geliştirmem gerektiğini anladım. Kimse bana bir şey söylemeden bu hisse kapıldım. Bundan sonra da hep sol ayağımı güçlendirmeye yönelik çalışmalar yaptım. Futbolda bir oyuncunun her iki ayağını da kullanabilmesi şüphesiz büyük bir avantaj. Bazı pozisyonlarda pası solla vermeniz gerekirken, sağ ayağınızı kullanmanız zaman kaybına yol açabiliyor. Sizin de söylediğiniz gibi İspanya Ligi hem çok teknik hem de pas oranı çok yüksek. Ben de bu düzene adapte olmaya çalışıyorum. Her gün pas yüzde mi artırmak ve oyun kalitemi yükseltmek için çalışmalar yapmaya gayret ediyorum.

▼La Liga ile Süper Lig'deki oyun anlayışlarının farkı ortada. Ancak bu ligin farklarını sahada görmüş biri olarak senin bu konu hakkındaki yorumlarını alabilir miyiz?

▲Öncelikle bütün takımlar futbol oynamaya çalışıyor. Kimse "Defansif bir tertiple sahaya çıkalım" veya "Bugün kapanalım" gibi bir anlayış içerisinde değil. Oyun da çok fazla durmuyor. Sahadaki herkes yaptığı işten zevk almaya çalışıyor. Taraftarlar da eğlenmek için tribünlere geliyor, oyunculara hakaret etmek işi değil. Türkiye'de de artık bu konuda bir

ilerleme olduğunu ve bazı şeyleri aştığımızı düşünüyorum. Türkiye'de futbol oynamak biraz daha zor diyebilirim. Çünkü bizim ülkemizde oyun daha çok güce dayanıyor. Bizim ligimizde de oyun sık durmasa, herkes futbol oynamaya ve oyundan zevk almaya çalışsa iki ülke futbolu arasında fazla fark kalmaz.

▼Valencia'da saha içinde ve dışında en iyi anlaştığın oyuncular kim?

▲Saha içinde bütün takım arkadaşlarımızla iyi anlaşmak zorundasınız çünkü takım olmanın temel faktörü uyumdur. Uyumunuz ne denli yüksekse başarı da o kadar yüksek olur. Takımdaki bütün arkadaşlarımla aram çok iyi. Çoğunlukla akşamları yemeğe çıkıyoruz. Arada tenis oynuyoruz. Benim de artık golf oynamayı öğrenmemi istiyorlar. Bazen de golf oynuyoruz. Bu tür organizasyonlara takım halinde gittiğimiz de oluyor.

▼Golften zevk aldın mı peki?

▲İlk defa Valencia'da oynadım. Golf ve tenisin "court tennis" denilen türü İspanya'da oldukça popüler. Takım arkadaşlarım ikisini de inanılmaz iyi oynuyor. Başta onların içinde kendimi kötü hissettim ama yavaş yavaş deneyim kazanıyorum.

▼İspanya'daki günlerin nasıl geçiyor? Boş zamanlarında neler yapıyorsunuz? Türkiye'yi özlediğin oluyor mu?

▲Valencia orta büyüklükte, güzel bir sahil kenti. Kendi halinde, tatlı bir şehir diyebilirim. İdmanlardan sonra genelde bir saat kadar dinleniyorum, daha sonra yemeğimi yorum. Akşamları yemeğe çıkıyoruz. Yazın, kamp olmadığı zamanlarda denize gidiyoruz. Valencia'nın tarihi yerleri de çok meşhur.

Ayrıca, dünyanın en iyi hayvanat bahçelerinden bir tanesi de bu kentte. İmkânımız el verdiği müddetçe gezmeye çalışıyoruz.

▼İki ülkede de önemli ve şampiyonluk hedefinde olan takımlarda forma giydin. Yani iki ülkede de şampiyonluk baskısını az çok yaşadın diyebiliriz. Sana göre iki ülke taraftarının takıma destek ve baskı açısından farkları neler?

▲Eğer bir yerde başarı beklentisi varsa, destek de en yüksek seviyede olmalı diye düşünüyorum. Türkiye'de büyük kulüplerde oynadığımız zaman, haliyle camianız ve taraftarlarınız sizden her sezonda başarı ve şampiyonluklar bekliyor. Bu anlamda baskı Türkiye'de daha fazla diyebilirim. Yurtdışında takımlar ellerinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyor. Bazen her şey yolunda gitmeyebiliyor. Bu durumda taraftarlar desteklerini esirgemiyor. Herhangi bir kötü yaklaşımları olmuyor. Türkiye'de bazen kimi insanlar bu tür tahriklere kapılabiliyor. Avrupa'da eğer sahada iyi mücadele etmenize rağmen maçı kazanamazsanız, taraftarlarınız sizi alkışlıyor. Örneğin, Villarreal-Valencia derbisi İspanya'da çok önemlidir. Biz maçı 5-0 kazandık ama

Villarreali taraftarlarla futbolcular iç içeydi. Bunun dışında, deplasman maçlarına gidiyorsunuz, rakip takımın taraftarları size hiçbir zaman hakaret veya küfür etmiyor. Hatta yanlarına çağırıp fotoğraf çekirmek istiyorlar. Ligin en son maçında Deportivo ile oynadık. Sonuç olarak, onlara ligde kalmaları için beraberlik bile yetiyordu. Ama biz maçı kazandık ve rakibimiz küme düştü. Maçtan sonra hiçbir sıkıntı yaşamadan stadyumdan ayrıldık. Ne bir kavga ne de gürültü oldu. Aksine, taraftarlar Deportivo lu oyuncularını tek tek tribünlere çağırıp alkışladı.

▼Galatasaray'da oynadığın yıllar futboluna neler kattı? Gerets, Kalli, Rijkaard, Skibbe ve Bülent Korkmaz gibi teknik direktörlerle çalıştın. En iyi performansını hangi hoca ile sergilediğini düşünüyorsun? Hangisinin senin gelişimine ne gibi katkısı oldu?

▲Bülent Hoca benim çocukluğumdan beri hep saygıyla ve çok severek izlediğim bir futbolcuydu. Çocukken hep onunla oynama hayali kurardım ve onun hırsını, sahadaki mücadelesini örnek alırdım. Galatasaray'da onunla çalışma şansını yakaladım. En başarılı dönemim ise Feldkamp zamanıydı. O sezon hocamız bitime beş hafta kala ayrılmıştı ve göreve Cevat Güler gelmişti. Daha sonra Cevat Hoca ile şampiyonluk geldi, biliyorsunuz. Bülent Hoca da benimle çok ilgilenirdi, üzerime çok düşerdi. Her zaman yaşadığı tecrübeleri bana aktarmaya çalışırdı. Benim için önemli olan hocalardan biri olarak onu sayabilirim.

▼Unai Emery oldukça genç bir hoca. Valencia onun en önemli deneyimi ve 3 sezondur bu takımda. Futbolculuk döneminde de hemen hemen senin

Eğer bir yola çıkarsam, sonunda başarıyı getirirsem o işi kesinlikle bırakmıyorum. Zaman zaman olumsuzluklar, büyük sıkıntılar yaşadık. Bunlar da hayatın içinde olan şeyler. Eşimin desteğiyle İspanya'daki ilk sezonumda zorlukları aştığımı düşünüyorum.

İspanya'da bütün takımlar futbol oynamaya çalışıyor. Oyun çok fazla durmuyor. Sahadaki herkes yaptığı işten zevk almaya çalışıyor. Taraftarlar da eğlenmek için tribünlere geliyor, oyunculara hakaret etmek için değil.

Takımdaki bütün arkadaşlarımla aram çok iyi. Golf ve tenisin "court tennis" denilen türü İspanya'da oldukça popüler. Takım arkadaşlarım ikisini de inanılmaz iyi oynuyor. Ben de onlara uyum sağlamaya çalışıyorum.

Avrupa'da iyi mücadele etmenize rağmen kaybetmeniz bile taraftarlarınız sizi alkışlıyor. Örneğin, Villarreal derbisini 5-0 kazandık ama Villarreali taraftarlarla futbolcular iç içeydi. Deplasmanlarda hakaret işitmiyorsunuz. Tam aksine insanlar sizinle fotoğraf çekilmek istiyor.

Ligin son maçında Deportivo ile oynadık. Ligde kalmaları için beraberlik yetiyordu. Ama biz kazandık ve rakibimiz küme düştü. Maçtan sonra hiçbir sıkıntı yaşamadan stadyumdan ayrıldık. Ne bir kavga ne de gürültü oldu.

Barcelona'nın bu seviyeye gelmesinde Rijkaard'ın çok büyük payı var. Ama Türkiye'de ona gereken zaman tanınmadı. İstedığı bazı oyuncuların transfer edilememesi de kafasındaki oyun sistemini oturtmasını güçleştirdi. Ülkemizde futbol oynamanın da teknik adamlık yapmanın da çok zor olduğunu kabul etmeliyiz.

oynadığın mevkide oynamıştı. Emery ile diyalogun nasıl? Kendi futbolculuk deneyimlerini seninle paylaşıyor mu? ▲Günümüz futbolunda tüm hocalar oyuncularına yardım ediyor ve eksiklerini gidermek için ellerinden geleni yapmaya çalışıyor. Benim de Emery ile hiçbir sorunum yok. Valencia'ya gittiğim günden beri benimle ilgileniyor. Eğer eksik bir yanımı görürse, onu geliştirmem gerektiğini açıkça söylüyor. Galatasaray'dayken kormerlerde ve duran toplarda hiç ileri çıkmazdım. Geride kalıp defanstaki organizasyonu sağlardım. Ama Valencia'ya gittiğimde, fiziğimden dolayı hocamız benim bu özelliğimi geliştirmem gerektiğini söyledi. Bu nedenle tüm yan top ve frikiklerde beni hücumla gönderdi. Hocamız, sezon sonunda bitecek sözleşmesini uzattı. Bunun da takım içerisinde olumlu bir etkisi olacağına inanıyorum, çünkü takımı çok iyi tanıyan bir kişi. Ben de böyle bir teknik adamla çalıştığım için mutluyum.

İspanya'yı seçtiğim için şanslıyım

▼2007'de TamSaha'ya verdiği röportajda "Galatasaraylı Mehmet Topal olarak anılmaya başlandıktan sonra da Avrupa'da oynamak

amacındayım. Tercih olarak da İngiltere Ligi'nde futbol oynamayı çok isterim" demiştin. Bu sözlerin yola çıkarak İspanya'da oynamaktan mutlu musun? Yoksa aklının bir köşesinde Premier Lig var mı hâlâ?

▲2008 Avrupa Şampiyonası'ndan sonra İngiltere'den birçok teklif aldım. Ancak Galatasaray o dönemde benim kalmamı istedi. Ben de bu karara saygı duyduğum ve mücadele azmimi hiç kaybetmedim. Her zaman en beğendiğim ligin İngiltere olduğunu, arkasından da İspanya'nın geldiğini söylemişim. Çocukluğumdan beri İngiltere'de oynamayı hayal etmişim ama şimdi İspanya'ya gitmek kısmet oldu. Burada oynanan futboldan daha fazla zevk alıyorum. İngiltere'de mücadele ön planda ve biraz daha sert bir futbol oynanıyor. Bu yüzden, İspanya seçimini yaptığım için şanslı olduğumu düşünüyorum.

▼Son yıllara İspanya'da Barcelona hegemonyası olduğunu görüyoruz. Onun peşinde de Real Madrid var. Şampiyonluk yarışı bu iki takımın arasında geçiyor sürekli. Valencia da Sevilla ve Villarreal ile birlikte bu iki takımın arkasında Şampiyonlar Ligi'ne katılabilecek yarışıyor. Ama gerek oyun, gerekse de puan olarak bu iki takımın oldukça gerisinde kalıyorlar. Geride bıraktığımız sezonda da bu duruma tanıklık etmiş bir oyuncu olarak bu farkı nasıl değerlendiriyorsun?

▲Barcelona'nın bu seviyeye gelmesinde Frank Rijkaard'ın çok büyük payı olduğunu düşünüyorum. Şu anda gördüğümüz ekibi aslında onun kurduğunu söyleyebilirim. Hem Barcelona hem de Real Madrid gerçekten çok büyük kulüpler. Bu sene biz Valencia olarak onlara şampiyonluk yolunda epeyce zorluk çıkardık. Ligin ilk beş haftasında lider olduk. Ancak iki takım da çok özel futbolculara sahip. Şahsen artık bazı şeylerin değişmesini

çok istiyorum çünkü yıllardan beri ya Barcelona ya da Real Madrid şampiyon oluyor. İlerleyen yıllarda bu iki ekibin yarışına başka takımların katılacağına inanıyorum. ▼Rijkaard bu denli önemli bir işe imza atmışken, Galatasaray'ın başından beri neden başarıyı yakalayamadı sence? ▲Rijkaard gibi teknik adamlar Avrupa futbolundan geldikleri için daha sakin kafayla, biraz daha rahat hareket ediyor. Mesela takımı kampa almıyorlar. Ayrıca oyun felsefesini takıma benimsetmesi ve ekibi oluşturması için onlara Avrupa'da daha fazla zaman tanıyorlar. Türkiye'de maalesef bu olmuyor. Camia ve taraftarlar her şeyin bir anda olmasını, başarıların hemen gelmesini istiyor. Rijkaard da birçok kez daha zamana ihtiyacı olduğunu söylüyordu. İsteddiği bazı oyuncuların transfer edilememesi de kafasındaki oyun sistemini oturtmasını güçleştirdi. Ülkemizde futbol oynamanın da teknik adamlık yapmanın da çok zor olduğunu kabul etmeliyiz. Ben Rijkaard'ın istediği oyuncuların alınması ve kendisine daha fazla şans verilseydi başarılı olabilirdi diye düşünüyorum. ▼Valencia bu farkı kapatmak ve şampiyonluk yarışına ortak olmak için neler yapmalı gelecek sezonlarda? David Villa ve Silva takımdan

ayrılmasına rağmen geçen sezona fırtına gibi bir başlangıç yaptınız ancak devamını getiremediniz...

▲İlk önce çok iyi bir takım kurmanız gerekiyor. Biz lige iyi bir başlangıç yapmıştık ancak hem Şampiyonlar Ligi hem de Kral Kupası ile birlikte haftada 2-3 maçın oynanması takımın performansını bir nebze düşürmüştü. İyi gittiğimiz dönemde üç futbolcumuzun yaşadığı sakatlıklar da bu düşüşü etkileyen bir faktördü. Ben şu anda ekibimizin gelecek sezon da şampiyonluğu kovalayacak kalitede olduğuna inanıyorum. Sezona girerken David Villa ve David Silva'nın transfer olmaları taraftarlarımızın kafasında soru işaretlerine neden olmuştu. Ama biz tüm endişeleri ortadan kaldırdık diye düşünüyorum. Başarılı olmak istiyorsanız bir aile gibi olmalısınız. Biz de bunu sağladık. Eğer bu kadroyu bozamazsak birkaç yıl içinde Barcelona ve Real Madrid ile şampiyonluk yarışı yaparız.

▼**Üç kulvarda mücadele etmenin zorluklarından bahsettin. Sen de biliyorsun ki Türkiye’de oyuncular İspanya’daki kadar çok maça çıkmıyor. A Millî Takım Teknik Direktörü Guus Hiddink’e, “Türk futbolu nasıl gelişecek?” diye sorulduğunda, şartlardan bir tanesinin “daha fazla maç yapmak” olduğunu söylemişti. Sen bu görüşe katılıyor musun?**

▲Kesinlikle katılıyorum. Çok doğru bir konuya değindiniz. Futbolumuzun ne kadar çok gelişmesini istiyorsak, maç tempolarını ve sayılarını o derece artırmalıyız. Biz İspanya’da Salı, Cumartesi, Pazartesi maç yapıyoruz. Hafta aralarında Şampiyonlar Ligi ve Kral Kupası karşılaşmalarına çıkıyoruz. Sezon başında iyi yüklemelerimiz oluyor ama sezon içerisinde de bu yüklemeleri maç oynayarak kazandığımızı düşünüyorum. Zaman zaman yorgunluklar veya performans düşüklükleri ister istemez oluyor ama çok maç oynadıkça daha iyi bir takım haline geliyorsunuz. Ayrıca daha da kuvvetli oluyorsunuz.

▼**Mestalla Avrupa’nın en büyük ve atmosferi en yüksek statlarından biri. Bize biraz oradaki maç atmosferinden bahseder misin? Ali Sami Yen mi daha iyiydi yoksa Mestalla mı?**

▲Ali Sami Yen, benim hayatımdaki en önemli statlardan bir tanesiydi. Çünkü 2. Lig’den Süper Lig’e geldiğim zaman ilk Galatasaray deneyimimi orada yaşadım. İnanılmaz bir atmosferi vardı. O günleri hâlâ unutamadım. Valencia’ya da ilk gittiğimde Mestalla beni çok etkilemişti. Saha aşağıda, tribünler biraz daha dikey kalıyor maçı izlerken. Seyircinin en ufak bir kıpırdanması ya da tezahüratı, saha içindeki futbolcuya hemen yansıyor. Bu da çok etkili oluyor.

▼**Ali Sami Yen’in yıkılması için ne diyeceksin?**

▲Ali Sami Yen Stadı, Galatasaray camiasının kalbinde ayrı bir yere sahipti. Orada dünya devleri dize geldi. O stadın atmosferi ve ruhu her zaman bambaşkaydı. Ama futbolda yenilikler olmalı, hatta bu bir zorunluluk. Eski takım arkadaşlarımla konuştuğumda, Türk Telekom Arena’da rakip takımı etkileyen, çok iyi bir atmosfer olduğunu söylüyorlar.

▼**Hamit ve Nuri de artık İspanya’da oynayacak. Onların Real Madrid’e transferini nasıl değerlendiriyorsun?**

▲İkisinin de transferine çok sevindim. Yurtdışında oynayan futbolcularımızın artması lâzım. Gerçi onlar zaten Avrupa’daydı ama şimdi çok daha iyi bir takıma gittiler. Türk futbolcusu dışarıda çok yanlış tanınıyor. İnşallah ikisi de çok başarılı olacaktır. Buna gönülden inanıyorum ve başarıları için iyi dileklerimi üzerlerinden eksik etmeyeceğim.

Millî Takım’a çağrılmayınca çok üzüldüm

▼**Uzun bir aradan sonra A Millî Takım’a dönmeyi başardın. Kadroya çağrılmadığın dönemde İspanya’da ne gibi bir ruh halindeydin?**

▲Millî Takım’a çağrılmadığım zamanlarda çok üzüldüm. Ülkeme faydalı olmayı, elde edilecek başarıya katkı sağlamayı istiyordum. İspanya’da benim Millî Takım’da oynadığımı biliyorlar ve 2008 Avrupa Şampiyonası’ndan tanıyorlar. Takım arkadaşlarım, aday kadro açıldığında ismim yer almayınca üzüntümü görüp beni teselli etmeye çalışıyorlardı. Hocamız da performansımı artırmam için bu sıkıntıyı atlatmam gerektiğini, daha çok çalışıp önüme bakmam gerektiğini söylüyordu. Ben de karakter olarak bu yapıya sahip olduğum için hep işime baktım. Çağrılıp çağrılmamak Millî Takım teknik heyetinin kararıdır. Ben, her Türk futbolcusu gibi Millî Takım’a gelebilmek için çalışmaya devam edeceğim.

▼**Millî Takımımızın Euro 2012 yolculuğunu nasıl değerlendiriyorsun?**

▲Belçika maçında aldığımız beraberlik bize avantaj sağladı. Maçtan önce “Yenemiyorsak, yenilmeyeceğiz” demiştik. Şu anda iyi bir takıma sahip olduğumuzu biliyoruz. Bundan sonra kalan bütün maçlara galibiyet için çıkacağız.

▼**Neden Türkiye hep beklenmedik maçlarda puan kaybediyor sence? 2010 Dünya Kupası**

Türk futbolunun gelişmesini istiyorsak, maç tempolarını ve sayılarını artırmalıyız. İspanya’da Salı, Cumartesi, Pazartesi maç yapıyoruz. Hafta aralarında Şampiyonlar Ligi ve Kral Kupası karşılaşmalarına çıkıyoruz. Çok maç oynadıkça daha iyi bir takım haline geliyorsunuz.

Millî Takım’a çağrılmadığım zamanlarda çok üzüldüm. Takım arkadaşlarım beni teselli ediyor, hocam da önüme bakmam gerektiğini söylüyordu. Karakter olarak bu yapıya sahip olduğum için hep işime baktım.

En iyi oyuncu Messi diyeceğim ve klasik olacak ama o gerçekten inanılmaz. Allah ona çok özel bir yetenek vermiş. Başka sözlerle ifade etmeye çalışıyorum ama diğer türlü de ona haksızlık olur. En iyi orta saha oyuncusu da Barcelona’dan Xavi diyorum.

elemelerinde Estonya, 2012 Avrupa Şampiyonası elemelerinde Azerbaycan maçları var... Rakibi küçümsüyor muyuz?

▲Millî Takım’da bulunduğum süreden itibaren söyleyebilirim ki, kesinlikle böyle bir düşünce yok. Hiçbir zaman rakiplerimizi küçümsemedik. Zaten bunu yapmak son derece yanlış olur. Bazen saha içerisinde konsantrasyonumuzu kaybedebiliyoruz. Artık küçük takım, kolay takım gibi sınıflamaların ortadan kalktığını düşünüyorum. Her takım her takımı yenebiliyor. Maç günü faktörleri büyük önem taşıyor. Konsantrasyon, şans, galibiyeti isteme gibi... Biz ülke olarak bunun acısını çok çektik. Bu acılardan da dersler çıkardık ve önümüzdeki maçlarda tekrarının yaşanmaması için çalışacağız.

Messi inanılmaz bir oyuncu

▼**Sana göre La Liga’nın en iyi oyuncusu ve en iyi orta saha oyuncusu kim?**

▲En iyi oyuncu Messi diyeceğim ve klasik olacak ama o gerçekten inanılmaz. Allah ona çok özel bir yetenek vermiş. Başka sözlerle ifade etmeye çalışıyorum ama diğer türlü de ona haksızlık olur. En iyi orta saha oyuncusu da Barcelona’dan Xavi diyorum.

▼**La Liga’da orta sahada en çok hangi takıma ve kime karşı oynamakta zorlandın geçen sezon?**

▲Barcelona’ya karşı çok iyi maçlar çıkardık. Deplasmanda 1-0 öne geçtik ve 2-3 tane yüzde yüz gol pozisyonunu kaçırdık. Onları değerlendirek oradan galibiyetle çıkabilirdik ama olmadı. Valencia’daki maçta üstünlüğümüz vardı ama bir yan toptan gol yedik. Real Madrid bizi çok zorlamıştı. Aslında bütün maçlar zor geçiyor. Hele de deplasman maçları. Ev sahibi takımlar hem tempo hem de stadyum atmosferiyle sizi hâkimiyeti altına alabiliyor.

Sıra kupaya geldi

U19 Millî Takımımız, zorlu bir süreçten başarıyla geçerek Avrupa Şampiyonası finallerine katılma hakkını elde etti. Haziran ayında Antalya'da düzenlenen Elit Tur'da Macaristan, Makedonya ve Almanya'nın yer aldığı grupta zoru başararak Panzerleri ardında bırakan takımımız final biletini aldı. U19 Takımımız, 20 Temmuz-1 Ağustos tarihlerinde Romanya'da düzenlenecek Avrupa Şampiyonası finallerinde B Grubu'nda İspanya, Sırbistan ve Belçika ile eşleşti. A Grubu'nda ise Romanya, Çek Cumhuriyeti, Yunanistan ve İrlanda Cumhuriyeti yer alıyor.

Koray **Gürtaş**

Türkiye finallerde

Türkiye, Antalya'da düzenlenen Elit Tur'a Makedonya maçıyla başladı. 16. dakikada yenik duruma düşen Millîler, sonrasında Muhammet Demir'in attığı üç golle galibiyete uzandı. Gruptaki diğer maçta ise Almanya, Macaristan'ı 3-0 yendi. İkinci maçta Macaristan ile karşılaşan U19 Millî Takımı, 6-1 gibi farklı bir sonuçla üç puanın sahibi oldu. Millî

Antalya'nın ev sahipliği yaptığı Elit Tur'da Macaristan, Makedonya ve Almanya ile mücadele eden U19 Millî Takımımız, grubunu lider tamamlayarak Avrupa Şampiyonası finalleri biletini aldı. Türkiye Romanya'da düzenlenecek şampiyonada İspanya, Belçika ve Sırbistan ile aynı grupta yer aldı. Bu yıl U19 Avrupa Şampiyonası elemelerine 13 grupta toplam 52 takım katıldı. Türkiye eleme turunda 1. Grup'ta Galler, Kazakistan ve İzlanda ile mücadele etti. Teknik Direktör Kemal Özdeş yönetimindeki ay-yıldızlı ekip ilk sınavını karşılaştırmalara ev sahipliği yapan Galler karşısında verdi. Carmarthen şehrindeki Richmond Park Stadı'nda oynanan karşılaşma gerçekten ilginçti. İlk yarıyı Engin Bekdemir'in golüyle 1-0 önde tamamlayan Türkiye, Galler'in 57. dakikada Holloway ile bulduğu gole engel olamadı. 59. dakikada Ufuk Özbek ve 61. dakikalarda Muhammet Demir'in gollerıyla 3-1 öne geçen Türkiye, 90+1 ve 90+5'te kalesinde gördüğü iki golle galibiyete çok yaklaştığı karşılaşmada 1 puana razı oldu. Bu moral bozukluğunu çabuk atlatan U19 Millî Takımı, ikinci maçında Kazakistan karşısında fazla zorlanmadan 5-1'lik galibiyete ulaştı. Türkiye'nin golleri 44 ve 82. dakikalarda Engin Bekdemir, 47. dakikada Ömer Şahiner, 51. dakikada Orhan Güllü ve 58. dakikada Hasan Ahmet Sari'den geldi. İlk iki maç sonunda averajla Galler'in önünde liderlik koltuğunda oturan gençler, son sınavını İzlanda karşısında verdi. İlk yarıyı golsüz eşitlikle tamamlanan mücadelenin 48. dakikasında

geriye düşen Türkiye, 57. dakikada Muhammet Demir'le eşitliği yakaladı. 90+4'te Hasan Ahmet Sari ile fileleri havalandıran U19 Millî Takımı, grup lideri olarak Elit Tur biletini cebine koydu.

Başarılı jenerasyon

Türkiye'nin ev sahipliği yapacağı Elit Tur'da rakipleri Almanya, Makedonya ve Macaristan'dı. U19 Millî Takımı turnuva öncesi üç hazırlık maçı oynadı. İtalya'ya 3-0 yenilen ay-yıldızlı ekip, Karadağ'la oynadığı ilk karşılaşmadan 3-0 galip ayrılırken ikinci maçta rakibiyle 3-3 berabere kaldı. 31 Mayıs'ta Antalya'da başlayacak Elit Tur maçları öncesi 25 Mayıs'ta kampa giren U19'larda hedef finallere katılmak olarak belirlenmişti. Geçen yıl eleme grubunu geçen, Elit Tur'da ise başarılı performansına rağmen İspanya'ya şanssız bir şekilde yenilerek finallerin kapısından dönen Türkiye, bu kez Avrupa'nın en iyi 8 takımı arasında yer almak istiyordu. Takımın iskeletini 2009 yılında U17 Avrupa Şampiyonası finallerine ve Dünya Kupası'na katılan futbolcular oluşturuyordu. Birbirini iyi tanıyan oyuncuların kurulu U19 Millî Takımı için avantaj oluşturan faktörlerden biri de kadroda yer alan futbolcuların bu sezon kulüplerinde oynadığı maç sayısındaki artışı.

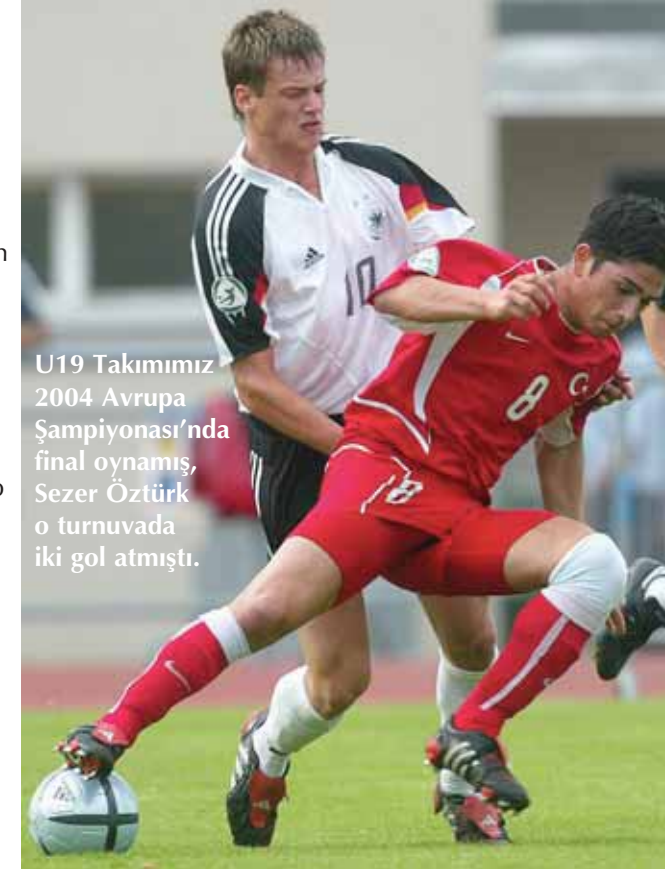
Takımımızın gollerini 2 ve 76. dakikalarda Muhammet Demir, 6. dakikada Ali Dere, 44 ve 90. dakikalarda Ömer Ali Şahiner ile 90+2. dakikada Engin Bekdemir kaydederken, Macaristan'ın golünü 46. dakikada Roland Ugrai attı. Karşılaşmanın 45+1. dakikasında Csaba Pongczók, 50. dakikasında István Kovács ve 83. dakikada Martin Izing kırmızı kartla oyun dışı kaldı. Türkiye 8 kişi kalan rakibine bir gol daha atabilse, diğer maçta Makedonya'ya 5-0 üstünlük sağlayarak Almanya'yı averajla geçecek ve son maçta Panzerler karşısında alınacak beraberlik bile finallere katılmasını sağlayacaktı. Ama o gol gelmeyince son maçta Almanya'yı yenmek zorunluluk oldu. İki takım 5 Haziran'da grup liderliği için karşı karşıya geldi. Almanya'nın 13. dakikada kazandığı penaltı vuruşunu değerlendirememesi ay-yıldızlı ekibin şansı oldu. 22. dakikada ise Muhammet Demir'in nefis frikik golü geldi. Kalan dakikalarda iki takım da önemli pozisyonlar buldu ancak değerlendiremedi. 90 dakikanın sonunda sahadan 1-0 galip ayrılan Türkiye, Avrupa Şampiyonası finallerine katılma hakkını elde eden taraf oldu.

Zorlu rakipler

Elit Tur'da gelen zaferin ardından gözler Avrupa Şampiyonası'ndaki rakiplerin kim olacağına çevrildi. Kura çekimi sonunda U19 Millî Takımımız, B Grubu'nda İspanya, Sırbistan ve Belçika ile eşleşti. A Grubu ise Romanya, Çek Cumhuriyeti, Yunanistan ve İrlanda Cumhuriyeti'nde oluştu. 2010-11 UEFA U19 Avrupa Şampiyonası 20 Temmuz'da başlayıp 1 Ağustos'ta bitecek. Romanya'nın ev sahipliğini üstlendiği şampiyonanın grup maçları 20, 23 ve 26 Temmuz'da, final karşılaşması ise 1 Ağustos'ta oynanacak. Türkiye gruptaki ilk maçında 20 Temmuz'da Sırbistan ile karşılaşacak. 23 Temmuz'da Belçika ile mücadele edecek olan millîler, 26 Ağustos'ta ise İspanya ile oynayacak.

En iyi derecemiz ikincilik

Türkiye 2001-2002 sezonundan itibaren U19 Avrupa Şampiyonası adı altında düzenlenen turnuvanın finallerinde üç kez yer aldı. Ay-yıldızlı ekip 2004 yılında final oynamaya başarısız gösterdi. En fazla şampiyonluk kazanan takım ise İspanya. UEFA U19 Avrupa Şampiyonası, U18 etkinliği olarak 1948'de başlayan ve yedi yıl sonra UEFA tarafından devralınan FIFA küçükler turnuvasının devamı niteliğinde bir organizasyon. Turnuvanın birçok farklı formatta oynandığı ilk 32 senesinde, İngiltere 8 şampiyonluk yaşarken, Sovyetler Birliği 4, Bulgaristan ise 3 kere zafere ulaştı. 1980 yılında turnuvanın ismi UEFA'nın ana önceliklerinden biri olan gençler futbolunu tanıtmak ve genç oyuncuların desteklemek için UEFA U18 Avrupa Şampiyonası olarak değiştirildi. Türkiye bu süreçte tarihindeki en büyük başarılarından birini yaşadı. Millîler 1992 yılında Almanya'da

U19 Takımımız 2004 Avrupa Şampiyonası'nda final oynamış, Sezer Öztürk o turnuvada iki gol atmıştı.

düzenlenen şampiyonada finalde Portekiz'i 2-1 yenerek mutlu sona ulaştı. Turnuvalar 2001-02 sezonunda oyuncu uygunluk tarihlerindeki değişim nedeniyle U17 ve U19 olarak iki kategoride gerçekleştirilmeye başladı.

En çok İspanya kazandı

İlk kez 2001-2002 sezonunda U19 Avrupa Şampiyonası ismiyle düzenlenen organizasyonda zafer Fernando Torres, Jose Antonio Reyes ve Andres Iniesta gibi yıldızların forma giydiği İspanya'nın oldu. Ertesi yıl Pazzini, Chiellini ve Aquilani'li kadrosuyla şampiyonluğu İtalya kazandı. 2004'te Sergio Ramos, David Silva ve Raul Albiol'ün yer aldığı İspanya, 2005'te ise Gourcouff'lu, Diaby'li Fransa mutlu sona ulaştı. Sonraki iki yıl şampiyonluğu kazanan İspanya, bu kez Pique, Capel, Mata gibi yıldızları vitrine çıkardı. 2008'de Almanya, 2009'da Ukrayna, 2010'da ise Fransa turnuvadan zaferle ayrıldı.

Şampiyonluk kıl payı kaçtı

Türkiye ilk kez 2004 yılında U19 Avrupa Şampiyonası finallerinde yer aldı.

Gündüz Tekin Onay yönetimindeki Millî Takım, İsviçre'deki turnuvada Adanaspor'dan Serkan Kırıntılı, Gençlerbirliği'nden Şener Özcan, Orhan Şam, Ali Öztürk, Galatasaray'dan Cafercan Aksu, Sinan Turan, Beşiktaş'tan Ozan Tahtaışleyen,

Fenerbahçe'den Olcan Adın, Kerim Zengin, Antalyaspor'dan Burak Yılmaz, Tuğçin Kadioğlu, Kayserispor'dan Ergün Teber, Leverkusen'den Sezer Öztürk, Dardanelspor'dan Selçuk İnan, Trabzonspor'dan Emre Aygün, Beylerbeyi'nden Onur Çubukçu, Zafer Şakar ve Stuttgart'tan Hakan Aslantaş'tan oluşan kadrosuyla mücadele etti. Polonya'yı 4-3 yenen, İspanya'ya 3-2 yenilen, Almanya ile 1-1 berabere kalan ay-yıldızlı ekip B Grubu'nu ikinci sırada bitirerek yarı finale yükseldi. Yarı finalde İsviçre'yi uzatmada 3-2 yenen millîler finale yükseldi. Şampiyonluk için İspanya ile karşılaşan Türkiye, 90+2'de yediği golle ikincilikle yetindi. U19 Millî Takımı'nın şampiyonadaki gollerinin altında Ali Öztürk (4), Olcan Adın (2), Sezer Öztürk (2), Kerim Zengin ve Cafercan Aksu'nun imzaları vardı.

İlhan Parlak'tan beş gol

2006'da Türkiye bir kez daha finallerdeydi. Teknik Direktörlüğünü Cem Pamiroğlu'nun yaptığı U19 Millî Takımı, Fenerbahçe'den Volkan Babacan ve Gürhan Gürsoy, Beşiktaş'tan Serdar Kurtuluş, Serdar Özkan, Mehmet Sedef, Kenen Özer, Serkan Boydak, Galatasaray'dan Cafercan Aksu, Ferhat Öztoran, Arda Turan, Aydın Yılmaz, Mehmet Güven, Trabzonspor'dan Enis Kahrman, NAC Breda'dan Aykut Demir, Kayserispor'dan İlhan Parlak, Diyarbakırspor'dan Barış Ataş, Sochaux'dan Mevlüt Erdinç ve Giresunspor'dan Emre Karaman'dan oluşuyordu. Cafercan Aksu iki yıl aradan sonra yine kadroda yer bulmuştu. B Grubu'nda İspanya'ya 5-3, İskoçya'ya 3-2 yenilip Portekiz'le de 4-4 berabere kalan Türkiye gruptan çıkamadı. Millîlerin turnuvadaki gollerini İlhan Parlak (5), Mevlüt Erdinç (2) ve Cafercan Aksu (2) attı.

Gruptan çıkmadık

Türkiye, U19 Avrupa Şampiyonası'na son olarak 2009'da katıldı. Teknik patronluğunu Oğün Temizkanoglu'nun yaptığı millîlerin kadrosunda Galatasaray'dan Emirhan Ergün, Sinan Osmanoglu, Serkan Kurtuluş, Çetin Güngör, Murat Akça, Fenerbahçe'den Özgür Çek, Beşiktaş'tan Necip Uysal, Rıdvan Şimşek, Bursaspor'dan Serdar Aziz, Sercan Yıldırım, Eren Albayrak, Ankaraspor'dan Umud Sözen, Dardanelspor'dan Yavuz Özsevdim, Uğur Parlak, Ankaragücü'nden Bayram Olgun, Hamburg'dan Tunay Torun, Gençlerbirliği'nden

Soner Aydoğdu ve Werder Bremen'den Onur Ayık yer alıyordu. İspanya'ya 2-1, Sırbistan'la 1-0 yenilen, Fransa ile 1-1 berabere kalan Türkiye gruptan çıkma başarısını gösteremedi. Turnuvadaki gollerimiz ise Eren Albayrak ve Sercan Yıldırım'dan geldi.

U19 Avrupa Şampiyonası Finalleri

Yıl	Şampiyon	Altın Oyuncu
2001-02	İspanya	Fernando Torres
2002-03	İtalya	Alberto Aquilani
2003-04	İspanya	Juanfran
2004-05	Fransa	Abdoulaye Balde
2005-06	İspanya	Alberto Bueno
2006-07	İspanya	Sotiris Ninis
2007-08	Almanya	Lars & Sven Bender
2008-09	Ukrayna	Kyrylo Petrov
2009-10	Fransa	Gael Kakuta

U19 Takımımız bu ay içinde Avrupa Şampiyonası finallerinde mücadele edecek. Bu önemli organizasyon öncesinde U19 Takımımızın Teknik Direktörü ile bugüne kadar yapılanları, hedefleri ve hayalleri konuştuk. Avrupa Şampiyonası finallerinde mücadele edecek 1992 jenerasyonunun çok başarılı olduğunu söyleyen Özdeş, “8 takım içinde en iyisine sahibiz ve şampiyonluk şansı en yüksek ekibiz” derken esas olarak oyuncuların gösterdiği gelişime dikkat çekiyor.

En iyi takım

O dönemde takımlarının altyapılarında oynuyorlardı. Bu takımımız U19 olduğunda ise daha somut hedefler belirlememiz gerekiyordu. Biz de öyle yaptık ve oyuncularımızla birlikte, ilk U19 kampına başladığımızda onlarla iki hedef belirledik. Bu hedeflerin ilki kendi A takımlarının kadrosunda yer almak, süre almak ve oynamak, ikincisi ise eleme turunu ve Elit Tur'u geçip Avrupa Şampiyonası'na katılmaktır. Şimdi bulunduğumuz noktada bu iki hedefimizi de gerçekleştirdiğimizi söyleyebilirim.

▼Genç Millî Takımlardaki felsefeden bahsedecek olursak, bu felsefedeki hedefler neydi?

▲16 ay önce göreve geldiğimizde başta Futbol Genel Direktörümüz Ersun Yanal olmak üzere, Ümit Millî Takım Teknik Direktörümüz Raşit Çetiner ve tüm antrenörlerle birlikte, tüm yaş kategorilerini kapsayacak bir felsefe oluşturmayı amaçladık. U19 kategorisinin sonuna kadar tüm Genç Millî Takımlarda kazanmayı değil, öğrenmeyi ve gelişimi amaçlayan olanaklar sağlayarak karakterli oyuncular yetiştirmeyi hedefledik. Bunu şöyle uygulamaya çalıştık; yine U15 kategorisinden U19 kategorisine kadar daha öğrenci merkezli bir öğrenme gelişim metodu sergiledik. Onlara antrenmanlarda ve maçlarda oluşan hataları tanımlamalarını ve çözüm üretmelerini sağlayarak öğrenmelerini hızlandırdık. Bu metotla gelişimi istediğimiz ölçüde sağladık diye düşünüyorum. Yani ortak felsefemiz öğrenmek ve gelişmek oldu.

bizimki...

▼Millî Takım'a oyuncu seçmede kulüplerle işbirliğini nasıl sağlıyorsunuz?

▲Bizim U18 Takımımızdaki oyuncularımız genellikle kulüplerinin A2 takımlarında oynuyor. Tüm Genç Millî Takım antrenörleri ile birlikte oyuncularımızı takımlarının maçlarında izliyoruz. Ayrıca hem oyuncularımızla hem de antrenörleriyle sürekli iletişim halindeyiz. Kendi A takımlarında antrenmana çıkan U19 oyuncularımız eleme turundan sonra kulüplerinin A takımlarında süre almaya başladı. Bu çalışmalarımıza A takımlarının teknik direktörleri ve antrenörleri de dâhil oldu. Oyuncularımızın gelişimini kulüplerindeki antrenörleriyle birlikte planlamak bizim için çok önemli. Çünkü gerçek gelişimi kulüplerinde sağladıklarını düşünüyoruz. Bu süreçte katkı sağlamak adına antrenörlerinin ve teknik direktörlerinin görüşleri bizim için çok değerli. Kadroyu belirlerken onların da fikirlerini alıyoruz. A takım teknik

direktörleri dâhil tüm antrenörleriyle çok iyi bir iletişim halindeyiz. U19 Takımı'nda yaptığımız hazırlık maçları Salı ve Perşembe günlerine denk geliyor. Kulüplerindeki maçların, bizim hazırlık maçlarıyla çakışması durumunda oyuncularımızın gelişiminin aksamaması adına, gerekirse oyuncularımıza izin veriyoruz. Daha önce de söylediğim gibi, gerçek gelişimlerinin kulüp takımlarında oynamakla daha etkili olacağını düşünüyoruz. Baktığımızda bu yıl U19 kategorisinde 38 oyuncuyla oynamışız. Biz oyuncu portföyümüzü çok geniş değerlendiriyor, herkese gelişim ve öğrenme fırsatı veriyoruz. Bunu da Millî Takım'a çağırarak sunmalarını sağlıyoruz.

▼U19 Millî Takımımızdaki oyuncuların kulüplerinde aldıkları sürenin artması, Millî Takımımızın da performansının artmasını sağladı. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

▲Yıl sonu

Selim Şakarcan

▼Göreve geldiğiniz dönemde neler hedeflemiştiniz, bu hedeflerinize ne ölçüde ulaştınız?

▲İlk göreve geldiğimizden bu yana 16 aylık bir süre geçti. Öncelikle tüm Genç Millî Takımlardaki antrenörlerin hedefinden bahsetmek istiyorum. Genç Millî Takımlarda ortak bir felsefe oluşturmak hepimizin öncelikli amacı oluşturuyor. Kazanmaktan çok gelişmeyi hedefliyoruz. Benim açımdan ise U18 ve U19 Takımlarında ayrı ayrı hedeflerden bahsedilebilir. Şu an turnuva oynadığımız, 1992 doğumlu oyuncularımızın oluşturduğu takımdan bahsedecek olursak, ilk bir araya geldiğimizde bu takımımız U18 kategorisinde mücadele ediyordu ve yarışmacı takım değildi. Onlarla belirlediğimiz ilk hedef, kulüplerinin A takımlarıyla antrenmana çıkmaları ve maçlarda süre almalarıydı.

U19 Genç Millî Takım Oyuncularının 25 Eylül 2010'dan İtibaren Takımlarında ve Millî Takımlardaki Maç Sayıları ve Oynadıkları Süreler

Futbolcu	Doğum Tarihi	Ligi	A Takım		A2		Kupa	
			OYNAMA SÜRESİ DK					
			Mac	Dk.	Mac	Dk.	Mac	Dk.
Ömer Kahveci	1992	Süper Lig	4	360	19	1710	1	85
Aykut Özer	1993	1. Bundesliga			24	2142		
Sezer Özmen	1992	1. Lg	15	1070	2	180	1	90
Furkan Şeker	1992	Süper Lig			27	2425	2	132
Atınç Nukan	1993	Süper Lig	2	180	28	2464	1	90
Erhan Kartal	1993	1. Lig	3	270	17	1530	3	54
Okan Alkan	1992	Süper Lig	2	180	22	1937	1	63
Sefa Akın Başıbüyük	1993	2.Lig	9	703	13	1170		
Gökay İravul	1992	Süper Lig	11	300	12	1036	3	270
Orhan Gülle	1992	Süper Lig	22	949	4	360	3	179
Berkay Öztuvan	1992	Süper Lig			27	2082		
Ömer Ali Şahiner	1992	2.Lig	28	1654			4	291
Kamil Ahmet Çörekçi	1992	Süper Lig	18	1388	12	1080	5	365
Ali Dere	1992	Süper Lig	20	906				
İlken Sayan	1993	2.Lig	3	135	31	2546		
Nadir Çiftçi	1992	Championship	19	442			3	148
Burakcan Kunt	1992	2. Bundesliga	4	112	13	990		
Hasan Ahmet Sari	1992	2. Lig	15	1249	12	1049		
Muhammet Demir	1991	Süper Lig	2	19	7	563		

Kemal Özdeş

Ortalama Lig Maçı Sayısı	U19 Millî Takımı		U18 Millî Takımı		Millî Takım Ortalama Maç Sayısı	Millî Takım ve Lig Maçı Sayısı
	OYNAMA SÜRESİ DK					
	Maç	Dk.	Maç	Dk.		
23,9	5	450			5	28,9
23,8			2	180	2	25,8
14,8	7	506			5,6	20,4
28,4	7	630			7	35,4
30,8	2	50	4	239	3,2	34
20,6	1	90	6	495	6,5	27,1
24,2	7	511			5,6	29,8
20,8			2	110	1,2	22
17,8	6	441			4,9	22,7
16,5	7	523			5,8	22,3
23,1	8	336			3,7	26,8
21,6	7	506			5,6	27,2
31,4	1	70			0,7	32,1
10	2	180			2	12
29,7			4	173	1,9	31,6
6,5	2	105			1,6	8,1
12,2						
25,5	6	177			1,9	27,4
6,4	8	659			7,3	13,7

itibariyle, Elit Tur'da oynayan takımımızdan Türkiye'de oynayan oyuncularımızın her birinin kendi A takımlarında geçtiğimiz yıllara göre daha fazla süre aldıklarını görüyoruz. Bu bizim için birinci hedefimizin gerçekleşmesiydi. Zaten Elit Tur için kampa girdiğimizde bu tabloyu oyuncularımızla paylaşıp onları kutladım. Birinci hedefimizi çok iyi bir şekilde gerçekleştirdiğimizi ifade ettim. Onlar da bundan mutlu oldu. Elbette kendi takımlarında oynamaları Millî Takımımızı daha nitelikli ve güçlü hâle getiriyor.

▼Finallerdeki grubumuzda yer alan Sırasıyla Sırbistan, Belçika ve İspanya ile oynayacağız.

▲Öncelikle şunu söylemek istiyorum, Avrupa Şampiyonası'na kalan 8 takımdan kiminle eşleşeceğimiz, kiminle oynayacağımız çok önemli değil. Bizim takım ayırmamız gibi bir şey söz konusu değil. Her takımın iyi olduğunu düşünüyorum. Finallerdeki rakiplerimizden Sırbistan, bizim eleme turunda karşılaştığımız Galler'in bulunduğu gruptan 6 puanla lider çıktı. Galler'le oynadığı maçı 3-2 kaybetti. Belçika, Portekiz'in bulunduğu gruptan 7 puanla çıktı. İspanya ise İngiltere ve İsviçre'nin

bulduğu gruptan lider çıktı. Ayrıca İspanya, U19 finallerine en fazla katılan ve en fazla şampiyon olan takım. Ben kuradan memnunum, amacımız maçları tek tek düşünüp tek tek kazanmak. Bunu da gerçekleştireceğimizi biliyoruz.

▼Kuralar çekildiğinde grubumuzun diğer gruba göre daha zorlu olduğu değerlendirildi. Ancak dediğiniz gibi finallere kalan 8 takım da Elit Tur'da grubunu lider tamamladı ve hepsi kuvvetli takımlar.

▲Kesinlikle zayıf takım olarak bakılan Yunanistan son U19 Avrupa Şampiyonu Fransa'yı eleyerek geldi. Fransa'nın genç millî takımlarının ne kadar güçlü olduğunu biliyoruz. Hollanda, İngiltere, Portekiz, İtalya gibi Avrupa futbolunun çok önemli ülkeleri elendi. Bence diğer gruptaki takımlar da çok güçlü. Bu yaş gruplarında ülkelerin bulunduğu konumdan çok jenerasyonlar önem taşıyor. Belirli yaş grupları bir yıl çok iyi olup, bir yıl kötü olabiliriz. Bizim takımımızın, 1992 jenerasyonunun çok iyi olduğunu söyleyebilirim. Finallere kalan 8 takım içinde en iyi takım olduğumuzu düşünüyorum. Tabii rakiplerimiz de kuvvetli. Esas önemli olan oyuncularımızın iki yıl sonra nerede olacakları. Gelişim olanca hızıyla devam ediyor.

▼**Almanya, Fransa, İtalya, İngiltere, Hollanda, Portekiz gibi güçlü futbol ülkelerinin finallere katılmamasını avantaj olarak değerlendirebilir miyiz?**

▲Hayır, bunu avantaj olarak görmüyorum. Sonuçta finallere katılan ülkeler bu takımları eleyerek bu hakkı kazandı. Romanya’da Avrupa’nın en iyi U19 jenerasyonları mücadele edecek.

▼**Liglerin tatile girmesi ve tatil sonrasında oyuncuların finallere hazırlanmaları, performanslarını olumsuz etkiler mi?**

▲Evet bu öngördüğümüz bir konuydu. Öncelikle Elit Tur’un oynandığı tarihe bakarsak, ligimizin bitiminin hemen ardından oynanmıştı. Elit Tur için yaptığımız hazırlıklar korumaya yönelikti ve bir sorun yaşamadık. Avrupa Şampiyonası için ise farklı bir antrenman planlaması yapmamız gerekiyordu ve biz bu planlamayı daha Elit Tur maçları bitmeden yapmıştık. Artık Türkiye’deki kulüplere bakarsak ve çocuklarımızın da kendi A takımlarında oynadıklarını düşünürsek, her kulüp iki haftalık dinlenme süresi sonrası için oyuncularına antrenman programı verdi. Biz kulüplerimizle de değerlendirme yaparak, 5 Haziran’da biten Elit Tur sonrasında bir hafta dinlenme süresi verdik çocuklarımıza. Ardından da 13 Haziran itibariyle takımlarının kampı başlayıncaya kadar uygulayacakları bir antrenman programı hazırladık. Kondisyon sorunu yaşayacağımızı düşünmüyorum.

▼**Hazırlık dönemini nasıl değerlendireceksiniz? Planlanan özel maç var mı?**

▲Planladığımız özel maç yok, buna da ihtiyacımız olduğunu düşünmüyorum. Bizim takımımız 15 aydır beraber oynayan ve oyuncuların birbirlerini çok iyi tanıdığı bir takım. Maç sadece kondisyon açısından iyi olabilir ama zaten kendi takımlarında maçlar yapacaklar. Temmuz’un 13’ünde antrenmanlara başlayacağız.

O güne kadar oyuncularımız kendi takımlarının kampında hazırlık maçı oynayacak. Kampa girdiğimizde

oyuncularımızdan takımlarında yapmış oldukları antrenmanları da isteyeceğiz. Turnuvaya kadar yedi günlük antrenman periyodunda oyuncularımıza Avrupa Şampiyonası’nda başarıyı elde edebilecek taktiksel nitelikleri kazandıracğıız.

▼**U19 Millî Takımımızın olumlu özellikleri nelerdir?**

▲Takımımızın en önemli özelliği birlikte oynamayı çok iyi becerebilmeleri. Bir de biz 15 aylık süre içerisinde oyun felsefesi olarak hep aynı tarzda oynadık. Tüm maçlarımızda kendi oyunumuzu oynadık. Yani maçlardan önce neyi planladıysak o oyunu oynamaya çalıştık. Hiç korumaya yönelik oynamadık. Bundan da hiç ödün vermedik. Almanya maçında ikinci yarı 1-0 önde olmamıza rağmen, bir şey elde etmeye yönelik oynadığımızda daha etkili olduk. Oyuncularımız sürekli geliyor ve bu giderek artıyor. Bu durum çok sevindirici. Hepsinin en olumlu özelliklerinden biri de çok karakterli oluşları. Oyuncularımızın bu özelliklerini çok seviyorum.

▼**Takımdaki oyuncuların bir çoğu geçtiğimiz yıllarda Avrupa Şampiyonası ve Dünya Kupası tecrübeleri yaşadı...**

▲Evet, bu da oyuncularımızın uluslararası tecrübeleri adına çok önemli; takımımız için büyük bir avantaj. Farklı bir konuyu, önemli olduğu için paylaşmak istiyorum. Biz finaller öncesindeki iki turda da bir şeyler hedefleyerek oynadık. Elit Tur’da özellikle son maçta, biraz gereksiz bir motivasyon oluştu bizde. Bu bizim oyunumuzu etkiledi maçın başında. Devre arasında oyuncularımızla konuştuk ve bunu hemen düzelttiler. Duygu düzeyimizi yönetmeyi bilmeliyiz. U19 kategorisinde kazanmak için her yolun denenmesi gerektiğine inanmıyoruz. Ben oyuncularına bir daha bunu hatırlattım. Kendi felsefemizi, kendi oyunumuzu oynamanın bize başarıyı getireceğini söyledim. Bu yaş grubu sürekli öğreniyor ve geliyor. Hatalar olacak, önemli olan bunları tanımlamak ve düzeltmek. Bu yönde de etkili bir takımımız var.

▼**Takımımızın geliştirmesi gereken bir**

yönü olduğunu düşünüyor musunuz?

▲Elit Tur kampındaydık, Almanya maçından bir gün önce televizyonda Barcelona’lı David Villa’nın bir demecini gördüm ve daha sonra bu demeci oyuncularımın da paylaştım. Takım olarak bu oyunlarını devam ettirebilmeleri için çok çalışmaları ve kendilerini geliştirmeleri gerektiğini söylüyordu. Dünyanın en iyi forveti bunu söylüyorsa, bizim oyuncularımızın da daima kendini geliştirmeye, öğrenmeye ve çalışmaya devam etmesi gerekiyor.

▼**Finallerdeki hedefiniz nedir? Rakiplerimize göre şampiyonluk şansımız ne kadar kuvvetli?**

▲Finallerde öncelikle ülkemizi her anlamda en iyi şekilde temsil etmek istiyoruz. Rakibine, hakeme, seyirciye saygı gösteren bir Millî Takım izlettireceğiz. Turnuvanın en saygı duyulan takımı olmak öncelikli amacımız olacak. Sportif açıdan ise ilk hedefimiz gruptan çıkıp dört takım arasına girmek. Sonrasını ise oyuncularımızla o zaman konuşacağız. Rakiplerimize göre şampiyonluk şansımız, bence hepsinden kuvvetli.

▼**Elemelerden aklınızda kalan önemli bir anınızı paylaşmak ister misiniz?**

▲Tabii ki isterim. Bunu oyuncularımın da paylaştım. Elit Tur’da Macaristan’ı 6-1 yendikten sonra bitiş düdüğüyle birlikte oyuncularımızdaki hayal kırıklığını ve sanki maçı kaybetmiş gibi soyunma odasına gittiklerini gözlemladim. Almanya maçına avantajlı çıkmamız için bir gol daha atmamız gerekiyordu. Hepimizde bir gerginlik ve umutsuzluk vardı. Soyunma odasına girdiğimizde kimse kimseyle konuşmuyordu. Aklıma bizim burada bulunma amacımız geldi ve oyuncularımı kutladıktan sonra ikinci yarı oynattığım oyun için hatanın bende olduğunu söyledim. Bizim amacımız gelişmek ve öğrenmekse, skor önemli değil ve oyunumuzu oynamamız gerekiyordu. Oyuncularımızla birlikte gerçek

amacımızı hatırladık. Ayrıca kendilerine, “Bugünkü kararlılığınız ve isteğiniz size Almanya maçını kazandıracak” dedim. Macaristan maçı sonrasında yaşadıklarımız bizi olumlu yönde etkiledi.

▼**Performansıya sizi mutlu eden ve beklenmedik şekilde çıkış yapan oyuncularınız var mı?**

▲Bu yıl takımımızda 38 oyuncu mücadele etti. Bu 38 oyuncumuzdan da memnunum, bu yaşta oynanan oyun değişken olabilir. En önemlisi, oynanan oyunun sürekli geliştirilme çabasıdır. Nasıl oynandığı çok önemli değildir. Elit Tur’da 18 kişilik kadromuz vardı ve ben oyuncularına takımımızın ilk 11’inin 18 oyuncudan oluştuğunu söyledim. Almanya üç maçta da aynı 11’le mücadele ederken ben sürekli takımımı değiştirdim. Bizim takımımızdaki 38 oyuncu bu takımın 11’inde oynuyormuş gibi hisseder ve öyle davranır. Almanya maçından sonra, uzun yıllardır bu takımda olan ama Elit Tur’da kadroya giremeyen oyuncularımız büyük bir heyecanla beni ve arkadaşlarını arayıp kutladılar. Bu da bizim önemli amaçlarımızdan biriydi. Karakterli oyuncular yetiştirmek, öncelikli hedefimizdir. Bütün oyuncularımızın performansından oldukça memnunum.

▼**Final kadrosunda yeni isimlere yer vermeyi düşünüyor musunuz?**

▲Düşünüyorum. Sezon boyunca takımımızda yer alan 38 oyuncumuzun hemen hemen tamamına antrenman programı gönderdik. Oyuncularımızın performansları, sakatlık durumları ve antrenörleriyle yapacağımız görüşmeler, kadromuzu belirleyecek. Örneğin; eleme turundaki kadro ile Elit Tur’daki kadro arasında 8 oyuncu değişti. Geniş bir kadroya sahibiz. Esas amacımız ileride A Millî Takımımıza hizmet edecek oyuncuları tespit edip, onlara bu fırsatları vererek hayallerini sıcak tutmak. Yeni isimler aramıza katılabilir.

Rakamların dili var

Futbolun temel unsurlarından biri olan taktiksel dizilişler, 1860'lardan bugüne ne gibi çeşitlilikler gösterdi? Bu alanda "devrim" yaratan sistemlerin kilit noktaları nelerdi, mucitleri hangi büyük teknik adamlardı? Huzurlarınızda futbolun kısa bir taktiksel özgeçmişi...

Onur Erdem

Hiç kuşku yok ki modern futbolun en önemli öğelerinden biri taktiksel dizilişler. Teknik adamlar çoğu zaman yüzlerce maç kaseti seyrediyor, bunlarla ilgili dosyalar dolusu not tutuyor ve bütün bu verilerin ışığında bir matematik profesörü gibi hesaplara gömülüp 11 oyuncuyu sahaya en verimli bir şekilde nasıl dizecekleri sorusuna cevap bulmaya çalışıyor. Günümlerde durum böyle de peki ya eskiden nasıldı? Futbolun satrançlaşması sürecini kimler nasıl başlattı? Bu süreçte futbol nasıl bir evrim geçirdi? Sorularımızın cevabını bulmak için gitmemiz gereken ilk nokta, futbolun bir sokak koşuşturmacası olmaktan çıkıp kurallı bir spor haline getirildiği 19. yüzyıl İngiltere'si olacak.

Futbolda taktiksel dizilişlerin önem kazanması aslında biraz da ofsayt kuralının geçirdiği evrime paraleldir. 1863'te kurulan İngiliz Futbol Federasyonu'nun yayımladığı ilk kurallara göre ofsayt, oyunda topun hiçbir şekilde ileriye doğru pas olarak kullanılmasına olanak tanımamaktaydı. Yani top bir oyuncunun ayağından ileriye doğru atıldığı anda topun önünde o oyuncunun bir takım arkadaşı bulunuyorsa bu ofsayt oluyordu. Dolayısıyla böyle bir kuralın geçerli olduğu oyunda, hücumda yapılabilecekler top sürmek ve kaleye paralel orta yapmakla sınırlıydı ve takımlar da özel bir taktik geliştirmeye pek ihtiyaç duymamışlardı.

1866'ya gelindiğinde, ofsayt kuralının bu haliyle oyun üzerinde çok kısıtlayıcı olduğu görülerek bir düzenlemeye gidildi. Buna göre, hücum yapan takım, topu ileriye doğru oynadığı anda takımın en ilerdeki oyuncusunun önünde rakip defanstan en az üç oyuncu bulunması gerekiyordu. Böylelikle hücum hattı, defans hattı ve orta saha şeklinde mevkiiler belirginleşmeye başlamıştı. Tabii ofsayt kuralı takımlara zaten defansif bir güvence sağladığı için

saha dizilişlerinde savunma oyuncularına pek fazla yer verilmiyor, buna karşın hücum oyuncularına alabildiğine fazla oluyordu. İngiltere ile İskoçya arasında 30 Kasım 1872'de oynanan tarihin ilk millî maçı, aynı zamanda taktiksel anlamda ilk denemelere de sahne olmuştur. Maça İngilizler tek defans oyuncusuyla çıkarken, İskoçlar iki defans oyuncusu kullanmak ve ayağa pas yapmak gibi o gün bir hayli garip karşılanan futbol buluşlarına imza atmışlardır.

Klasiklerin başlangıç noktası: 2-3-5

Futbol dünyasında rakamsal ifadelerle kendisine yer bulacak ilk dizilişse, 1884 yılında, dönemin Blackburn Rovers menajeri Thomas Mitchell tarafından uygulamaya konmuştu. Mitchell'in "Piramit" adını verdiği diziliş, 2-3-5 formatındaydı. Piramit, 1890'lara gelindiğinde, önce İngiltere'de, ardından da dünyada hemen hemen her takım tarafından benimsenen bir diziliş oldu ve yaklaşık 50 sene boyunca da popülaritesini korudu. Takımların değişik birtakım taktiksel tercihleriyle ayrıntılarda gizliydi ve bunlar da 2-3-5'in Tuna Ekolü, Metodo ve Sistema gibi farklı varyasyonlarının gelişmesine yol açmıştı.

Tuna Ekolü

Futbolun Kıta Avrupa'sında en çabuk geliştiği bölge, Orta Avrupa olmuştu. Bir başka deyişle Çekoslovakya, Macaristan, Avusturya ve İtalya'nın kuzeyi... İlk üç ülke, Tuna nehri'nin içinden geçtiği ülkelerden ve uyguladıkları 2-3-5 varyasyonu da birbirinin neredeyse aynısı olunca, bu varyasyon Tuna Ekolü olarak adlandırıldı. Tuna Ekolü'nün alâmetifarıkası, oyunun ayağa çok sık ve kısa paslarla oynanmasıydı. Bireysel yetenekler de ön planda

2-3-5 sistemini en iyi uygulayan ve Rüya Takım olarak anılan Avusturya Millî Takımı.

tutuluyordu. 1920'lerde benimsenen bu anlayış, 1930'lara gelindiğinde zirve yapmıştı. Bahsi geçen mantalitenin Orta Avrupa'da filizlenmesiye, İngiltere'de bu düşünceyi etrafına kabul ettiremeyen futbol adamı Jimmy Hogan'ın çareyi anakaraya taşınmakta bulması ve İsviçre Millî Takımı'nı çalıştırdığı sıralarda, daha sonraları Wunderteam (harika takım) olarak anılacak Avusturya'nın yaratıcısı olan Hugo Meisl ile fikir alışverişlerinde bulunmasıyla başlamıştı. Meisl, birkaç sene içinde Avusturya ile bu oyun anlayışının en başarılı uygulayıcısı olacaktı.

Metodo ve Sistema

1930'larda Avrupa'nın, hatta dünyanın en önde gelen futbol ülkesi, peş peşe iki dünya şampiyonluğu kazanan İtalya'ydı. İtalyanları bu zaferlere taşıyansa, teknik direktörleri Vittorio Pozzo'nun geliştirdiği ve Metodo ile Sistema adlarını verdiği iki tür 2-3-5 varyasyonuydu. Bunlardan 1934 Dünya Kupası'nda uygulanan Metodo, hücum hattındaki "iç" oyuncularının daha geriye çekilmesiyle 2-3-2-3 biçiminde bir şablon ortaya koymaktaydı ve defansif sayılabilecek bir varyasyondur. 1938'de uygulanan Sistema ise

kuşbakışı aynı şablona sahipti belki ama oyun anlayışı bakımından orta saha oyuncularının daha defansif kullanımı ve hücumu daha çok kontrataklarla çıkılması prensipleri nedeniyle Metodo'dan farklılaşmaktaydı.

WM

Tekrar 1920'li yıllara dönecek olursak; bu dönemde karşımıza 2-3-5 dizilişinin en çok klasikleşen varyasyonu, Arsenal Menajeri Herbert Chapman'ın icadıyla WM çıkmaktaydı. 1925'te ofsayt kuralında bir revizyona daha gidilmesi ve top öne oynandığında en ilerdeki hücum oyuncusunun önünde bulunması gereken asgari defans oyuncusu sayısının üçten ikiye indirilmesi, kısacası genel yapısı itibarıyla defansif bir güvence olan kuralın bir nevi hafifletilmesiyle birlikte, iş teknik adamların başına düşmüştü. Herbert Chapman da bu konuda ilk ciddi tedbiri alan isimdi. Santrhafını defansın tam ortasına çeken Chapman, iki defans oyuncusunu da biraz daha sağa ve sola kaydırmış (böylece sağ bek ve sol bek kavramları da ortaya çıkmıştır), defanstaki enlemesine yayılması dengelenmek için de orta sahadaki önceden sağ haf ve sol haf olarak oynayan oyuncuları göbeğe daha fazla yaklaştırmıştı.

Sonuçta ortaya 3-2-2-3 diye ifade edebileceğimiz bir saha yerleşimi çıkmış ve bu dizilişe, kuşbakışı görünümünden esinlenilerek WM adı verilmişti. Bu sistem, on sene içerisinde İngiltere'de en çok kullanılan oyun sistemi haline gelmiş ve yaklaşık yirmi yıl boyunca da bu özelliğini korumuştur.

İsviçre Kilidi

1930'larda, WM üzerinde birçok teknik adam çeşitli denemelerde bulunmaktaydı. Bunlardan biri de İsviçre'nin Servette takımını çalıştıran Avusturyalı futbol adamı Karl Rappan'dı. Yetenekleri kısıtlı oyuncuların kurulu takımların, bu açıklarını telafi etmelerini sağlayacak bir sistem yaratma çabası içinde olan Rappan, bu doğrultuda çözüm olarak kolektif bir oyun anlayışını benimseyerek öncelikle futbol dünyasındaki ilk hücum pres denemelerini ortaya koymuş, bu esnada doğabilecek defansif zaafların üstesinden gelmek için de oyuncuların mevkiilerini geriye kaydırma esasına dayalı bir saha içi rotasyon sistemi kurmuştu.

Temeldeki düşünce, defans hattı ile kalecinin arasına ekstra bir oyuncu koymaktı. Bu noktaya defanstan bir oyuncu kaydırılıyor, onun boşalttığı alana bir orta saha oyuncusu geliyor, onun terk ettiği bölgeye de geri çekilen bir sol veya sağ iç oyuncusu yerleşiyordu. Orijinal savunma hattıyla kaleci arasına giren ve "verrouiller" yani kilitleyici diye tabir edilen oyuncunun dizilişin en önemli parçası olması nedeniyle sistemin adı da "Verrou" oldu. İngilizler de buna "Swiss Bolt" yani İsviçre Kilidi adını taktı. İsviçre Kilidi, daha sonra ortaya çıkacak sistemler ve mevkiiler üzerinde de önemli etkiye sahipti. Sistem olarak İtalyanların meşhur "Catenaccio"su ve mevki olarak da "libero", bunun en çarpıcı örnekleriydi.

Catenaccio

Karl Rappan'ın taktiğinden ilham alan İtalyan teknik adam Nereo Rocco, daha defansif bir formül geliştirmişti. Defanstaki kalabalıklaşmayı daimi kılan Rocco, topun rakipte veya kendi takımında olmasından bağımsız biçimde, defans hattıyla kaleci arasına ekstra bir savunmacı yerleştirmişti. Böylece 1-3-3-3 şablonu ortaya çıkmış ve ileride

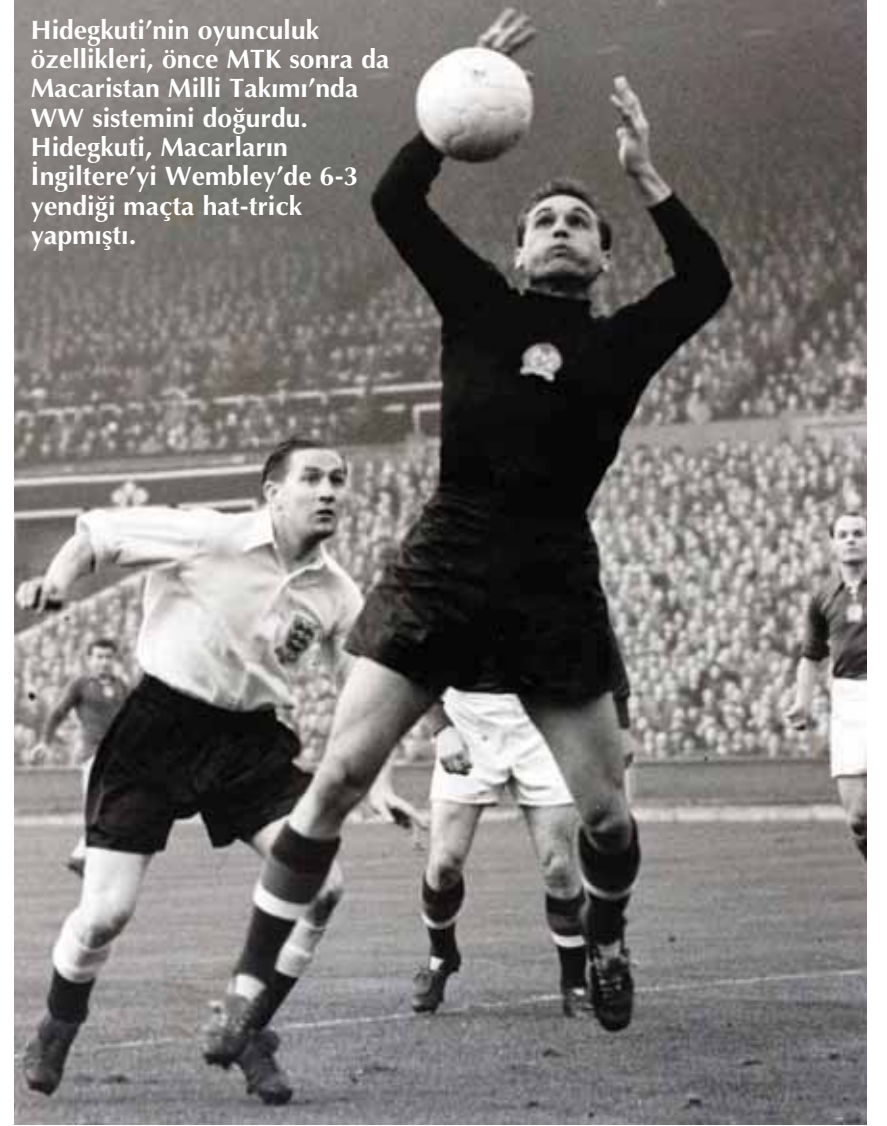
İtalyan futboluyla özdeşleşecek Catenaccio anlayışının da ilk örneği verilmişti. Nereo Rocco'nun icat ettiği Catenaccio'yu cilalamaksa, Milan'ın ezeli rakibi Inter'in Arjantinli teknik adamı Helenio Herrera'ya nasip olacaktı. Herrera, İtalyan meslektaşının geliştirdiği 1-3-3-3 dizilişinde forvetten bir adam eksilterek bunu savunmaya eklemiş ve ortaya 1-4-3-2 rakamlarıyla ifade edilebilecek bir şablon, liberolu bir 5-3-2 dizilişi çıkmıştı. Herrera'nın bu anlayışla 1964 ve 1965'te üst üste iki Şampiyon Kulüpler Kupası zaferi yaşaması, Catenaccio'nun futbol tarihinde eriştiği en üst noktayı da

işaret etmekteydi. Sistemin arızaya uğramasıya 1967'deki Şampiyon Kulüpler Kupası finalinde bir başka efsane teknik adam, İskoç Jock Stein'in Celtic'ine karşı baştan sona mahkûm oynanan maçın 2-1 kaybedilmesiyle yaşanmıştı. İsterseniz şimdi de Celtic'i o maça zafere taşıyan 4-2-4 dizilişinin hikâyesine, onun öncü dizilişi olarak kabul edilen WW'dan başlayarak kısaca bakıverelim.

WW

1940'lı yılların sonunda Macaristan'ın MTK takımını çalıştırmakta olan Bukovi, elinde WM dizilişi için ideal bir santrforu olmamasının neticesinde farklı bir diziliş arayışına girer. Oyun kurucu santrforunu orta sahayla forvet hattının arasına çeker. Ardından bu hamleyi dengeleyebilmek adına sağ ve sol açıkları da onunla aynı hizaya çekerken, sağ ve sol iç mevkiilerindeki oyuncularını da en ileri sürer. Özetle, WM dizilişinde M harfini oluşturan kısmı tersine çevirir, 3-2-2-3 şeklindeki rakamsal ifade de 3-2-3-2'ye döner. Bu yeni diziliş de haliyle futbol çevrelerinde WW olarak anılmaya başlar. Bukovi'nin bu değişikliğe gitmesine sebep olan malûm futbolcuysa Nandor Hidegkuti'den başkası değildir. Hidegkuti'nin WW dizilişinde gösterdiği

Hidegkuti'nin oyunculuk özellikleri, önce MTK sonra da Macaristan Millî Takımı'nda WW sistemini doğurdu. Hidegkuti, Macarların İngiltere'yi Wembley'de 6-3 yendiği maçta hat-trick yapmıştı.

olağanüstü performans, Macar Millî Takımı'nın teknik direktörü Gusztav Sebes'in de dikkatini kısa sürede çeker. Sebes sadece WW'yu benimsemekle kalmaz, en ilerideki ikiliye biri hava toplarındaki muazzam üstünlüğü, bir diğeri de yerden oynamadaki maharetiyle sivrilen, birbirlerini tamamlayıcı iki ismi, Sandor Kocsis ve Ferenc Puskaş'ı monte ederek geleneksel "sağ iç-sol iç" kalıplarını da değiştirir ve günümüzde bile sıkça kullanılan forvet ikililerinin zihniyet açısından temellerini atmış olur. Macarların 25 Kasım 1953'te Wembley'de İngiltere'yi 6-3'lük hezimete uğrattıkları unutulmaz maçta Hidegkuti'nin "hat-trick" yapması, İngilizlerin panik içinde girdikleri yeni sistem arayışında onlara bir fikir de vermiş, Macarların oynadığı taktiğin hemen hemen aynısını deneyen Manchester City takımının bu yeni (!) sisteminin adı da, takımın Hidegkuti rolüne soyunan oyuncusu Don Revie'den esinlenilerek "Revie Plan" konmuştur.

WW, 4-2-4'ün öncü versiyonu olarak görülmektedir. Asıl versiyonu ortaya çıkaracak kişilerden biri de ilginçtir, yine bir Macar futbol adamı, Bela Guttmann olacaktır. Sistemin diğer mucidiyse okyanusun öte tarafında, Guttmann'ın varlığından bihaber bir biçimde çalışmalarını sürdürmekte olan Brezilyalı Flavio Costa'dır.

4-2-4

Sistemin amacı hem hücumda hem de savunmada etkinliği artırmaktı. Burada en önemli görevse, oyunu iki yönüyle de çok iyi oynamakla, yani top rakipten defans, top kendi takımlarındayken de hücum hattını altı kişilik bir küme haline getirmekle yükümlü olan orta saha oyuncularına düşmekteydi. Ayrıca, defans oyuncularının da o güne dek olmadığı kadar çok oyuna katılmaları gerekiyordu ve bu durum da özellikle çizgiye yakın oynayan sağ ve sol beklerin işlevlerini artırmıştı. 4-2-4 ile uluslararası alanda başarıya ulaşan takımlara

Brezilya Milli Takımı, elde ettiği 5 Dünya Kupası şampiyonluğunun ikisini 4-2-4 sistemiyle kazanmıştı.

baktığımızda, 1958 ve 1970 Dünya Kupaları'nı bu sistemle kazanan Brezilya'nın, 1961 ve 1962'de üst üste iki Şampiyon Kulüpler Kupası şampiyonluğu yaşayan Bela Guttmann'ın Benfica'sının ve Catenaccio'nun fiyatını bozmasıyla meşhur, Jock Stein yönetimindeki Celtic'in en çok göze batan ekipler olduğu söylenebilir.

3-3-4

WW'dan türetilen bir diğer sistem de 3-3-4'tü ancak bu çok fazla takım tarafından uygulanmadığı için daha çok sıra dışı bir sistem olarak anıldı. Bu sistemin uygulayıcıları arasında en başarılıysa, 1961 yılında, İngiltere'de yüzyılın ilk çifte kupa zaferini yaşayan, 1963'te de Kupa Galipleri Kupası'nı kazanarak bir Avrupa kupası kazanan ilk İngiliz takımı olma şerefine nail olan, Bill Nicholson yönetimindeki Tottenham'dı.

AJAX AMSTERDAM '73 h: tr. Kovacs, Keizer, Blankenburg, Cruyff, Suurbier, Schlicher, G. Muhren, A. Muhren, Neeskens, Hulshoff d: Swart, Rep, Haan, Wewer, Stuy, Krol, Klenton, Mulder

geçmekti. Bu futbol felsefesi 1970'lerin başında Ajax'a peş peşe üç Şampiyon Kulüpler Kupası şampiyonluğu yaşatırken, Hollanda Milli Takımı'nı da 1974 Dünya Kupası'nda finale taşıdı.

4-3-3

Tekrar dizilişlere dönecek olursak, 4-2-4'ten sonra vurgulamamız gereken diziliş 4-3-3 olacaktır.

Zira bu şablon, 4-2-4'ün daha dengeli bir hale getirilmesi amacıyla yaratılmıştır. 1958 Dünya Kupası'nda zafere 4-2-4 ile ulaşan Brezilya, 1962 Dünya Kupası'ndaysa 4-3-3 taktiğini benimsemiştir. Bu diziliş, 1970'li yıllarda dünya futbolundaki egemen diziliş olmuştur. 4-3-3, kendisinden sonra en çok kullanılan sistem olan 4-4-2 ve türevlerine geçişten önce sistem evrimlerinin son halkasını oluşturduğu gibi, 2000'li yılların başında modernize edilerek yeniden futbol dünyasının en revaçtaki sistemlerinden birine dönüşmüştür.

4-4-2

1966 Dünya Kupası'nda mutlu sona ulaşan İngiliz Millî Takımı, 4-4-2'nin "diamond" yani "karo" diye tabir edilen bir varyasyonu ile oynamaktaydı. Buna göre aynı hatta yer alan dörtlü savunmanın önünde bir defansif orta saha, onun önünde

iki orta saha ve daha ilerde, ikili forvetin arkasında bir de ofansif orta saha yer almaktaydı. Zaten "karo" tabiri de orta sahadaki dörtlünün diziliş şeklinden esinlenilerek uydurulmuştu. 4-4-2'nin diğer önemli varyasyonlarıysa 4-2-3-1 ya da 4-4-1-1 olarak adlandırılan dizilişlerdir. Temelde aynı mantığa dayalı bu iki dizilişler arasında isimlere yansıyan farklılıkta ilkinin daha ofansif, ikincisininse daha defansif olmasıyla açıklanmaktadır. Dizilişlerin düz bir 4-4-2'ye göre en büyük farklılıklarıysa, normalde ileri ikiliyi oluşturacak oyuncuların bir tanesinin diğerine göre biraz daha geride kalarak oyun kurucu rolüne soyunması ve bununla ilgili bir denge unsuru yaratma amacıyla da savunma hattının önünde yer alan iki orta saha oyuncusunun ağırlığı oyunun defansif yönüne vermesidir.

3-5-2

Son olarak 1980'lerde ve 1990'larda hayli popüler olan bu dizilişten de kısaca bahsedelim. Sistemin defansif versiyonu aslında Herrera'nın liberolu 5-3-2'si, yani tüm zamanların en meşhur catenaccio uygulamasıydı. 3-5-2'yi ilk telaffuz eden kişiye, Fransız Millî Takımı'nın 1980'lerdeki teknik direktörlerinden Michel Hidalgo'ydu. Hidalgo bu uygulamaya geçmek için orta saha oyuncusu Luis Fernandez'i iki stoperin arkasında liberoya çekmiş, savunmanın sağında ve solunda yer alan Amoros ve Domergue'i de ileri, orta sahaya doğru sürmüştü. Fransa'nın 1984'teki Avrupa Şampiyonluğu'nun ardından 1986'da Arjantin, 1990'da da Almanya benzer dizilişlerle dünya şampiyonluklarına ulaştı. Durum böyle olunca 1990'ların başında dünyada en çok hayranlık duyulan sistem 3-5-2 oluverdi. Ne var ki kanatlarda 70-80 metrelik bir koridorun tek bir oyuncuya teslim edilmesi, çok geçmeden arızaları da beraberinde getirdi ve 3-5-2 popülerliğini yitirmeye başladı. 3-5-2'yi tercih ederek başarıya ulaşan son ekipse, 2002 Dünya Kupası şampiyonu Brezilya oldu. Tabii buradaki en can alıcı nokta, o Brezilya'nın sağ ve sol kanadını, Cafu ve Roberto Carlos gibi son on yılda mevkilerinin en iyi isimleri olarak gösterilebilecek iki oyuncunun paylaşıyor olmasıydı.

Kale gibi stoper

Geçen sezon Samsunspor'a transfer olduğunda bir 3. Lig oyuncusuydu. Ama o kırmızı-beyazlı takımda gösterdiği performansla takımının Spor Toto Süper Lig'e çıkışına büyük katkı yaptı, Bank Asya 1. Lig'de "Yılın Genç Yeteneği" seçildi ve çoğu takımın peşinden koştuğu bir oyuncu haline geldi. Henüz iki sezon önce 3. Lig'de oynayan genç oyuncu, Ağustos ayından itibaren Süper Lig'de mücadele verecek. Savunmadaki sağlamlığıyla dikkat çekip A2 Millî Takımı'na seçilen oyuncu, hızlı yükselişinin sırlarını ve Samsunspor'un başarı hikâyesini anlattı.

Kemal Tokak

Aydın **Güvenir**

▼Adanaspor'dan yetişmiş bir oyuncu olduğunuzu biliyoruz. Futbola nasıl ve kimin desteğiyle başladınız?

▲25 Nisan 1989 Yüreğir, Adana doğumluyum. Futbola ailemin desteği ve katkısıyla başladığımı söyleyebilirim.

Her çocuk gibi ben de futbol oynamak istiyordum ve ailem de bana hiç karşı çıkmadı, aksine destek oldu.

10-11 yaşlarında Adanaspor'un altyapısına götürdüler beni. Seçmeleri kazandım ve altyapıda oynamaya başladım. Futbola başlama hikâyem bu kadar basit aslında. Altyapıda bulunduğum dönemde hocam Suat Kaya'nın gelişimime büyük katkıları oldu.

▼Adanaspor'un altyapısında dört sezon kaldıktan sonra Dardanelspor'a geçtin. Henüz 15 yaşında ilk profesyonel sözleşmeni yaptın.

Bunun hikâyesini senden öğrenebilir miyiz? Adanaspor senden umudu kestiği için mi kontrat yapmadı, yoksa Dardanelspor elini çabuk tutup onlardan önce mi davrandı?

▲Adanaspor'un altyapısında oynadığım dönemde kulüp mali açıdan kötü durumdaydı. Hatta kapanma durumu bile vardı. Ben de öncelikle kendimi düşünmek zorundaydım. O yüzden Dardanelspor'un teklifini kabul etmek zorunda kaldım. Adanaspor'un da bana o sezon sonunda profesyonel sözleşme imzalatma isteği vardı. Ama ben kulübün mali konulardaki sıkıntısından dolayı onları reddedip Dardanelspor'u seçtim. Tabii ki çok genç yaşta ailemin yanından ayrılmak zor bir şeydi ama kendi kariyerim için bunu yapmak zorundaydım.

▼Dardanelspor'da 4 yıl geçirdikten sonra önce

Mustafakemalpaşaspor'a, sonra da Orhangazispor'a kiralandın. Öncelikle bu 4 yıl nasıl geçti senin için? Dardanelspor'un A takımında oynayacak yaşa gelmişken niye iki sezon boyunca başka takımlara kiralandın?

▲Tabii ki o dönemde Dardanelspor yönetiminin ve teknik ekibin verdiği karara saygı duymak gerekir. Öncelikle Dardanelspor'da bulunduğum süre içerisinde çok fazla forma şansı bulamasam da gayet güzel günler geçirdiğimi belirtmek isterim. Tahmin ediyorum ki pişmem için beni kiralama yoluna gittiler. Benim için de hayırlısı bu oldu diyebilirim. Çünkü özellikle Orhangazispor'da sezon boyunca

toplam 30 maç oynayıp kendimi gösterme fırsatı buldum. Orhangazispor'da Metin Şahin'le çalışma fırsatı buldum. Daha sonra takımın başına Sedat Özbağ getirildi. Özellikle Sedat Hoca gelişimime çok katkıda bulundu. İyi de oynasam, kötü de oynasam bana hep moral verdi, motive etti. Kiralık olarak geçirdiğim dönem benim için daha iyi oldu diyebilirim.

Bonservisimi babam aldı!

▼Geçtiğimiz sezon başı Samsunspor seninle ilgilenirken, Dardanelspor bu kulüpten peşin 40 bin lira bonservis ücreti istemiş. Samsunspor yönetimi de

Futbola Adanaspor altyapısında başlayıp 15 yaşında Dardanelspor'da profesyonel oldum. Dardanelspor'daki son iki sezonumda Mustafakemalpaşa ve Orhangazi'ye kiralandım. Orhangazi'de sezonu tamamlayıp Samsunspor'a transfer oldum.

Samsunspor'un teklifi geldiğinde, "Sezon bittiğinde kulübümle konuşur, bonservisimi alırım" dedim. Babam 40 bin lira ödeyerek bonservisimi kulüpten aldı. Ben de böylece Samsunspor'a transfer oldum. Ailem, futbolda buralara gelmemdeki en büyük faktörlerin başında yer alıyor.

Samsunspor'daki çıkışımda, birlikte oynadığım tecrübeli ağabeylerimin ve bugüne kadar çalıştığım doğru teknik adamların payı büyük. Bu çıkışı bekliyordum. Çünkü başarılı olacağıma dair kendi içimde bir inanmışlık vardı.

Ayaklarımı çok iyi kullanamıyorum. Ama bu eksikliğimi gidermek adına her geçen gün daha da çok çalışıyorum. Özellikle yabancı liglerdeki maçları dikkatle izliyorum. Oradaki savunma oyuncularının topu oyuna nasıl soktuklarına dikkat ediyorum.

ücreti fazla bulmuş ve görüşmelerden çekilmiş, fakat bu noktada devreye babam girmiş ve kendi cebinden bu parayı ödeyerek Samsunsporlu olmanı sağlamış. Bu hikâye doğru mu gerçekten?

▲Bu konunun aslı şöyle. Orhangazispor'da oynarken, Samsunspor'dan aradılar ve transfer teklifi yaptılar. Ben de onlara, "Sezon sonunda siz Dardanelspor'la bonservis konusunda irtibata geçmeyin. Çünkü yüksek bir ücret isteyebilirler. Ben sezon bittiğinde kulübümle konuşur, bonservisimi alırım. Daha sonra da sizinle görüşür, anlaşırız" dedim. Babam da sezon bitiminde 40 bin lira ödeyerek bonservisimi kulüpten aldı. Ben de böylece Samsunspor'a transfer oldum. Dediğim gibi ailem, futbolda buralara gelmemdeki en büyük faktörlerin başında yer alıyor.

▼Sezon başında Bank Asya 1. Lig tecrübeni bile bulunmuyordun. Düzenli olarak sadece 3. Lig'de oynamıştın. Ancak Hüseyin Kalpar sana güvendi ve oynatmaya başladı. Sen de bir anda takımının yıldızı olarak Bank Asya 1. Lig'de Yılın Genç Yeteneği seçildin. Bu yükselişi neye bağlıyorsun?

▲Hüseyin Hoca'nın oyuncularıyla arası ve diyalogu çok iyidir. Takıma ilk geldiği dönemde de benimle sürekli konuştu. Çok iyi çalıştığımı, bu şekilde devam etmem gerektiğini ve önünde sonunda forma şansının bana da geleceğini söyleyerek destek verdi. Ben de oynamadığım günlerde bile çalışmayı hiç bırakmayarak kendimi hep hazır tuttum. Bir gün Hüseyin Hoca beni odasına çağırdı ve önümüzdeki

maçta oynayacağımı söyledi. İlk duyduğumda çok şaşırıldım. O günden sonra sezon sonuna kadar da formayı kolay kolay benden almadı. Ayrıca takım içinden iki kişinin benim bu yükselişimde çok büyük payının olduğunu düşünüyorum. Kalecimiz Ahmet Şahin ve ön liberoda oynayan kaptanımız Turgay Gölbaşı. Bu abilerim saha içerisinde beni çok iyi yönlendirdi sezon boyunca. Savunmadaki partnerlerimin de yükselişimde önemli rol oynadığını düşünüyorum. Önce Ersin abiyle (Veli) sonra da Kenan abiyle (Yelek) birlikte oynadım. Tecrübeli abilerimle oynamak da bana katkı sağladı. Böyle bir çıkış yapacağımı bekliyordum. Çünkü başarılı olacağıma dair kendi içimde bir inanmışlık vardı. Küçüklüğümde beri kendimi buna adanmıştım ve bir gün başarılı bir futbolcu olacağıma inanıyordum. Tabii ki daha da başarılı olmak için kat etmem gereken çok yol var önümde. Ama zamanla daha da iyi yerlere geleceğime inanıyorum. Tabii ki bu yükselişi yakalamamda doğru insanlarla çalışmamın çok önemi var. Dardanelspor'dan ayrıldıktan sonra Orhangazispor ve Samsunspor'da doğru hocalarla çalışmam da bir o kadar etkili oldu.

▼İlk kez on birde forma giydiğin maç hangisiydi?

▲İlk yarıda kendi sahamızda oynadığımız Mersin İdman Yurdu maçtı. Hani rakip takımın teknik direktörünün bıçaklandığı şu meşhur maç. Yani ilk oynadığım maç yarıda kalmıştı. Kötü bir tecrübe oldu benim için. Bu maçtan sonraki Kartalspor ve

Kimse kimseye benzemez diye düşünüyorum. Ama örnek aldığım oyuncuların başında Maldini geliyor. Şu an oynayan oyuncuların bir isim söyleyemem size. Çünkü benim için geçmişte de şimdi de 1 numara Maldini'dir.

Bazı insanlar inanmıyor böyle şeylere ama bence kişisel gelişim kitapları okumanın futbolcu üzerinde çok büyük etkileri var. Sonuçta her şey insanın zihninde bitiyor. İnsan zihnini istediği şekilde kontrol etmeyi öğrendiği zaman başarı da kendiliğinden geliyor.

Boluspor maçlarında Hüseyin Hoca bana görev vermedi. Daha sonra Adanaspor maçıyla tekrar ilk on birde şans buldum ve bu tarihten sonra da düzenli olarak oynamaya başladım. Rakibin Adanaspor olması da ilginç bir tesadüftü benim için.

▼Samsunspor Bank Asya 1. Lig'in en az gol yiyen takımı ve sen de gösterdiğin performansla transferin gözdesi oldun. Yeni sezonda büyük bir takıma gitmek istiyor musun? Yoksa Samsunspor'da kalıp, Süper Lig tecrübesi kazanmayı mı tercih edeceksin?

▲Şu anda tek düşüncem Süper Lig'de Samsunspor formasıyla başarılı olmak. Geçen sezon takım olarak gösterdiğimiz performansla Samsunspor'u Süper Lig'e taşıdık. Bu önemli bir başarıydı benim için de. Gelecek sezon da Samsunspor'la Süper Lig'de iyi işlere imza atabileceğimize inanıyorum. Ayrıca Samsunspor'la bir yıl daha kontratım var. O yüzden Samsunspor'da kalmak ve ilk Süper Lig deneyimimi burada yaşamak istiyorum. Bunun Süper Lig'e alışmam açısından iyi olacağını düşünüyorum. Ama sözleşmem bittiğinde ne olur, o konu hakkında şimdiden bir şey söyleyemem.

▼Gördüğümüz kadarıyla hava toplarında ve ikili mücadelelerde oldukça etkilisin. Ama Türk defans oyuncularının büyük bölümü gibi senin de topu oyuna sokma sıkıntın var. Bu konuda kendini geliştirmek için bir şeyler yapıyor musun?

▲Söylediğiniz gibi, benim de ayaklarım çok iyi değil. Ama bu eksikliğimi gidermek adına her geçen

gün daha da çok çalışıyorum. Özellikle yabancı liglerdeki maçları dikkatle izliyorum. Oradaki savunma oyuncularının topu oyuna nasıl soktuklarına dikkat ediyorum. Ayrıca geçen sezon Hüseyin Hoca olsun, yardımcı antrenörlerimiz Bahattin ve Servet Hocalar olsun, bu konuda beni geliştirmek için çok sayıda bireysel antrenman yaptırdı.

▼Örnek aldığın bir oyuncu var mı? Mesela ben gerek kuvvetin gerekse de oyun içindeki çaban bakımından Servet Çetin'e benzetiyorum seni.

▲Kimse kimseye benzemez diye düşünüyorum. Ben o yüzden bana göre bir kıyaslama yapmak doğru olmaz. Ama örnek aldığım oyuncuların başında Maldini geliyor. Şu an oynayan oyuncuların bir isim söyleyemem size. Çünkü benim için geçmişte de şimdi de 1 numara Maldini'dir.

▼Süper Lig'de kalıcı olabilmek için neler yapman gerektiğini düşünüyorsun?

▲Süper Lig'de kalıcı bir oyuncu olmak istiyorsanız özellikle özel yaşamınıza dikkat etmeniz gerekiyor.

Ben de buna göre hareket ediyorum. Ayrıca aile desteğini futbola ilk başladığım günden beri sonsuz derecede hissedilen bir insanım. Özel hayatınız ve arkanızdaki destek güçlü olunca, bir de bunlara çok

Güngören Belediyespor'a yenilmiş ve maçın sonunda çok büyük bir hayal kırıklığı yaşamıştık. Çünkü bu yenilginin ardından 7. sıraya kadar gerilemiştik. Moral olarak çok büyük çöküntüye girmiştik.

çalışmayı ekleyince kalıcı olmak mümkün. Çünkü oyun olarak kendime güveniyorum. Ayrıca transfer dedikodularına kulaklarımı tıkayıp sadece işime odaklanıyorum. Bu da performansımı yüksek tutmamı sağlıyor.

▼Bir önceki sezon Bank Asya 1. Lig'den düşmeme mücadelesi veren Samsunspor, 5 yıl aradan sonra Süper Lig'e yükseldi. Sizin açınızdan sezonun genel bir değerlendirmesini alabilir miyiz? Bu çıkışın yakalanmasını sağlayan ve sizi Süper Lig'e taşıyan faktörler nelerdi?

▲İyi bir yönetim, iyi bir teknik kadro ve iyi oyuncuların bulunduğu yerde başarı da kaçınılmaz olur. Geride bıraktığımız sezonda iyi bir ekip kurdu Samsunspor. Hüseyin Hoca da takımı ve ortamı iyice tanıdı. Neticesinde de başarı geldi. Ayrıca bizim için sezon içinde şöyle de bir dönüm noktası oldu; ilk yarıda 15. haftada deplasmanda

Ancak çabuk kenetlendik ve önce Gaziantep Büyükşehir Belediyespor'u, ardından da Çaykur Rizespor'u mağlup ettik. Bu galibiyetlerle güvenimiz ve moralimiz yerine geldi. 29. haftada deplasmanda kazandığımız Denizlispor maçından sonra da hepimiz Süper Lig'e yükseleceğimizi anlamıştık. Nitekim üç hafta sonra ne tesadüftür ki Güngören Belediyespor'u evimizde yenerek Süper Lig'e çıkmayı garantiledik.

Hüseyin Kalpar'a minnettarım

▼Hüseyin Kalpar'ın gelecek sezon takımın başında olmayacak olması sizi nasıl etkileyecek?

▲Hüseyin Hoca ile birlikte çok iyi bir sezonu geride bıraktık. Bunun karşılığını da Spor Toto Süper Lig'e çıkarak fazlasıyla aldık. Kendisine bu yüzden teşekkür etmek istiyorum.

Yeni takımında da başarılar diliyorum. Tabii ki Hüseyin Hoca ile gelecek sezon birlikte olamamak beni üzdü. Samsunspor'a geldiğimde bana kattıkları, bana güvenip ilk on birde düzenli olarak yer verdiği ve beni buralara getirdiği için kendisine sonsuz minnettarım. Onun bana verdiği güven ve desteği hiç unutmayacağım. Takım olarak da ilk başlarda yokluğunu hissedeceğiz ama yeni hocamıza ve onun yeni sistemine de çok çabuk adapte olacağımıza inanıyorum.

▼Yeni hocanız demişken, Young Boys'un geçen sezondaki teknik direktörü Bosnalı Vladimir Petkovic, Samsunspor'un başında olacak. Kendisi Young Boys'ta elde ettiği başarıların yanı sıra takımlarına uygulattığı 3-4-3 taktiği ve ofansif futbol anlayışıyla tanınan bir isim. Onun sisteminde stoperlerin de sık sık ileriye çıktığını gördük. Bu açıdan bakınca yeni teknik adamı ve benimsediği oyun anlayışını nasıl değerlendiriyorsun?

▲Young Boys'un geçen sezon Fenerbahçe ile oynadığı iki Avrupa kupası maçını da dikkatle takip etmiştim. O yüzden yeni hocamız Petkovic'in oynattığı sistemi biliyorum. Yeni hocamızın oynattığı oyun tam benim istediğim tarz. Zaten o zaman da Young Boys'un oyun anlayışını çok beğenmişim. Savunmada oynayan oyuncu, diğer sistemlere göre daha rahat. Ofansif futbol benimsendiği için rakibe yakın markaj yok ve defans oyuncusu hücumlarda daha çok destek verebiliyor. Defanstan topu oyuna sokma sıkıntısına rağmen, yeni hocamızın oyun anlayışı sayesinde bu konuda kendimi geliştirebileceğimi düşünüyorum. Hocanın Young Boys'ta genç oyuncularla çalışmayı sevdiğini de biliyorum. Bu bakımdan da şanslıyım. Ama en çok da kendime güveniyorum. Hangi sistemle oynanırsa oynansın formayı kimselere vermek istemiyorum. Bunun için de çok çalışacağım. Üçlü defans anlayışına kısa sürede uyum sağlayacağımı düşünüyorum. Genç ve öğrenmeye açık bir futbolcuyum sonuçta.

▼Aslında Süper Lig senin gibi fizik gücü yüksek ve hava topu hâkimiyeti olan stoperler için oldukça uygun. Bu yönlerden baktığında ileriki dönemlerde Avrupa hedefin varsa hangi ligde daha başarılı olacağımı düşünüyorsun?

▲Dediğiniz gibi Türkiye gerçekten benim tipimdeki defans oyuncularını için çok iyi bir lig. Ben de fizik

gücü ve hava topları açısından bakınca İngiltere'de başarılı olabileceğimi düşünüyorum. Ayrıca İngiltere Ligi'nde oynamaya da gerçekten çok istiyorum. Her oyuncu her gün kendini geliştirmek zorunda. Ben de her geçen gün bu yönde hareket ettiğime inanıyorum. Ayrıca Avrupa'da tuttuğum takım da Manchester United. Ferdinand ve Vidic'i de sürekli takip ediyorum o yüzden.

▼Avrupa liglerini takip ettiğini söyledin iki defa. Boş zamanlarında sürekli maç mı izliyorsun?

▲Hayır, sadece maç izlemiyorum. Mesela, Samsunspor'da oynayan evli takım arkadaşlarımız ve abilerimiz hafta sonları genelde sabah kahvaltılarında çağırırlar bizi. Tüm takım birlikte kahvaltı yaparız. Bu ortamda takım arkadaşlığımız daha da pekişir. Onun dışında boş zamanlarımda takım arkadaşlarımla sinemaya giderim, Play Station oynarım. Aileme çok bağlı bir insan olduğum için, onlar da beni yalnız bırakmıyor ve sık sık Adana'dan Samsun'a geliyor. Ayrıca kişisel gelişim kitapları okurum genelde. Dardanelspor'dayken mentörlerimiz vardı. Kişisel gelişim konusunda eğitim veriyorlardı bize. Onların sayesinde bu tarz kitaplar okumaya alıştım. Şimdi de

devam ediyorum bu alışkanlığıma. Spor kitabı olarak da Marcel Desailly'nin "Kaptan" adlı kitabını okumuştum.

Kitaplar sayesinde futbolum ilerledi

▼Bu kitapları okumak sana saha içinde de katkı sağladı mı?

▲Bazı insanlar inanmıyor böyle şeylere ama bence kişisel gelişim kitapları okumanın futbolcu üzerinde çok büyük etkileri var. Sonuçta her şey insanın zihninde bitiyor. İnsan da zihnini istediği şekilde kontrol etmeyi öğrendiği zaman her şey kendiliğinden geliyor. O yüzden bu kitaplar sayesinde saha içinde daha başarılı olduğumu düşünüyorum.

▼Adanaspor'un altyapısında oynamana rağmen koyu bir Adana Demirspor taraftarı olduğuna biliyoruz. Adana Demirspor taraftarının profilini genelde işçiler oluşturuyor. Sen de böyle bir aileden mi geliyorsun? O yüzden mi Adana Demirsporlu oldun?

▲Babam emekli çiftçi. Aslında çok koyu bir Adanaspor taraftarıdır babam (gülüyor). Benim Adana Demirsporlu olmamın sebebi abimdir. Abim de zamanında okula giderken arkadaşlarının

sayesinde Adana Demirsporlu olmuş. Hatta okuldan kaçıp maçlara giderlermiş. O yüzden beni de küçüklüğümde beri kolumdan tuta tuta Adana Demirspor maçlarına götürürdü. Neredeyse iç sahadaki her maçına giderdik Adana Demirspor'un. Bendeki Adana Demirspor tutkusu böyle başladı. Adanaspor'la Adana Demirspor karşı karşıya geldiğinde de rekabet ilk önce bizde vardı. Ben de evde büyük çarşıya çıkıyordum (gülüyor).

▼Bu sezon iki kere A2 Millî Takımı'na çağırıldın. Dardanelspor'dayken de iki kez U18 Millî Takımı'nda yer almıştın. Bu formayı giymek nasıl bir duygu? A Millî Takım yolunun açıldığını görebiliyor musun kendine bakınca?

▲Bu biraz da kismet meselesi aslında. Burada tüm takım olarak çok mutluyuz ve çok güzel bir ortam içinde çalışıyoruz. Ben de A2 Millî Takımı'nda daha iyi maçlar çıkartıp, A Millî Takım'a yükselmeyi hedefliyorum. Buradaki hocalarımızdan da bu anlamda çok şey öğreniyorum. Hepsisi de çok mükemmel insanlar. Zaten antrenmanlarda olsun, maçlardan sonra olsun yaptığımız yanlışları bize birebir gösteriyorlar. Bu da benim A Millî Takım hedefine ulaşmama katkı sağlayacak.

St. Pauli

Başka bir dünya

Küme düşmüş bir takımın son maçında stat festival alanına dönüşüyor, çoluk-çocuk herkes eğleniyor, takımdan ayrılacak teknik adam ve oyunculara teşekkür plaketleri veriliyor, üstelik o son maçta 8-1 gibi bir hezimete uğrayan takım ayakta alkışlanıyorsa, orada bir durmak gerekiyor. Bir başka dünyadan, St. Pauli'den söz ediyoruz. Ve bu anlattığımız "başka dünya"nın kodlarını çözebilmek için kulübün ikinci başkanı Dr. Bernd-Georg Spies'le konuşuyoruz.

Nihat Özten

Bir takım düşünün, küme düşmesi kesinleştikten sonra evinde sezonun son maçına çıkıyor, lâkin takımın küme düşmüş olması taraftarları pek de etkilemiş gibi görünmüyor. Taraftarlar maç öncesi stat etrafında rakip takımın taraftarlarıyla kol kola eğleniyor, çocuklar kendileri için kurulan oyun alanında iki takımın da formalarını giymiş halde oynuyor. En ateşli taraftar grubu, hazırladıkları, "Hangi ligde oynadığın fark etmez, her zaman yanındayız" yazılı pankarttaki son rötuşları yapıyor. Maçın başlamasına yarım saat kala her maçta olduğu gibi tribünler tıklım tıklım dolu ve müthiş bir şenlik havası ortama hâkim. Stadin ortasında tüm takım, teknik heyet ve yöneticiler, sezon sonunda takımdan ayrılacak kiralık oyuncular ve

başka bir takımla sözleşme imzalayan teknik direktör için veda töreni düzenliyor. Kulüp başkanı yaptıkları hizmetlerden ötürü, taraftarların coşkulu tezahüratları eşliğinde ufak hediyelerle teşekkürlerini sunuyor. Bu ufak organizasyondan sonra artık maçın başlaması için her şey hazır. Ve hakemin başlama düdüğüyle birlikte taraftarlar da küme düşmüş takımlarını ateşlemek için müthiş bir desteğe başlıyor. Ama takım, hazırlanan bu olağanüstü atmosfere rağmen maça hiç iyi başlamıyor ve sezon boyunca oynadığı en kötü futbolu sergileyerek ilk yarının sonunda soyunma odasına 2-0 mağlup gidiyor. İkinci yarıdan umudunu kesmeyen taraftarların takıma desteklerinde hiç bir azalma yok. Ancak ikinci yarı ilk yarıdan da beter. Peşpeşe yenilen üç golle durum 5-0 oluyor. Sonrasında atılan bir gol skoru 5-1 yapıyor ve sanki takım galibiyeti getiren golü atmış gibi tribünlerden sevinç çığlıkları yükseliyor. Bir anlık bu sevinç anının tadını sonuna kadar çıkartmak için

ellerinden geleni yapıyorlar. Tabii bu sevinç de fazla sürmüyor. Yenilen üç gol daha; skor 8-1. Skorboard tarihin en ağır yenilgilerinden birisini gösteriyor ancak tribünlerde tek bir kişi bile yerini terk etmeden, takımdan ayrılacak teknik direktörü uğurlamak için bekliyor. Alkışlarla iki takım oyuncularını da soyunma odasına gönderen taraftarlar, teknik direktörü yanlarına çağırıyor. Tek tek tüm tribünleri dolaşan teknik direktör, gösterilen bu vefa dolu sevgiyi gözyaşları içinde selamlıyor. Rakip takım taraftarları da bu organizasyonun içinde ve onlar da teknik direktörü ayakta alkışlayanlara katılıyor. Ülkemizde ve dünyanın çoğu yerinde yaşanması mucize gibi olan bu olay, Almanya'da tam da anlatıldığı gibi gerçekleşti. St. Pauli yönetimi ve taraftarları, teknik direktörleri Holger Stanislawski'yi takımdan böyle uğurladı. Bir taraftar grubu nasıl bu kadar eğlenceli, içten, kibirden uzak ve vefakâr olabilir? Takımları küme düşse de... Tarihi bir yenilgi almış olsa da bu kadar

İrkçılığa karşı net bir tavır, cinsel ayrımcılığa karşı tavizsiz duruş, başka düşünce ve davranışlara karşı önyargısızca saygı gibi temel insani değerler, taraftarların şekillendirmesiyle St. Pauli'nin temel ilkeleri oldu.

St. Pauli futboldan ziyade bir yaşam tarzı oldu. Dünyanın her yerinde St. Pauli ürünlerini taşıyan insanları görebilirsiniz. Bu insanlar kulübün ve taraftarların politik duruşunu, yaşam tarzını sevdikleri, beğendikleri ve destekledikleri için sempati duyuyor.

Atom enerjisi sektöründe, tütün işinde yer alan bir firma bize sponsor olamaz. Yaptığımız anlaşmalarda belirli kriterlerimiz var. Örneğin, işçileriyle sendikal sorunlar yaşayan sponsorumuzla sözleşmemizi iptal ettik.

St. Pauli, Almanya'nın en fakir semtlerden birisi. Bölgenin gelişimi için projeler hazırlayıp hayata geçirmek için çalışıyoruz. Örneğin bölgede bir kreş sorunu var. Biz de bu sorunun bir nebze olsun giderilmesi için stadımızın bir bölümünü kreş olarak hizmete açtık.

Belli bir politik düşünceye sahibiz ve düşüncelerimiz davranışlarımızın garantisidir. Mesela Millentor'da futbolculara küfür edilmesi, aşağılayıcı tezahüratlar yapılması imkânsızdır. Dünya genelinde stada gelen taraftar yoğunluğu içinde en fazla kadın seyirciyi sahip kulübüz.

eğlenebilir? Bunu anlayabilmek için biraz geriye gidip kulübün ve taraftarların yapısını incelemek lazım.

Direnişin çocukları

St. Pauli kulübü, Hamburg'un en yoksul semtlerinden biri olan St. Pauli'de yoksullar ve liman işçileri tarafından 1910 yılında kuruldu. 1980'lere kadar diğerlerinden pek de farkı bulunmayan bir kulüp olan St. Pauli, işgal evleri (Hafenstrasse) direnişisiyle değişime uğramaya başladı ve dünyanın en sıra dışı takımı kimliğine büründü. Devletle mücadele eden otonom gruplar aynı zamanda kulübün maçlarına giderek burada da 90 dakika boyunca kendilerini farklı şekillerde ifade ederdi. Gün geçtikçe taraftarlarının sömürüye, ırkçılığa ve cinsel ayrımcılığa karşı yaptığı eylemlerle şöhreti artan St. Pauli'nin maçları da 1980'lerin başında oynadıkları ortalama 1500 seyirciden, 20 bin civarına çıktı. Dünyanın her yerinde sempatanları sürekli artan St. Pauli'nin bu kadar büyümesini anlayabilmek için, yönetimin, oyuncuların ve taraftarların ortaya koydukları eylemleri özetlemek sanırım yeterli olacaktır. İşgal evlerindeki direnişin başaktörlerinden, takımın eski ve unutulmaz kalecisi Volker Ippig, St. Pauli'de oynadığı seksenli yılların sonunda iç savaşın hüküm sürdüğü Nikaragua'ya gider ve burada bir yıl kalır. Nikaragua'da bir hastane yaptırır Ippig, döndükten sonra tekrar kaleye geçer ve altı yıl boyunca takımın kalesini korur. Bugün Hamburg Limanı'nda işçi olarak çalışan Ippig, takımda anarşist havanın yayılmasına en önemli katkıyı yapan kimliklerden biri olur.

Guevara'dan Marley'ye

Her maçına AC/DC metal müzik grubunun Hells Bells (Cehennemin Çanları) parçası eşliğinde çıkan ve tribünlerinde Che Guevara, Bob Marley gibi sembol isimlerin resimlerinin yer aldığı bayrakların sallandığı St. Pauli'nin, 2007 yılına kadar endüstriyel futbolu temsil ettiğini düşündüğü elektronik skorboarda direnmesi, özgünlüklerinin önemli bir göstergesi. Organizasyonunda taraftarlarının da yer aldığı uluslararası turnuvalar düzenleyen St. Pauli, bu turnuvalarda da yaratıcı ve muhalif kimliğini ortaya çıkarıyor. Neredeyse her yıl düzenlenen İrkçılık Karşıtı Turnuva'ya yakın ilişki halinde oldukları Celtic, Sampdoria,

Genoa ve Athletic Bilbao gibi takımlar katılıyor. 2006 yılında FIFA üyesi olmayan KKTC, Zanzibar, Tibet, Cebelitarık ve Grönland gibi ülkelerin katıldığı "FIFI Dünya Kupası"na millî takım sıfatıyla ev sahipliği yaptılar. Küba Millî Takımı'yla oynadığı hazırlık maçları meşhur olan St. Pauli, sezon öncesi hazırlık kamplarını da genellikle Küba'da yapıyor. St. Pauli'nin ırkçılık karşıtı tavırları dünyaya örnek olacak yaratıcılıkta. Şampiyonlar Ligi'nde Bayern Münih'in Beşiktaş'ı konuk ettiği maçta Bayernli seyirciler, Türkleri aşağılamak için Almanya'nın ucuz marketlerinden biri olan ALDI'nın poşetlerini maç boyunca Türk taraftarların olduğunu bölüme doğru sallamışlardı. St. Pauli taraftarlarıysa bu olaya kendi sahalardaki ilk maçta ALDI poşetleriyle gelerek gösterdi. Maç boyunca ALDI poşetlerini sallayan St. Pauliler, "Hepimiz ALDI'dan alışveriş yapıyoruz" diyerek bu olayı protesto etmişti. 1993'te Türkleri hedef alan ve beş kişinin öldüğü Solingen Katliamı'ndan sonra ise St. Pauli futbolcuları sahaya, "Faşistleri defedin, biz hepimiz kardeşiz" pankartıyla

çıkıyordu. Evinde oynadığı her maça mülteci kamplarında yaşayan insanları getiren St. Pauli, 1993 yılında, "Sağa karşı olun" sloganıyla başlattığı kampanyayla Bundesliga'daki tüm futbolcuların, "Benim dostum bir yabancı" yazılı tişörtlerle sahaya çıkmasını sağlamıştı. St. Pauli'nin en önemli rakibi ise Neo-Nazilerin tribünlerinde etkin olduğu Hansa Rostock. Bu sezon düştükleri 1. Lig'de tekrar karşı karşıya gelecekleri rakipleriyle oynayacakları maçlar şimdiden merakla bekleniyor. St. Pauli taraftarlarının gittikleri bir Hansa Rostock deplasmanında saldırıya uğramasıyla başlayan sürtüşme, önceki yıl oynanan karşılaşmada doruğa ulaştı. Bu karşılaşmalardan birine, rakibini 2-0 yenen St. Pauli'nin ikinci golünü atan Deniz Naki damgasını vurdu. Naki'nin attığı gol sonrası Hansa Rostock'lu Neo-Nazilerin ağırlıklı olduğu tribüne yaptığı boğaz kesme hareketi, Almanya Futbol Federasyonu tarafından üç maçla cezalandırılmıştı. St. Pauli taraftarları yine yaratıcılıklarını kullanarak, Deniz Naki'ye desteklerini, cezalı olarak oynamadığı her maçı tribünde onun maskesiyle izleyerek göstermişti. Şu an kadroda bulunan Deniz Naki dışında, önceki yıllarda bu kulüpte oynamış Deniz Barış, Uğur İnceman, Ömer Erdoğan, Ömer Şişmanoğlu ve Tunay Torun gibi Türk oyuncular da vardı. Bu oyunculardan konuşma fırsatı bulduğumuz Ömer Şişmanoğlu, Tunay Torun ve Uğur İnceman da St. Pauli'ye olan hayranlıklarını her fırsatta dile getiriyor. Vefakâr bir yapıya sahip olan St. Pauli camiası yıllar önce kendilerini Bundesliga'ya taşıyan golü de atmış olan Deniz Barış'ın eşinin ölümünden sonra maça siyah pazubantla çıkmış ve saygı duruşunda bulunmuştu. Bir önemli detay da taraftar gruplarıyla ilgili. "Ultra Sankt Pauli" taraftarının

özellikle maç öncesi ve sonrası gittikleri ‐Jolly Roger‐ adında bir barları var. Burayı Ultralardan on üç kişilik bir konsey işletiyor ve elde edilen gelir kimsenin cebine girmiyor. Kazandıklarını pankartlar, etkinlikler ve diğer tribün organizasyonları için kullanıyorlar. Müzesinde hiçbir önemli kupa bulunmayan, otuz bin kişilik bu semt takımının nasıl yönetildiğini anlamak için 2007 yılından beri kulüpte yönetici olarak görev yapan ikinci başkanlardan Dr. Bernd-Georg Spies ile bir söyleşi gerçekleştirdik. Spies’la yaptığımız bu sohbet umarız bu farklı ve rengârenk kulübü anlamamız ve tanımanız için fayda sağlar.

▼Ne zamandan beri St. Pauli taraftarısınız? Yönetici olarak görev almaya başlamanızın hikâyesini kısaca anlatır mısınız?

▲Aslen Köln doğumluyum. Ancak 23 sene önce geldiğim Hamburg’da izlediğim ilk St. Pauli maçından beri kalbim burası için atıyor. Bir süre İngiltere’de yaşadıktan sonra döndüğüm Hamburg’da önceki başkan Coorny Littman yönetime girmemi teklif etti. Hizmet etmekten mutluluk duyacağım, taraftarı olduğum kulüpten böyle bir teklif gelince pek fazla düşünmedim. Seçimlerde 15 bin kadar üye tarafından kulübe hizmet etmekle görevlendirildim.

St. Pauli’nin temel ilkeleri

▼St Pauli’nin dünyanın her yerinde taraftara sahip olmasının nedenlerinin en başında politika ve futbolun başarılı bir şekilde harmanlanması geliyor. Sizin bu konudaki düşünceleriniz nedir?

▲St. Pauli bir liman semti. Dolayısıyla deniz emekçilerinin yoğun olarak yaşadığı, eğlence yerlerinin ve genelevlerin ezelden beri bulunduğu bir bölge. St. Pauli’nin nasıl politikleştiğini anlamak için ise 80’lere gitmek gerek. Emekçilerin yoğun olarak bulunduğu bu bölgeye 80’lerde öğrenciler de taşınmaya başladı. O dönemde devlet çok çelişkili projeler yürütüyordu ve işgal evleri diye bahsedilen -bugün hâlâ bulunan- o evler için, öğrenciler ve emekçiler birlikte mücadele etti. Bu mücadele içerisinde St. Pauli kulübü de aktif olarak yer aldı. O zamana kadar Almanya’da futbolla politika pek bağdaştırılmazdı. Ancak o süreçten sonra sergilediği duruş ve verdiği mesajlarla St. Pauli politik bir kulüp oldu. Sembolümüz olan kurukafa da o süreçte yer alan taraftarlarımızın yarattığı bir semboldür. İşgal evleri sürecinde temeli atılan politikleşmiş St. Pauli taraftarları, temel değerlerini de oluşturdu. İrkçılığa karşı net bir tavır, cinsel ayrımcılığa karşı tavizsiz duruş,

başka düşünce ve davranışlara karşı önyargısızca saygı gibi temel insani değerler, taraftarların şekillendirmesiyle St. Pauli’nin temel ilkeleri oldu.

▼O süreçten sonra günümüze kadar sürekli artan bir ilgi ve sempatiye destekleniyorsunuz. Ancak bunca ilgi ve sempatiye rağmen bir türlü Bundesliga’da kalıcı olamıyorsunuz. Bu durumun sebepleri ve çaresi sizce nedir?

▲Sorunuza, ‐Gelir kaynaklarımız daha fazla olsaydı bu kadar çok inip çıkmazdık‐ diyerek cevap verseydim, konuyu çok basite indirgemiş olurdum. Ama bizim için zaten asıl önemli olan politik olarak doğru yolda olmak. Bunu yaparken oynadığımız ligin çok önemli yok. Değerlerine her şeyden fazla önem veren bir kulübüz. Ama artık değerlerimizi korurken Bundesliga’da da kalıcı olmak istiyoruz. Bu sezon belki düştük ama daha güçlü olarak geri döneceğiz. Hırslıyız ve sportif olarak da başarılı olmak için çalışıyoruz.

▼Kulübün tarihine baktığımızda mali yapısının da inişli çıkışlı olduğunu görüyoruz. Bu nedenle 1979’da Federasyon tarafından üçüncü kademe Oberliga’ya düşürüldünüz. 2000 yılında eski başkan Heinz Weisener’e olan 20 milyon marklık borç yüzünden iflâsın eşğine gelindi. Şu anki durum nedir? Daha sağlam bir ekonomik altyapı sağlandı mı veya sağlanması için neler yapıyor?
▲Evet, dediğiniz gibi kulübün mali yapısı inişli-çıkışlıydı ama son yıllarda bu durumu düzeltmek için önemli adımlar atıldı. Eski başkanımız Corny Littmann’ın bu konudaki düşünceleri ileriye dönüktü ve iyi çalışmalar yaptı. Şu anki yönetim uzun süredir birlikte çalışan insanlardan oluşuyor. Bu da bizi sağlam bir yapı oturtmak için daha şanslı kılıyor. En önemli kaynaklarımızdan biri stadyum gelirleri. Öncelikle stadımız Millerntor’u büyütmemiz gerekiyor ve bunun için çalışıyoruz. Pahalı oyuncular alıp günü kurtaracak işler yapmaktansa önce temel yapıtaşlarına yatırım

yapmamız gerekiyor. Bunu yaparken sportif olarak da başarılı olmak için çalışıyoruz. İki işi bir arada götürmek için tüm enerjimizi harcıyoruz. **▼Bazı taraftarların tepki gösterdiği Upsolut şirketıyla yapılan bir anlaşma var. 2034 yılına kadar sürecek bu anlaşma bildiğimiz kadarıyla ticari hakların kullanımını kapsıyor. Bu anlaşmanın içeriğini biraz açıkklar mısınız?**

▲Öncelikle iki şeyi ayırmamız gerekiyor. Bizim ilk önemli anlaşmamız UFA Sport’la. UFA Sport bizim pazarlama şirketimiz ve Millentor’daki localar, VIP bölümü, içerideki reklam tabelaları gibi reklamlarla ilgili şeyleri onlar yapıyor. Bizim gelirlerimiz arasında UFA Sport’un çalışmaları önemli. Bunun yanı sıra söylediğiniz gibi Upsolut’la yaptığımız anlaşmaysa kulübün logolu ürünlerini tasarlamak ve piyasaya sürmek. Yaptığımız anlaşma eski ve uzun yılları kapsayan bir anlaşma. Bu anlaşma da önemli bir gelir kalekimiz. Ekonomik olarak ayakta durabilmek için ilkelerimizden taviz vermeden bu anlaşmaları yapmamız gerekiyor.

▼Pazarlama ve satış alanında Bayern Münih ve Dortmund’dan sonra Almanya’nın en büyük üçüncü kulübü olması, kulübün var olan imajıyla doğru orantılı mı, ters orantılı mı?

▲Bu durumda bir ters orantı olduğunu düşünmüyorum. St. Pauli markası futboldan ayrıldı ve böyle yürüyor. Açıkçası bu pek de bizim kontrolümüzde değil. St. Pauli futboldan ziyade bir yaşam tarzı oldu. Almanya’nın hatta dünyanın her yerinde St. Pauli ürünlerini taşıyan insanlar görebilirsiniz. Bu insanların büyük bir çoğunluğu belki Millentor’u hiç ziyaret bile etmemiştir ama kulübün ve taraftarların politik duruşunu, yaşam tarzını sevdikleri, beğendikleri ve destekledikleri için sempati duyuyorlar. Tabii bu duruş bazı şeyleri de beraberinde getiriyor. Örneğin Neo-Nazi sempatanlarının yoğun olarak bulunduğu Rostock, Chemnitz gibi eski Doğu Almanya şehirlerinde St. Pauli ürünlerini giymek tehlikeli olabiliyor.

Para için taviz vermeyiz

▼Sponsorluk ve diğer gelir kalemlerinin kulübe girişinde ne gibi standartlar gözetiyorsunuz? Yani bir petrol, otomotiv, ırkçı-kirli endüstriden reklam alma konusunda kriterler nelerdir?

▲Bu konuyla ilgili iki sene önce üyelerimizle birlikte bir kongre düzenledik. Bu tarz bir kongre aslında futbol kulüplerinin pek yaptığı bir şey değildi. Kongrede sponsorlarla ilgili kriterlerin olduğu bir tüzük hazırlandı. Tüzüğe göre örneğin atom enerjisi sektöründe, tütün işinde yer alan bir firma bize sponsor olamaz. Alkol futbolla eksik olmayan ve futbolla iç içe geçmiş bir şey olmasına rağmen yaptığımız anlaşmalarda belirli kriterlerimiz var. Örneğin, isim vermek istemediğim bir sponsorumuz kendi işçileriyle sendikal sorunlar yaşıyordu. İşçilere karşı tutumlarını onayladığımız bu sponsorumuzla sözleşmemizi iptal ettik. Politik duruşumuz gereği sponsorlar konusunda seçici olmak zorundayız. Sırf para gelsin diye kulübün değerlerinden taviz veremeyiz.

▼St. Pauli gibi takımların naklen yayın ve reklam geliri sınırlı oluyor. Dünyanın her yerinde taraftarı olduğundan dolayı kulübün ana gelir kaynağı ürün satışları mıdır? Ürün ve bilet fiyatlarını neye göre belirliyorsunuz?

▲İlkelerimize uygun olan sponsor gelirleri dışında, gelir kalemlerimiz temel olarak üçe ayrılabilir. Televizyon gelirleri, bilet gelirleri ve ürün gelirleri. Biletlerden başlayacak olursak; bu konudaki durumumuz çok nettir. VIP ve loca biletlerini yüksek fiyatlardan satanız ki, diğer yerlerin bilet fiyatlarını mümkün olan en alt düzeyde tutabilelim. Tabii fiyatlar belirlenirken hangi ligde oynadığınız da önemli. Televizyon gelirleri zaten bellidir. Ürün fiyatlarında da belli standartlarımız var. Ancak biz politik duruşumuzdan dolayı bazı büyük gelir kaynaklarına hiç bulaşmıyoruz. Son yıllarda oldukça popüler olan stat isminin önüne sponsor alma

olayı bizim için kesinlikle gerçekleşmeyecek bir şey. Millentor isminin önüne herhangi bir sponsor adının gelmesi mümkün değil. Bu konuyla ilgili büyük bir firma bize teklif verdi ancak bu teklifi değerlendirmedik bile. Bulduğumuz şehrin diğer takımı Hamburg, son 5 yılda stadının önündeki sponsor ismini üç kez değiştirdi. Bu durum onların taraftarlarını bile çok sinirlendiriyor. Bizde böyle bir şey kesinlikle olmaz.

▼İngiltere’de örneği olduğu gibi kulübe Amerikalı veya Rus sermaye sahipleri talip olsa tavrınız nasıl olur?

▲St. Pauli’nin şimdiye kadarki durumu, böyle bir sorunun cevabının olumlu olmayacağını gösteresidir. Bu tarz bir durumun bizim için gerçekleşmesi düşünülemez. Ayrıca şöyle de bir durum var; Almanya’da herhangi bir firma ya da kişi, kulüplere sponsor olur, reklam verir ve kulübün hisselerini alabilir. Ancak aldıkları hisse yüzde 49’u geçemez. Bu nedenle şirketler için zaten kulüp hisseleri almak pek cazip değildir. Bu yüzden Almanya’daki hiçbir kulübün çok parası olmayacak. Örnek olarak hep İngiltere ve İtalya gösterilir. Ama şöyle bir bakarsak, Bundesliga dünyanın en değerli ve en çok izlenen liglerinden birisi. Demek ki bu tarz büyük para kaynakları olmadan da kulübün ve ligin kalitesini artırmak mümkün. Biz St. Pauli olarak uygulanan bu yüzde 49’luk sistemin en büyük destekçilerinden biriyiz ve böyle kalması için elimizden geleni yapacağız.

▼St. Pauli’nin dünyanın her yerinde sempati kazanmasının en önemli nedenlerinden biri taraftar profilinein endüstriyel futbol karşıtı tavrı. Kulüp olarak da böyle bir duruşunuz olduğunu söyleyebilir misiniz? St. Pauli günümüz endüstriyel futbolunun neresinde?

▲Daha önce de söylediğim gibi St. Pauli politik görüşleri net olan bir kulüp. Ancak bu demek değildir ki biz ekonomik planları olmayan, parasız pulsuz bir kulübüz. Röpörtaj içerisinde pazarlama stratejilerimizden örnekler verdik. Elbette ki ekonomik olarak ayakta kalmak için bazı anlaşmalar yapıyoruz. Bu şekliyle bakarsanız endüstriyel futbolun içinde bir şekilde yer alıyoruz. Bizi ayıran özellik ise sırf para kazanmak uğruna ilkelerimizden vazgeçmemek. Biraz da yaşam felsefemiz, politik düşüncelerimiz ve alternatif duruşumuzla para kazanıyoruz. Almanya’da ve

dünyada belli kitlelerin farklı politik düşünceleri var; bizim duruşumuzu destekleyen insanlar da ürünlerimizi alarak bize destek oluyor. Biz hem futbol olarak, hem de politik duruş olarak güçlü bir kulüp olmak istiyoruz. Bizim takımda da futbolcular oynuyor ve doğal olarak para kazanmak istiyor. Dolayısıyla futbolun içinde yer alabilmemiz için para kazanmamız ve futbol ekonomisinin içinde ilkeli bir şekilde yer almamız gerekiyor.

Stadın bir bölümünü kreş yaptık

▼Altyapı yatırımlarınız mevcut mu? Bölgenin gelişimine katkıda bulunuyor musunuz?

▲Kulübümüzün bulunduğu bölge yani St. Pauli, Almanya’nın en fakir semtlerden birisi. Bizim de sosyal bir konseptimiz var. Bu sebeple bölgenin gelişimi için projeler hazırlayıp hayata geçirmek için çalışmalar yapıyoruz. Örneğin bulunduğumuz bölgede bir kreş sorunu var. Biz de bu sorunun bir nebze olsun giderilmesi için stadımızın bir bölümünü kreş olarak hizmete açtık. Bildiğim kadarıyla bu durumun dünyada da pek bir örneği bulunmuyor. Gençlere çok önem veren bir yapıya sahibiz. Gençlerin futbol oynayabilmesi için değişik projeler üretiyoruz. Hayata geçirdiğimiz projelerle iyi oyuncuların yetişmesini sağlamaya çalışıyoruz. Burada yetişen oyuncular ileride bize hem ekonomik hem de futbol kalitesi olarak katkı verecek. Kulübün yapısına uygun oyuncular için yüksek bonservis bedeli ödemek istemiyoruz. Bu amaca yönelik Avusturya’da da bir yatılı okulumuz var. Gençlerimiz orada hem yatılı

kalıyor hem de futbol eğitimi alıyor. Bir başka projemiz de eski oyuncularımızdan birinin de içinde bulunduğu Viva Con Agua. Bu proje özellikle üçüncü dünya ülkelerindeki insanlara temiz su tüketme haklarını sağlamak için. Bu kampanya dâhilinde de elimizden gelen desteği vermeye çalışıyoruz.

▼Yurtiçi ve yurtdışında yüzlerce taraftar derneğinizin olduğunu biliyoruz. Bunları sadece taraftar derneği olarak mı yoksa bambaşka bir projenin parçası olarak mı görüyorsunuz?

▲Bildiğim kadarıyla dünyanın değişik yerlerinde 350 kadar taraftar derneğimiz var. Ancak bu dernekleri biz yönlendirmiyoruz. Tamamen bizim dışımızda, otonom olarak gelişen bir olay. Ancak bu taraftar gruplarının bağlı olduğu bir ana kurum var. Fanlarımız birbirleriyle irtibatı burası üzerinden sağlıyor. Bu dernekler birbirleriyle bağlantı halinde geziler düzenleme, kendileri arasında kulüp üyeliği geliştirme, deplasmanlarda oynayacağımız maçlar için bilet organizasyonu yapma gibi etkinlikler düzenliyor.

▼Almanya’da ve diğer ülkelerde kendinize en yakın bulduğunuz, organik, inorganik veya gönül bağı olan kulüpler var mı?

▲Tabii ki dünyanın değişik bölgelerinde gönül bağımızın olduğu kulüpler var. Bunlara örnek olarak, Celtic, Sampdoria, Genoa, Athletic Bilbao, NAC Breda ve FC Winterthur gibi takımları sayabilirim.

▼Peki Livorno?

▲Livorno’yu ve takımın sembol ismi Lucarelli’yi politik duruşundan dolayı çok iyi tanıyorum. Ama kulüp bazında ilişkimiz pek sıkı değil.

▼Kulüpte oynayacak oyuncu seçiminde yetenekleri dışında dikkat ettiğiniz özellikler var mı?

▲Bizim en önem verdiğimiz şeylerin

başında, oyuncunun iyi bir karaktere sahip olması gelir. Politik düşüncelerine pek ağırlık vermiyoruz ama her sezon başında oyuncularımız için bir St. Pauli turu düzenliyoruz. Onlara St. Pauli’yi tanıtıyoruz ki nerede bulduklarını bilsinler ve ayakları yere bassın. Bu turu her oyuncumuz için zorunlu tutuyoruz. Ayrıca taraftarlarla oyuncular arasında bağın oluşması ve oyuncuların bizi kimlerin desteklediğini anlaması için fan kulüplerle birlikte etkinlikler düzenliyoruz.

▼Belki biraz uç bir örnek olacak ama Lazio’daki Nazi selamı ile büyük tepki toplayan Di Canio ve ona benzer özelliklere sahip oyuncular bu kulüpte oynayabilir mi?

▲O tarz oyuncuların stadın yanından geçmesi bile düşünülemez.

▼Kulübün var olan duruşu nedeniyle maddi ve manevi olarak destekleyen bir çok ünlü olduğu biliniyor. Kimdir bunlar?

▲Evet gerçekten sanatçılar arasında çok destekçimiz var. Bunlar daha çok Almanya’da tanınmış gruplar. İlk aklıma gelenler, Die Ärzte müzik grubu, boksör Vladimir ve Vitali Klitschko kardeşler, Tatort dizisinin oyuncusu Axel Prahl.

▼Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

▲Biz belli bir politik düşünceye sahip bir kulübüz ve düşüncelerimiz davranışlarımızın garantisidir. Mesela Millentor’da futbolculara küfür edilmesi, aşağılayıcı tezahüratlar yapılması imkânsızdır. Dünya genelinde stada gelen taraftar yoğunluğu içinde en fazla kadın seyirciye sahip kulübüz. Kendini bize yakın hisseden Türkiye’li taraftarlarımızın olduğunu bilmek, onlarla bir şekilde ilişki halinde olmak bizim için büyük zevk.

Hiddink'in yeni gözdesi

Chelsea gibi bir takımda genç oyuncuların A takımı zorlaması oldukça zor. Çünkü kadroda star seviyesindeki futbolcular forma giyiyor. Roman Abramovich için başka bir ülkeden yıldız futbolcu transfer etmek çok kolay.

Her maç oynama fırsatı bulabileceğim bir takıma gitmeyi tercih ettim ve bu nedenle Hamburg'dan gelen teklifi değerlendirdim. Çünkü oynayıp bir an önce tecrübe kazanmak istiyorum. Chelsea'de kalsam yeni sezonda belki 10 ile 25 dakika arasında değişen süreler alacaktım.

Hiddink bana güvendiği için aday kadroya davet etti. Benim için çok onur verici bir durum. Arda Turan gibi beğendiğim ağabeylerimle birlikte oynayabilmek çok müthiş bir duygu. Almanya için oynama imkânı da vardı ama ben Türk Millî Takımı'nı seçtim.

Avrupa'nın altyapı sistemi bambaşka, bundan eminim. Avrupa'dan gelen oyuncular daha çok koşuyor ve daha disiplinli. Türkiye'de futbolcuların baskı altında kaldıklarını duyuyorum. Örneğin, Arda Turan. Özel hayatına bile karışılıyor.

A Millî Takım'ın yeniden yapılandırılmasında Avrupa'da yetişen Türk oyuncular büyük önem taşıyor. Bu oyuncuların en fazla umut vaat edenlerinden birisi de Chelsea'den yeniden Almanya'ya dönüp yeni sezonda Hamburg formasını giyecek olan 19 yaşındaki Gökhan Töre. Sezonu Chelsea formasıyla FA Gençlik Kupası ve Rezerv Lig'de elde ettiği iki zaferle tamamlayan genç oyuncu, Hamburg'a transferini "bir an önce tecrübe kazanmak" gerekçesiyle açıklıyor.

Gökhan Töre

— Türker Tozar

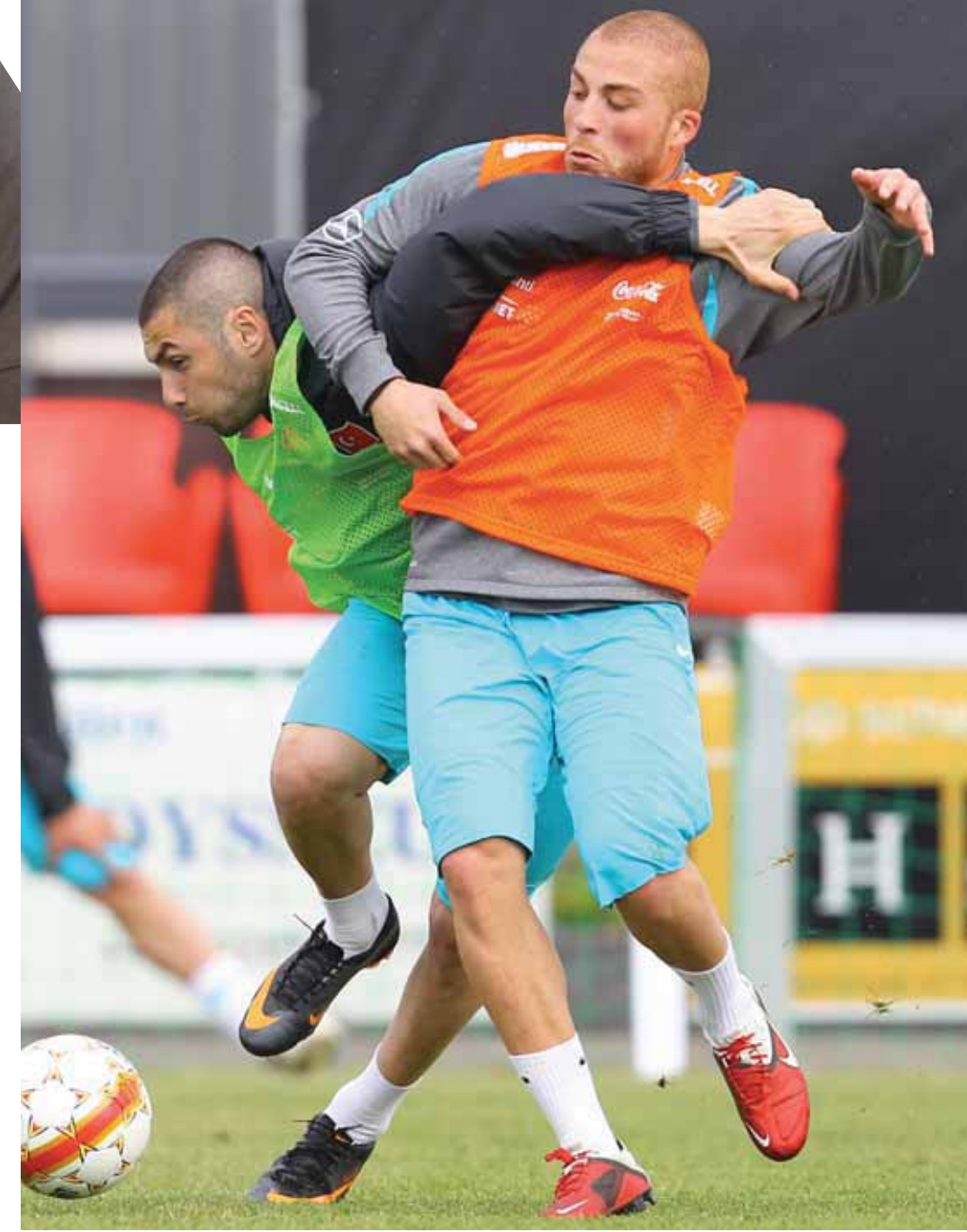
▼Geçen sezon Chelsea'nin 1961'den bu yana ilk defa FA Gençlik Kupası'nı müzesine götürmesini sağlayan takımın önemli parçalarından biriydin. McEachran, Kakuta, Van Aanholt, Mancienne, Matic gibi gelecek vaat eden isimlerle de aynı takımdaydın. Londra ekibinin son senelerde bir türlü gerçekleştiremediği gençlik devrimini önümüzdeki 1-2 yıl içinde gerçekleştirebileceğinin sinyalleri mi bunlar? ▲Yakın geçmişte Chelsea, Avrupa'daki en yetenekli futbolcuları kadrosuna katıyor, gençlere fazla şans vermiyordu. Ancak son iki senedir bu konuda epeyce aşama kaydettiler. FA Gençlik Kupası'nı ve Rezerv Lig'i kazandık. Daha önce gençler seviyesinde hiç böyle bir başarı elde etmemişler, ilk defa ikisi birlikte kazanılmış. Her şey daha iyiye gidiyor. Ancak, Chelsea gibi bir takımda genç oyuncuların A takımı zorlaması oldukça zor. Çünkü kadroda star seviyesindeki futbolcular forma giyiyor. Roman Abramovich için başka bir ülkeden yıldız futbolcu transfer etmek çok kolay. ▼Dünyaca ünlü altyapı hocası ve oyuncu izleme komitesi başkanı Danimarkalı Frank Arnesen, Chelsea altyapısında sportif direktörlük yapmıştı. Kendisi kariyeri boyunca Ronaldo, Van Nistelrooy, Stam, Robben gibi isimleri keşfedip bünyesinde bulduğu takımlara kazandı. Böyle bir ismin Chelsea'den Hamburg'a geçmesi seni üzdü mü? ▲Kendisi çok tatlı, herkesle iyi ilişkileri olan bir insandı. Aslında üzülmedim ama bir boşluk hissi oluştu tabii ki. Fakat hemen arkasından benim de Chelsea'den Hamburg'a transferim gerçekleşti. Yani yeniden Arnesen'le birlikte çalışacağım.

▼Frank Arnesen eski yılların aksine Chelsea'nin altyapısını çok geliştirdiğini ve çok yetenekli genç oyuncuların altyapıda bulunduğunu belirtiyordu. Ne gibi çalışmalar yaptı orada? ▲Arnesen, Fransa, İspanya, Portekiz ve Almanya'da oynayan genç futbolcuları Chelsea'ye transfer etti. Bu futbolcuların altyapıdayken A takımla idmanlara çıkmaları için çok uğraştı. Daha sonra onları maçlarda oynatmaları için teknik adamlarla sürekli konuşmalar yaptı ama bu konuda bir türlü başarı sağlayamadı. ▼Bayer Leverkusen'in altyapısında oynarken seni keşfeden ve Chelsea'ye alınmanı sağlayan isim kimdi? ▲O isim Frank Arnesen'di. ▼Hamburg'a gitmeyip Chelsea'de kalsaydın, gelecek sezon A takımda oynama ihtimalin ne kadar yüksekti? ▲Biten sezonda 13 maçta kadroya girdim ama hocamız bana bir türlü şans vermedi. Tabii kararlarına saygı duyuyorum, kendi bakış açısıyla kadro seçimini yapmıştır. Ben her maç oynama fırsatı bulabileceğim bir takıma gitmeyi tercih ettim. Bu yüzden de Hamburg'dan gelen teklifi değerlendirdim. Çünkü oynayıp bir an önce tecrübe kazanmak istiyorum. Chelsea'de kalsam belki 10 ile 25 dakika arasında değişen süreler alacaktım.

Takımı'nda bu yüzden oynamak istedim. ▼A Millî Takım'a gelmeden önce Hiddink'le yüz yüze görüşmelerin oldu mu? Senin maçlarını ve idmanlarını seyretmek için Londra'ya gittiğini biliyoruz. ▲Guus Hiddink, Londra'ya gelip Chelsea'deki idmanlarını izledi. Benimle bire bir görüştü. Öncelikle A2 Millî Takımı'na gitmemi, orada kendimi geliştirmemi söyledi. Çok yetenekli bir futbolcu olduğumu ve becerilerimi geliştirmek için gereken potansiyele sahip olduğumu söyledi. Hocamız sağ olsun, beni A2 maçından sonra A Millî Takım'a çağırdı. ▼Hiddink'in altyapısını Avrupa'da almış oyuncuları yeni dönemde takıma kazandırmak istediğini görüyoruz. Bunun nedeni ne olabilir? ▲Avrupa'nın altyapı sistemi

oyuncuların farklı olduğunu düşünüyorsun? Almanya'da yetişen, gördüğümüz kadarıyla önemli bir fiziki avantaj sağlıyor sana. ▲Genç bir oyuncu için Millî Takım'da ilk on birde oynamak çok zor bir iş. Öncelikle kendimi ya antrenmanlarda ya da takımımda göstermeliyim. Ondan sonra işimin Millî Takım'da daha kolaylaşacağına inanıyorum. O zaman Allah nasip ederse formayı kaparım diye düşünüyorum. ▼Oynadığın mevkide, Premier Lig'de Giggs, Bale, Arshavin gibi önemli oyuncular bulunuyor. Özellikle kendi mevkisinde oynayan bu oyuncuların hangi yönlerini beğeniyorsun? Ve onların hangi yönlerini kendine örnek alıyorsun? ▲Aslında ben Messi'yi seviyorum. Onun maçlarını her zaman izlerim. Onun hareketlerine bakıyorum ve yaptıklarını ben de

idmanlarda, maçlarda uygulamaya çalışıyorum. Robben de beğendiğim bir diğer isim. İngiltere Ligi'nde Portekizli futbolcu Nani'yi beğeniyorum. Benim gözümde Premier Lig'deki en iyi futbolcu o. ▼Ancelotti genelde gençlere çok şans veren bir hoca değil. "Başka bir hoca ile çalışsaydım A takımda oynardım" dediğin oldu mu hiç? ▲Çok zor bir soru bu. Her hocanın konuya bakış açısı farklıdır. Avrupa futbolunu yakından takip eden herkes bilir ki Ancelotti, Milan'ın başındayken de gençlere fazla şans vermiyordu. Kendisi genelde tecrübeli futbolcularla çalışmayı seven bir teknik direktör. Başka bir hoca olsaydı A takımda oynama ihtimalim daha fazla olabilirdi tabii. ▼Chelsea'de en çok anlaştığın isim kim? ▲Yuri Zhirkov en iyi arkadaşım. Haftanın en az 4-5 gününü birlikte geçirirdik.

Karadağ

Bir ülke düşünün ki, varlığı henüz beş yıl önce kabul görmüş olsun. Buna rağmen futbol millî takımı, son sıradan girdiği FIFA Dünya Sıralaması'nda 24.'lüğe kadar yükselsin. Üstelik bu topraklardan iki tane de Avrupa çapında yıldız yetişsin. Suları bir türlü durulmayan Balkanların küçük genç ülkesi Karadağ, bağımsızlık sonrasında futbolda da yükselmenin tadını çıkarıyor.

Balkanların yeni yıldızı

Mustafa Akkaya

20. yüzyılın başlarında futbol, çoktan Britanya sınırlarından çıkıp Kıta Avrupası'nı cazibesıyla etkisi altına almaya başlamıştı. Ne var ki Balkan ülkeleri, çoğu zaman olduğu üzere birbirleriyle uğraşmakla meşguldü. İyice zayıf düşmüş olan Osmanlı himayesinden kurtulup 1910 yılında krallık ilân eden Karadağ'ın da futbola ayıracak pek vakti yoktu. Zira önce Balkan, ardından 1. Dünya Savaşı kapıdaydı. Art arda savaşların sonucunda Yugoslavya çatısı altında Sırlarla birleşen ülke, bu ortaklığın tam 88 yıl süreceğinden habersizdi. 21. yüzyıla gelindiğinde Yugoslavya'dan geriye sadece Sırbistan ve Karadağ kalmıştı. Zaten bir süredir kendi yağıyla kavrulmayı beceren Karadağ halkı, 2006 Mayıs'ındaki referandum sonucu kordon bağını kendi elleriyle kesti ve bağımsızlığını elde etti. O tarihten itibaren de Karadağlıların futboldaki tırmanışı hız kesmedi.

Cesur Kartallar

FIFA 2006 Dünya Kupası başladığında Karadağ, henüz altı günlük

gececik bir devlet konumundaydı. Hâl böyleyken bir ülke olarak kâğıt üzerindeki varlığını yitiren Sırbistan-Karadağ, yeşil sahalarda son defa bir arada boy gösterdi. Arjantin, Hollanda ve Fildişi Sahili'nin bulunduğu ölüm grubuna düşen takım, ülkedeki değişim havasının da etkisiyle üç maç sonunda sıfır puanla turnuvadan elendi. Bu veda, Karadağ için yeni bir başlangıcın simgesiydi. Euro 2008'e katılabilmek adına çok uğraş verilse de gerekli prosedür tamamlanamayınca ülke bu kupanın elemelerinde yer alamadı. 2007'nin ilk ayı geride kalırken Karadağ artık bir UEFA üyesiydi. Dolayısıyla 2010 Dünya Kupası Avrupa elemelerine hazırlanmak için önünde bir buçuk yılı aşkın bir süre vardı. Bu taze motivasyonla iki ay sonra tarihinin ilk millî maçını Macaristan ile oynadı "Cesur Kartallar." Podgorica Şehir Stadı'ndaki 12 bin taraftar, henüz 10 ay önce özgürlüğüne kavuşan ülkesinin dalgalanan bayrağını yeşil sahalarda da görmenin gururunu yaşıyordu. Futbolcular da bu anlamlı güne tat katmaktan geri kalmadı ve maçı 2-1 kazanarak halka ilk sinavında galibiyet sevinci tattırdı.

Elemeler başlayana kadar oynadığı on hazırlık maçında dört galibiyet ve iki beraberlik alan Karadağ, yeni kurulan bir ülkeye göre hiç de fena değildi. Böylece 199. sıradan giriş yaptığı FIFA Dünya Sıralaması'nda 136.'lığa kadar

yükselmeyi başarmıştı. Ne var ki aynı başarı İtalya, İrlanda ve Bulgaristan'ın bulunduğu grupta yakalanamadı. 10 maç sonucunda alınan tek galibiyet ve altı beraberlik, Karadağ'ı grupta sondan ikinci sıraya yerleştiriyordu. Yine de bu performans, 2009 Ekim'i'nde "Cesur Kartallar"ı FIFA sıralamasında 75. sıraya taşımak için yeterliydi. FIFA 2010 Dünya Kupası'na bilet bulunamamış olsa da bu durum, Karadağ'ı denemekten alıkoymadı. Sıklıkla oynanan hazırlık maçları, özellikle millî takımın tecrübe kazanmasında önemli rol oynuyordu. Öyle ki, 2010 Eylül'ünde Euro 2012 elemelerinin ilk düdüğü çalarken Karadağ artık FIFA sıralamasında 40.'lığa yerleşmişti. Bu ivmenin verdiği motivasyonla gruptaki ilk üç maç gol bile yemeden kazanıldı. Bir sonraki karşılaşmada Wembley'de İngiltere karşısına çıkan Karadağ, bu zorlu deplasmandan da golsüz beraberlikle ayrılarak bir anlamda güven tazelenmiş oldu. Beş maç sonunda İngiltere ile birlikte 11 puana sahip olan Karadağ, Ekim ayındaki rövanşta rakibini alt ettiği anda ülkenin kaderi oldukça değişebilir.

Karadağ'ın kahramanları

Her başarı öyküsünde olduğu gibi Karadağ'ın da bugüne gelmesinde önemli rol oynayan birkaç kahraman mevcut. Bu isimlerin arasında Milan ve

Yugoslavya Millî Takımı'nın 90'lardaki dâhi oyuncusu Dejan Savicevic'in yıldızı bir kat fazla parlıyor. Kızılyıldız'dan Milan'a transfer olduğu anda Van Basten'i bile neredeyse unutturan Savicevic, futbolu bıraktıktan hemen sonra 2001 yılında Sırbistan-Karadağ Millî Takımı'nın başına geçti. Ne var ki buradaki performansı sahadakini aratır haldeydi. İki yıllık sürenin ardından hatasızın dönerek istifa etti ve 2004 yılında özerk halde faaliyet gösteren Karadağ Futbol Federasyonu'nun direksiyonuna oturdu. Savicevic'in henüz 38 yaşında Federasyon Başkanı olması, onun politikaya erkenden ısınması için bir araç özelliği taşıyor. Nitekim 2006 Mayıs'ındaki özgürlük referandumu sürecinde Karadağ Hükümet Başkanı Milo Dukanovic'e önemli destekte bulundu. Halkı "Evet" demeye çağıran birçok temasta bulunurken, kampanya afişleri sokakları süsledi. Ayrıca bağımsızlık süreci boyunca futbola yaptığı katkı açısından bakılırsa, Federasyon Başkanı olarak Savicevic'in teknik direktör seçimleri takımı sürekli bir adım öne taşıyabildi.

Karadağ Millî Takımı'nın ilk teknik direktörü olan Zoran Filipovic'in görevi aslında hiç de kolay değildi. Zira birbirleriyle hiç oynamamış, hatta belki de hiç tanışmamış bir grup futbolcudan takım yaratmak gibi bir amacı vardı. Üç yıllık görev süresi boyunca çıktığı 23 maçta sekiz galibiyet ve beraberlik elde eden Filipovic, ülkesini FIFA sıralamasında 73. basamağa taşıyarak misyonunu tamamlamış hâlde takımdan ayrılıyordu. Onun yerine gelen Hırvat Zlatko Kranjcar ise ilk üç maçında bu ivmeye ayak uydurmakta zorlandı. Takımının başında sahaya çıktığı Makedonya, Arnavutluk ve Norveç karşılaşmalarından boynu bükük

ayrılınca 625 bin nüfuslu ülke bir an karamsarlık yaşadı. Ancak bu kötü dönemi çabuk toparlayan Kranjcar, ardından Karadağ'a sekiz maçta altı galibiyet ve iki beraberlik hediye etti. Üstelik bu süre boyunca kalesinde sadece tek gol gördü ve Euro 2012 eleme grubunda halen İngiltere'nin ardından ikinci sırada yer alıyor. Eğer Kranjcar, Karadağ ile finallere kalabilirse, ülke futbol tarihine adını şimdiden altın harflerle yazdırmayı başarabilir. "Cesur Kartallar"ın kulübe veya masa başındaki kahramanlarının yanı sıra sahada da takımı sırtlayan yıldızları bulunuyor. Kırmızı forma ile oynadığı 22 maçta ağırları 11 kez havalandıran Romalı Mirco Vucinic, şüphesiz bunların en çok parlayanı. Aynı zamanda takım kaptanlığı görevini yürüten Vucinic, ülkesinin en golcü ismi olmasının yanı sıra özgür Karadağ'ın ilk golünü kaydeden futbolcu olmasıyla da ön plana çıkıyor. 22 yaşındaki Fiorentina'lı Stevan Jovetic ise yeteneğiyle daha şimdiden Floransa efsanesi Roberto Baggio ile kıyaslanmaya başladı bile. Genç yaşına rağmen ülkesinin 2007'deki ilk maçından bu yana kadroda yer alan Jovetic'in de altı golü bulunuyor. Son olarak Sporting Lizbon'un futbolcusu olan Simon Vukcevic, 26 kez Karadağ forması giyerek bu alanda rekoru elinde tutuyor. Bu üç futbolcunun performansı, İngiltere ile girilen Euro 2012'ye katılma mücadelesinde kilit rol oynamakta.

Ligdeki durum

Karadağ'ın az zamanda çok iş yapan bir millî takımı varken, benzer şeyi ulusal lig için söylemek şimdilik çok zor. 12 takımlı ligin birincisi Şampiyonlar Ligi öne elemelerine ilk turdan katılırken, ikinci ve üçüncü ekip de UEFA Avrupa Ligi elemelerine giriş hakkı kazanıyor. Beş sezonluk Karadağ lig tarihinde dört farklı şampiyon çıkması, rekabet ortamı açısından bakıldığında iyimser olabilir. Ancak maç başına ortalama 1000'den az biletli seyirciye oynayan lig, ülke nüfusunun hâlihazırda çok küçük olması sebebiyle millî takım seviyesindeki ivmeyi yakalamakta sıkıntı çekiyor. Zira UEFA Ülke Sıralaması'nda 53 temsilci arasında 43. sırada yer alan Karadağ ekiplerinin önündeki en büyük handikap, ekonomik anlamda kendilerinden çok daha büyük takımlarla karşılaşmak zorunda olmaları. Küçük nüfusuna oranla geniş bir yetenek havuzu bulunan

Stevan Jovetic

Karadağ'ın parlak oyuncularını genellikle Sırbistan veya diğer Avrupa ülkelerine transfer oluyor. Sonuç olarak millî takım ilerlemesini sürdürürken, kulüpler için aşama kaydetmek zorlaşıyor.

Karadağ Ligi'ni zirvede tamamlayan Rudar, Zeta, Mogren (2) ve Buducnost arasında en başarılı olan takım, sonuncusu. 1925 yılında kurulan Buducnost'un bağımsızlık öncesi Yugoslavya Ligi'ndeki en büyük başarısı lig 6.'lığı ve iki kez Yugoslav Kupası finaline yükselmek oldu. 90'lı yıllarda lige Slovenya, Bosna-Hersek, Hırvatistan ve Makedonya'dan da takımların katılması sonucu Buducnost, Yugoslavya Ligi'ndeki tek Karadağ temsilcisi olarak kaldı. Ülkedeki sistem çökmeye yüz tuttuğunda ise Mogren ve Zeta kulüpleri de lige tekrar dâhil oldu. Dejan Savicevic, Predrag Mijatovic ve Simon Vukcevic gibi yıldızları altyapısından çıkararak Buducnost'un Avrupa'daki en büyük başarıları ise 1991 Balkan Kupası finali ve 2005-06 sezonundaki Intertoto 2. Tur maçları. Birçok küçük ülkenin on yıllarını alan bir sıçramayı Karadağ Millî Takımı sadece beş yılda gerçekleştirdi. Bunu kendisinden daha ilerideki takımları yenerek veya onlardan puan alarak başaran Karadağ'da kulüp takımlarının alması gereken yol çok daha fazla. Zira bağımsız bir ekonomiyi yeni yeni oturtmaya çalışan ülkede kulüp futboluna el uzatacak sponsor bulmak ayrı bir zanaat gerektiriyor. Hele ki seyirci ortalamasının oldukça düşük seyrettiği bir ortamda bu desteği bulmak hiç de kolay değil. Yine de Balkan ülkelerinde oldukça geniş bir ağa sahip olan Deutsche Telekom'un Karadağ Ligi'ne sponsor olması, ülke futbolu için ekonomik anlamda bir umut ışığı niteliği taşıyor. Bu destek orta vadede arttığı takdirde finansal güç kazanacak olan Karadağ kulüplerinin, yetenekli oyuncularını elde tutma potansiyeli de artacaktır. Bu ihtimal bile Avrupa kupalarında birkaç adım daha ileri gitmek için önemli fırsatlar yaratabilir.

Karadağ ve Türkiye

Balkanların en genç ülkesi Karadağ ile Türkiye futbolunu karşılaştırmak, bugün "dev" ile "cüce"yi kıyaslamaktan farklı değil. Nitekim gerek millî takım, gerekse kulüp bazında Karadağ'ın Türkiye'ye pek yaklaştığı bir sahne olmadı. Yine de

Mirco Vucinic

özellikle millî takım seviyesinde "cüce"nin "dev" ile yavaş yavaş boy ölçüşmeye başladığını söylemek yanlış olmaz. Zira bugün Türkiye'nin 30. olduğu FIFA Dünya Sıralaması'nda Karadağ'ın 24. sırada bulunması Karadağ için değil. Öncelikle her iki ülkenin de futbol oynamaya hevesli bir genç nüfusu ve gayet zengin bir yetenek havuzu mevcut. Avrupa'nın en büyük 10 ligi arasında rahatlıkla kendine yer bulan Türkiye'de yetişen oyuncuların öncelikli hedefi "İstanbullu Büyüklük" oluyor. Burada da istikrar sağlandığı takdirde birçok oyuncunun gözü Avrupa'nın üst düzey liglerine çevriliyor. Ne var ki bu ülkelerde had safhada olan rekabet, oyuncu seçimine de yansıyor. Yine de transfer gerçekleşmediği sürece Süper Lig gerek kalite, gerek maddi açıdan cazibesini koruyor. Karadağlı oyuncular ise hedefi büyük tutmadan genç yaşta ülkeden ayrılmaları yollarını arıyor. Öncelikli olarak Sırbistan Ligi'ne iltica eden futbolcular buradan Avrupa'nın ve hatta dünyanın çeşitli liglerine dağılıyor. Ülke dışından sadece Almanya, Fransa ve İspanya'da temsilcisi bulunan Türkiye Millî Takımı'nın yanında, Karadağ'ın İtalya'dan Çin'e, Macaristan'dan Japonya'ya, Rusya'dan Güney Kore'ye, Portekiz'den Belçika'ya kadar uzanan geniş bir portföyü bulunuyor. Durum böyle olunca Türkiye'nin kulüp futbolu ve lig kalitesi ön plana çıkarken, yetenekli oyuncularını yurtdışında tecrübe kazanan Karadağ ise millî takımı ile futbolunu geliştiriyor. Sonuç olarak Dejan Savicevic'in kontrolü ve Zlatko Kranjcar'ın yönetimi altında hızla tırmanmaya devam eden Karadağ futbolu, özellikle millî takım bazında son beş yılda yaptıklarının çok daha fazlasını becerebilir. Daha şimdiden Vucinic ve Jovetic gibi isimleri futbol sahnesine çıkararak geniş ülke, Yugoslavya gibi Balkanların yeni Brezilyası olamasa bile bayrağını ileri taşıyacak yetenek potansiyeline sahip. Bu fırsat bir de ligin ekonomik anlamda güçlenmesiyle desteklenirse, Karadağ Avrupa futbolunun "küçük dev" ülkesi haline gelebilir.

Simon Vukcevic

Zlatko Kranjcar

Dejan Savicevic

Yabancı sayısında 5. sıradayız

Türkiye’de yabancı sınırı kalksın mı kalkmasın mı tartışması her daim tazeliğini korur. Küresel Futbolcu Göç Raporu’na göre, Türkiye yabancı statüsünde en fazla oyuncunun bulunduğu beşinci ülke. Bank Asya 1. Lig ise yabancı futbolcuların yaş ortalaması açısından Serie B’den sonra en genç ikinci lig özelliğini taşıyor.

Mustafa Taha

TamSaha’nın Nisan 2011 sayısında Profesyonel Futbolcular Gözlem Grubu’nun hazırladığı “Avrupa’daki Futbolcuların Demografisi” isimli raporu değerlendiren bir yazı yer almıştı. Bu sayıda ise yine Profesyonel Futbolcular Gözlem Grubu’nun 69 ülke federasyonunun bünyesinde bulunan 101 ligi baz alarak hazırladığı “Küresel Futbolcu Göç Raporu” adlı çalışmanın önemli noktalarına değineceğiz. Rapor dâhilinde 1569 kulüp incelendi. Birinci ve ikinci liglerin değerlendirildiği araştırmada, Macaristan’dan 47 kulüp yer aldı. Macaristan’ı 44 kulüple İngiltere, 42’şer kulüple de İspanya ve İtalya takip etti. Araştırmada Türkiye ise Süper Lig ve 1. Lig’den toplam 36 kulüple değerlendirildi.

Küresel Futbolcu Göç Raporu’na göre, en fazla futbolcu ithal eden ülke Güney Kıbrıs Rum Kesimi. 2010 yılında 28 kulüpte oynayan yabancı futbolcu sayısının toplamı 210. Bu rakam, kulüp başına kadroda bulunan ortalama yabancı futbolcu sayısının 7.8 olduğu anlamına geliyor. Avrupa kıtasında yabancı futbolcu sayısı açısından başı Kıbrıs Rum Kesimi çekse de Avrupa kıtası dışında Birleşik Devletler yabancı futbolcu transferi açısından ilk sırada yer alıyor. Kanada ve Birleşik Devletlerde yer alan kulüpleri içine alan Major Soccer League (MLS), geçen sene

116 yabancı futbolcuya organizasyon içerisinde yer verdi. 2010’da yabancı ülkelerde futbol oynarken ülkesine geri dönen ve futbol hayatını doğduğu topraklarda sürdüren oyuncu sayısı açısından ilk sırada Brezilya yer alıyor. 135 sambacı, ülkesine dönerek Serie A ve Serie B’de forma giyiyor. Yurtdışından gelen futbolcuların en önemli durağı ise Flamengo kulübü. Kariyerini ülkesinde sürdürme kararı alan 10 futbolcunun tercihi Rio de Janerio merkezli kulüp oldu.

Türkiye ilk beşte

Liglerde top koşturan yabancı futbolcu sayısı açısından Türkiye ilk beş içerisinde yer alıyor. Kıbrıs Rum Kesimi, Yunanistan, Portekiz ve İngiltere’nin ardından sıralanan Türkiye’ye 2010 yılında 135 yabancı futbolcu ayak bastı. Bu, araştırmaya konu olan 36 kulüp başına ortalama 3.75 yabancı futbolcu anlamına gelse de Bank Asya 1. Lig’de bir takımda forma giyebilecek yabancı futbolcu sayısının üç olduğunu hatırlatmak gerekiyor. Avrupa Futbol Federasyonları Birliğine bağlı liglerde mücadele eden kulüplerden 25’inin kadrosunda 11 ve üzerinde yabancı statüsünde bulunan futbolcu yer alıyor. Bu 25 kulüp içerisinde, Avrupa’nın beş büyük ligi olarak adlandırılan İngiltere,

İspanya, İtalya, Fransa ve Almanya’dan sadece üç kulüp bulunuyor. Bunlar, 12’şer futbolcu ile Schalke 04, Genoa ve Zaragoza. Yabancı statüsünde en fazla oyuncu bulunduran kulüp ise Kıbrıs Rum Kesimi’nden AEP. Geçen sezon sonunda Kıbrıs Rum Kesimi Birinci Ligi’nde son sırada yer alan ve küme düşen Baf takımının kadrosunda 18 yabancı futbolcu bulunuyordu. AEP’yi 16’şar futbolcu ile Celtic, Iraklis ve bir başka Rum Kesimi ekibi Olympiakos takip ediyor. Zaten ilk 10 içerisinde yer alan kulüplerden sekizi Rum Kesimi ya da Yunanistan ekibi. Avrupa kıtası dışında, kadrosunda en fazla yabancı futbolcu bulunduran kulüpler sıralamasında yer alan ilk 10 kulüpten 7’si MLS’ten. Lige bu yıl katılan Vancouver Whitecaps ile birlikte Chivas USA ve Kansas City Wizards’ın da kadrosunda 9 yabancı futbolcu bulunuyor. Amerika kıtası dışından listeye giren kulüpler ise Katar’da bu sezonun sürpriz şampiyonu Lehvıya (7 futbolcu), Çin Süper Ligi’nden Qingdao Jonoon ile Tianjin Teda ve Güney Kore’den Suwon Bluewings (6 futbolcu).

Yaşlıların gözdesi Latin Amerika

Küresel Futbolcu Göç Raporu’na göre, yabancı futbolcu statüsünde bulunan oyuncuların yaş ortalaması dikkate alındığında Bank Asya 1. Lig, sıralamada en genç ikinci lig özelliğini taşıyor. Yabancı statüsünde en az 15 futbolcunun bulunduğu liglerin dikkate alındığı bu kategoride, 39 futbolcunun yaş ortalaması 22.96 olan Bank Asya 1. Lig ikinci sırada yer alırken, 15 futbolcunun yabancı statüsünde bulunduğu Serie B’nin yaş ortalaması ise 22.79. Özellikle Brezilya ve diğer Latin Amerika ülkelerinden gelen futbolcuların Avrupa’daki ilk durağı olan Portekiz’de birinci ligde yer alan 18 kulübün sahip olduğu yabancı statüsündeki futbolcu sayısı 124. Ve bu 124 futbolcunun yaş ortalaması 24.77. Araştırmada ilk dörde giren liglerin hepsinin ülkelerinin ikinci ligi olması da bir başka ilginç nokta. Yabancı statüsünde yer alan

futbolcuların yaş ortalamasına göre en genç ilk 30 lig sıralamasında Avrupa kıtası dışından sadece iki lig yer alıyor; Güney Afrika Ligi ve MLS. Yabancı futbolcuların yaş ortalamasının yüksek olduğu ligler sıralamasında ise ilk sırada Güney ve Orta Amerika ülkeleri yer alıyor. 20 yabancı futbolcunun top koşturduğu Brezilya Serie A Ligi, 29.04 yaş ortalamasıyla ilk sırada yer alırken, Meksika Ligi de 28.52 yaş ortalamasıyla ikinci sırada. Bu kategoride ilk 10’da yer alan iki Avrupa ülkesi bulunuyor; Belarus ve Azerbaycan. Her iki ülkenin de hem milli takımlar hem de ulusal ligler düzeyinde aşama kaydetmeye çalışması da önemli ortak özellik. Türkiye Süper Ligi de bu kategoride 28. sırada kendine yer buluyor. 96 yabancı statüsünde futbolcunun top koşturduğu Süper Lig’in yabancı futbolcu yaş ortalaması 26.75.

28 futbolcu Türkiye’ye dönmüş!

Küresel Futbolcu Göç Raporu’nda yer alan bir diğer önemli veriye, ülkelere geri dönen yabancı futbolcu sayısı. Transfer denince akla ilk gelen ülkeler olan Brezilya, Arjantin ve Sırbistan bu kategorinin ilk üç sırasında yer alıyor. 2010’da Brezilya’dan 135, Arjantin’den 131, Sırbistan’dan da 112 futbolcu kariyerlerinin yurtdışı kısmına nokta koyup, ülkelere dönmeye karar vermiş. Bu kategoride Türkiye de 28 futbolcu ile 16. sırada yer alıyor. 28 rakamının akılda karışıklık yaratmaması için, yurtdışı doğumlu Türk asıllı futbolcuların da bu kategoride yer aldığını hatırlatmak gerekiyor. Avrupa kıtasında, ülkelere dönmeye karar veren futbolcuların en fazla tercih ettikleri kulüpler sıralamasında Sırbistan’dan Napredak Krusevac ilk sırada yer alıyor. Geçtiğimiz sezon Sırbistan Süper Ligi’ni 15. sırada tamamlayan ve küme düşen Krusevac şehrinin takımı, yurtdışından dönen 9 Sırp futbolcuya kapılarını açmış. Gürcistan’ın Olimpi Rustavi takımı da 9 futbolcu ile ikinci sırada. Ligimizin gurbetçi futbolcu transferi açısından önde gelen

kulüplerinden Kayserispor da 2010 yılında transfer ettiği 5 futbolcu ile 14. sırada yer aldı. Avrupa kıtası dışına bakıldığında Brezilya’nın Flamengo ve Uruguay’ın Penarol kulüpleri ülkeye dönen futbolcuları kadroya katma konusunda en becerikli ekipler. Her iki kulüp de 10 futbolcuyu kadrosuna katmış durumda. Bu kategoride yer alan Güney ve Orta Amerika kulübü olmayan ekipler ise Mısır’ın El Ahli, İran’ın Sepahan ve Çin’in Shandong Luneng kulüpleri.

En çok ihraç edenler Brezilya, Arjantin ve Sırbistan...

Dünya üzerinde yer alan 103 federasyona bağlı en az bir futbolcu yurtdışına (yabancı futbolcu statüsüyle) transfer oluyor. Dünya üzerinde en fazla futbolcu ihraç eden ülke Brezilya. 2010 yılında 280 futbolcunun yurtdışına transfer olduğu Brezilya’yı bir başka Latin Amerika ülkesi Arjantin takip ediyor. 215 Arjantinli futbolcu yurtdışına transfer olmayı tercih ederken,

150 Sırp oyuncu da kariyerini Sırbistan dışında bir takımda sürdürdü. Küresel Futbolcu Göç Raporu’na göre bir başka ilginç not ise 2010’da yurtdışına transfer olan Ganalı futbolcuların yüzde 80’inin orta saha ya da forvet oyuncusu olması. İngiltere farklı bir istatistiğe imza attı ve 2010 yılında Ada’da top koşturan 241 yabancı statüsündeki futbolcu başka ülke liglerine transfer oldu. Bu 241 futbolcudan 111’i Premier Lig kulüplerinde top koşturuyordu. Bu da kulüp başında 5.5 yabancı futbolcunun takımdan ayrılması anlamına geliyor.

İngilizler genç Rumenler ise geç ayrılıyor

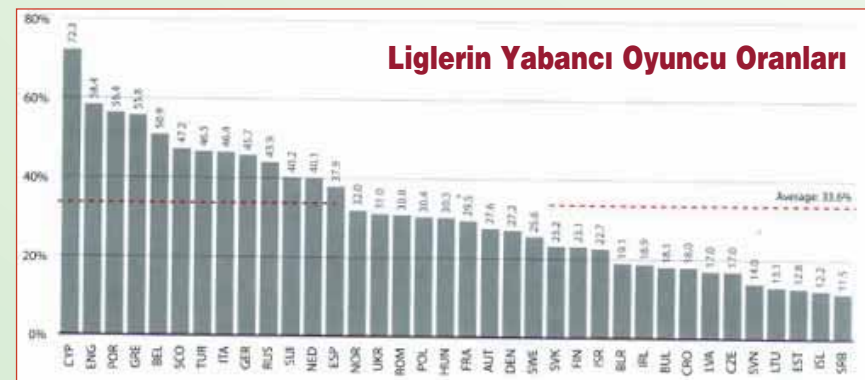
Profesyonel Futbolcular Gözlem Grubu’nun araştırması yabancı liglere transfer olan İngiliz futbolcuların bu tercihlerini genç yaşta yaptıklarını gösteriyor. 2010’da Ada’dan ayrılan 14 İngiliz futbolcunun yaş ortalaması 21.81 iken ikinci sırada yer alan Karadağ’da bu ortalama 23.48 yaş. En fazla futbolcu ihraç eden ülke olan Brezilya’da ise oyuncuların

ülkeden ayrılma yaşı 24.48. İngilizlerin aksine, Rumen futbolcular ülkelerinden geç yaşta ayrılmayı tercih ediyor. 2010’da ulusal liglerde mücadele eden kulüplerden ayrılan ve kariyerlerini yurtdışında sürdüren 26 futbolcunun yaş ortalaması 28.18. Bu kategoride ikinci sırayı 27.65 yaş ortalaması ile Şili alıyor. Avrupa’nın Güney Amerika’yı en iyi tarayan ve futbolcu seçen kulübü olarak gösterilen Udinese, 2010’un en fazla futbolcu ihraç eden kulübü. Geçen sezonu dördüncü sırada tamamlayarak Şampiyonlar Ligi elemesinde mücadele etmeye hak kazanan İtalya kulübü, 23 futbolcuyu ülke dışındaki kulüplere sattı. Udinese’yi, İber Yarımadası’nın transferdeki en aktif kulüplerinden Benfica izliyor. Lizbon ekibinin ülke dışına sattığı futbolcu sayısı 22. Sadece o ülke vatandaşı olan futbolcuların yurtdışına transferi dikkate alındığında ise Latin Amerika’nın üç önemli kulübü, River Plate, Boca Juniors ve Nacional ilk üç sırada yer alıyor. River Plate’in 14, Boca ve Nacional’in ise 13’er futbolcusu

yurtdışına transfer oldu. Avrupa kulüpleri arasında ise ismi çok fazla duyulmamış iki Sırp kulübü -Cukaricki ile Jagodina- 9’ar futbolcusunun yurtdışına transfer olmasına izin vermiş.

Brezilya’dan Portekiz’e İngiltere’den İskoçya’ya...

Küresel Futbolcu Göç Raporu, futbolcuların transferde izledikleri rotayı da ortaya koymuş. Transferlerin en yoğun şekilde gerçekleştiği hat Brezilya-Portekiz. 2010 yılında Brezilya’dan Portekiz’e 95 futbolcu transfer olurken, Portekiz’den Latin Amerika ülkesinin yolunu tutan futbolcu sayısı 21. Her iki ülkenin de ana dilinin Portekizce olması ve futbolcuların Avrupa’ya gelişlerinde daha az uyum sorunu yaşama ihtimali bulunması bu rotanın yoğunluğunun yüksek çıkmasındaki temel sebep. Benzer yoğunluk Ada’da da İngiltere ile İskoçya arasında söz konusu. Geçen yıl içerisinde 67 İngiliz futbolcu İskoçya liglerine transfer olurken, İngiltere’ye transfer olan İskoç futbolcu sayısı ise 24. Arjantin ile Şili arasında da yoğun bir transfer akışı bulunuyor. Arjantin’den Şili liglerine transfer olan futbolcu sayısı 56’yken, Şili’den Arjantin’e geçenlerin sayısı 29. Avrupa kıtasında Brezilyalıların gözde ülkesi Portekiz iken, Sambacıların Avrupa’nın en batısından sonraki tercihleri Asya kıtası. 2010’da Brezilyalı futbolculardan 15’i Güney Kore, 14’ü Japonya, 12’si de İran’a transfer oldu. Türkiye ise Brezilyalı futbolcuların tercih ettikleri ülkeler sıralamasında 12. sırada yer aldı. Geçen sezon 6 Brezilyalı futbolcu Türkiye’ye transfer oldu. Futbol konfederasyonları dikkate alındığında, her konfederasyonun kendi içerisindeki transfer mobilitesinin yüksek olduğu dikkati çekiyor. Bunu, futbolcuların yabancı olmadığı kültürlere transfer olma istediğine bağlamak mümkün. Güney Amerika Futbol Konfederasyonu Birliği’nin (COMNEBOL) 2010 yılında kendi üyeleri arasındaki futbolcu transferi ortalaması 2.54. Bu rakam UEFA için 3.17, Afrika Futbol Konfederasyonu (CAF) için 0.71, Asya Futbol Konfederasyonu (AFC) için ise 0.53.

Acemilik dönemim bitti

Çoğu futbolsever onu Süper Lig'deki ve yeni takımındaki ilk maçında sonradan oyuna girip Galatasaray'a Ali Sami Yen'de attığı golle tanıdı. A2 Millî Takım kampında yakaladığımız Ankaragücü'ne oyuncu, bu noktalara gelmesini sağlayan Samsunspor'da yaşadıklarını, Süper Lig'de geçtiğimiz sezon çektiği zorlukları ve hayatıyla ilgili detayları bizlerle paylaştı.

Turgut Doğan Şahin

Aydın Güvenir

▼Öncelikle futbola adım atma hikâyesi dinleyerek başlayalım röportaja. Tarsuslu olduğunuzu biliyoruz. Ama futbol oynamaya İstanbul'da başlamışsınız...
▲Evet, 2 Şubat 1988 Tarsus doğumluyum ama dediğiniz gibi futbola İstanbul'da tanıştım. Ben 6-7 yaşlarındayken babamın işinden dolayı ailecek İstanbul'a göç ettik. Babam TIR şoförüydü ve İstanbul tarafına işi çıkmaya başlamıştı. Biz de o yüzden İstanbul'a gelmiştik. Üç kardeşiz. İki ablam var. İstanbul'da Sefaköy'e yerleştik ve 3-4 sene sonra da Yeşilova Yeni Ufukspor adlı bir kulüpte amatör olarak top oynamaya başladım. 1 sene sonra Sefaköy Özmuratspor'a geçtim. Orada 5 sene oynadım. Futbola başlamamdaki en büyük destekçim annemdir. En çok annem istiyordu futbolcu olmamı. Çünkü benim top oynamak için can attığı ve futbolcu olma konusunda çok heyecanlı olduğumu biliyordu. Hatta beni okul çıkışlarından idmanlara bile kendisi götürürdü.

Futbola başlamamdaki en büyük destekçim annemdir. En çok annem istiyordu futbolcu olmamı. Çünkü benim top oynamak için can attığı ve futbolcu olma konusunda çok heyecanlı olduğumu biliyordu. Hatta beni okul çıkışlarından idmanlara bile kendisi götürürdü.

Sefaköy Özmuratspor'da oynarken beni izleyen ve beğenen İstanbulspor'un eski futbolcusu Dimitri Pantazi, Samsunspor'da denenmemi sağladı. Altyapıya seçilmeyi başardım. Ailemden uzak kalacağım için üzgündüm ama benim için yeni bir yol açılmıştı bu transferle.

▼İstanbul'da amatör bir takımda oynarken bir anda Bank Asya 1. Lig ekiplerinden Samsunspor seni keşfetti. Samsunspor'a transferin nasıl gerçekleşti?

▲İstanbulsporlu eski futbolcu Dimitri Pantazi beni Sefaköy Özmuratspor'da oynarken izlemiş ve beğenmiş. Samsunspor'da o dönemin başkanı İsmail Uyanık'la diyalogu vardı. Benim seçmelere girmemi Dimitri Hoca sağladı. İstanbul'dan Samsun'daki seçmelere 5-6 arkadaşla gitmiştik. Orada denendikten sonra altyapıya seçilmeyi başardım. Ailemden uzak kalacağım için üzgündüm ama benim için yeni bir yol açılmıştı bu transferle.

▼Aslına bakarsak İstanbul'da futbolda oynamaya başlasan da seni yetiştiren kulüp Samsunspor diyebiliriz. Samsunspor altyapısında ne gibi evrelerden geçtin, hangi hocalar sana yol gösterdi?

▲Şu an Kadınlar A Millî Takım Teknik Direktörü olan Yücel Uyar'la çalıştım öncelikli olarak. Samsunspor'un altyapısından sorumluydu ve beni altyapıya alan da oydu. 16 yaşındaydım ve Yücel Hoca'nın o dönemde benim gelişimimde

çok büyük emeği olmuştu. Üç sezon altyapıda oynadıktan sonra da profesyonel kontrat yaparak 2006'da A takıma yükseldim. Sonra da Samsunspor formasıyla Bank Asya 1. Lig'de mücadele etmeye başladım. O yüzden altyapıdan A takıma da Yücel Hoca sayesinde çıktım diyebilirim.

Beni bu günlere Orhan Kapucu getirdi

▼Bank Asya 1. Lig'de oynamaya başladın ve kısa süre içerisinde takımın değişmez oyuncularından birisi oldun. Bu çıkış nasıl gerçekleşti?

▲A takımda oynadığım dönemlerde Ercüment Coşkundere ve Hayrettin Gümüldağ gibi isimlerle çalışma fırsatım oldu. Ama benim için en farklı hoca Orhan Kapucu'ydu. Orhan Hoca Samsunspor'un 80'li yıllardaki forvetlerinden. 2007-2008 sezonunun devre arasında takımın başına gelmişti. Durumumuz kötüydü o dönemler. Ben de ilk yarındaki hiçbir maçta forma giyememişim. Orhan Hoca'nın gelişimiyle birlikte ikinci

yarı tüm maçlarda görev aldım ve onun güvenini boşa çıkarmayıp iyi bir performans sergiledim. Ligdeki ilk gollerimi de bu dönemde kaydettim. Hatta ilk golüm Orduspor'a karşı son dakikada gelmişti. Ayrıca da ilk kez profesyonel olarak forma giyme şansı buldum onun sayesinde. Bu sezonu takip eden senelerde de sürekli oynamaya başladım. Yani Orhan Hoca'nın düzenli olarak şans vermeye başlaması benim için bir dönüm noktasıydı. Bu arada Orhan Hoca'nın o dönemki yardımcısı eski Galatasaraylı Mehmet Gönülaçar'ın da gelişimime çok katkısı oldu. Onlar olmasaydı belki de şu an bir Süper Lig oyuncusu olamayabilirdim. ▼Bank Asya 1.Lig kariyerine baktığımızda başarılı olduğumuz kadar, bir o kadar da agresif bir oyuncu çıkıyor karşımıza. Hatta 2008-2009 sezonunda iki kez oyundan ihraç edildiğin ve 6 maç ceza aldığın bir dönem var...

▲Evet, o dönem Gaziantep Büyükşehir Belediyespor maçında bir oyuncuyla kavga etmişim. Küfür ettiğim için 3 maç ceza almıştım ve ceza haberini aldığımda çok üzülmişim. Çok oynamak istiyordum ve böyle bir nedenden ötürü oynayamamak çok yaralamıştı beni. Ligin son haftalarına doğru da Sakaryaspor deplasmanında yine oyundan atıldım. Ancak bu atılma, bana göre haksızdı. Bundan dolayı hakeme tepki göstermişim. O maç sonrasında da hakeme gösterdiğim tepki nedeniyle yine 3 maçlık bir ceza almıştım. Ne zaman oyun içinde sinirlensem, aklıma ilk attığım maç geliyor! ▼Peki cezalardan sonra saha içindeki hareketlerine dikkat etmeye başladın mı? ▲Özellikle ilk ceza aldığım maçtan çok ders çıkardım kendime. Küfür ettiğimden ötürü ceza aldığım ve bunun son derece yanlış bir hareket olduğunun farkındaydım. Bu olaydan sonra da bir daha hiçbir zaman saha içinde bu gibi hareketler yapmamaya ve rakipten hiçbir arkadaşla kavga etmemeye özen gösterdim. Böyle yanlış davranışlardan uzak durmaya çalıştım hep. O sezondan

sonra da hiç böyle bir ceza almadım zaten. Ne zaman oyun içinde sinirlensem, aklıma o an geliyor ve frenliyorum kendimi. ▼Samsunspor'daki son sezonunda 15 golle krallık listesinin üst sıralarında yer aldın ve ligin göz önündeki oyuncularından biri haline geldin. O sezon Samsunspor'daki yükselen performansını neye bağlıyorsun? ▲Düzenli olarak sahada yer aldıkça futbolumun üstüne koyduğumu gördüm. Çünkü oyuncunun kendini geliştirebilmesi için düzenli oynaması lazım. Ben de bu şans bulduktan kendimi geliştirdim. Her hafta sonunda, o maç iyi de kötü de oynasam

Samsunspor'un çıkacağını bilsem kalırdım

▼Ankaragücü'ne geçişin nasıl oldu? ▲Sözleşmem devam etmesine rağmen performansımın oturuğu daha üst ligdeki bir takıma gitmek istiyordum. Samsunspor'un da o dönem oldukça fazla borcu bulunuyordu. Bu nedenle beni gözden çıkarmışlardı. Herhangi bir tercihim yoktu ve yönetimin maddi açıdan anlaştığı bir kulübe gidecektim. O takım da en çok bonservis bedelini veren Ankaragücü oldu. Yani transfer gerçekleşene kadar ben

Samsunspor'un 80'li yıllardaki forvetlerinden Orhan Kapucu A takımına başına geldikten sonra bana tüm maçlarda görev verdi. Bu olay benim için bir dönüm noktasıydı. Orhan Hoca'nın o dönemki yardımcısı Mehmet Gönülaçar'ın da gelişimime çok katkısı oldu.

Ankaragücü'ne geldiğimde sakattım ve ancak 8. haftada oynama şans bulabildim. İlk maçında Galatasaray'a gol attım ama o anda heyecandan hiçbir şey hissedemedim. Fark edince de çok mutlu oldum. Küçükken taraftarı olduğum takıma gol atmak farklı bir duyguydu.

bunun geçtiğini düşünerek, hep önüme bakmaya çalıştım. Yani geriye dönük olaylara takılmamaya özen gösterdim. Hep en iyisini vermeye çalıştım sahada. Böylece performansım arttı. Sonra da bir basamak atlayıp, daha üst bir ligde oynayan Ankaragücü'ne transfer oldum bu şekilde. Performansımı düzenli oynadıkça kendimi geliştirmeme bağlıyorum.

Ankaragücü'yle temas kurmadım. Ama Samsunspor'un Spor Toto Süper Lig'e yükseleceğini bilsem, ben de takımda kalmak ve bu başarının bir parçası olmak isterdim. ▼Ankaragücü'nde sezon başı sakatlığından ötürü bir süre forma giyemedin. Daha sonra da

oynadığın ilk maçta Galatasaray’a Ali Sami Yen’de gol atarak flaş bir şekilde Süper Lig’e merhaba dedin...

▲Samsunspor’da oynadığım son maçlardan birinde sakatlanmıştım. Samsunspor düşme mücadelesi veriyordu o dönemde. Dardanelspor deplasmanında parmağım kırılmıştı. Kötü gidişattan ötürü 2-3 hafta kırık parmakla oynayıp takımın ligde kalmasına katkıda bulunmaya çalıştım. Tedavi sürecine lig bittikten sonra başladım yani. Dolayısıyla Ankaragücü’ne geldiğimde sakatlığım devam ediyordu. Tedavi süresi beklenilenin aksine uzayınca yaklaşık 4-5 ay sonra sahalara geri dönebildim. Sezon başı kampı da geçiremedim yeni takımımda. Daha sonra sakatlığım geçti ve ligin 8. haftasında ilk kez Galatasaray’a karşı 78. dakikada oyuna girdim. Bu benim hem yeni takımımdaki hem de Süper Lig’deki ilk maçımdı. Heyecandan hiçbir şey hissedemedim o an açıkçası. Çok şaşırmıştım. İlk maçımda gol attığım, ancak maçtan sonra aklıma geldi. Fark edince de çok mutlu oldum. Küçükken Galatasaray taraftarıydim. Çocukluğumda tuttuğum takıma gol atmak da ayrı bir duygu oldu benim için.

Süper Lig çok daha zor

▼**Peki bu flaş başlangıçtan sonra Spor Toto Süper Lig’deki ilk sezonun senin açımdan nasıl geçti? Zorlandın mı oynadığın maçlarda?**

▲Bank Asya 1. Lig’le Spor Toto Süper Lig’in arasında ciddi bir kalite ve zorluk farkı olduğunu düşünüyorum. Bunu bu sezon Süper Lig’de mücadele etmeye başlayınca anladım. İlk sezonumda uyum sorunu yaşadım açıkçası. Sakatlığımdan ötürü sezon başı kampında bulunamam da bunda etkili oldu. Ancak gelecek sezon bu sorunu aşıp daha etkili olacağımı düşünüyorum. Bu sezon benim için bir acemilik dönemiydi.

▼**Hücum hattında oynayan ve gelişmekte olan bir oyuncusun. Gerek gol yollarında etkili olma, gerekse de son vuruş bakımından örnek aldığın bir oyuncu var mı?**

▲Türkiye’den Fatih Tekke’yi çok beğenirim. Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında onunla aynı takımda oynama fırsatım da oldu. Bu benim için çok büyük bir mutluluk kaynağıydı ve aynı zamanda da bir şanstı. Dediğim gibi, gelmeden önce de çok beğendiğim ve kendime örnek aldığım bir oyuncuydu Fatih abi. Özellikle onun son vuruşlarını

örnek almaya çalışıyorum. Dünya futboluna baktığımızda ise en beğendiğim forvet olarak Zlatan Ibrahimovic’i söyleyebilirim. ▼**Örnek aldığını belirttiğin Fatih Tekke’yle gol vuruşlarındaki başarısının sırrını konuştun mu hiç?** ▲Fatih abiyi özellikle antrenmanlarda gözlemliyorum. Yeni tanıştığımız ve benim büyüğüm olduğu için açıkçası çekiniyorum bazen bunları ona sormaya. Ancak sezon sonuna doğru yavaş yavaş sormaya başladım diyebilirim. Aslında çekinmemizi o da istemez ama, bir çekingenlik oluyor işte başlarda. Çünkü karşınızdaki oyuncu Fatih Tekke sonuçta.

▼**Samsunspor’da santrfor oynamana rağmen, Ankaragücü’nde genelde kanatlarda forma şansı buldun. Asıl mevkiinin neresi olduğunu düşünüyorsun?**

▲Şu an ben de kendi mevkiimi bilemiyorum açıkçası (gülüyor). O yüzden “santrforum” ya da “kanat oyuncusuyum” gibi net bir cevap veremiyorum. Aslında Samsunspor’da da tam bir mevkiim yoktu diyebilirim. Özellikle son sezonumda saha içerisinde rahat bir şekilde, istediğim bölgede oynama fırsatı buldum. Bir nevi serbest oyuncu gibiydim. Hoca da bana bu rahatlığı veriyordu. Ancak Ankaragücü’ne geldikten sonra Ümit Özat sol kanatta oynattı beni. Daha sonra Ümit Hocanın yerine gelen Mesut Bakkal da sağ kanatta oynattı ağırlıklı olarak. Yeri geldi, takımın hücumda eksikleri bulunduğu maçlarda da santrfor oynadım. Ancak Samsunspor’da serbest oynama rahatlığına alıştığımdan dolayı Ankaragücü’nde bu durumun zorluğunu çektim geçen sezon. En çok oynamak istediğim mevki söylemek gerekirse santrfor diyebilirim.

▼**Süper Lig, forvet oyuncularına yakın ve sert markaj**

uygulandığından dolayı hücum oynayan futbolcular için zor bir lig aslında. Türkiye’ye gelen yabancı forvetler de zaman zaman bunu dile getiriyor. Sen Avrupa’ya gidecek olursan hangi ligin oyun stiline daha uygun olduğunu düşünüyorsun?

▲En çok İspanya’da oynamak isterim. Çünkü dediğiniz gibi Süper Lig, forvet oyuncularını fiziksel açıdan oldukça yıpratın bir lig. Ben de çok mücadeleye dayalı oyunu sevmiyorum açıkçası. O yüzden asla İngiltere’de oynamak istemem mesela. Hiç o kadar mücadeleye giremem yani (gülüyor). İspanya’da forvetler kendilerine daha fazla boş alan bulabiliyor. Orada teknik daha önemli.

▼**Süper Lig’deki ilk sezonunu Ankaragücü formasıyla geride bıraktın. Galatasaray’ı 2 kez, Beşiktaş’ı ve Fenerbahçe’yi de kendi evinizde mağlup ettiniz. Trabzonspor’dan ise deplasmanda puan aldınız. Sadece büyük maçlara mı motive oldu takım?**

▲Lig bizim açımızdan çok çalkantılı geçti geride bıraktığımız sezon. Belirttiğiniz gibi büyük maçları kazandık ama diğer maçlardaki kazanma oranımız oldukça düşüktü. Bunun nedenini de karşılaştığımız herkes sordu bize. Tabii ki büyük takımlara karşı oynadığımız maçlara ayrı bir motivasyonla çıktığımız doğru. Bu takımlara karşı galibiyet aldıktan sonra da rehavete kapıldık ve bunun sonunda da düşüş geldi diyebilirim.

▼**Futbolun dışındaki zamanlarında neler yapıyorsunuz?**

▲Takım arkadaşım Murat Duruer’in evine gidip onunla Play Station oynar, film seyrederez genellikle. Ankara’yı pek bilmiyoruz ikimiz de. Şehir merkezinde kalıyoruz. Ankaragücü’nün yeni yapılan tesisleri de kaldığımız yere ve dolayısıyla şehre bir hayli uzak. O yüzden antrenman olduğu günler git, çalış, gel, gün zaten bitmiş oluyor. Fazla boş vakit bulamıyoruz yani.

Futbol cambazları işbaşında

Güney Amerika'nın en önemli futbol organizasyonu Copa America'nın 43.'sü, 1-24 Temmuz tarihleri arasında düzenlenecek. Ev sahibi Arjantin, son iki kupanın finalinde boyun eğdiği ezeli rakibi Brezilya'yı bu kez kendi topraklarında devirmenin peşinde. Tango ve Samba çarpışadursun, Uruguay ve Meksika'nın başı çektiği diğerleri de rol çalmaya çalışacak.

İbrahim Koçyiğit

Futbolun en şaşılahtı oynandığı coğrafyalardan Güney Amerika'nın millî takımlar seviyesindeki şampiyonu, bu ay düzenlenecek Copa America ile belirlenecek. Büyük favoriler Arjantin ve Brezilya başta olmak üzere, Güney Amerika Futbol Konfederasyonu CONMEBOL'e üye 10 ülke, yanlarına Kosta Rika ve Meksika'yı da alarak artık dört yılda bir düzenlenen futbol şoleninin 43.'süne imza atacak. 1-24 Temmuz tarihleri arasında Arjantin'in ev sahipliğinde düzenlenecek kupada, kulüplerin millî takıma futbolcu gönderme konusunda sıkıntı yaşamamaları sayesinde, dünyaca ünlü yıldızları seyrebileceğiz. Dörder takım barındıran üç grubu yakından tanımadan önce, organizasyonla ilgili genel bilgiler verelim. 14 şampiyonlukla, Uruguay'la birlikte kupa tarihinin en başarılı ülkesi olan ancak 1993'ten beri mutlu sona ulaşamayan Arjantin, kupaya 9. kez ev sahipliği yapıp bu alandaki rekorunu geliştirecek. Son beş kupanın dördünü kazanan (üstelik son iki kupanın finalinde Arjantin'i devirerek) Brezilya ise "Tangocular"a karşı kurduğu psikolojik üstünlüğü devam ettirmek isteyecek. Uruguay ve "misafir" Meksika ise Samba-Tango savaşında rol çalmanın peşine düşecek. Hatırlatalım; 2013 Konfederasyonlar

A Grubu

Arjantin
Kolombiya
Kosta Rika
Bolivya

B Grubu

Brezilya
Paraguay
Ekvador
Venezuela

C Grubu

Uruguay
Peru
Şili
Meksika

Kupası'na ev sahipliği yapacak Brezilya haricinde, Copa America'da en iyi dereceye imza atan ekip, 2013'teki o buluşmaya davetiye kazanacak. İlk kez 1916'da "Güney Amerika Şampiyonası" adıyla düzenlenen organizasyon, 1967-1975 arasında sekiz yıllık bir ara vermiş, 1987'de de bugünküne benzer bir formata ve bugünkü ismine kavuşmuştu.

En önemli fark, turnuvanın iki yılda bir organize edilmesiydi. CONMEBOL'ün görece küçük bir konfederasyon olması nedeniyle, 1993 yılından bu yana organizasyona kıta dışından ekipler de davet ediliyor. Bu yılki turnuva için düşünülen ilk ülke Japonya olmuştu. Fakat önce ülkede yaşanan deprem-tsunami-nükleer felâket üçlüsü, ardından da özellikle Avrupa kulüplerinin, oyuncularını bu organizasyona göndermemekte direktmesi nedeniyle, Japonya bu teklifi geri çevirmek zorunda kaldı. Japonya'nın reddettiği biletin önce Avrupa ve Dünya Şampiyonu İspanya'ya gideceği konuşulmuştu ancak resmi teklif Kosta Rika'ya yapıldı ve aynı gün içinde de kabul edildi. Organizasyona davet edilen ikinci ülke ise rekabeti bir hayli artıracığı düşünülen Meksika oldu. Dörder takım barındıran gruplarda başarılı ülkesi olan ancak 1993'ten beri mutlu sona ulaşamayan Arjantin, kupaya 9. kez ev sahipliği yapıp bu alandaki rekorunu geliştirecek. Son beş kupanın dördünü kazanan (üstelik son iki kupanın finalinde Arjantin'i devirerek) Brezilya ise "Tangocular"a karşı kurduğu psikolojik üstünlüğü devam ettirmek isteyecek. Uruguay ve "misafir" Meksika ise Samba-Tango savaşında rol çalmanın peşine düşecek. Hatırlatalım; 2013 Konfederasyonlar

Tango için son şans!

A Grubu'nda ev sahibi Arjantin'e Kolombiya, Kosta Rika ve Bolivya eşlik edecek. Son iki finali Brezilya'ya kaybeden ve son Dünya Kupası'nda da aradığını bulamayan Arjantin, bu kez şampiyonluğa ölümüne muhtaç. Zira bir sonraki Copa America, ezeli rakip Brezilya'nın ev sahipliğinde düzenlenecek ve şampiyonluk için bu yılından daha iyi bir şans uzun süre gelmeyecek gibi görünüyor. 1986'da birlikte Dünya Kupası kaldırdığı Maradona'nın yerine hocalığı gelen Sergio Batista; Messi, Tevez, Milito kardeşler, Zanetti ve Agüero başta olmak üzere, sakatlığı bulunmayan tüm yıldızlarından faydalanacak. Açılışı 1 Temmuz'da Bolivya önünde yaptıktan sonra, sırasıyla Kolombiya ve Kosta Rika ile

karşılaşacak olan 48 yaşındaki Arjantinli teknik adam, 2008 Pekin Yaz Olimpiyat Oyunları'nda 23 yaş altı takımın başında yaşadığı türden bir zafer kazanmayı planlıyor. Kupa öncesi oynanan son hazırlık maçında alınan 4-0'lık Arnavutluk galibiyetine bir gol ve iki asistle katkı yapan Lionel Messi ise artık A Millî Takım'ı büyük organizasyonlarda taşıyabileceğini kanıtlamak zorunda...

A Grubu'ndaki diğer temsilcilerden Bolivya, son 30 yılda sadece iki kez gruptan çıkabildi; ama FIFA 2010 Dünya Kupası elemelerinde hem Arjantin'i hem de Brezilya'yı yenmiş olmanın getirdiği fiyakanın son kullanma tarihi henüz geçmedi. Copa America'yı ağırladığı 1963'te şampiyon olan Bolivya'nın karnesinde bir de 1997'de Brezilya'ya kaybedilen final var. Gustavo Quinteros'un çalıştırdığı ekip, hücum hattında emekliye ayrılan Joaquin Botero'nun boşluğunu Marcelo Martins ile dolduracak. Portekiz asıllı Brezilyalı Edvaldo Hermoza da annesi sayesinde aldığı Bolivya pasaportunun ardından ilk kez bu yıl millî formayı giydi ve kupada kendini göstermeye çalışacak. 2001 finalinde Meksika'yı deviren Kolombiya, grup ikinciliği için en

Messi

güçlü aday gibi... Özellikle de geçen sezon Avrupa Ligi'ni kazanan Portolu Guarin ve Falcao'nun yardımıyla... 1975'te finalde kaybettiği kupayı 2001'de kendi evinde kazanan Kolombiya, 2007'de düzenlenen son kupada gruptan çıkamamıştı. Ardından FIFA 2010 Dünya Kupası finallerine de kalamayan ekip, yeniden yükselişe geçme niyetinde. Milan'da fazla

forma şansı bulamayan "yaşlı" savunmacı Yepes'in Udinese'li "genç" Zapata ile uyumu, Kolombiya için kilit bir faktör olacak. Zira teknik direktör Hernan Dario Gomez'e yöneltilen en büyük eleştiri, oynattığı 4-1-4-1 sisteminin, takım geriye düştüğünde bir alternatifi olmaması...

Kupanın iki "misafir"inden Kosta Rika ise Gold Cup'a çeyrek finalde veda etmiş olmanın telafisini Arjantin'de yapmaya çalışacak. Fakat Gold Cup'ta golü de bulunan 45 yaşındaki savunmacı Dennis Marshall'ın organizasyonun ardından bir trafik kazasında hayatını kaybetmesi, Kosta Rika'da moralleri bir hayli bozmuş durumda. Daha önce 2001'de de Copa America'da mücadele eden Kosta Rika, grubunu lider bitirmiş ancak çeyrek finalde Uruguay'a elenmişti. O Uruguay'ın FIFA 2010 Dünya Kupası biletini Kosta Rika'nın elinden alan ekip olduğunu ve burada da muhtemel bir eşleşmenin varlığını hatırlatalım.

Brezilya "üçleme" peşinde

B Grubu'nun favorisi Brezilya, son iki kupanın da galibi. "Sambacılar", art arda üçüncü şampiyonluklarını Arjantin topraklarında elde edip, ezeli rakiplerinin 1940'lardaki başarısını tekrarlamak istiyor (Gerçi o dönemde kupa her yıl düzenleniyordu ve başarılı bir jenerasyon kısa süre içinde önemli bir seri yakalayabiliyordu). Üstelik Brezilya bunu başarabilirse, dört yıl sonra evinde düzenlenecek kupada, art arda dördüncü şampiyonlukla bir rekora da imza atabilir. Dunga'nın yerine düşünülen Muricy Ramalho'ya o dönemde çalıştırdığı

kulüp, Fluminense'den izin çıkmayınca göreve getirilen Mano Menezes, ilk millî takım tecrübesini yaşıyor. 49 yaşındaki hocanın Copa America kadrosunda Lucio, Maicon, Alves, Robinho, Pato ve Neymar gibi yıldızlar var.

Fenerbahçeli Andre Santos da kadroda... Geçen sezon sakatlıklarla boğuşan Kaka'nın yanı sıra, sol bekteki yerini Barcelona'lı Adriano'ya kaptıran Marcelo ise Arjantin'e götürülmedi. Son hazırlık maçlarında oynanan kontratağa dayalı futbol, taraftarların canını biraz sıkımsı. Fakat Menezes, son açıklamalarında, üçlü değil dörtlü savunma ile oynayacaklarını ve hücumu daha fazla düşüneceklerini söyledi. Son beş kupanın dördünü kazanan Brezilya, açılışı Venezuela karşısında yaptıktan sonra Paraguay ve Ekvador ile oynayacak.

Art arda katıldığı dördüncü Dünya Kupası finallerinde çeyrek final oynayarak tarihinin en iyi derecesini kaydeden Paraguay, o rüzgârı şimdi de Copa America'da sürdürmek istiyor. 1953 ve 1979'da kazandığı kupayı beş kez de finalde kaybeden Paraguay, Justo Villar'ın kaptanlığında Lucas Barrios ve Roque Santa Cruz gibi yıldızlarıyla şampiyonluk kovalayacak. 2007'de Güney Amerika'da yılın teknik direktörü seçilen Gerardo Martino'nun çalıştırdığı ekip, prese dayalı futbolunu hocaları Martino'nun ülkesinde de sürdürebilirse, Dünya Kupası'nda yarım bıraktığı işi tamamlayabilir.

1959 ve 1993'te dördüncülük yaşayan Ekvador ise Venezela ile en iyi iki üçüncüden biri olmaya çalışacak gibi görünüyor. Luis Fernando Saritama'yı turnuvadan iki hafta önce sakatlığa kurban veren Reinaldo Rueda'nın öğrencileri, Manchester United'lı Antonio Valencia'ya bel bağlayacakları kupada açılışı Paraguay karşısında yaptıktan sonra, belki de gruptaki en kritik maçlarında son turnuvanın çeyrek

Forlan

finalisti Venezuela ile mücadele edecek.

"Ölüm grubu" olmadan asla!

En büyük iki favori Arjantin ve Brezilya olsa da, bu ikilinin şampiyon olamaması halinde kupayı büyük ihtimalle kaldıracak iki ekip Uruguay ve Meksika, aynı gruba düştü. 14 şampiyonlukla, Arjantin ile birlikte Copa America tarihinin en başarılı iki takımından biri olan Uruguay, 1995'te başlayan şampiyonluk hasretini dindirmenin peşinde. Kupa öncesi çıktıkları son hazırlık maçında Estonya'yı 3-0 yenen Oscar Tabarez'in öğrencileri, Forlan, Luis Suarez ve Caceres'in formda olmasından gayet memnun. C Grubu'nda ilk maç Peru ile oynanacak; ardından da Şili ve Meksika maçları var. Kosta Rika ile birlikte, kupaya özel davetle gelen Meksika bugüne kadar iki final kaybedip üç de üçüncülük gördüğü organizasyonda artık şampiyonluğa ulaşmak istiyor. 25 Haziran'da oynanan Gold Cup finalinde ABD'yi devirip mutlu sona ulaşan Meksika'da en önemli sıkıntı, o organizasyon sırasında kanında yasaklı klenbuterole rastlanan beş oyuncu, Guillermo Ochoa, Francisco Javier Rodriguez, Edgar Duenas, Antonio Naelson ve Christian Bermudez'in Copa America'ya yetemeyecek olması. Yine Gold Cup'ta mücadele eden Aldo de Nigris gibi birçok isim de Arjantin'e götürülmedi. Bu eksikler, yardımcı antrenör Luis Fernando Tena'nın çalıştıracığı ve büyük çoğunluğu 23 Yaş altı Millî Takım'ından oluşacak ekibi nasıl etkileyecek; bekleyip göreceğiz. Meksika'nın eksiklerden mustarip oluşundan istifade etmek isteyecek iki ekip, Peru ve Şili. 1939 ve 1975'te şampiyonluğa ulaşan

Peru, muhtemelen Jefferson Farfan'dan sakatlığı nedeniyle faydalanamayacak. Claudio Pizarro'nun da diz sakatlığı nedeniyle daha önce kadrodan çıkarıldığını düşürsek, işler Peru için beklendiği gibi gitmeyebilir. Bu ikilinin yokluğunda, Paolo Guerrero'nun nasıl bir performans sergileyeceği, Peru'nun kupa macerası açısından hayati önem taşıyacak.

Şili, en çekişmeli grup gibi görünen C Grubu'nda çeyrek final bileti arayacak son ekip. Kupada daha önce oynadığı dört finali de kaybeden Şili, bu yıl yine en çok Alexis Sanchez'e bel bağlayacak. Humberto Suazo ve Arturo Vidal, kadrodaki diğer önemli isimlerden ikisi. Kupa, Marcelo Bielsa'nın federasyon başkanlığı seçiminin ardından Şubat'ta istifa etmesinin ardından teknik direktörlüğe gelen ve ilk millî takım tecrübesini yaşayan Claudio Borghi'nin de Şili'nin başındaki ilk ciddi sınavı olacak.

Grupları mercek altına aldıktan sonra, maç takvimine de değinelim. Arjantin ile Türkiye arasında altı saatlik bir fark bulunuyor. Turnuvada en erken maç TSİ 21.30'da başlayacak. En geç başlayacak mücadele ise uykü düzenini zorlayacak bir saatte; 03.45. 24 Temmuz'daki finalin makul bir saatte, TSİ 22.00'de başlayacağını ve turnuvanın A Haber'den yayımlanacağını da hatırlatalım.

Ülkelerin Copa America karnesi

Takım	Şampiyonluk	İkincilik	Üçüncülük
Arjantin	14	12	4
Uruguay	14	6	9
Brezilya	8	11	7
Paraguay	2	5	7
Peru	2	-	6
Kolombiya	1	1	3
Bolivya	1	1	-

Zafer yine İstanbul Üniversitesi'nin

Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Genel Direktörlüğü tarafından bu yıl üçüncüsü düzenlenen Efes Pilsen Futsal Ligi'nde toplam 90 takım ve yaklaşık 1800 oyuncu mücadele etti. Ligde heyecan 31 Aralık 2010'da Ankara Bölgesi maçlarıyla başladı. Başkent'in yanı sıra İstanbul (2 bölge), İzmir (2 bölge), Bursa, Ankara, Eskişehir, Kocaeli, Samsun, Adana, Trabzon, Kayseri, Malatya, Erzincan, Ağrı ve Van bölgelerinden katılan takımlar arasında gerçekleştirilen eleme müsabakaları sonucu 16 bölge merkezinde bölge birincileri belirlendi. İlk 16'ya giren takımlar, Doğu ve Batı olmak üzere iki farklı grupta tek devreli üst lig müsabakalarını gerçekleştirdi. Bu karşılaşmaların ardından İstanbul Üniversitesi, Çamlaraltı Koleji Ege Elitspor, Kayseri Atatürk Lisesi ve Seyhan Belediyesi dördüncü finale kalmayı başardı. Efes Pilsen Futsal Ligi'nde şampiyonun belirleneceği dördüncü finale Eskişehir'de Anadolu Üniversitesi 2 Eylül Kampüsü BESYO Spor Salonu ev sahipliği yaptı. İlk gün oynanan maçlarda Kayseri Atatürk Lisesi Spor Kulübü'nü 7-2 yenen Çamlaraltı Koleji Ege Elitspor ile Seyhan Belediyesi'ni 4-2 mağlup eden İstanbul Üniversitesi Spor Kulübü

finale yükseldi. Böylece geçen yıl şampiyonluk maçı oynayan iki takım bir kez daha futsalda Türkiye'nin en iyisi olabilmek için karşılaştı. Finale iyi başlayan takım İzmir temsilcisi Çamlaraltı Ege Elitspor oldu ve 2-0 üstünlüğü sağladı. Ancak ilerleyen dakikalarda İstanbul Üniversitesi 8-0'lık bir seri yakaladı. Böylece İstanbul Üniversitesi, Çamlaraltı Koleji Ege Elitspor'u 8-2 mağlup edip bu yıl da şampiyon olarak Türkiye'yi bir kez daha UEFA Avrupa Futsal Kupası'nda temsil etme hakkını kazandı. İstanbul Üniversitesi'nin final maçındaki golleri Özyay Özütoğ (3), Cem Keskin (2), Mustafa Kurtay (2) ve Yiğitcan Yenilmez'den gelirken, Çamlaraltı Koleji Ege Elitspor'un gollerini Ergün Öztekin ve Uğur Çakıroğlu kaydetti. Bu maçtan önce oynanan üçüncülük maçı ise baştan sona büyük bir çekişmeye sahne oldu. Adana ekibi Seyhan Belediyesi, Kayseri Atatürk Lisesi'ni

12-10 yenerek Türkiye üçüncülüğünü elde etti.

Es-Es bandosu tribüneydi

Efes Pilsen Futsal Ligi'nde "En değerli oyuncu ödülünü" İstanbul Üniversitesi'nde Cem Keskin, "En iyi kaleci" ödülünü aynı takımdan Ertuğrul İlyasoğlu, "En centilmen oyuncu" ödülünü ise Kayseri Atatürk Lisesi'nden Şükrü Gögercin kazandı. Uludağ Üniversitesi'nden Şakir Bozlar da gol kralı oldu. Anadolu Üniversitesi'nde düzenlenen dördüncü finalin özel konukları da vardı. Eskişehir'in futbol dünyasına sunduğu en güzel renklerden olan "Es-Es Bandosu" final günü süresince şarkılarıyla karşılaşmalara eşlik etti. İstanbul Üniversitesi ile İzmir Çamlaraltı Ege Elitspor arasında oynanan finalden önce Eskişehirsporlu şöhretler bir gösteri maçı yaptı. Farklı dönemlerde kırmızı-siyahlı renklere hizmet etmiş Ömer Kaner,

Bu yıl 90 takımın katılımıyla gerçekleşen Efes Pilsen Futsal Ligi'nin şampiyonu, Eskişehir'de düzenlenen dördüncü final maçlarıyla belli oldu. Finalde Çamlaraltı Koleji Ege Elitspor'u 8-2 yenen İstanbul Üniversitesi üst üste ikinci kez mutlu sona ulaştı ve ülkemizi UEFA Avrupa Futsal Kupası'nda temsil etme hakkını kazandı.

Serdal Eroy, Zafer Tüzün, Gani Gümüşcan, Güven Sabaz, Doğan Atmaca, Metin Şeker, Çetin Biçer, Orhan Türkmengil, Halit Kök ile Erdal Albayrak'ın forma giydiği ve seyircilerden büyük ilgi gören karşılaşmada eski ustaların performansı alkış topladı.

Kaner: Futsal geliyor

Eskişehir'deki dördüncü finali izleyen ve yapılan gösteri maçında sahaya çıkan Futsal Millî Takımı Teknik Direktörü Ömer Kaner, Efes Pilsen Futsal Ligi'nde son dörde kalan takımların birbirinden iyi olduğunu belirtirken, futsalın Türkiye'de her geçen gün daha da geliştiğini ifade etti. Kaner, "Dördüncü finale kalan takımlar hak ederek buralara geldi. Burada oynayan oyuncuların bir kısmı aynı zamanda Millî Takım oyuncuları. İki gün süresince güzel, tempolu karşılaşmalar izledik" dedi. Türkiye'de futsalın kısa zamanda önemli ilerleme kaydettiğini ama önlerinde uzun bir yol olduğunu belirten Kaner, "Futsal farklı ve çok zevkli bir oyun. Çok çabuk oynanması gerekiyor. Millî Takım oyuncuları yurtdışında tecrübe kazandıkları için oyun kapasiteleri daha üst seviyede. Zaten Millî Takım'daki gelişimi, elde ettiği başarıyla görebiliyoruz. Önümüzdeki sene tarihimizde ilk kez Avrupa Futsal Şampiyonası finallerinde mücadele edeceğiz. Bu nedenle Efes Pilsen Futsal Ligi'ndeki yerli oyuncuların gelişimi bizim için çok önemli. Ligimizdeki seviye her geçen gün artıyor. Futsal Türkiye'de yeni bir spor, biraz daha zamana ihtiyaç var. Daha gelişeceğine ve yaygınlaşacağına inanıyorum" diyerek sözlerini tamamladı.

İşte altyapısının liderleri

Spor Toto Süper Lig takımlarında bu sezon altyapıdan gelen oyuncu sayıları ve verilen süreler incelendiğinde ortaya çıkan tablo, şampiyonluk yaşamış üç İstanbul takımının, eleştirilerin aksine çok da kötü durumda olmadığını ortaya koyuyor. Bu sezon Spor Toto Süper Lig'de altyapısından en fazla oyuncuya şans veren takım Beşiktaş oldu. Genç oyuncularına en fazla süreyi ise Galatasaray tanıdı. Bursaspor ve Gençlerbirliği de altyapı kullanımı konusunda istikrarlarını sürdürdü.

Koray Gürtaş

Şampiyonlar Ligi finalinde karşılaşan Barcelona ve Manchester United'ın kadrolarında altyapıdan gelen çok sayıda futbolcu olması, ülkemizin bu alanda istenilen noktada olmadığını gerçeğini bir kez daha hatırlattı. Kulüplerimiz öz kaynaklarından gelen oyunculara şans verme konusunda çok iddialı değil. Spor Toto Süper Lig takımlarında bu sezon altyapıdan gelen oyuncu sayıları ve verilen süreler incelendiğinde ortaya çıkan tablo şampiyonluk yaşamış üç İstanbul takımının, eleştirilerin aksine çok da kötü durumda olmadığını ortaya koyuyor. Bu kulüplerin altyapısından yetişen oyuncuların diğer takımları beslediğini de unutmamak gerek. Bursaspor ve Gençlerbirliği altyapı kullanımı konusunda istikrarlarını sürdürüyor. Bir de unutulmaması

gereken bir gerçek var. Takımlar iddiasını yitirdikçe ve hedeften uzaklaştıkça gençlerin şans bulma olasılığı artıyor.

Beşiktaş'ın öncülüğü

Bu sezon Spor Toto Süper Lig'de altyapısından en fazla oyuncuya şans veren takım Beşiktaş oldu. Siyah-beyazlıların öz kaynaklarından yetişen Necip Uysal, Nihat Kahveci, Ali Kuşuk, Atınc Nukan, Doğukan Pala, Volkan Ekici ve Mertcan Demirer ligde forma şansı buldu. Bu oyuncular içinde en çok oynama şansı yakalayan, 24 maçta toplam 1609 dakika süre alan Necip Uysal oldu. Beşiktaş'ta yetistikten sonra uzun süreli bir İspanya macerası geçirip yeniden yuvaya dönen Nihat Kahveci 11 maçta oynarken, ligin ilk yarısını Beşiktaş'ta

geçirdikten sonra kiralık olarak Bucaspor'a giden Ali Kuşuk dört karşılaşmada siyah-beyazlı formayı giydi. Diğer gençlerden Atınc Nukan iki maçta 90 dakika sahada kalırken, Tevfik Doğukan Pala bir karşılaşmada 90 dakika oynadı. Ankaragücü bu sezon 7 altyapı oyuncusunu oynatarak Beşiktaş'ın ardından ikinci sırada yer aldı. 1644 dakika forma giyen Murat Duruer ile 1319 dakika oynayan Adem Koçak, Başkent ekibinde gerçek anlamda şans bulan altyapı oyuncularıydı. Kaleci Bayram Olgun 180, orta saha oyuncusu Umut Sözen ise 179 dakika görev yaptı. Diğer üç öz kaynak ürünü Bilal Gülden, Ümit Kurt ve Orhan Evc ise toplam 18 dakika forma giydi. Galatasaray ve Bucaspor altyapılarından gelen altışar oyuncuya forma verdi. Galatasaray'ı ayrıca değerlendireceğiz. Bucaspor'u incelediğimizde ise öne çıkan isim 1270 dakika oynayan ve bu yaz Trabzonspor'a transfer olan Sercan Kaya. Spor Toto Süper Lig'e veda eden İzmir ekibinde Civar Çetin, Mehmet İncebacak, Server Yılmaz ve Mert Özcanlar görev yapan diğer altyapı oyuncuları. Bucaspor'un altyapısına büyük yatırım yaptığını ve yakın gelecekte daha fazla oyuncudan faydalanma ihtimalinin yüksek olduğunu belirtmekte yarar var.

Altyapıdan en çok oyuncu oynatanlar

Oyuncu	Doğum Tarihi	Maç	Dakika
Beşiktaş			
Necip Uysal	24.01.1991	24	1609
Nihat Kahveci	23.11.1979	11	628
Ali Kuşuk	17.06.1991	4	211
Atınc Nukan	20.07.1993	2	180
T. Doğukan Pala	10.07.1992	1	90
Cumali Bişi	15.06.1993	1	10
Volkan Ekici	23.03.1991	1	7
Mertcan Demirer	14.03.1993	1	1
Ankaragücü			
Adem Koçak	01.09.1983	29	1391
Murat Duruer	15.01.1988	23	1644
Bayram Olgun	26.04.1990	2	180
Umut Sözen	27.01.1990	6	179
Ümit Kurt	02.05.1991	1	10
Bilal Gülden	01.05.1993	1	7
Orhan Evc	09.03.1991	1	1
Bucaspor			
Mehmet İncebacak	09.02.1991	4	158
Sercan Kaya	15.03.1988	24	1270
Server Yılmaz	15.06.1992	1	32
Civar Çetin	01.01.1992	5	121
Mert Özcanlar	05.02.1993	1	3
Habib Uzun	06.05.1992	1	44

En çok süre veren Galatasaray

Altyapıdan gelen oyuncu sayısında Beşiktaş ilk sırada yer alırken, kendi yetistirdiği oyunculara en çok süre veren takım 5943 dakikayla Galatasaray oldu. Sarı-kırmızılılarda Sabri Sarıoğlu 1809 dakikayla en çok şans bulan altyapı oyuncusu olurken, millî futbolcuyu 859 dakikayla Aydın Yılmaz ve 815 dakikayla bu sezonun büyük bölümünü sakatlık sorunuyla geçiren Arda Turan izledi. Emre Çolak, Anıl Dilaver ve Cem Sultan, sarı-kırmızılılarda öz kaynaklardan gelerek forma şansı bulan diğer kramponlardı. Altyapı oyuncularına süre verme klasmının ikincisi ise 5356 dakikayla Bursaspor'du. Yeşil-beyazlılarda Volkan Şen 1756 dakikayla en uzun süre sahada kalan altyapı oyuncusu oldu. Bu sezon gösterdiği performansla dikkat çeken ve yeşil-beyazlı takımın savunmasının belkemiği haline gelen Serdar Aziz, daha az maç oynadığı Sercan Yıldırım ve Bekir Ozan Has'ı süre olarak geride bıraktı. Yeşil-beyazlılarda bu sezon oynayan beşinci altyapı futbolcusu ise İsmail Haktan Odabaşı'ydı. Geçtiğimiz yıllarda şans bulan iki genç Eren Albayrak ve Muhammet Demir ise bu sezon Bursaspor'da forma giymedi. Gençlerbirliği'nde altyapıdan gelen futbolcular 4893 dakika şans buldu. Sezon sonunda Fenerbahçe'ye transfer olan Orhan Şam 2143 dakikayla Başkent

ekibinde en çok süre alan altyapı oyuncusu oldu. Mahmut Boz 1411, Soner Aydoğdu ise 479 dakika sahada kaldı. Gençlerbirliği cephesinde dikkat çeken bir nokta ise altyapıdan yetişen iki kalecinin forma şansını yakalamasıydı. Özkan Karabulut 700, Ramazan Köse ise 232 dakika kırmızı-siyahlıların kalesini korudu.

Fenerbahçe'nin gençleri dikkat çekti

Fenerbahçe geçtiğimiz yıllara oranla altyapısından daha çok faydalandı. Sarı-lacivertlilerde golcü Semih Şentürk'ün yanında bu sezon Gökay İravul, Okan Alkan ve Fehmi Mert Günok da forma şansı yakaladı. Üstelik kaleci Fehmi Mert Günok oynadığı kısa süre içinde kendini gösterdi ve genç yaşta A Millî Takım'a seçildi. İstanbul Büyükşehir Belediyesporlu Mahmut Tekdemir, 2363 dakikayla tüm ligde altyapıdan gelen oyuncular içinde en çok süre alan futbolcu oldu. Eskişehirspor'da öne çıkan isim 1769 dakika görev yapan orta saha oyuncusu Alper Potuk'tu. Genç oyuncu sahada olduğu zamanlarda yaptığı işlerle ligin en verimli futbolcuları arasına girdi. Geçen sezon bir dakika da olsa oynayarak Süper Lig tarihinin en genç oyuncusu unvanını alan 1 Ocak 1995 doğumlu Nuri Fatih Aydın, bu sezon süresini 49 dakikaya çıkardı. Trabzonspor'da uzun yıllardır görev yapan Tolga Zengin, Onur Recep Kıvrak'ın sakatlanmasıyla kaleye geçtiği süreçte son derece başarılı oldu. Diğer emektar Tayfun Cora fazla şans bulamazken çıkış yapan ise ilk oynadığı maçta Beşiktaş'a gol atarak dikkat çeken Mustafa Yumlu'ydu. Altyapısını verimli kullanan takımlardan Gaziantepspor'da Murat Ceylan 2004 dakikayla ilk sırada yer aldı. Sezona damgasını vuran isimlerden Litvanyalı Karcemarskas'ın arkasında yedek bekleyen Mahmut Bezzin ise bir maçta kaleyi korudu. Geçmiş yıllarda sıkça forma şansı bulan Ahmet Arı ile İbrahim Ferdi Coşkun devre arasında başka kulüplere gitti.

K. Karabükspor hiç altyapı oyuncusu oynatmadı

Manisaspor'da altyapıdan gelip kendini gösteren futbolcu 1295 dakika forma giyen Yiğit İsmail Gökoğlan oldu. Yiğit, başarılı futboluyla sezon sonunda birçok takımın transfer listesine girdi. Spor Toto Süper Lig'e veda eden Konyaspor'da çıkış yapan altyapı oyuncusu Ali Dere'ydi. Genç yıldız toplamda 905 dakika forma giydi. Sivasspor'da sol kanat oyuncusu Ziya Erdal vitrine çıktı. 19 maçta oynayıp toplamda 1649 dakika forma giyen genç oyuncu, A2 Millî Takımı'na seçilerek başarısını taçlandırdı. Ziya, Hayrettin'ten sonra Sivas'ın yetistirdiği ikinci millî sol bek unvanını aldı. Daha çok gurbetçi oyuncularını tercih eden Kayserispor, küme düşen Kasımpaşa, Medical

Park Antalyaspor altyapıdan oyuncu kullanma konusunda geride kalan takımlar olarak göze çarptı. Bu sezon yükseldiği Spor Toto Süper Lig'de başarılı bir grafik çizen Kardemir Karabükspor ise lig boyunca hiçbir altyapı futbolcusuna şans vermedi.

Altyapı oyuncusuna en çok süre verenler

Oyuncu	Doğum Tarihi	Maç	Dakika
Galatasaray			
Sabri Sarıoğlu	26.07.1984	23	1819
Aydın Yılmaz	29.01.1988	19	859
Arda Turan	30.01.1987	12	815
Emre Çolak	20.05.1991	13	513
Anıl Dilaver	20.11.1990	2	131
Cem Sultan	27.02.1991	1	6
Bursaspor			
Volkan Şen	07.07.1987	27	1756
Serdar Aziz	23.10.1990	15	1240
Sercan Yıldırım	05.04.1990	22	1169
Bekir Ozan Has	18.02.1985	20	1006
Haktan Odabaşı	07.08.1991	3	185
Gençlerbirliği			
Orhan Şam	01.06.1986	24	2143
Mahmut Boz	16.04.1991	19	1411
Özkan Karabulut	16.01.1991	8	700
Soner Aydoğdu	05.01.1991	10	497
Ramazan Köse	12.05.1988	4	232

Şampiyonlar İzmir ve Samsun'dan

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından Nike sponsorluğunda düzenlenen Nike Halı Saha Ligi'nde 2011 sezonu sona erdi. Üç ay süren ve 4500 takımın katıldığı Türkiye'nin en büyük futbol organizasyonu olan ligde, İzmir Nil Otogaz ve Samsun Gazi Lisesi Efsaneler takımları şampiyonluk sevinci yaşadı.

Nike Halı Saha Ligi finali bu sene de muhteşem görüntüleri sahne oldu. Geçen sene Taksim'de kurulan sahadan sonra bu yıl final maçı Boğaz'a karşı kurulan özel sahada yapıldı. Nike Halı Saha Ligi final maçları Turkcell Kuruçesme Arena'da oynandı. 4500 takımın katıldığı ligde 15-18 ve 19-35 yaş kategorilerinde şampiyon olan takımlar kupalarını aldı. Süleyman Abay'ın yönettiği 19-35 yaş finalinde rakibi Ankara Gecekondü Takımı'nı 4-1 yenen İzmir'den Nil Otogaz Takımı şampiyon olurken, 15-18 yaş finalinde ise Samsun Gazi Lisesi Efsaneler takımı, turnuvaya Diyarbakır'dan katılan AMED Ali Paşa Spor'u 4-1 yenerek şampiyon oldu.

Turkcell Kuruçesme Arena'da futbol şöleni

Nike Halı Saha Ligi finali bu yıl Turkcell Kuruçesme Arena'da düzenlenen bir futbol şöleniyle gerçekleştirildi. İki gün boyunca futbolseverler Boğaz'ın kenarında hem futbolun hem de müziğin tadını çıkardı. Final şöleninin ilk gününde NTVSpor, "Yenilsen de Yensen de" programının çekimlerini Nike Halı Saha Ligi için kurulan özel sahada yaptı. İlk kez açık havada çekimleri yapılan programda yarı finalist takımların oyuncularını da izleyici olarak yer aldı. Programın ardından

Mor ve Ötesi grubunun solisti Harun Tekin ile spor yazarı Bağış Erten'in de yer aldığı ünlülerden oluşan AYAZMA takımı, NTVSpor, Eurosport çalışanları ve blog yazarlarından oluşan Neurosport takımı ile karşılaştı. Karşılaşmayı AYAZMA 6-1 kazandı. Final maçları öncesi gerçekleşen kura çekiminin ardından "maNga" konseriyle coşan futbolseverler daha sonra alanda kurulan dev ekranda Belçika-Türkiye millî maçını izleme keyfini yaşadı. 4 Haziran'da ise Nike Halı Saha Ligi final gününde düzenlenen gösteri maçında eski futbolcular Metin Akçevre, Bülent Alkılıç, Erhan Önal, Hasan Vezir, Recep Çetin'den oluşan takım, Hakan Tecimer, Semih Yuvakuran, Lemi Çelik'in yer aldığı takımla 4-4 berabere kaldı. Final maçları ile birlikte önce Atiye sonra da Mor ve Ötesi sahne olarak sporseverlere unutulmaz bir gece yaşattı. Herkesin ücretsiz olarak izleyebildiği etkinliklerde tüm katılımcılar futbol ve müzikle dopdolu iki gün geçirdi.

Üç ay sürdü

İlki 2009 yılında gerçekleştirilen Nike Halı Saha Ligi, 2011 sezonunda kapsamını genişleterek 60 il, 66 merkez, 93 halı sahada düzenlendi. 15-18 ve 19-35 yaş kategorilerinde 4500 takımın mücadele ettiği Nike Halı Saha Ligi, bu seneki 36 bin kişilik katılımcı sayısı ile yine Türkiye'nin en geniş

katılımlı turnuvası olma özelliğini sürdürdü. 19 Mart'ta başlayan lig, Mayıs sonuna kadar sürdü. 15-18 ve 19-35 yaş kategorilerinde, 6 as 2 yedek olmak üzere toplam 8 kişiden oluşan takımların katılımıyla gerçekleşen Nike Halı Saha Ligi'nde maçlar grup turunda puan, eleme turlarında ise eliminasyon sistemiyle oynandı. Müsabakalar tek maç eleme usulü oynandı ve beraberlik halinde seri penaltı atışlarıyla galip gelen takım belirlendi. Saha finallerinin ardından 14-15 Mayıs'ta bölge finalleri ve süper bölge finalleri oynandı. Süper bölge birinciliği müsabakalarının ardından 15-18 ve 19-35 yaş kategorilerinde birinci olan takımlar İstanbul'da yapılan yarı finallere katılmaya hak kazandı.

Türkiye'nin en geniş katılımlı ligi

TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, "HERKESİÇİN FUTBOL programı kapsamında düzenlediğimiz bu organizasyonun gelişip yaygınlaşması bizleri mutlu ediyor. 3 yılda ulaştığımız sayılar gösteriyor ki, Nike Halı Saha Ligi, Türkiye'nin en geniş katılımlı ligi. Amacımız her sene daha fazla insanı bu heyecana ortak etmek" dedi. Yanal ayrıca, "Türkiye Futbol Federasyonu olarak Nike Halı Saha Ligi organizasyonunun yanı sıra futbolun en yaygın olarak oynandığı yerler olan halı sahalarda, futbolun oyuncu sağlığı, güvenlik ve hijyen açısından uygun olması yönünde çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Yurt çapında bugüne kadar 1000 halı sahayı denetleyip, derecelendirdik. Nike Halı Saha Ligi maçları da bu denetlenmiş halı sahalarda oynandı" diye ekledi.

Nike Türkiye Pazarlama Direktörü Massimo Giunco da "Bu yıl Türkiye Futbol Federasyonu'nun ortaklığında Nike Halı Saha Ligi'nin üçüncüsünü gerçekleştirdik. Üç yıl önce İstanbul, Ankara, İzmir, Trabzon ve Çorlu'da toplam 14 halı sahada başlayan Nike Halı Saha Ligi, bu sene 60 il, 6 ilçe olmak üzere toplam 66 merkezde bulunan 93 halı sahaya genişledi. Ligin çok kısa sürede tüm Türkiye'ye yayılması ve futbol meraklılarından bu kadar yoğun ilgi görmesi bizi son derece mutlu etti" diyerek organizasyondan memnun olduklarını ifade etti. Final organizasyonunun da büyük bir coşku içinde geçtiğini belirten Giunco, "Bu sene 3 Haziran'da final etkinliklerimizi Turkcell Kuruçesme Arena'da gerçekleştirdik. Birbirinden değerli müzik gruplarının da eşlik etmesiyle tüm katılımcılara futbol ve müzikle dolu iki gün yaşattık. Nike, gençlerin spora özendirilmesi, spormen ruhun gelişimi, sportif faaliyetler aracılığıyla yarışma, rekabet ve spor kültürünün yaygınlaştırılması için sporcuları ve spor organizasyonlarını her zaman desteklemiştir ve desteklemeye de devam edecektir. Nike Halı Saha Ligi'nin Türkiye'deki en popüler liglerden biri olacağı iddiasıyla yola çıktık ve kısa sürede TFF'nin

Bir Millî Takım efsanesiydi

Coşkun Özarı

Türk futbol tarihinin altın sayfalarından birisinde, 1956'daki o ünlü Macaristan galibiyeti yer alır. Coşkun Özarı, dünyayı sallayan Macarları dize getiren Türk Millî Takımı'nın oyuncularından birisi olarak kazanmıştır kalplere ve hafızalara. O günleri hatırlayanların büyükçe bir bölümü artık aramızda yok. Ama Coşkun Özarı futbolu bıraktıktan sonra teknik direktör unvanıyla da bir Millî Takım efsanesi olmayı başarmış ve futbolunu alkışlayan jenerasyonun ardından gelenlerin de kalplerini fethetmiştir. Lâkin o Coşkun ağabey artık aramızda yok. Türk futbolunun kaybı, abide şahsiyetlerinden birini yitirmenin acısıyla gerçekten büyük. Şimdi bize düşen, dilimiz döndüğü, kalemimiz yettiğinde o büyük futbol adamını gelecek nesillere aktarabilmek. Coşkun ağabeye rahmet dileyelim ve hayatından kesitleri özetlemeye çalışalım.

1931 yılında İstanbul'da dünyaya gelir Coşkun Özarı. Galatasaray Lisesi'den mezun olur ve Galatasaray'ın genç takımında piştikten sonra 1950'li yılların başlarında Gündüz Kılıç tarafından A takım kadrosuna alınır. Dönemin kişisel futbol anlayışı içinde varyete yapan oyuncular revaçtadır ama Coşkun Özarı futbola farklı bir anlam kazandırır. Bir görev adamının oyun içinde nasıl parlayıp öne çıkabileceğinin canlı kanıtı gibidir. Teknik direktörü ne diyorsa onu yapar, fanteziden

Geçtiğimiz ay kaybettiğimiz Coşkun Özarı, unutulmaz Macaristan galibiyetinin mimarlarından birisi olarak geçmişti Türk futbol tarihine. Teknik adamlığında ise ay-yıldızlı takımın başında 3 ayı dönemde görev yaptı, o yılların şartları içinde nihai hedeflere ulaşmasa da arada elde ettiği sonuçlarla hep bir "Biz bu işi başarabiliriz" umudunun sıcak kalmasını sağladı. Ama hepsinden önemlisi, hayatının her dönemini gerçek bir centilmen olarak yaşadı.

uzak durur, son derece disiplinli davranır ve bir oyuncunun tek pas yaparak da yıldız olabileceğini cümle âleme gösterir. Orta sahadaki üçlünün sağında oynamakta, Galatasaray'ın Suat'lı, Metin'li, Kadri'li forvetini usta işi milimetrik paslarla beslemektedir. Millî formayla buluşması da çok gecikmez. 18 Aralık 1955 günü, bugünkü adı Fiyapı İnönü olan Mithatpaşa Stadı'nda Portekiz karşısına çıkan takımın ilk on birindedir. Biraz heyecanlansa da 90 dakika sahada kalır ve Millî Takımımız o gün Portekiz'i Lefter, Metin Oktay ve Nazmi Bilge'nin

(Galatasaray, Kaptan)-Ali Beratlıgil (Galatasaray), Ahmet Berman (Beşiktaş)-Mustafa Ertan (Ankara Karagücü) "Saim Tayşengil (Galatasaray dk. 75)", Naci Erdem (Fenerbahçe), Nusret Ülük (Beşiktaş)-İsfendiyar Açıksoz (Galatasaray), Coşkun Özarı (Galatasaray), Metin Oktay (Galatasaray), Kadri Aytaç (Galatasaray), Lefter Küçükandonyadis (Fenerbahçe) şeklindedir. Coşkun Özarı o gün alıştığı mevkide değil de sağ iç olarak görev yapar. Sonuç ise muhteşemdir. Türkiye, Lefter'in iki, Metin Oktay'ın bir golüyle Macarları 3-1 mağlup eder. Ve o

genç teknik adama. Genç diyoruz çünkü Millî Takım'ın başında ilk maçına çıktığında henüz 41 yaşındadır. Millî Takım'ın başında üç farklı dönemde görev yapar Coşkun Özarı. Toplam 54 maç çıkar ki, Fatih Terim'in ardından Millî Takım'da en fazla müsabaka gören hoca da odur. Millî Takımımız bu 54 maçın 24'ünü kaybeder, 16'sından beraberlikle ayrılır ve 14'ünü kazanır. Attığı 57 gole karşılık kalesinde 98 gol görür. Uç farklı Coşkun Özarı döneminin rakamsal açıdan en başarılısı birinci dönemdir. Millî

gollerle 3-1 yenmeyi başarır. A Millî Takım formasını o tarihlerde uluslararası temasların azlığı nedeniyle sadece 5 kez giyebilen Coşkun Özarı'yı Türk futbolunun efsaneleri arasına sokan, "Büyük Macar Zaferi"nin kahramanlarından birisi olmasıdır. O yıllarda dünya futbolunun 1 numaralı takımında Macaristan. Türkiye'ye de Bozsik'li, Hidegkuti'li, Puşkaş'lı, Czibor'lu efsane kadrosuyla gelir. 19 Şubat 1956 günü İnönü Stadı'nda oynanan özel maçta Türk Millî Takımı'nın on biri Turgay Şeren

yıllarda futbolla ilgilenen her Türk vatandaşı, uzunca bir süre Macaristan destanını yazan kahramanların adını ezbere saymayı sürdürür. Coşkun Özarı 1959'da kulübü Galatasaray tarafından İngiltere'ye antrenör kursuna gönderilir ve dönüşte de futbolu bırakır. Artık Aslan Yuvası'nda "Baba Gündüz'ün" yanında antrenörlük yapmaktadır. Daha sonra Şekerspor ve Adana Demirspor'da da çalışır Özarı. Ardından Millî Takım Teknik Direktörlüğü'nün kapıları açılır

Takımımız, 1972-1976 arasında 29 maçın sığıdığı o dönemde 10 yenilgi, 11 beraberlik ve 8 galibiyet alır. 1982-1984 arasındaki 17 maçlık ikinci dönem bilançosu ise 10 yenilgi, 5 galibiyet, 2 beraberlik. Ne yazık ki 1985-1986 arasındaki 8 maçlık son periyot yüzleri hiç güldürmez. Millî Takım o dönemde 4 yenilgi, 3 beraberlik ve sadece 1 galibiyet alabilir. Gelelim Coşkun Özarı'nın teknik direktörlük dönemindeki unutulmaz maçlara... Göreve 4-2'lik Bulgaristan yenilgisiyle

başlar, ilk galibiyetiyle Lüksemburg'u 3-0 yenerek tanıştır. Balkan Kupası'nda Bulgaristan'la oynanan maçlar ise önce sevindirir, sonra üzer. İki takım 18 Nisan 1973'te İzmir Atatürk Stadı'nda karşılaşır ve Millî Takımımız Mehmet Oğuz, Cemil Turan (3), Metin Kurt patentli gollerle 5-2 kazanır. Ancak yaklaşık 1 yıl sonra oynanan rövanşın 5-1'lik yenilgiyle kaybedilmesi gerçek bir hezimetdir. Bu iki maçın arasında 17 Ekim 1973 günü elde edilen İspanya beraberliği ise Coşkun Özarı'nın artı

hanesinde yer alır. Coşkun Hoca, 1978 Dünya Kupası elemelerinin ilk maçında Malta karşısında elde edilen 4-0'lık galibiyetin peşinden uzun süre koltuğunda oturmaz. Federasyon Başkanı Hasan Polat'ın istifası üzerine o da görevi bırakır.

6 yıl sonra Millî Takım ile Coşkun Özarı'nın yolları bir kez daha keşir. Her ne kadar 5-0'lık Macaristan yenilgisiyle kötü bir başlangıç yapsa da bu bir özel maçıdır. 1984 Avrupa Şampiyonası finallerini hedefleyen Millî Takımımız, aslında kötü performans da göstermez. Evet, grubun favorisi Almanya'ya iki maçta da farklı kaybederiz. Ama Avusturya'dan 4-0'lık yenilginin rövanşının alınması önemlidir.

16 Kasım 1983 günü kazanılan 3-1'lik maç, Avusturya karşısında elde edilen ilk galibiyeti işaret etmektedir. Elemelerde Arnavutluk karşısında bir galibiyet, bir de beraberlik elde eden Millî Takımımız, Kuzey İrlanda'yı da 1-0 yenmeyi başarır. O maçtan akıllarda kalan iki şeyden biri sağ bek İsmail Demiriz'in ortasına santifor Selçuk Yula'nın yaptığı gol vuruşu ve elindeki bastonu fırlatıp alçılı ayağıyla havaya fırlayan Coşkun Özarı'nın sevincidir.

Özarı'nın ikinci dönemini Macaristan açtığı gibi yine Macaristan kapatır. 6-0'lık Macaristan yenilgisinin ardından, Coşkun Hoca görevinden ayrılır. Belki de bu ayrılış hayırlı olmuş, Coşkun Özarı, bir kaç ay sonra yaşanan kaç 8-0'lık İngiltere hezimetinden kurtulmuştur.

1.5 yıl sonra Özarı'nın Millî Takım'daki üçüncü ve son dönemi başlar. Millî Takımımızın 1986 Dünya Kupası elemelerindeki kötü gidişi için çare olarak yine onun ismi aklı gelmiştir. Ancak bu kez şans hiç yaver gitmez. Eleme grubunda oynanan 4 maçtan sadece biri beraberlikle biter. Kapanış ise 5-0'lık İngiltere yenilgisidir. Ancak istikrar adına Coşkun hoca göreve devam eder. 1988 Avrupa Şampiyonası elemelerinde 4-0'lık Yugoslavya yenilgisine golsüz Kuzey İrlanda beraberliği de eklenince 12 Kasım 1986 günü sahnedен çekilir.

Kısa hikâyesini anlatmaya çalıştığımız Coşkun Özarı, futbol dünyamızın kültürlü, sevecen, babacan, disiplinli ve gelişmeye, geliştirmeye hevesli isimlerinden biri olarak iz bırakır hafızalarda. Türk futbolunun zor dönemlerinde aldığı görevi başarıyla yerine getirmeye çalışır ve nihai hedefe ulaşmasa da arada elde ettiği sonuçlarla hep bir "Biz bu işi başarabiliriz" umudunun sıcak kalmasını sağlar. Teknik adamlık kariyerini bitirdikten sonra ise köşe yazarı olarak futbola hizmet etmeyi sürdürür. Hayatının o yıllarını da gerçek bir centilmene yaraşır biçimde geçirir. Çalışma arkadaşlarına bir gün bile sesini yükselttiğini gören olmamıştır. Çay istediği görevliye en az 8 kere teşekkür etmeden duramaz. Çoğu yazının ayda bir kere bile uğramadığı gazetemiz

o mesai saatlerinde gelip gitmeye son derece dikkat eder, kendisini bu işin profesyonellerinden ayrı tutmaz. İşte bu nedenle seveni boldur Coşkun ağabeyin; arkasından kem söz edene ise rastlanmaz.

Uzun bir hastalık döneminin ardından 22 Haziran günü kaybettiğimiz Coşkun Özarı'ya Allah'tan rahmet, ailesine ve futbol âlemine de başsağlığı diliyoruz. Rahat uyu büyük usta...

Coşkun Özarı'nın Millî Takım Teknik Direktörlüğü Yaptığı Maçlar

1. Dönem	Tarih	Skor	Statü
Maç			
Bulgaristan-Türkiye	4-2	12.04.1972	Özel Maç
Cezayir-Türkiye	1-0	04.10.1972	Özel Maç
Lüksemburg-Türkiye	2-0	22.10.1972	1974 Dünya Kupası Eleme
Türkiye-Lüksemburg	3-0	10.12.1972	1974 Dünya Kupası Eleme
İtalya-Türkiye	0-0	13.01.1973	1974 Dünya Kupası Eleme
Türkiye-Cezayir	4-0	14.02.1973	Özel Maç
Türkiye-İtalya	0-1	25.02.1973	1974 Dünya Kupası Eleme
Türkiye-Bulgaristan	5-2	18.04.1973	Balkan Kupası
İsviçre-Türkiye	0-0	09.05.1973	1974 Dünya Kupası Eleme
Türkiye-İspanya	0-0	17.10.1973	Özel Maç
Türkiye-İsviçre	2-0	18.11.1973	1974 Dünya Kupası Eleme
Pakistan-Türkiye	2-2	18.01.1974	RCD Kupası
İran-Türkiye	0-1	20.01.1974	RCD Kupası
Bulgaristan-Türkiye	5-1	08.05.1974	Balkan Kupası
Türkiye-Avusturya	0-1	13.11.1974	Özel Maç
Türkiye-İrlanda	1-1	20.11.1974	1976 Avrupa Şampiyonası Eleme
Türkiye-İsviçre	2-1	01.12.1974	1976 Avrupa Şampiyonası Eleme
Türkiye-Romanya	1-1	19.03.1975	Özel Maç
Sovyetler Birliği-Türkiye	3-0	02.04.1975	1976 Avrupa Şampiyonası Eleme
İsviçre-Türkiye	1-1	30.04.1975	1976 Avrupa Şampiyonası Eleme
Romanya-Türkiye	2-2	12.10.1975	Özel Maç
İrlanda-Türkiye	4-0	29.10.1975	1976 Avrupa Şampiyonası Eleme
Türkiye-Sovyetler Birliği	1-0	23.11.1975	1976 Avrupa Şampiyonası Eleme
Türkiye-Almanya	0-5	20.12.1975	Özel Maç
Irak-Türkiye	0-0	08.02.1976	Özel Maç
Finlandiya-Türkiye	2-1	25.08.1976	Özel Maç
Bulgaristan-Türkiye	2-2	22.09.1976	Özel Maç
Türkiye-İrlanda	3-3	13.10.1976	Özel Maç
Türkiye-Malta	4-0	31.10.1976	1978 Dünya Kupası Eleme

2. Dönem	Tarih	Skor	Statü
Macaristan-Türkiye	5-0	22.09.1982	Özel Maç
Türkiye-Arnavutluk	1-0	27.10.1982	1984 Avrupa Şampiyonası Eleme
Avusturya-Türkiye	4-0	17.11.1982	1984 Avrupa Şampiyonası Eleme
Türkiye-Bulgaristan	0-1	22.12.1982	Özel Maç
Türkiye-Romanya	1-1	29.01.1983	Özel Maç
Romanya-Türkiye	3-1	09.03.1983	Özel Maç
K. İrlanda-Türkiye	2-1	30.03.1983	1984 Avrupa Şampiyonası Eleme
Türkiye-Almanya	0-3	23.04.1983	1984 Avrupa Şampiyonası Eleme
Arnavutluk-Türkiye	1-1	11.05.1983	1984 Avrupa Şampiyonası Eleme
Türkiye-K. İrlanda	1-0	12.10.1983	1984 Avrupa Şampiyonası Eleme
Almanya-Türkiye	5-1	26.10.1983	1984 Avrupa Şampiyonası Eleme
Türkiye-Avusturya	3-1	16.11.1983	1984 Avrupa Şampiyonası Eleme
Mısır-Türkiye	1-0	20.01.1984	Özel Maç
Mısır-Türkiye	0-1	22.01.1984	Özel Maç
Türkiye-İtalya	1-2	03.03.1984	Özel Maç
Lüksemburg-Türkiye	1-3	11.03.1984	Özel Maç
Türkiye-Macaristan	0-6	04.04.1984	Özel Maç

3. Dönem	Tarih	Skor	Statü
Türkiye-K. İrlanda	0-0	11.09.1985	1986 Dünya Kupası Eleme
Finlandiya-Türkiye	1-0	25.09.1985	1986 Dünya Kupası Eleme
İngiltere-Türkiye	5-0	16.10.1985	1986 Dünya Kupası Eleme
Türkiye-Romanya	1-3	13.11.1985	1986 Dünya Kupası Eleme
Türkiye-Polonya	1-1	11.12.1985	Özel Maç
Türkiye-İsviçre	1-0	12.03.1986	Özel Maç
Yugoslavya-Türkiye	4-0	29.10.1986	1988 Avrupa Şampiyonası Eleme
Türkiye-K. İrlanda	0-0	12.11.1986	1988 Avrupa Şampiyonası Eleme

Türk hakemliğinin Çakır gururu

FIFA kokartlı hakemlerimizden Cüneyt Çakır tarihi bir başarı göstererek, UEFA tarafından en üst kategori olan Elit Kategori'ye yükseltildi. Avrupa'nın en iyi 25 hakeminden biri olan Cüneyt Çakır, bulunduğu 1. Kategori'den bir üste yükselme başarısı gösteren tek Avrupalı hakem oldu.

1976 doğumlu olan Cüneyt Çakır, hakemliğe 1994 yılında başladı. 2001 yılında Üst Klasman Hakem olarak Spor Toto Süper Lig'de düdüklü çalmaya başlayan Çakır, 2006'da FIFA kokartı taktı. Cüneyt Çakır, 146 maçla faal hakemler arasında Spor Toto Süper Lig'in en çok maç yöneten hakemi. 2007'deki U19 Avrupa Şampiyonası'nda düdüklü çalan Çakır, 2009'daki U21 Avrupa Şampiyonası yarı final ve Nisan 2010'da UEFA Avrupa Ligi'nde yarı final rövanş maçı yönetme başarısı gösterdi. Çakır, 2010-2011 sezonunda 4'ü millî, 3'ü Şampiyonlar Ligi olmak üzere 11 uluslararası maç yönetti. Cüneyt Çakır ayrıca 29 Temmuz'da Kolombiya'da başlayacak U20 Dünya Şampiyonası'nda görev alacak 6 Avrupalı hakem arasında yer alıyor.

Çakır: "Türk hakemliğinin başarısı"

Avrupa'nın en iyi 25 hakemi arasında yer almanın çok gurur

Dünya Kupası öncesi sağlık kontrolü

FIFA kokartlı hakemler Cüneyt Çakır, Bahattin Duran ve Tarık Ongun, Kolombiya'da yapılacak 2011 FIFA U20 Dünya Kupası öncesi, Acıbadem Kadıköy Hastanesi'nde sağlık kontrolünden geçti. Yapılan ayrıntılı check-up kontrolü sonrasında hakemlerin sağlık durumlarının iyi olduğu belirtildi. FIFA, 29 Temmuz-20 Ağustos tarihlerinde ve iki yılda bir düzenlenen 20 Yaş Altı Dünya Şampiyonası'nda görev almak üzere Cüneyt Çakır'la birlikte FIFA kokartlı yardımcı hakemler Bahattin Duran ve Tarık Ongun'u da davet etti. Şampiyonada görev alan hakem ve yardımcı hakemlerin sağlık testlerinin yapılması isteniyordu. Avrupa kıtasından, aralarında Cüneyt Çakır'ın da bulunduğu 6 hakemin çağrıldığı şampiyonada toplam 16 hakem, 32 yardımcı hakem görev alacak.

verici olduğunu belirten Cüneyt Çakır, "Özellikle son yıllarda yapılan uluslararası düzeydeki eğitimler sayesinde hem ben hem de diğer arkadaşlarım Türk hakemliğinin adını duyurmaya başladık. Umarım daha da önemli başarılarımıza imza atarız. Elit Kategori'ye yükselmemde başta Başkan Mahmut Özgener olmak üzere TFF ailesine, Oğuz Sarvan başkanlığındaki MHK camiasına, Onursal Başkanımız Şenes Erzik'e özel teşekkür ederim. Ayrıca iki yıldır düzenli bir işbirliği içinde bulunduğum Jaap Uilenberg ve Larsen'in de önemli katkıları oldu. Gece-gündüz bir arada olduğumuz ve zorluklara göğüs gerdiğimiz tüm hakem arkadaşlarıma, hakem hocalarıma, verdikleri pozitif enerji nedeniyle futbol camiasına ve ailemin karşılıksız desteklerine şükran borçluyum" diye konuştu.

Özgener: "Yürekten kutluyoruz"

Cüneyt Çakır'ın Türk hakemliğinin gelmiş geçmiş en önemli başarısına imza attığını belirten dönemin TFF Başkanı Mahmut Özgener, "Cüneyt Çakır, hem bizlere hem de futbol ailesine tarifsiz bir mutluluk ve gurur yaşattı. Kendisine harcanan emeklerin karşılığını fazlasıyla verdi. Gelecek yıllarda diğer hakemlerimizden de yeni başarılar bekliyoruz" dedi. Çakır'ı tebrik eden Oğuz Sarvan da Şubat 2008'de başlattıkları yapılandırma ve Türk hakemliğine sistem kazandırma çalışmalarının meyvesini görmekten dolayı çok mutlu olduklarını belirtti. Sarvan, bu başarıda, UEFA Hakem Konvansiyonu tam üyelığının önemli katkısı olduğunu söyledi.

RoboCup 2011 Olimpiyatları İstanbul'da yapılacak

Boğaziçi Üniversitesi'nin ev sahipliğinde 5-11 Temmuz'da yapılacak RoboCup 2011 Robot Olimpiyatları'nın lansmanı yapıldı. TFF'nin stratejik iş ortağı olduğu Robot Olimpiyatları'nın basın toplantısına dönemin TFF Başkanı Mahmut Özgener, 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan ile Boğaziçi Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Kadri Özçaldıran, RoboCup 2011 Başkanı ve Mühendislik Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Levent Akın katıldı.

Toplantıda konuşan Başkan Özgener, "Robocup2011 organizasyonu gibi uluslararası alanda saygınlığı olan bu etkinliği uzun uğraşlar sonucunda ülkemize kazandıran Boğaziçi Üniversitesi'ni kutlarım. Ülkemizde ilk defa düzenlenecek 15. Robot Olimpiyatları'nın, gelmiş geçmiş en görkemli olacağına inanıyorum" dedi. Robocup 2011'in dünyanın en kapsamlı robot

teknolojisi etkinliği olduğunu belirten Prof. Dr. Levent Akın ise Robocup çatısı altında robot futbolu, arama-kurtarma ve gündelik yaşamda servis robotlarının yarıştığı kategorilerin yer aldığını söyledi. Levent Akın, robot futbolunu standart bir problem olarak alan Robocup'un hedefinin, "17 Temmuz 2050'de tam özerk, insansı robotlardan oluşan takımın o yılın Dünya Kupası'nı kazanan takımla FIFA kurallarına göre futbol oynayıp yenmesi" olduğunu vurguladı.

Hakemliğimiz sisteme kavuştu

Eski MHK Başkanı Oğuz Sarvan, Türk hakemliğinin son 3.5 yılda çok önemli mesafeler kat ettiğini ve uluslararası sistemle entegrasyonun sağlanmasıyla birlikte geçmişle kıyaslanmayan bir sisteme kavuştuğunu söyledi. TFF Statüsü gereğince MHK'nın atamayla işbaşı yaptığının altını çizen Sarvan, yeni MHK yönetimine her türlü bilgi ve belge paylaşımını eksiksiz yapacaklarını kaydederek şunları söyledi: "18 Şubat 2008'de işbaşı yapan bir MHK Başkanı olarak aradan geçen 40 aylık sürede devrim niteliğindeki gelişmelere imza attık. İlk hedefimiz özellikle uluslararası alanda dip yapmış Türk hakemliğine hak ettiği itibarı kazandırmak oldu. Bunun için de yoğun emek ve çabalar sonucunda 1 yıl içinde UEFA Hakem Konvansiyonu'na üye olmayı başardık. Eylül 2009'da başlayan bu üyelik, hakemlerimizin en üst düzey standart eğitim almasını sağlarken, hakem eğitim ve kamplarında UEFA'nın danışmanlığını getirdi. 2009-2011 döneminde hakemlerimizden Avrupa'da maç yönetme sayılarındaki rekor artış ve düzenli olarak bir üst kategoriye yükselmeye başlamaları, bu üyeliğin ne kadar doğru olduğunu gösteriyor."

Hakemlerin deneyimleri katlandı

Hakemlerin performansı ile ilgili en önemli somut kriterlerden birinin, uluslararası müsabakalardaki görevleri ve UEFA sınıflandırmasındaki yerleri olduğunu belirten Sarvan, 2008'de 1. Kategori'de bile hakemimiz olmadığını, bugün ise Cüneyt Çakır'ın Elit Kategori'de yer alarak Avrupa'nın en iyi 25 hakemi arasında girdiğini vurguladı. Sarvan ayrıca, şu anda 2. Kategori'deki üç hakemimizin de üç yıl önce daha alta olduğunu altını çizdi. Oğuz Sarvan, kısa zamanda gerçekleşen bu ciddi yükselişin temel nedenlerinin, alanında en iyisi olan yabancı danışmanlar, sezon boyunca gerçekleşen hafta sonu eğitim kampları ve uluslararası bağlantılar olduğunu belirtti. Göreve başladıklarında, hakemlerin Spor Toto Süper Lig'deki müsabaka deneyimlerinin 30 maç olduğunu üzüldüklerini söyleyen

Oğuz Sarvan, "Haziran 2011 itibarıyla bu rakam 71.7'ye çıkmıştır. Eğer mevcut sistem devam ettirilirse Ocak 2013'te 93.5 maç deneyimine ulaşarak Avrupa'nın en üst 5 liginin ortalaması yakalanmış olur" dedi

Geleceğin hakemleri yetiştiriliyor

Göreve geldiklerinde planladıklarının büyük bir çoğunluğunu başardıklarını söyleyen eski MHK Başkanı; "İki yıl sonra sistem olarak ideal koşullara ulaşılmış olacak. Mevcut kadrolardan en iyi verim alınmaya başlanacak ve hata oranı minimuma indirilmiş olacak. Bugün görev yapan kadrolar geleneksel yöntemlerle belirlenmiş ve yapabileceklerinin de en iyisini yapmaya çalıştı. Gelecek nesli oluşturacak kadroları daha modern yöntemlerle ve teknoloji kullanarak belirlemek istiyoruz. Bunun için de "Mükemmel Hakemlerin Merkezi" programını başlattık. Bu programı, UEFA'dan sonra üye federasyonlar içinde ilk uygulayan olarak, TFF Başkan ve yönetiminin vizyonunu gösteriyor. Her biri 1 hafta süren 6 kampta 30 yaşın altında 144 hakem teorik ve uygulamalı eğitimler aldı. Bir hakemin, geleneksel yöntemlerle yıllarca bölük pörçük öğrenebildiği bilgiler ve yöntemler bir hafta içinde planlı ve derli toplu olarak aktarıldı. Geleceğin üst klasman hakemleri olacak olan bu arkadaşlarımız, çıtayı çok daha yukarıya taşıyacak" diye konuştu.

Blatter yeniden FIFA Başkanı seçildi

Uluslararası Futbol Federasyonları Birliği (FIFA) Başkanı Sepp Blatter, FIFA Kongresi'nde 186 oyla 4 yıllığına yeniden başkan seçildi. FIFA'nın merkezinin de bulunduğu Zürih'te yapılan 61. FIFA Kongresi, başkanlık seçiminin ardından sona erdi. Blatter'in tek aday olarak seçilmeye katıldığı FIFA Kongresi'ne Türkiye Futbol Federasyonu adına dönemin Başkanı Mahmut Özgener, 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan ve Uluslararası Etkinlikler Koordinatörü Süheyl Önen katıldı. FIFA İcra Kurulu üyesi olan TFF Onursal Başkanı Şenes Erzik de kongrede hazır bulundu. FIFA Kongresi'nde üye federasyonlarla 2010 Faaliyet Raporu paylaşıldı. FIFA Başkanı Blatter, yasadışı bahis ve şikeyle mücadelelerini artıracaklarını belirterek, "Erken Uyarı Sistemi" hakkında bilgi verdi. Üst üste dördüncü kez seçilen Blatter'in görev süresi 2015 yılında dolacak. 75 yaşındaki Blatter, ilk kez 1998'de FIFA Başkanı olmuştu. Blatter, 2015 yılına kadar devam etmesi halinde FIFA'nın 8. başkanı olarak 17 yıl aynı görevi yürütmüş olacak.

Erzik ve Arıboğan, Azeri kardeşlerin yanında

TFF Onursal Başkanı ve UEFA 1. Başkanvekili Şenes Erzik ile TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Azerbaycan futbolunun 100. yıl etkinliklerine katılmak üzere Bakü'ye gitti. Heyette TFF Uluslararası Etkinlikler Koordinatörü Süheyl Önen ve Genel Sekreter Vekili Ali Parlak da yer aldı. FIFA Başkanı Sepp Blatter ve UEFA Başkanı Michel Platini'nin de katıldığı etkinliklerde, Azerbaycan'ın 2012'de ev sahipliği yapacağı U17 Dünya Bayanlar Şampiyonası'nın oynanacağı statülerden biri de hizmete açıldı. Ayrıca uluslararası davetiler, Başkent Bakü'de yapılacak olan 65 bin kişilik Bakü Olimpiyat Stadyumu'nun temel atma törenine de katıldı.

Samsunspor'dan TFF'ye ziyaret

Spor Toto Süper Lig'e yükselen Samsunspor Başkanı Kazım Gürol Yılmaz ve Yönetim Kurulu, Türkiye Futbol Federasyonu'nu ziyaret etti. TFF'nin İstinye'deki merkezinde gerçekleşen ziyarette dönemin TFF Başkanı Mahmut Özgener ile birlikte 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan ve Millî Takımlardan sorumlu Yönetim Kurulu üyesi Levent Kızıl katıldı. 5 yıl aradan sonra yeniden Spor Toto Süper Lig'de mücadele edecek olmasından dolayı Samsunspor'u ve camiyi tebrik eden Özgener, 4 Haziran'da kulüp başkanlığına seçilen Kazım Gürol Yılmaz'a da başarılar diledi.

Şiddet Yasası, Avrupa Konseyi'ne anlatıldı

Hukuktan sorumlu Yönetim Kurulu üyesi Yunus Egemenoğlu başkanlığındaki TFF Heyeti, Avrupa Konseyi'nin özel daveti üzerine, geçtiğimiz aylarda yürürlüğe giren "Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlemesine Dair Kanun" hakkında sunum yaptı. "Sportif Karşılaşmalarda ve Özellikle Futbol Maçlarında Seyircilerin Şiddet Gösterileri ve Taşkınlıklarına Dair Avrupa Sözleşmesi" Daimi Komitesi'nin 32. Toplantısı, 22-23 Haziran'da İtalya'nın başkenti Roma'da gerçekleştirildi. Yunus Egemenoğlu ve TFF mensupları, 23 Haziran Perşembe günü de komite üyelerine yaptığı ayrıntılı sunumla sporda şiddetin önlenmesi hakkında geniş kapsamlı çalışmaların başlatılmasına ilişkin ilk adım atıldı. Toplantıda ayrıca FIFA, UEFA, Avrupa Taraftarlar

Birliği'nden de gözlemciler bulunacak. Türk futbol tarihinde bir ilk olan toplantıda, Yunus Egemenoğlu, yasa çıkana kadarki hazırlıkları ve geçen süreci, yapılan kamuoyu araştırmaları ile yasanın detaylarını paylaştı. Elektronik kart, CCTV, şike ve teşvik primi düzenlemeleri başta olmak üzere yasanın birçok konuda Avrupa Konseyi mevzuatına örnek teşkil edeceği, Daimi Komite tarafından kabul edildi.

40 ülke dinledi

Türkiye'nin dışında 40 ülkenin katıldığı komite toplantısında çok detaylı bir sunum gerçekleştirdiklerini belirten Yunus Egemenoğlu, "Avrupa'nın en yenilikçi ve en son Şiddet Yasası'na sahip olduğumuzdan, üyeler büyük ilgi gösterdi. Toplantıdan hemen sonra 3 ülke,

yasanın benzerini kendi ülkelerinde çıkarmak için işbirliği teklif etti" dedi. 3 aylık sunumda elektronik kart uygulamasını ayrı başlıkta anlattıklarını belirten Egemenoğlu, "İtalya'dan bakan düzeyinde ve Futbol Federasyonu'ndan üst düzeyde de katılımların olduğu bu oturumda özellikle Şiddet Yasası'nın içerdiği elektronik kart

ve merkezi sistem uygulamaları büyük ilgi gördü. Öyle ki, Spor Sözleşmeleri Daire Başkanı Pierre Masson özellikle şike ve teşvik primine yönelik hazırlanacak sözleşme taslağında ve diğer ülkelerde de elektronik kart uygulamasına yönelik bilgi ve tecrübelerimizden faydalanmak istedi. Bu konuda ortak çalışma yapacağız" dedi.

Kağıthane'de kız futbol turnuvası

TFF Futbol Genel Direktörlüğü ve TFF İstanbul Futbol İl Temsilciliği'nin girişimleri sonucu Kağıthane Belediyesi, Kağıthane İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü ve ilçeye bağlı ilköğretim okullarının teşvik edilmesiyle düzenlenen Kız Futbol Turnuvası, Seyrantepe Spor Tesisleri'nde sona erdi. Kızlarımızın spor yapmaları ve futbola olan ilgilerinin artması amacıyla gerçekleştirilen organizasyona Kağıthane bölgesinden 28 takım, yaklaşık 400 sporcuyla katıldı. 1997-1998 ve 1998 doğumlulardan daha küçükler olmak üzere iki kategoride müsabakalar yapıldı. Bazı okullar yoğun başvuru nedeniyle birden fazla takımla mücadele etti. Kazanma ve kaybetmenin önemli olmadığı, tamamıyla kızlarımızın spor yapmaları ve futbol oynamalarının önemli olduğu maçları HiF hakemleri yönetti. Millî Takım antrenörlerinin de zaman zaman takip ettiği müsabakalarda yetenekli sporcular tespit edilerek TFF-Ülker Kız Futbol Köylerine davet edildi. Kağıthane ilçesinde ilk defa düzenlenen bu pilot organizasyonun yenilerinin önümüzdeki dönem Türkiye genelinde çeşitli il ve ilçelerde de yapılması planlanıyor.

Futbolun Melekleri ve Topuklu Kramponlar

TFF Samsun Bölge Müdürlüğü HiF birimi, İlkadım İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü ve Gülizar Hasan Yılmaz Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi tarafından organize edilen "Samsun-İlkadım Futbolun Melekleri ve Topuklu Kramponlar Şenliği" düzenledi. Üç gün süren etkinliğe merkez ilçe ve köylerden toplam 9 okul ve 120 bayan futbolcu katıldı.

Samsun'da bedensel engelliler için özel etkinlik

TFF Samsun Bölge Müdürlüğü HERKESİÇİN FUTBOL Departmanı ve Gülizar Hasan Yılmaz Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi tarafından düzenlenen HiF etkinliğinde, Spor Lisesi öğrencileri, 50. Yıl İ.Ö. Okulu özel eğitim sınıfı ortopedik engellilerle beraber spor yaptı. Bedensel engelli öğrenciler, beden eğitimi öğretmenlerinin kontrolünde tekerlekli sandalyelerinden kaldırılarak minderde çeşitli

egzersiz hareketleri yaparken, kaba motor becerileri yetersiz olan öğrenciler de özel hazırlanan top ve balonlarla çalıştı. Ayrıca el, ayak ve göz koordinasyonu zayıf olan çocuklar için toplarla atış çalışmaları yapıldı. Etkinliğin sonunda engelli öğrencilere madalya dağıtıldı.

Gaziantep'te Kız Futbol Şenliği

TFF HERKESİÇİN FUTBOL birimi tarafından Gaziantep'te Kız Futbol Şenliği Turnuvası yapıldı. 1997, 98, 99 doğumlu ilköğretim ve 1994, 95 96 doğumlu lise öğrencilerinin katıldığı turnuvaya 20 İ.Ö.O. ve 16 Lise katıldı. Amacı kız öğrencilere futbolu sevdirmek olan etkinlikte 432 kız öğrenci yer aldı. Final maçlarından sonra üniversitede kadın futbol ve gelişimi hakkında panel düzenlendi ve panelin ardından kupa töreni yapıldı.

2010-2011 sezonu tescil edildi

TFF Yönetim Kurulu 2 Haziran 2011'de yaptığı toplantısında, 2010-2011 sezonunda Spor Toto Süper Lig, Bank Asya 1. Lig, Spor Toto 2. Lig, Spor Toto 3. Lig ile Ziraat Türkiye Kupası ve A2 Ligi müsabakaları sonuçlarının, Futbol Müsabaka Talimatı'nın 8. maddesi hükmü saklı kalmak üzere hakem raporlarındaki sonuçlara ve bu sonuçlar esas alınarak düzenlenen puan cetvellerine göre Futbol Müsabaka Talimatı'nın 26. maddesi hükmü gereğince tesciline karar verdi. Buna göre;

■ 2011-2012 sezonunda Spor Toto Süper Lig'i şampiyon olarak bitiren Fenerbahçe'nin Şampiyonlar Ligi'ne gruptan, lig ikincisi Trabzonspor A.Ş.'nin 3. Ön Eleme Turu'ndan itibaren katılmasına; Ziraat Türkiye Kupası Şampiyonu Beşiktaş A.Ş.'nin UEFA Avrupa Ligi Play-Off müsabakalarına, Spor Toto Süper Lig'i 3. sırada tamamlayan Bursaspor'un UEFA Avrupa Ligi'ne 3. Ön Eleme ve ligi 4. sırada tamamlayan Gaziantepspor'un da 2. Ön Eleme Turu müsabakalarına katılmasına,

■ Spor Toto Süper Lig'de 16, 17 ve 18. sırayı alan Bucaspor, Konyaspor ve Kasımpaşa'nın Bank Asya 1. Lig'e düşürülmesine,

■ Bank Asya 1. Lig müsabakalarının sonunda 1. ve 2. sırayı alan Mersin İdmanyurdu ve Samsunspor ile Bank Asya 1. Lig Play-Off müsabakaları sonunda 1. olan Orduspor'un Spor Toto Süper Lig'e yükseltmelerine,

■ TFF Yönetim Kurulu'nun 04.08.2010 tarih ve 89 sayılı toplantısında almış olduğu karar ile Ankaraspor A.Ş.'nin tescilinin iptaline ve üyeliğinin askıya alınmasına karar verildiğinden, Bank Asya 1. Lig'de 16 ve 17. sırayı alan Altay ile Diyarbakırspor'un Spor Toto 2. Lig'e düşürülmesine,

■ Spor Toto 2. Lig Kırmızı Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Elazığspor ve Beyaz Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Göztepe A.Ş. ile Spor Toto 2. Lig Play-Off müsabakaları sonunda 1. olan Sakaryaspor A.Ş.'nin Bank Asya 1. Lig'e yükseltmelerine,

■ Spor Toto 2. Lig Kırmızı Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Elazığspor ve Beyaz Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Göztepe A.Ş. ile Spor Toto 2. Lig Play-Off müsabakaları sonunda 1. olan Sakaryaspor A.Ş.'nin Bank Asya 1. Lig'e yükseltmelerine,

■ Spor Toto 2. Lig Kırmızı Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Elazığspor ve Beyaz Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Göztepe A.Ş. ile Spor Toto 2. Lig Play-Off müsabakaları sonunda 1. olan Sakaryaspor A.Ş.'nin Bank Asya 1. Lig'e yükseltmelerine,

■ Spor Toto 2. Lig Kırmızı Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Elazığspor ve Beyaz Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Göztepe A.Ş. ile Spor Toto 2. Lig Play-Off müsabakaları sonunda 1. olan Sakaryaspor A.Ş.'nin Bank Asya 1. Lig'e yükseltmelerine,

■ Spor Toto 2. Lig Kırmızı Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Elazığspor ve Beyaz Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Göztepe A.Ş. ile Spor Toto 2. Lig Play-Off müsabakaları sonunda 1. olan Sakaryaspor A.Ş.'nin Bank Asya 1. Lig'e yükseltmelerine,

■ Spor Toto 2. Lig Kırmızı Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Elazığspor ve Beyaz Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Göztepe A.Ş. ile Spor Toto 2. Lig Play-Off müsabakaları sonunda 1. olan Sakaryaspor A.Ş.'nin Bank Asya 1. Lig'e yükseltmelerine,

■ Spor Toto 2. Lig Kırmızı Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Elazığspor ve Beyaz Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Göztepe A.Ş. ile Spor Toto 2. Lig Play-Off müsabakaları sonunda 1. olan Sakaryaspor A.Ş.'nin Bank Asya 1. Lig'e yükseltmelerine,

■ Spor Toto 2. Lig Kırmızı Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Elazığspor ve Beyaz Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Göztepe A.Ş. ile Spor Toto 2. Lig Play-Off müsabakaları sonunda 1. olan Sakaryaspor A.Ş.'nin Bank Asya 1. Lig'e yükseltmelerine,

■ Spor Toto 2. Lig Kırmızı Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Elazığspor ve Beyaz Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Göztepe A.Ş. ile Spor Toto 2. Lig Play-Off müsabakaları sonunda 1. olan Sakaryaspor A.Ş.'nin Bank Asya 1. Lig'e yükseltmelerine,

■ Spor Toto 2. Lig Kırmızı Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Elazığspor ve Beyaz Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Göztepe A.Ş. ile Spor Toto 2. Lig Play-Off müsabakaları sonunda 1. olan Sakaryaspor A.Ş.'nin Bank Asya 1. Lig'e yükseltmelerine,

■ Spor Toto 2. Lig Kırmızı Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Elazığspor ve Beyaz Grup müsabakaları sonunda 1. sırayı alan Göztepe A.Ş. ile Spor Toto 2. Lig Play-Off müsabakaları sonunda 1. olan Sakaryaspor A.Ş.'nin Bank Asya 1. Lig'e yükseltmelerine,

Süper Lig 7 Ağustos'ta başlayacak

Spor Toto Süper Lig'in 54. dönemi olan 2011-2012 sezonu 7 Ağustos 2011 tarihinde başlayacak. Ligin ilk devresi, 18 Aralık 2011'de oynanacak 17. hafta karşılaşmaları ile bitecek. 22. devresi

22 Ocak'ta başlayacak Spor Toto Süper Lig'de 2011-2012 sezonu, 13 Mayıs 2012'de oynanacak maçlarla sona erecek. Bank Asya 1.Lig'de ise yeni sezon 14 Ağustos 2011 tarihinde başlayacak. Ligin ilk devresi 18 Aralık 2011'de oynanacak 17. hafta karşılaşmalarıyla sona erecek. 2. yarısı 22 Ocak'ta başlayacak Bank Asya 1.Lig'de 2011-2012 sezonu, 13 Mayıs

2012'de oynanacak maçlarla tamamlanacak. 2011-2012 sezonu 4 Eylül 2011'de başlayacak Spor Toto 2. Lig'de ilk devre 25 Aralık 2011'deki 17. hafta maçları ile sona erecek. 2. devresi 29 Ocak'ta başlayacak Spor Toto 2. Lig'de sezon, 20 Mayıs 2012'de oynanacak maçlarla bitecek. Spor Toto 3.Lig'de de 2011-2012 sezonu 28 Ağustos 2011 tarihinde başlayacak. Ligin ilk devresi 25 Aralık 2011'deki 19. hafta karşılaşmaları ile tamamlanacak. 2. yarısı 22 Ocak'ta başlayacak Spor Toto 3.Lig'de sezon, 13 Mayıs 2012'de oynanacak maçlarla sona erecek.

SPORTOTO SüperLig

U19'da zafer Salihli Belediyespor'un

2010-2011 Sezonu U19 Türkiye Şampiyonası final müsabakasında normal süresi 0-0 sona eren maçta, Adana Gençlerbirliği'ni uzatma dakikalarında bulduğu golle 1-0 yenen Manisa Salihli Belediyespor şampiyon oldu. Selçuklu Cumhuriyet Stadı'nda oynanan final maçından sonra dereceye girenlere ödülleri TFF Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Başkan verdi. İzmir Yeşilovaspor ile Diyarbakır Yolspor arasında oynanan ve normal süresi 1-1 biten maçta penaltı atışlarında 5-4 üstünlük sağlayan Diyarbakır Yolspor da üçüncülüğü elde etti.

U14 Şampiyonu Damlaspor

2010-2011 sezonu U14 Türkiye Şampiyonası Bolu'da oynanan final müsabakaları ile sonuçlandı. İstanbul Damlaspor, Sivas Demirspor'u finalde 1-0 yenerek Türkiye Şampiyonu oldu. Merterspor'u 3-0 yenen Kartalspor ise turnuvayı üçüncü olarak tamamladı. Yerel liglerde 1113 takımın katıldığı U14 Ligi maçları sonunda 90 takım, Türkiye Şampiyonası'na katılmaya hak kazanmıştı. Final müsabakalarından sonra dereceye giren takımların kupa ve madalyalarını TFF Genel Sekreter Vekili Adnan Ersan, Amatör İşler Kurulu Üyesi Yemen Ekşioğlu, Bolu Gençlik ve Spor İl Müdürü Suat Çelen, Bolu ASKF Başkanı Naci Parlak, Bolu TÜFAD Başkanı Çetiner Erdoğan ve Bolu Futbol İl Temsilcisi Cemalettin Metin törenle verdi.

A2 Millî Takımımız sahada

Millî Takım'ın rakibi Estonya

A Millî Takımımız, 10 Ağustos 2011 Çarşamba günü Estonya ile İstanbul'da özel maçta karşı karşıya gelecek. Müsabakanın oynanacağı stadyum ve maçın başlama saati daha sonra açıklanacak. A Millî düzeyinde, Estonya ile 3'ü özel olmak üzere toplam 5 maç

oynayan Türkiye, bu maçlarda 2 galibiyet, 3 beraberlik elde etti. İki takım son olarak 5 Eylül 2009 tarihinde 2010 Dünya Kupası Elemeleri'nde Kayseri Kadir Has Stadı'nda karşılaşmış ve A Millî Takımımız sahadan 4-2'lik galibiyetle ayrılmıştı.

Nüzhet Kiper Bağış Veteranlar Turnuvası sona erdi

2007 yılında kaybettiğimiz TFF Genel Sekreter Vekili Nüzhet Kiper Bağış anısına düzenlenen "Nüzhet Kiper Bağış Veteranlar Turnuvası" sona erdi. Final maçında Opisspor'u 2-0 mağlup eden Ankara Masterlerspor turnuvayı şampiyon olarak tamamlarken, Bugsaş'ı 4-2 yenen Gençlerbirliği ise üçüncülüğü elde etti.

Nüzhet Kiper Bağış anısına düzenlenen turnuvayı şampiyon olarak tamamlayan Ankara Masterlerspor'a kupasını Devlet Bakanı Egemen Bağış verdi. Turnuvaya katılan tüm sporculara madalya takılırken, Bağış ailesi turnuvaya ev sahipliği yapan MTA Genel Müdürü'ne de ayrıca teşekkür plaketi verdi.

FIFA İleri Seviye Kadın Futbolu Semineri Trabzon'da TFF Haluk Ulusoy Tesisleri'nde yapıldı. 15-20 Haziran 2011 tarihleri arasında düzenlenen seminere FIFA Eğitimci Anja Palusevic, tüm Kadın Millî Takımlar teknik kadrosu ve Kadınlar Ligleri'nde görev yapan antrenörler katıldı. Seminerde kadın futbolu ile ilgili teorik ve pratik çalışmalar yapıldı.

Trabzon'da FIFA İleri Seviye Kadın Futbolu Semineri

A Millî Takımımızın futbolcu havuzunu genişletmek için oluşturulan A2 Millî Takımımız, Haziran ayında iki özel maç yaptı. İstanbul'da oynadığı maçta Lübnan'ı 3-0 yenen A2 Millî Takımımız, Danimarka'daki karşılaşmada ise rakibine 4-0 yenildi. Kasımpaşa Recep Tayyip Erdoğan Stadı'nda oynanan Lübnan maçında ay-yıldızlıların gollerini 10. dakikada Adem Büyük, 34. dakikada Veysel Sarı ve 43. dakikada Abdülaziz Solmaz kaydetti.

A2 Millî Takım Teknik Direktörü Fuat Usta, Lübnan maçının ardından yaptığı değerlendirmede, iyi mücadele ettiklerini ve bunun sonucu olarak sahadan galip ayrıldıklarını belirtti. Bank Asya 1. Lig ve Avrupa'dan yeni oyuncuların takıma dâhil olduğunu belirten Usta, "Karşılaşmanın ilk yarısında iyi oynadık ve top hâkimiyeti elimizdedi. Bunun sonucunda da pozisyonlara girdik ve attığımız gollerle soyunma odasına üç farklı üstünlükle girdik. İkinci yarıda da topun hâkimiyeti bizdeydi ancak ilk yarıdaki gibi pozisyon bulamadık. Ancak rakibimize pozisyon da vermeyerek sahadan galibiyetle ayrılmasını bildik" dedi. Lübnan karşısında Millî Takımımızın ikinci golünü atan Veysel Sarı ise maç sonrası yaptığı açıklamada, "Karşılaşmayı ciddiye aldık ve takım olarak iyi bir oyun sergileyerek farklı şekilde sahadan galip ayrıldık" dedi. Kendi adına ise ayrıca

sevinçli olduğunu belirten Veysel, "İlk millî maçında gol atma mutluluğu yaşadım. Yeni kurulan bir takımız ve ilerleyen günlerde daha da iyi olacağız" ifadelerini kullandı. A2 Millî Takımımız, deplasmanda oynadığı

maçta ise Danimarka'ya 4-0 yenildi. Vejle Stadı'nda oynanan karşılaşmada Danimarka'nın gollerini 8. dakikada Jörgensen, 20 ve 39. dakikalarda Nielsen, 46. dakikada da Veysel Sarı kendi kalesine attı. A2 Millî Takımımızın kadrosunda şu oyuncular yer aldı: Fehmi Mert Günok (Fenerbahçe), S. Fırat Kocaoğlu (Kasımpaşa), Gökhan Değirmenci, Semih Aydılek, Ömer Şişmanoğlu (Kayserspor), Veysel Sarı (Eskişehirspor), Cenk Alkılıç (Altay), Aykut Demir (Gençlerbirliği), Saffet Gurur Yazar, Aykut Akgün (Karşıyaka), Kemal Tokak, Abdülaziz Solmaz (Samsunspor), Ceyhan Gülselam (Trabzonspor A.Ş.), Ziya Erdal (Sivasspor), Şaban Özel (Sakaryaspor), Kağan Söylemezgiller, Murat Duruer, Turgut Doğan Şahin (Ankaragücü), Ahmet Arı (Bursaspor), Ferhat Kiraz (Boluşpor), Ömer Bayram (NAC Breda), Adem Büyük (Mersin İdman Yurdu).

U16'lar Caspian Cup'ı kazandı

Azerbaycan'da düzenlenen Caspian Cup'ta mücadele eden U16 Millî Takımımız, Dalga Stadı'nda oynanan ve normal süresi 0-0 biten karşılaşmada İspanya'ya penaltılarla 4-3 üstünlük sağlayarak şampiyon oldu. Azerbaycan, Gürcistan'ı normal süresi 1-1 biten karşılaşmada penaltılarla 4-1

yenerek üçüncülüğü, Kazakistan, Özbekistan'ı 5-0 yenerek beşinciliği ve Tacikistan'da Kırgızistan'ı 1-0 yenerek yedinciliği elde etti. Millilerimiz, Caspian Cup'taki ilk maçında Özbekistan'ı Samet Orhan ve Atabey Çiçek'in (5) golleri ile 6-0 yenmiş, ikinci maçında Kırgızistan'ı

14. dakikada Emre Akdağ, 50. dakikada Samet Orhan ve 54. dakikada Ömür Günaydın'ın golleriyle 3-0 mağlup etmişti. Millî Takımımız son grup maçında ise Azerbaycan'ı 4-2 yenerek finale yükselmişti. Azerbaycan maçında gollerimizi 4 ve 56. dakikalarda Samet Orhan, 27. dakikada Yüksel Şişman ve 80+4. dakikada Emre Akdağ kaydetmişti. Oyuncularının çok iyi bir performans gösterdiğini belirten U16 Genç Millî Takım Antrenörü Tahir Karapınar, "Daha önce de belirttiğim gibi kadromuzdaki 10 oyuncumuz ilk defa Millî Takım'da yer aldı.

Bu oyuncularımızı Coca-Cola Akademi Ligleri'nden ve yıl boyunca düzenlenen bölge karmaları turnuvalarından seçtik. Üç gün gibi kısa bir hazırlık dönemi geçirip turnuvaya katıldık. Buna rağmen takım olarak turnuva boyunca çok iyi mücadele ettik. Oyuncularımız

beklediğimizden daha iyi bir performans gösterdi. Finaldeki rakibimiz İspanya çok iyi bir takımdı ve zor bir maç oldu. Caspian Cup bu sene ilk defa düzenlendi. İlk kupayı kazanmak da ayrıca sevindirici. Azerbaycan'da çok iyi ağırlandık. Tüm yetkililere ve Azeri halkına çok teşekkür ediyoruz. Oyuncularımızı Türk halkına yaşattıkları gurur ve yürekli mücadelelerinden dolayı tebrik ediyorum" diye konuştu. Antrenör Tahir Karapınar yönetimindeki U16 Millî Takımımızın kadrosu şu

oyunculardan oluştu: Okan Kocuk, Batıcan Aday, Mustafa Sevim (Bursaspor), Melih Can Yağcı, Tayfun Kahrıman (Bucaspor), Samet Orhan, Yunus Emre Genç (Galatasaray A.Ş.), Emre Aydın, Yüksel Şişman (Trabzonspor A.Ş.), Ümit Karaal (Beşiktaş A.Ş.), Ömür Günaydın (Fenerbahçe), Atabey Çiçek (Gençlerbirliği), Emre Akdağ (Konyaspor), Yiğit Güler (Altay), Ozan Can Şenol (Dardanelspor A.Ş.), Akın Arslan (Ado Den Haag), Özcan Akan (SC Sedan Ardenne), Muhammed Çalhanoglu (SV Waldhof Mannheim).

Victor Bannikov'da dördüncü olduk

Teknik Direktörlüğünü Abdullah Ercan'ın yaptığı U16 Millî Takımımız, Ukrayna'da düzenlenen Victor Bannikov Turnuvası'nda dördüncülüğü elde etti. İlk maçında Rusya ile karşılaşan ve 3-2 yenilen U16 Takımımızın gollerini Hasan Karakaş ve Hüsamettin Yener attı. İkinci maçında İtalya'yı Hasan Karakaş ve Taylan Antalyalı'nın golleriyle 2-0 yenen Genç Millî Takımımız, üçüncü maçında da Polonya'yı Taylan Antalyalı ve Burhan Yıldız'ın golleriyle 2-1 mağlup etti. Son maçında Sırbistan'a 1-0 yenilen U16 Takımımız, turnuvayı dördüncü sırada tamamlarken, ay-yıldızlıların kaptanı Taylan Antalyalı turnuvanın en iyi orta saha oyuncusu seçildi. İyi bir hazırlık turnuvası geçirdiklerini belirten U16 Millî Takımı Teknik Direktörü Abdullah Ercan, "Bu turnuvada kadromuza 5-6 tane yeni oyuncu dâhil ettik. Bu oyuncularımızı gözlemledik. Bizim liglerimizin tatilde olması, bazı rakiplerimizin liglerinin 5-6 haftadır oynanıyor olması nedeniyle fizik olarak yeterli seviyede bulunmasak da oyun olarak çok iyi bir turnuva geçirdik. Takımımız için iyi bir hazırlık turnuvası oldu" ifadelerini kullandı.

Samsun FTEM öğrencilerinden örnek davranış

Samsun Çarşamba FTEM öğrencileri, "Tane Tane Kapakları Toplayalım, Adım Adım Engelleri Aşalım" adlı sosyal sorumluluk projesi kapsamında 25 bin mavi kapak toplayarak, Engelliler Derneği'nin Çarşamba Şubesi'ne teslim etti. Proje kapsamında toplanan mavi kapaklar karşılığında engelli vatandaşlara tekerlekli sandalye verilecek. Samsun Çarşamba FTEM öğrencilerinin, bu davranışları engellilere destek konusunda güzel bir örnek oluşturuyor.

Nevruz Şerif'in kardeşi vefat etti

TFF HiF İstanbul Bölge Yönetmeni ve eski millî futbolcu Nevruz Şerif'in kardeşi Orhan Şerif hayatını kaybetti. Merhum Orhan Şerif'in cenazesi İstanbul Maltepe Merkez Camii'nde kılınan cenaze namazının ardından toprağa verildi. Orhan Şerif'e Allah'tan rahmet, Nevruz Şerif ve ailesine başsağlığı dileriz.

Nermin Yayıcı'nın anne acısı

TFF Antrenör-Yönetici Sağlık Ekipleri Özlük İşleri Müdürlüğü'nde şef olarak görev yapan Nermin Yayıcı'nın annesi Belgüzar Özdemir vefat etti. Özdemir'in cenazesi Ankara'da Karşıyaka Camii'nde kılınan öğle namazından sonra Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verildi. Merhume Belgüzar Özdemir'e Allah'tan rahmet, Nermin Yayıcı ve ailesine başsağlığı dileriz.

Aksaray'da Özel Sporcular Şenliği

Türkiye Futbol Federasyonu HERKEŞİN FUTBOL birimi tarafından Aksaray'da Özel Sporcular Futbol Şenliği düzenlendi. Etkinliğe yaklaşık 150 öğrenci katılırken, bu etkinlikle özel sporcuların birbiriyle kaynaşması ve sosyalleşmesi amaçlandı. Şenlik sonunda katılan sporculara TFF Kayseri Bölge Müdürlüğü tarafından t-shirt, katılım sertifikası ve teşekkür belgesi verildi.

Profesyonel liglerde futbolcu uygunluğu

Bir futbolcunun profesyonel bir ligde oynayabilmesi için mutlaka "profesyonel futbolcu" statüsünde olması gerekir. Amatör statüdeki futbolcular profesyonel liglerde ve Türkiye Kupası müsabakalarında oynamaz. Profesyonel futbolcu, bir kulüple yazılı sözleşme yapmış olan ve kendisine futbol faaliyetleri kapsamında yaptığı harcamalardan daha fazla miktarda ödeme yapılan futbolcudur. Amatör bir futbolcu, 15 yaşını doldurmuş olması kaydıyla, profesyonel futbolcu statüsünü kazanabilir.

Bilindiği üzere Türkiye'de Spor Toto Süper Lig, Bank Asya 1. Lig, Spor Toto 2. Lig ve Spor Toto 3. Lig olmak üzere dört profesyonel lig bulunmaktadır. Bu liglerin yapısı, müsabaka sistemi ve bu liglerde oynayacak futbolcuların uygunluğu, 5894 Sayılı Türkiye Futbol Federasyonu'nun Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun ve TFF Statüsü uyarınca, Türkiye'deki her türlü futbol faaliyetini düzenlemekle görevli ve münhasıran yetkili olan TFF tarafından belirlenmekte ve düzenlenmektedir. Bu liglerde oynayacak futbolcuların, oynayacağı ligin "futbolcu uygunluğu" kriterlerine uyması gerekmektedir.

Her bir ligin, TFF tarafından hazırlanan, o ligin oluşumu ve yapısını düzenleyen kendine ait bir statüsü bulunmaktadır. Bundan başka her sezon başında, o sezonla ilgili futbolcu uygunluğu, transfer dönemleri, yabancı oyuncuların durumları gibi hususlar da TFF tarafından düzenlenerek ilân edilmektedir. "2011-2012 Sezonu İlân Edilecek Hususlar" da bu doğrultuda hazırlanarak 15.06.2011 tarihinde TFF'nin resmi internet sitesinde ilân edilmiştir.

Her bir profesyonel lig için, o ligde yer alacak futbolcuların uygunluğu konusundaki TFF düzenlemelerini ele almadan önce belirtmek gerekir ki, bir futbolcunun profesyonel bir ligde oynayabilmesi için mutlaka "profesyonel futbolcu" statüsünde olması gerekir. Amatör statüdeki futbolcular profesyonel liglerde ve Türkiye Kupası müsabakalarında oynamaz.

Bu doğrultuda profesyonel futbolcu, bir kulüple yazılı sözleşme yapmış olan ve kendisine futbol faaliyetleri kapsamında yaptığı harcamalardan daha fazla miktarda ödeme yapılan futbolcudur. Amatör bir futbolcu, 15 yaşını doldurmuş olması kaydıyla, Profesyonel Futbolcuların Statüsü ve Transferleri Talimatı hükümlerine uygun olarak profesyonel futbolcu statüsünü kazanabilir. Profesyonel liglerdeki futbolcuların uygunluğu konusundaki TFF düzenlemelerine geçmeden önce önemle belirtmek gerekir ki, özellikle yaş sınırları açısından futbolcuların uygunluğu her sezon öncesi TFF tarafından belirlenerek ilân edildiğinden, aşağıdaki açıklamaların tamamı 2011-2012 sezonu için geçerlidir.

Spor Toto Süper Lig

Spor Toto Süper Lig'de oynayacak futbolcular için kural olarak bir yaş sınırlaması bulunmamaktadır. Ancak Spor Toto Süper Lig'e dâhil kulüplerin resmi müsabakalarında, müsabakanın oynanacağı tarihte kulübe tescil tarihi üzerinden kesintili veya kesintisiz en az iki yıl süre geçmiş, 01.01.1989 ve daha sonra doğmuş bir Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşı profesyonel futbolcuyu 18 kişilik müsabaka isim listesinde bulundurmaları zorunludur. Ayrıca Spor Toto Süper Lig takımları 2011-2012 sezonunda 10 yabancı uyruklu

futbolcuyla sözleşme imzalayabilecektir. Ancak Spor Toto Süper Lig takımları, sahada müsabakaya devam eden kadroda aynı anda en fazla 6 yabancı uyruklu futbolcu bulundurulması koşulu ile 8 yabancı uyruklu futbolcuyu müsabaka isim listesine yazabilecektir.

Bank Asya 1. Lig

Bank Asya 1. Lig takımlarında oynayacak Türk vatandaşı futbolcular için bir yaş sınırlaması bulunmamaktadır. Ancak Bank Asya 1. Lig takımları en fazla 3 yabancı futbolcu ile sözleşme imzalayabilir ve bu futbolcuların 01.01.1988 ve daha sonra doğmuş olmaları zorunludur. Ayrıca bu yabancı futbolcularla imzalanacak olan sözleşmelerin bitiş tarihinin en geç 31.05.2014 olarak belirlenebilmesi şarttır. Bank Asya 1. Lig takımları için bu 3 yabancı futbolcuya ilaveten, Azerbaycan, Kazakistan, Özbekistan, Türkmenistan ve Kırgızistan ülkelerinin vatandaşı olan en fazla 2 futbolcu ile de sözleşme imzalayabilme imkânı tanınmıştır. Bu doğrultuda Bank Asya 1. Lig müsabakalarında, 18 kişilik müsabaka isim listesine 2 tanesi Azerbaycan, Kazakistan, Özbekistan, Türkmenistan ve Kırgızistan vatandaşı olmak şartıyla en fazla 5 yabancı uyruklu futbolcu yazılabilir ve oynatılabilir. Son olarak belirtmek gerekir ki, Spor Toto Süper Lig'den Bank Asya 1. Lig'e düşen takımlarda bulunan ve sözleşmeleri devam eden yabancı uyruklu futbolcular, sözleşme süreleri sonuna kadar kulüplerine bağlı olarak kalabilir.

Spor Toto 2. Lig

Spor Toto 2. Lig takımlarında oynayacak Türk vatandaşı futbolcular için bir yaş sınırlaması bulunmamaktadır. Ancak Spor Toto 2. Lig'de yabancı uyruklu futbolcu oynatılamaz.

Spor Toto 3. Lig

Spor Toto 3. Lig kulüpleri ancak 01.01.1987 ve daha sonra doğmuş olan futbolcularla sözleşme imzalayabilir ve müsabakalarda bu futbolcuları oynatabilir. Yaşı büyük futbolcular için bir istisna getirilerek Spor Toto 3. Lig kulüplerinin 31.12.1986 ile 31.12.1981 tarihleri arasında doğmuş en fazla 6 futbolcu ile sözleşme imzalamalarına izin verilir. Bu doğrultuda geçmiş sezonlardan sözleşmesi devam eden 31.12.1986 ile 31.12.1981 tarihleri arasında doğmuş olan futbolcular bu kontenjan dâhilinde kabul edilir. Kulüpler, müsabakalarda söz konusu 6 futbolcunun tamamını 18 kişilik müsabaka isim listesine yazabilir ancak bu 6 futbolcudan en fazla 4 tanesini aynı anda oynatabilir. Spor Toto 3. Lig'de de yabancı uyruklu futbolcu oynatılamaz. Profesyonel liglerdeki futbolcuların uygunluğu konusunda sonradan Türk vatandaşlığını kazanan yabancı uyruklu futbolcuların durumundan da bahsetmek yerinde olacaktır. Bakanlar Kurulu Kararı ile Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığına geçen yabancı uyruklu futbolcular, vatandaşlığa kabul için yapmış oldukları ilk müracaat tarihinden itibaren, ancak beş yıl sonra Türk futbolcu sıfatı ile oynayabileceklerdir. Sezonun bir yarısının içerisinde beş yıllık süresi dolan bu düzenleme kapsamındaki futbolcular, o yarının başındaki transfer ve tescil dönemi başından itibaren Türk statüsünde sayılır. Bununla birlikte 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu'nun 42. maddesinin 1. fıkrası uyarınca Türk vatandaşlığını kazanan futbolcular, Türk vatandaşlığını kazanma tarihinden itibaren Türk futbolcu sıfatı ile oynayabilir.